

Uradni list Republike Slovenije

Internet: <http://www.uradni-list.si>

e-pošta: info@uradni-list.si

Št. **103** Ljubljana, četrtek **23.9.2004**

Cena 1320 SIT ISSN 1318-0576 Leto XIV

DRŽAVNI ZBOR

4404. Zakon o carinski službi (ZCS-1-UPB1) (uradno prečiščeno besedilo)

Na podlagi 153. člena Poslovnika državnega zbora je Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 17. junija 2004 potrdil uradno prečiščeno besedilo Zakona o carinski službi, ki obsega:

- Zakon o carinski službi – ZCS-1 (Uradni list RS, št. 56/99 z dne 13. 7. 1999),
- Zakon o državni upravi – ZDU-1 (Uradni list RS, št. 52/02 z dne 14. 6. 2002) in
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o carinski službi – ZCS-1A (Uradni list RS, št. 57/04 z dne 27. 5. 2004).

Št. 437-01/91-4/52
Ljubljana, dne 17. junija 2004.
EPA 1369-III

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
Borut Pahor l. r.

ZAKON O CARINSKI SLUŽBI (uradno prečiščeno besedilo) (ZCS-1-UPB1)

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

Ta zakon ureja in opredeljuje naloge in organizacijo carinske službe, pooblastila, zbiranje, varstvo in zavarovanje podatkov, posebnosti delovnih razmerij, posebnosti disciplinske in odškodninske odgovornosti, priznanja in prekrške.

2. člen

Naloge carinske službe (v nadaljnjem besedilu: služba) opravlja Carinska uprava Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: uprava) kot organ v sestavi ministrstva, pristojnega za finance.

2.a člen

Služba ima svoj znak in zastavo, katerih obliko in barvo določi vlada.

II. DELOVNO PODROČJE SLUŽBE

3. člen

(1) Naloge službe so:

1. opravljanje carinskega in trošarinskega nadzora nad blagom ter carinjenje blaga;

2. opravljanje nadzora nad zakonitostjo, pravilnostjo in pravočasnostjo izpolnjevanja obveznosti, določenih s carinskimi, trošarinskimi in drugimi predpisi, za nadzor nad izvajanjem katerih je pristojna služba;

3. preprečevanje in odkrivanje carinskih in trošarinskih prekrškov ter drugih kaznivih ravnanj, določenih v predpisih, za nadzor nad izvajanjem katerih je pristojna carinska služba (v nadaljevanju: carinski in trošarinski prekrški ter druga kazniva ravnanja) ter vodenje postopka za prekrške prekrškovnega organa;

4. opravljanje nadzora nad prijavo vnosa in iznosa domačih in tujih plačilnih sredstev;

5. kontrola vnosa, iznosa in tranzita blaga, za katero so predpisani posebni ukrepi zaradi interesov varnosti, varovanja zdravja in življenja ljudi, živali in rastlin, varstva okolja, varovanja kulturne dediščine ali varstva intelektualne lastnine;

6. kontrola prehajanja oseb čez državno mejo na mejnih prehodih, ki jih določi Vlada Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: vlada);

7. pobiranje, vključno s prisilno izterjavo, uvoznih in izvoznih dajatev, drugih dajatev, ki se pobirajo ob uvozu in izvozu, trošarin, proizvodnih dajatev za sladkor ter drugih dajatev, za pobiranje katerih je pristojna služba (v nadaljevanju: dajatve);

8. zbiranje statističnih podatkov o blagovni menjavi med državami članicami EU;

9. izvajanje ukrepov zunanjetrgovinske in skupne kmetijske politike;

10. izvajanje predpisov Evropske skupnosti (v nadaljnjem besedilu: Skupnosti) in mednarodnih pogodb iz delovnega področja službe, sodelovanje in izmenjava podatkov z organi Skupnosti, pristojnimi organi držav članic EU in drugih držav, mednarodnimi organizacijami in strokovnimi združenji s področja carinskega in trošarinskega sistema;

11. opravljanje drugih nalog, določenih v tem zakonu in drugih predpisih.

(2) Uprava izvaja naloge iz prejšnjega odstavka v skladu s predpisi Skupnosti, zakoni, ki urejajo obdavčenje in postopek v zvezi z obdavčenjem, inšpekcijski nadzor, z drugimi predpisi, za nadzor nad izvajanjem katerih je pristojna služba, mednarodnimi pogodbami, ki obvezujejo Republiko Slovenijo (v nadaljnjem besedilu: mednarodna pogodba) ter v skladu s tem zakonom.

III. ORGANIZACIJA SLUŽBE

4. člen

(1) Upravo sestavljajo carinski organi, ki so: Generalni carinski urad, carinski uradi kot območne organizacijske enote uprave, ustanovljene za posamezno območje, in izpostave kot notranje organizacijske enote carinskih uradov.

(2) Sedež Generalnega carinskega urada je v Ljubljani.

5. člen

(1) Carinski uradi se ustanavljajo v gospodarskih in prometnih središčih, kadar to narekujejo obseg, struktura ter tok zunanjetrgovinske menjave blaga in storitev, potniški promet s tretjimi državami, proizvodnja in promet s trošarinskimi izdelki ter druge upravičene ekonomske potrebe.

(2) Carinske urade ustanavlja, združuje in ukinja vlada. Z aktom o ustanovitvi določi tudi njihovo krajevno pristojnost.

6. člen

(1) Za carinjenje blaga, pobiranje dajatev, opravljanje carinskega in trošarinskega nadzora ter izvajanje carinske kontrole imajo carinski uradi kot svoje notranje organizacijske enote izpostave.

(2) Izpostave ustanavlja, združuje in ukinja vlada. Z aktom o ustanovitvi določi tudi delovno področje izpostave.

7. člen

(1) Upravo vodi generalni direktor, ki vodi tudi delo Generalnega carinskega urada. Generalni direktor je za svoje delo in delo službe odgovoren ministru, pristojnemu za finance.

(2) Generalni direktor ima lahko dva namestnika, ki mu pomagata pri vodenju. V primeru odsotnosti ali zadržanosti generalni direktor določi namestnika, ki ga nadomešča z vsemi pooblastili.

8. člen

(1) Carinski urad vodi direktor. Direktor izdaja pravne akte v posamičnih zadevah iz pristojnosti carinskega urada in opravlja druge naloge, ki jih določa zakon ali drug predpis. Direktor je za svoje delo in delo carinskega urada odgovoren generalnemu direktorju.

(2) Direktor ima lahko dva pomočnika, ki mu pomagata pri vodenju. V primeru odsotnosti ali zadržanosti direktor določi pomočnika, ki ga nadomešča z vsemi pooblastili.

9. člen

(prenehal veljati)

10. člen

Generalni carinski urad opravlja naslednje naloge:

1. organizira in usmerja delo službe, spremlja in preučuje njen razvoj ter ustrezno ukrepa za njeno pravilno delovanje;

2. organizira in nadzira delo carinskih uradov;

3. zagotavlja enotno izvajanje carinskih in trošarinskih predpisov, predpisov s področja skupne kmetijske politike, predpisov v zvezi s skupno organizacijo notranjega trga za področje sladkorja ter drugih predpisov, za nadzor nad izvajanjem katerih je pristojna služba;

4. izvaja nadzor nad pobiranjem, vključno s prisilno izterjavo, dajatev, ko odloča o obveznosti v upravnem postopku na prvi stopnji in obravnava zahteve v okviru medsebojne upravne pomoči pri izterjavi v okviru mednarodnega sodelovanja v skladu z zakonom, ki ureja davčni postopek;

5. opravlja carinski in trošarinski nadzor;

6. izvaja inšpekcijski nadzor, carinsko in trošarinsko kontrolo ter carinske preiskave;

7. preprečuje in odkriva carinske in trošarinske prekrške ter druga kazniva ravnanja;

8. odloča v upravnih zadevah iz pristojnosti službe v upravnem postopku na prvi stopnji, kadar ta pristojnost izhaja iz zakonov ali drugih predpisov;

9. skrbi za pravilno ugotavljanje podlag za določitev višine uvoznih in izvoznih dajatev, drugih dajatev, ki se pobirajo ob uvozu in izvozu ter trošarin, tako da opravlja kemijsko tehnološke in fizikalne analize vzorcev blaga, daje strokovna mnenja in izdaja zavezujoče tarifne informacije ter zavezujoče informacije o poreklu blaga;

10. skrbi za hrambo in prodajo zaseženega, odvzetega, odstopljenega ali najdenega blaga in trošarinskih izdelkov oziroma za izvajanje teh nalog izbere in pooblasti izvajalca v skladu s predpisi, ki urejajo javna naročila;

11. zbira, obdeluje, posreduje in hrani podatke s področja dela službe ter upravlja z informacijskim in telekomunikacijskim sistemom službe;

12. skrbi za izvajanje predpisov Skupnosti in mednarodnih pogodb z delovnega področja službe in na njihovi podlagi sodeluje in izmenjuje podatke z organi Skupnosti, pristojnimi organi držav članic EU in drugih držav, mednarodnimi organizacijami in strokovnimi združenji s področja carinskega in trošarinskega sistema;

13. sodeluje in izmenjuje podatke s pristojnimi organi in drugimi organizacijami kadar je tako določeno z veljavnimi predpisi;

14. daje soglasja za posege v prostor oziroma soglasja za gradnjo, rekonstrukcijo ali adaptacijo objektov na območjih prostih con in prostih skladišč in na mejnih prehodih;

15. daje založnikom in tiskarjem soglasje za izdajo uradnih obrazcev z delovnega področja carinske službe;

16. skrbi za obveščanje javnosti o delu službe;

17. izvaja kontrolo vnosa, iznosa in tranzita blaga, za katerega so predpisani posebni ukrepi zaradi interesov varnosti, varovanja zdravja in življenja ljudi, živali in rastlin, varstva okolja, varovanja kulturne dediščine ali varstva pravic intelektualne lastnine;

18. vodi in koordinira zbiranje, preverjanje in posredovanje statističnih podatkov o blagovni menjavi z državami članicami EU;

19. opravlja druge naloge, določene s tem zakonom in drugimi predpisi.

11. člen

Za zagotovitev enotne uporabe predpisov ter enotnega opravljanja nalog službe izdaja generalni direktor navodila za delo carinskih organov in pojasnila v zvezi z izvajanjem predpisov iz delovnega področja službe.

12. člen

Carinski urad opravlja naslednje naloge:

1. izvaja carinjenje blaga;

2. sprejema prijave trošarinskih zavezancev, pobira trošarine, izvaja vračila trošarine ter nadzoruje gibanje trošarinskih izdelkov v režimu odloga plačila trošarine in sprostitev trošarinskih izdelkov v porabo;

3. pobira in prisilno izterjuje dajatve;

4. izvaja kontrolo vnosa, iznosa in tranzita blaga, za katerega so predpisani posebni ukrepi zaradi interesov varnosti, varovanja zdravja in življenja ljudi, živali, rastlin, varstva okolja, varovanja kulturne dediščine ali varstva pravic intelektualne lastnine;

5. opravlja carinski in trošarinski nadzor;

6. izvaja carinsko in trošarinsko kontrolo ter inšpekcijski nadzor;

7. izvaja postopke prisilne izterjave dajatev, katerih obveznost za plačilo je nastala v drugi državi članici EU;

8. na mejnih prehodih, ki jih določi vlada, opravlja zadeve s področja kontrole prehajanja čez državno mejo, naloge v zvezi z ugotavljanjem mejnih incidentov in drugih kršitev

nedotakljivosti državne meje na mejnem prehodu ter skrbi za izvajanje predpisov s področja tujcev in mednarodnih sporazumov, ki urejajo prehajanje čez državno mejo;

9. opravlja nadzor nad prijavo vnosa in iznosa domačih in tujih plačilnih sredstev;

10. preprečuje in odkriva carinske in trošarinske prekrške ter druga kazniva ravnanja;

11. vodi hitri postopek za prekrške, določene v predpisih, za nadzor nad izvajanjem katerih je pristojna služba;

12. odloča v upravnih zadevah iz pristojnosti službe v upravnem postopku na prvi stopnji, če ni z zakonom pristojnost odločanja v upravnem postopku prenesena na Generalni carinski urad;

13. izvaja hrambo in prodajo zaseženega, odvetnega, odstopljenega ali najdenega blaga in trošarinskih izdelkov;

14. sodeluje z državnimi organi, pristojnimi službami in drugimi organizacijami ter tujimi mejnimi organi;

15. zbira, preverja, analizira, hrani in posreduje statistične podatke o blagovni menjavi z državami članicami EU;

16. opravlja druge naloge, določene s tem zakonom in drugimi predpisi.

13. člen

(1) Postopek pred prekrškovnim organom službe vodi in v njem odloča uradna oseba krajevno pristojnega carinskega urada, pooblaščen z aktom o notranji organizaciji in sistemizaciji delovnih mest.

(2) V postopku pred prekrškovnim organom službe pooblaščen uradna oseba iz prejšnjega odstavka odloča tudi:

– če je za prekršek poleg globe predpisana stranska sankcija odvzema predmetov oziroma če prekrškovni organ ali predlagatelj postopka glede na naravo kršitve oceni, da so podani pogoji za izrek stranske sankcije po tem zakonu,

– proti mladoletnim storilcem prekrškov.

IV. POOBLASTILA

14. člen

(1) Pri opravljanju nalog carinske službe imajo pooblaščen uradne osebe službe, v okviru opravi delovnega mesta, na katero so razporejene, pooblastila, določena s tem in drugimi zakoni, predpisi Skupnosti in mednarodnimi pogodbami (v nadaljnjem besedilu: carinska pooblastila).

(2) Pooblaščen uradne osebe so pri izvajanju nalog službe dolžne ravnati v skladu z ustavo in zakoni ter spoštovati in varovati človekove pravice in temeljne svoboščine.

(3) Pooblaščen uradne osebe morajo spoštovati in ravnati tudi v skladu s pravili kodeksa etike delavcev službe.

(4) Način izvajanja carinskih pooblastil predpiše minister, pristojen za finance, na predlog generalnega direktorja.

14.a člen

(1) Služba lahko na prošnjo mednarodne organizacije ali na podlagi mednarodnih pogodb oziroma drugih predpisov sodeluje v tujini pri opravljanju carinskih oziroma trošarinskih nalog. O opravljanju nalog v teh primerih odloča minister, pristojen za finance, uradnike za ta namen, z njihovim soglasjem, imenuje generalni direktor.

(2) Dejanje, ki ga stori uradnik organa Skupnosti, druge države ali mednarodne organizacije v okviru programa izmenjave uradnikov ali izobraževanja in usposabljanja carinskih in trošarinskih uslužbencev, se šteje za dejanje carinskega organa Republike Slovenije, kateremu je bil ta uradnik dodeljen in pod nadzorom katerega opravlja ta dejanja.

(3) Minister, pristojen za finance, izdaja pisna pooblastila, s katerimi določi obseg in trajanje pooblastil ter naloge, ki jih lahko izvajajo uradniki organa Skupnosti, druge države ali mednarodne organizacije, kadar na podlagi mednarodnih pogodb ali drugih predpisov delujejo v Republiki Sloveniji.

15. člen

(1) Pooblaščen uradne osebe iz 14. člena tega zakona so:

1. carinik, ki nadzoruje pretok blaga in ljudi ter promet čez državno mejo na mejnih prehodih, ki jih določi vlada, opravlja carinski in trošarinski nadzor ter carinsko in trošarinsko kontrolo, izvaja posamezne ukrepe in dejanja carinske preiskave, carinjenje blaga, opravlja nadzor nad prijavo vnosa in iznosa domačih in tujih plačilnih sredstev na in iz carinskega območja, zbira in preverja statistične podatke o blagovni menjavi z državami članicami EU ter preprečuje in odkriva carinske in trošarinske prekrške ter druga kazniva ravnanja;

2. inšpektor, ki opravlja inšpekcijski nadzor, carinsko in trošarinsko kontrolo v zahtevnejših zadevah, zbira, preverja, analizira in posreduje statistične podatke o blagovni menjavi z državami članicami EU, izvaja carinjenje blaga, preprečuje in odkriva carinske in trošarinske prekrške ter druga kazniva ravnanja, opravlja carinske preiskave, opravlja nadzor in kontrolo nad delom notranjih organizacijskih enot, vodi upravni postopek v carinskih in trošarinskih zadevah ter v drugih zadevah, za izvajanje katerih je pristojna služba, vodi postopek za prekrške prekrškovnega organa za prekrške, določene v predpisih, za nadzor nad izvajanjem katerih je pristojna služba;

3. izterjevalec, ki izvaja postopke prisilne izterjave dajatev.

(2) Cariniki in inšpektorji uporabljajo za preprečevanje in odkrivanje carinskih in trošarinskih prekrškov ter drugih kaznivih ravnanj posebno tehnično opremo, posebej izurjene pse in posebej označena službena vozila z uporabo svetlobnih in zvočnih signalov.

(3) Delovna mesta pooblaščenih uradnih oseb se določijo v aktu o notranji organizaciji in sistemizaciji delovnih mest.

16. člen

(1) Izterjevalec carinskega dolga in trošarin kot pooblaščen uradna oseba izvaja postopke prisilne izterjave po zakonu, ki ureja davčni postopek.

(2) Pri opravljanju izterjave ima izterjevalec pravico vstopiti v poslovne prostore in druge prostore, ki se uporabljajo za opravljanje dejavnosti ali pridobivanje dohodkov, in pravico pregledati naprave, blago, stvari, predmete, poslovne knjige, pogodbe, listine in druge dokumente, ki omogočajo izterjavo.

(3) Na delovno mesto izterjevalca je lahko imenovana oseba, ki ima višjo izobrazbo in najmanj dve leti delovnih izkušenj oziroma srednjo izobrazbo in najmanj tri leta delovnih izkušenj ter poseben izpit, ki ga mora opraviti v enem letu od dneva razporeditve na delovno mesto izterjevalca. Vsebinsko in način opravljanja strokovnega izpita predpiše minister, pristojen za finance, na predlog generalnega direktorja.

(4) Oseba, ki je imenovana na delovno mesto izterjevalca, ne more samostojno opravljati dela izterjevalca, dokler ne opravi posebnega izpita.

(5) Opravljanje nalog izvajanja postopkov izterjav carinskega dolga in trošarin lahko Generalni carinski urad poveri tudi osebam, ki so v skladu z zakonom, ki ureja izvršbo in zavarovanje, ali z drugim predpisom imenovane za neposredna dejanja izvršbe in zavarovanja, če izpolnjujejo pogoje za izterjevalca po tem zakonu in na način, ki ga določi minister, pristojen za finance.

17. člen

(1) Pooblaščen uradne osebe imajo službeno izkaznico. S službeno izkaznico izkazujejo pooblaščenost za izvajanje carinskih pooblastil.

(2) Službeno izkaznico izda minister, pristojen za finance, ki na predlog generalnega direktorja predpiše tudi obrazce za službene izkaznice in postopek za njihovo izdajo.

18. člen

(1) Pooblaščenec uradne osebe opravljajo naloge službe v službeni ali civilni obleki, v primerih in pod pogoji, določenimi v posebni uredbi. Službena obleka je carinska uniforma ali delovna obleka s pripadajočimi oznakami carine.

(2) Kadar opravljajo pooblaščenec uradne osebe naloge v civilni obleki, se morajo pred tem legitimirati s službeno izkaznico.

(3) Vlada določi barvo in oznake službene obleke, minister, pristojen za finance, pa na predlog generalnega direktorja določi delovna mesta, na katerih morajo pooblaščenec uradne osebe in drugi delavci nositi službeno obleko, in vrsto službene obleke ter predpiše kroj, trajanje in način njene uporabe.

19. člen

(1) Cariniki, razporejeni na mejne prehode, za katere vlada določi, da opravljajo kontrolo prehajanja blaga in oseb čez državno mejo, in druge pooblaščenec uradne osebe, ki so posebej izpostavljene nevarnosti in ogroženosti in ki jih določi generalni direktor, imajo pravico in dolžnost nositi pri opravljanju nalog službe orožje in strelivo. Pravilnik o nošenju in uporabi orožja izda minister, pristojen za finance, v soglasju z ministrom, pristojnim za notranje zadeve.

(2) Pooblaščenec uradne osebe, ki so pooblaščenec za nošenje in uporabo strelnega orožja, morajo biti za to posebej usposobljene. Program usposabljanja in postopek za preizkus znanja o ravnanju pri nošenju in uporabi strelnega orožja določi generalni direktor v sodelovanju z generalnim direktorjem policije.

20. člen

(1) Pri opravljanju nalog sme pooblaščenec uradna oseba iz prvega odstavka 19. člena tega zakona uporabiti strelno orožje samo, če ne more drugače odvrniti od sebe ali druge pooblaščenec uradne osebe neposrednega protipravnega napada, s katerim je ogroženo njeno življenje ali življenje druge pooblaščenec uradne osebe.

(2) Predno pooblaščenec uradna oseba uporabi strelno orožje, mora, kadar okoliščine to dopuščajo, osebo, zoper katero naj bi uporabila strelno orožje, opozoriti s klicem »Stoj, streljal bom!« in z opozorilnim strelom.

21. člen

(1) Cariniki oziroma inšpektorji na celotnem območju Republike Slovenije ter tudi zunaj območja Republike Slovenije, če je tako določeno z mednarodnimi pogodbami, izvajajo:

- carinski nadzor,
- carinsko kontrolo,
- trošarinski nadzor,
- trošarinsko kontrolo,
- inšpekcijski nadzor,
- carinske preiskave.

(2) Inšpekcijski nadzor in carinske preiskave se izvajajo na podlagi sklepa generalnega direktorja ali direktorja.

(3) Pravna oziroma fizična oseba, pri kateri se izvaja kateri izmed ukrepov iz prvega odstavka tega člena, mora cariniku oziroma inšpektorju omogočiti oziroma zagotoviti pogoje za nemoteno izvajanje ukrepa. Le-ta, njen zastopnik ali pooblaščenec lahko prisostvuje pri izvajanju ukrepa, razen v primeru, ko bi njihova prisotnost ovirala učinkovitost izvajanja ukrepa.

(4) Če pri izvajanju preiskave zastopnik ali pooblaščenec ni navzoč, tisti, pri katerem se carinska preiskava izvaja pa njuno navzočnost zahteva, se začetek dejanj oziroma ukrepov do njegovega prihoda odloži, vendar največ za dve uri. V tem času se prekine z vsemi dejavnostmi, ki bi lahko povzročile uničenje dokazov o nepravilnostih pri poslovanju.

21.a člen

(1) Carinski nadzor se izvaja s splošnimi ali posameznimi ukrepi, ki jih carinski organi izvajajo za zagotovitev istovetnosti blaga in preprečitev neupravičene rabe blaga z namenom, da se zagotovi pravilna in pravočasna pridobitev carinsko dovoljene rabe ali uporabe blaga, pravilna predložitev blaga ter zagotovi plačilo dajatev in spoštovanje drugih predpisov, za nadzor nad izvajanjem katerih je pristojna služba.

(2) Carinska kontrola pomeni izvajanje katerihkoli aktivnosti, kot so opredeljene v carinskih predpisih ter drugih predpisih, za nadzor nad izvajanjem katerih je pristojna služba. Carinska kontrola pomeni tudi izvajanje ukrepov za zagotavljanje pravilnosti prejetih poročil in kontrole podatkov poročevalskih enot, podjetij in deklarantov na podlagi tega zakona ter zakona o državni statistiki.

21.b člen

(1) Trošarinski nadzor je nadzor nad pravilnim izvajanjem trošarinskih predpisov, ki se izvaja v skladu s tem zakonom, zakonom, ki ureja trošarine in zakonom, ki ureja davčni postopek. Ta nadzor obsega trošarinske kontrole in splošne nadzorne ukrepe za zagotavljanje pravilnega izvajanja trošarinskih predpisov.

(2) Trošarinska kontrola obsega preverjanje pravilnosti prijav trošarinskih zavezancev, trošarinskih obračunov in obračunov drugih dajatev, ki se plačujejo na enak način kot trošarine, preverjanje zahtevkov za vračila, odpuste in oprostitve plačila trošarine, preverjanje izpolnjevanja obveznosti iz dovoljenj, ki jih izdaja služba, porabe trošarinskih izdelkov za namene, za katere se ne plačuje trošarina, preverjanje popisov trošarinskih izdelkov, vodenja evidenc in dostavljanja podatkov ter gibanja trošarinskih izdelkov v režimu odloga plačila trošarine.

(3) Trošarinska kontrola pomeni tudi izvajanje ukrepov za zagotavljanje pravilnosti pobiranja proizvodnih dajatev za sladkor.

21.c člen

(1) Inšpekcijski nadzor pomeni nadzor nad izvajanjem in spoštovanjem carinskih, trošarinskih in drugih predpisov, za nadzor nad izvajanjem katerih je pristojna služba, v skladu s tem zakonom, zakonom, ki ureja davčni postopek ter zakonom, ki ureja inšpekcijsko nadzorstvo.

(2) Delo inšpekcije vodi direktor inšpekcije, ki je uradnik Generalnega carinskega urada.

(3) Direktor inšpekcije tekoče spremlja delo inšpekcije, pripravlja letni plan inšpekcijskega nadzora, obvešča ostale organizacijske enote službe o svojih ugotovitvah in jim daje posamezna priporočila in navodila, izvaja inšpekcijski nadzor v najzahtevnejših zadevah, pripravlja letna poročila o delu ter koordinira posamezni zahtevnejši inšpekcijski nadzor z drugimi inšpekcijami.

(4) Inšpekcijski nadzor se praviloma opravlja v skladu z letnim načrtom, ki ga sprejme generalni direktor na predlog direktorja inšpekcije.

21.č člen

(1) Carinska preiskava pomeni izvajanje dejanj in ukrepov po tem zakonu v primeru, ko so podani razlogi za sum, da je bilo storjeno dejanje, s katerim so bili kršeni carinski, trošarinski in drugi predpisi, za nadzor nad izvajanjem katerih je pristojna služba.

(2) Dejanja in ukrepi carinske preiskave se izvajajo z namenom preprečevanja, preiskovanja in odkrivanja kršitev carinskih, trošarinskih in drugih predpisov, za nadzor nad izvajanjem katerih je pristojna služba.

(3) Carinska preiskava se lahko uvede tudi zaradi izvajanja dejanj in ukrepov po tem zakonu za zagotovitev medsebojne pomoči organom Skupnosti, držav članic EU in tretjih držav.

22. člen

Cariniki in inšpektorji lahko pregledajo in preverjajo verodostojnost osebnih dokumentov oseb:

1. pri prestopanju državne meje,
2. pri izvajanju carinskih pooblastil iz 23. do 30. člena tega zakona.

23. člen

(1) Inšpektorji lahko vabijo v uradne prostore osebe, ki bi lahko dale koristne podatke za opravljanje nalog službe.

(2) Pisno vabilo mora vsebovati ime in priimek vabljenega osebe, čas in kraj, kamor naj se zglasi, razlog, zaradi katerega je vabljen in v kakšni vlogi, ter opozorilo, da bo storila prekršek in bo prisilno privedena, če se vabilu ne odzove.

(3) Oseba se lahko vabi tudi ustno, pri čemer ji mora biti sporočen razlog, zaradi katerega je vabljen. Če se oseba na ustno vabilo ne odzove, se ponovno pozove pisno, v skladu s prejšnjim odstavkom.

24. člen

(1) Carinik in inšpektor lahko zahtevata od osebe, ki je po veljavni zakonodaji dolžna dati podatke ali izpolniti določeno obveznost, da jima v določenem roku in na določenem kraju predloži katerokoli knjigovodsko listino, pogodbo, poslovno korespondenco, evidenco, kakšen drug dokument za potrebe carinske in trošarinske kontrole, inšpekcijskega nadzora ter carinske preiskave. Navedena oseba je dolžna na zahtevo carinika ali inšpektorja posredovati tudi podatke o osebi, pooblaščenici za opravljanje poslov, pri opravljanju katerih naj bi bila storjena kršitev predpisov. Carinik in inšpektor lahko predložene dokumente pregledujeta in tudi reproducirata.

(2) Dokumenti, podatki ali izpolnitev določene obveznosti iz prejšnjega odstavka se lahko zahtevajo od carinskega deklaranta, trošarinskega zavezanca, proizvajalca ali druge osebe, ki je neposredno ali posredno udeležena v poslu, ali vsake druge osebe, ki z zahtevano dokumentacijo ali podatki razpolaga ali bi to dokumentacijo ali podatke morala imeti.

(3) Kadar se poslovne knjige in predpisane evidence vodijo na elektronskem mediju, imata carinik in inšpektor pravico pregledati bazo podatkov in računalniški sistem ter zahtevati izdelavo oziroma posredovanje vsakega dokumenta ali deklaracije, ki potrjuje kateri koli podatek, voden na elektronskem mediju. Enako lahko postopata, kadar obstajajo razlogi za sum, da se poslovne knjige in predpisane evidence vodijo na elektronskem mediju.

(4) Carinik in inšpektor lahko, za potrebe carinske oziroma trošarinske kontrole ali inšpekcijskega pregleda, brez nadomestila od vzameta vzorce blaga oziroma trošarinskega izdelka. Vzorec, ki po analizi ohrani uporabno vrednost, se na zahtevo lastnika vrne.

25. člen

(1) Inšpektor in carinik imata pri izvajanju carinske in trošarinske kontrole oziroma carinske preiskave pravico največ za 15 dni zaseči dokumente iz prvega odstavka in nosilce baze podatkov iz tretjega odstavka prejšnjega člena ter predmete in vzorce, če je to potrebno zaradi zavarovanja dokazov, za natančno ugotovitev nepravilnosti ali če oseba te dokumente, nosilce baz podatkov, predmete ali vzorce uporablja za kršitve oziroma če so bili pridobljeni s kršitvami carinskih, trošarinskih ali drugih predpisov, za izvajanje katerih je pristojna služba. Rok iz prejšnjega stavka se pri izvajanju ukrepa carinske preiskave v obsežnih in dolgotrajnih primerih lahko podaljša na do skupno 90 dni. Podaljšanje roka odredi oseba, ki je odredila carinsko preiskavo.

(2) Oseba lahko zahteva, da se ji zasežene stvari iz prejšnjega odstavka vrnejo pred rokom, če izkaže, da jih nujno potrebuje pri poslovanju.

(3) Carinski organ odloči o vrnitvi stvari iz prejšnjega odstavka s sklepom v treh dneh od dneva vložitve zahtevka.

26. člen

(1) Osebe iz drugega odstavka 24. člena tega zakona so dolžne cariniku in inšpektorju, ki opravljata carinsko ali trošarinsko kontrolo ali carinsko preiskavo, dovoliti vstop na zemljišče ter v prostore, v katerih se opravljajo dejavnost, proizvodnja, vtovor, iztovor ali skladiščenje blaga ali trošarinskih izdelkov.

(2) Carinik in inšpektor imata pri opravljanju nalog službe pravico vstopiti tudi v kateri koli objekt in prostor na letališču, železniški postaji in v luki, stopiti na zemljišče, na katerem se nahaja ali bi se lahko nahajalo blago ali trošarinski izdelki, in na zemljišče, preko katerega je ali bi lahko bila speljana kakršna koli napeljava, ki omogoča prenos blaga ali trošarinskih izdelkov, ter na obalo oziroma drugo zemljišče, kjer je oziroma bi lahko bilo mesto pristanka vodnega ali zračnega plovila.

27. člen

(1) Uniformirani carinik in uniformirani inšpektor lahko zaradi odkrivanja kršitev carinskih, trošarinskih in drugih predpisov, za izvajanje katerih je pristojna služba, na celotnem območju Republike Slovenije:

1. spremljata, ustavita, pregledata in preiščeta vsako prevozno sredstvo;

2. pregledata in preiščeta vsako prevozno sredstvo kjer koli na prostem, kjer se opravlja vtovor ali iztovor blaga ali trošarinskih izdelkov oziroma je ta že bil opravljen;

3. ustavita vsako osebo in pregledata ter preiščeta prenosna sredstva in stvari, ki jih nosi s seboj;

4. ugotavljata namensko uporabo pogonskega goriva v vseh prevoznih sredstvih, delovnih napravah in strojih ter namensko uporabo vseh drugih trošarinskih izdelkov, zaradi zasega pa odrejata črpanje označenega mineralnega olja iz rezervoarja ter njegovo čiščenje.

(2) Zaradi izvajanja ukrepov iz prejšnjega odstavka je vsakdo dolžan ustaviti na mestu, ki ga odredi uniformirani carinik oziroma uniformirani inšpektor z dajanjem predpisanih znakov, na način in po postopku, ki ga predpiše minister, pristojen za finance, v soglasju z ministrom, pristojnim za notranje zadeve. Na zahtevo uniformiranega carinika oziroma uniformiranega inšpektorja mora dati vse potrebne podatke in mu pokazati blago in trošarinske izdelke, ki jih prevaža ali prenaša.

(3) Pregled prevoznega ali prenosnega sredstva pomeni vizuelni pregled prostorov, prevoznega ali prenosnega sredstva in stvari, ki so v njem.

(4) Preiskava prevoznega ali prenosnega sredstva, ki se lahko opravi v primeru razlogov za sum kršitve carinskih, trošarinskih ali drugih predpisov, katerih izvajanje je v pristojnosti službe, pa pomeni podroben pregled vseh delov prevoznega ali prenosnega sredstva, vključno s stvarmi v njem, pri katerem se lahko za pregled posameznih delov prevoznega ali prenosnega sredstva oziroma stvari v njem uporabijo tehnični pripomočki in prevozno ali prenosno sredstvo oziroma stvari tudi razstavijo.

(5) Vse kar je predmet pregleda iz prejšnjega odstavka, lahko carinik in inšpektor tudi fotografirata ali posnameta na drug nosilec vizualnih podatkov.

28. člen

(1) Cariniki in inšpektorji lahko pri opravljanju carinske oziroma trošarinske kontrole in carinske preiskave, z namenom ugotavljanja pravilnosti poslovanja pravnih in fizičnih oseb v skladu s carinskimi, trošarinskimi in drugimi predpisi, izvajanje katerih je v pristojnosti službe, ter preprečevanja in odkrivanja kršitev teh predpisov, pregledata vsak poslovni prostor in drug prostor, ki se uporablja za opravljanje dejavnosti ali pridobivanje dohodkov, objekt in zemljišče.

(2) Za poslovne prostore se štejejo tudi stanovanjski prostori, ki so določeni kot sedež oziroma kot poslovni prostor, kjer se opravlja dejavnost.

(3) Pri izvajanju carinske preiskave se lahko z dovoljenjem osebe, pri kateri se ta ukrep izvaja, pregledajo tudi stanovanjski prostori, ki niso določeni kot sedež dejavnosti, pa obstaja utemeljen razlog za sum, da se v njih opravlja neprijavljena dejavnost ali da bodo pri pregledu stanovanjskega prostora oziroma posameznih stvari v prostoru, ki so predmet carinske preiskave, ugotovljene druge kršitve predpisov, za nadzor nad izvajanjem katerih je pristojna služba.

(4) Pri pregledu teh prostorov, objektov in zemljišč imata carinik in inšpektor pravico pregledati poslovne knjige, evidence in drugo dokumentacijo v zvezi s carinskim blagom ali trošarinskimi izdelki, natančno pregledati, tudi z uporabo tehničnih pripomočkov in razstavljanjem, opremo, stroje, naprave, blago, ki je v prostoru oziroma objektu oziroma na ali v zemljišču in tudi ugotavljati namensko uporabo trošarinskih izdelkov. Vse, kar je predmet pregleda, lahko carinik in inšpektor tudi fotografirata ali posnameta na drug nosilec vizualnih podatkov.

29. člen

(1) Če cariniki ali inšpektorji pri izvajanju ukrepa iz prvega in drugega odstavka prejšnjega člena naletijo na fizični odpor ali če tak odpor utemeljeno pričakujejo, lahko zahtevajo pomoč policije.

(2) Če oseba, pri kateri se opravlja pregled prostorov iz tretjega odstavka prejšnjega člena, temu nasprotuje, se pregled teh prostorov lahko opravi na podlagi odločbe pristojnega sodišča v skladu z določbami Zakona o prekrških, ki urejajo hišno preiskavo.

(3) Če oseba iz prejšnjega odstavka izvedbi pregleda še vedno nasprotuje ali se to utemeljeno pričakuje, se lahko zahteva pomoč policije.

(4) Pri pregledu stanovanjskega prostora v skladu s prejšnjim odstavkom morata biti navzoči dve polnoletni osebi kot prič. Pregled stanovanjskega prostora je omejen na del stanovanjskega prostora, ki ga je treba pregledati za dosego namena carinske preiskave.

29.a člen

(1) Pooblaščen uradna oseba lahko zadrži tistega, ki ga zaloti pri kršitvi carinskih, trošarinskih in drugih predpisov, za nadzor nad izvajanjem katerih je pristojna služba, če bi se ta lahko s samovoljnim odhodom s kraja kršitve izognil sankcioniranju oziroma izvedbi nadaljnega postopka. Zadržanje lahko traja do prihoda policije oziroma najdlje 2 uri.

(2) Pooblaščen uradna oseba zadržano osebo takoj seznanj z razlogi zadržanja in ji zadrži osebne dokumente.

(3) Pooblaščen uradna oseba lahko zadržano osebo brez posebne odredbe privede k prekrškovnemu organu ali preda policiji, da izvede ustrezne ukrepe v skladu s svojimi pooblastili.

29.b člen

(1) Pooblaščen uradna oseba lahko pri opravljanju nalog uporabi sredstva za vklepanje, fizično silo, palico in sredstva za pasivizacijo.

(2) Sredstva iz prejšnjega odstavka se lahko uporabijo, kadar je osebo treba zadržati, pa se temu upira ali kadar je to potrebno zaradi odvritve napada na pooblaščen uradno osebo.

(3) Pri izbiri prisilnega sredstva mora pooblaščen uradna oseba paziti, da se ne uporabi hujše sredstvo, če se isti namen lahko doseže z blažjim. Pri uporabi prisilnih sredstev je potrebno spoštovati človekovo osebnost in dostojanstvo.

(4) Način uporabe prisilnih sredstev iz prvega odstavka tega člena predpiše minister, pristojen za finance v soglasju z ministrom, pristojnim za notranje zadeve.

30. člen

(1) Kadar so podani razlogi za sum, da se kršijo ali so se kršili carinski oziroma trošarinski predpisi ali drugi predpisi,

za izvajanje katerih je pristojna služba, lahko carinik oziroma inšpektor kot ukrep carinske oziroma trošarinske kontrole ali carinske preiskave, z namenom in je verjetno domnevati, da bi našli skrito blago oziroma dokumente, ki so predmet ali dokaz navedenih kršitev, opravi pregled osebe:

1. ki se nahaja na mejnem prehodu oziroma prehaja carinsko črto;

2. ki se nahaja na katerem koli prevoznem sredstvu ali objektu v primerih iz prvega odstavka 27. člena in prvega odstavka 28. člena tega zakona;

3. ki zapušča ali vstopa v prostor, namenjen za skladiščenje blaga, ki ni bilo sproščeno v prost promet, ali trošarinskih izdelkov, ki niso bili sproščeni v porabo, oziroma v luko ali na kraj prispetja ladje ali pristanka letala oziroma drugi kraj pristanka letala, ki je prispelo ali od koder zapušča carinsko območje.

(2) Pregled osebe po prejšnjem odstavku obsega pregled vsega, kar oseba nosi na telesu ali s seboj, pri čemer se ugotavlja, ali ima pri sebi oziroma s seboj stvari, ki so predmet kršitev carinskih, trošarinskih ali drugih predpisov.

(3) V primeru, ko obstajajo utemeljeni razlogi za sum, da oseba iz prvega odstavka tega člena tihotapi mamila ali druge predmete kaznivega dejanja tako, da jih prenaša v telesu, se izroči organom policije.

31. člen

Kadar delavec službe pri opravljanju nalog službe povzroči tretji osebi škodo, odgovarja za povzročeno škodo država po predpisih, ki urejajo odškodninsko odgovornost.

31.a člen

(1) Posameznik, ki meni, da so bile z ravnanjem pooblaščenih uradnih oseb kršene njegove pravice ali svoboščine, se lahko v roku 30 dni od trenutka, ko je izvedel za kršitev, pritoži na Generalni carinski urad.

(2) Podrobnejši postopek za reševanje pritožb predpiše minister, pristojen za finance, na predlog generalnega direktorja.

32. člen

(1) Generalni carinski urad zagotovi strokovno pravno pomoč pooblaščenim uradnim osebam, zoper katero je uveden kazenski ali odškodninski postopek zaradi opravljanja nalog službe, ki jih je po oceni službe opravila v skladu s predpisi.

(2) Oceno skladnosti opravljanja nalog glede na predpise, poda komisija, ki jo imenuje generalni direktor.

33. člen

(1) Policija je dolžna nuditi carinskim organom vso potrebno pomoč in zaščito pri opravljanju nalog službe.

(2) Državni organi, organi lokalnih skupnosti in nosilci javnih pooblastil, ki pri opravljanju svojih nalog ugotovijo, da je kršena carinska oziroma trošarinska zakonodaja oziroma obstaja možnost, da se bo to zgodilo, so dolžni o ugotovitvah v najkrajšem možnem času obvestiti carinski organ.

V. ZBIRANJE, VARSTVO IN ZAVAROVANJE PODATKOV

34. člen

(1) Služba zbira osebne in druge podatke zaradi opravljanja z zakoni in drugimi predpisi določenih nalog neposredno od osebe, na katero se ti podatki nanašajo, od drugih oseb, ki o tem kaj vedo, ali iz že obstoječih zbirk podatkov.

(2) Pri zbiranju osebnih in drugih podatkov od drugih oseb, ki o tem kaj vedo, ali iz že obstoječih zbirk podatkov, pooblaščen uradne osebe niso dolžne o tem obvestiti osebe, na katere se podatki nanašajo, če bi to onemogočilo ali otežilo izvršitev določene naloge.

(3) Če pooblaščen uradne osebe zaradi opravljanja določenih nalog zbirajo osebne in druge podatke iz že obsto-

ječih zbirk podatkov, so organi, organizacije in drugi subjekti, ki na podlagi zakona in v okviru svoje dejavnosti vodijo zbirke podatkov, dolžni brezplačno posredovati zahtevane osebne in druge podatke.

34.a člen

(1) Služba lahko posamezna opravila v zvezi z obdelavo osebnih in drugih podatkov s pogodbo zaupa pogodbenemu obdelovalcu, ki je registriran za opravljanje takšne dejavnosti.

(2) Pogodbeni obdelovalec opravlja posamezna opravila v zvezi z obdelavo osebnih in drugih podatkov v okviru pooblastil, ki jih je opredelila služba in jih ne sme obdelovati za noben drug namen. Medsebojne pravice in obveznosti se uredijo s pogodbo, ki mora biti sklenjena v pisni obliki in mora vsebovati tudi pogoje in ukrepe za zagotovitev varstva in zavarovanja osebnih in drugih podatkov.

(3) Pogodbeni obdelovalec ali organ, ki je pristojen za odločanje o prenehanju pogodbenega obdelovalca, mora osebne in druge podatke, ki jih je pogodbeno obdeloval, nemudoma vrniti službi, v naslednjih primerih:

1. v primeru spora med službo in pogodbenim obdelovalcem;

2. v primeru prenehanja pogodbenega obdelovalca;

3. na podlagi zahteve službe.

(4) V vseh navedenih primerih, mora pogodbeni obdelovalec vrniti ali komisijsko, v prisotnosti pooblaščenih osebne službe, uničiti tudi vse morebitne kopije teh podatkov. Na podlagi pisne zahteve pogodbenega obdelovalca, ki izkaže pravni interes za uvedbo sodnega ali drugega postopka, se morebitne kopije teh podatkov ne uničijo, temveč jih pooblaščen osebna služba osebno prevzame, napiše o tem uradni zaznamek in jih shrani v prostorih službe za uporabo v morebitnih sodnih ali drugih postopkih.

(5) Organ, ki je pristojen za odločanje o prenehanju pogodbenega obdelovalca, brez odlašanja po uradni dolžnosti preda pooblaščenim osebam službe tudi vse morebitne kopije osebnih in drugih podatkov, ki jih je pogodbeni obdelovalec pogodbeno obdeloval. Služba te podatke komisijsko uniči.

35. člen

(1) Služba upravlja zbirke osebnih in drugih podatkov (v nadaljnjem besedilu: evidence), ki jih zaradi opravljanja nalog službe v zvezi z izvajanjem carinskih pooblastil zbirajo, uporabljajo in vzdržujejo delavci službe, in sicer:

1. evidenca pisnih carinskih deklaracij;

2. evidenca izdanih carinskih dovoljenj;

3. evidenca imetnikov trošarinskih dovoljenj in oproščenih uporabnikov;

4. evidenca trošarinskih zavezancev in malih proizvajalcev vina in žganja;

5. evidenca o kršitvah carinskih, trošarinskih in drugih predpisov za nadzor nad izvajanjem katerih je pristojna služba;

6. evidenca pridobljenih in posredovanih informacij;

7. evidenca carinskih in trošarinskih kontrol, carinskih preiskav ter inšpekcijskih nadzorov;

8. evidenca uporabe strelnega orožja;

9. evidenca o pobiranju dajatev;

10. evidenca predloženih splošnih in skupnih instrumentov zavarovanja carinskega in trošarinskega dolga;

11. evidenca zavezancev za plačilo in pobiranje proizvodnih dajatev za sladkor;

12. evidenca trošarinskih dokumentov;

13. evidenca upravičencev do vračila trošarine;

14. evidenca poročevalskih enot, podjetij in deklarantov v zvezi z zbiranjem statističnih podatkov, za katere je pristojna služba;

15. evidenca davčnih zastopnikov, nepooblaščenih prejemnikov ter oseb, ki vlagajo prijave o posameznih poslih;

16. evidenca o izdanih dovoljenjih za opravljanje zastopanja v carinskih zadevah;

17. evidenca imetnikov licence za zastopanje v carinskih zadevah;

18. evidenca o prisilni izterjavi dajatev;

19. evidence, predpisane z drugimi predpisi, predpisi Skupnosti ter mednarodnimi pogodbami.

(2) Evidence iz prejšnjega odstavka vsebujejo naslednje skupne osebne podatke fizičnih oseb:

1. osebno ime;

2. rojstne podatke (dan, mesec, leto, kraj, država);

3. spol;

4. naslov stalnega oziroma začasnega bivališča;

5. enotno matično številko občana;

6. davčno številko;

7. državljanstvo;

8. izobrazbo;

9. številko osebne listine: potni list, osebna izkaznica, vozniško dovoljenje, maloobmejna prepustnica;

10. vse potrebne službene ali domače kontaktne telefonske številke.

(3) Za pravne osebe in druge osebe, ki opravljajo dejavnost, evidence iz prvega odstavka tega člena vsebujejo naslednje skupne podatke:

1. davčno številko;

2. matično številko;

3. firmo, sedež in naslov (naselje, ulica, hišna številka, pošta, država);

4. vse potrebne službene ali domače kontaktne številke telefonov in telefakssov;

5. osebno ime ter rojstne podatke iz 2. točke prejšnjega odstavka in enotno matično številko občana (EMŠO) odgovornih oseb;

6. naslov službene kontaktne elektronske pošte.

(4) Podatki, navedeni v drugem in tretjem odstavku tega člena, se lahko pridobijo neposredno od osebe, na katero se ti podatki nanašajo, ali iz evidenc drugih organov v skladu z veljavnimi predpisi in mednarodnimi pogodbami.

36. člen

(1) Poleg skupnih osebnih in drugih podatkov, vsebujejo posamezne evidence še naslednje podatke:

1. evidenca pisnih carinskih deklaracij: podatki iz pisnih carinskih deklaracij, kot so opredeljene v carinskih predpisih;

2. evidenca izdanih carinskih dovoljenj: številka, datum in izdajatelj dovoljenja, vrsta dovoljenja, veljavnost dovoljenja, kršitve dovoljenja, datum in razlogi ter trajanje odvzema dovoljenja, podaljševanje veljavnosti dovoljenja;

3. evidenca imetnikov trošarinskih dovoljenj in oproščenih uporabnikov: podatki o imetniku dovoljenja in oproščenem uporabniku, nadzorni carinski organ, vrsta in datum izdaje dovoljenja, lokacija in šifra skladišča ter datum začetka poslovanja, vrsta trošarinskih izdelkov, podatki o količinah trošarinskih izdelkov na zalogi oziroma o odobrenih količinah trošarinskih izdelkov, podatki o predloženi garanciji, datum in razlog odvzema dovoljenja;

4. evidenca trošarinskih zavezancev in malih proizvajalcev vina in žganja: podatki o trošarinskem zavezanca ter odgovorni osebi, naziv in šifra dejavnosti zavezanca, datum pričetka in konca opravljanja dejavnosti, nadzorni organ, vrsta trošarinskih izdelkov, tip trošarinskega zavezanca, podatki o imetništvu kotla za žganjekuho in prostornini kotla ter podatki o površini vinograda;

5. evidenca o kršitvah carinskih, trošarinskih in drugih predpisov, za nadzor nad izvajanjem katerih je pristojna služba: podatki o ugotovljenih kršitvah carinskih in trošarinskih predpisov ter drugih predpisov ter o kršiteljih; podatki o ukrepih zoper kršitelje, in sicer podatki o začelih postopkih o prekršku po uradni dolžnosti, podatki o podanih predlogih za vodenje postopka o prekršku, podatki o vloženih obdolžilnih predlogih; izrečene sankcije za prekršek, podatki o odstopu podatkov drugim državnim organom, pristojnim za ukrepanje

zoper kršitelje, za katere carinski organi niso pristojni; podatki o sankcioniranju kršiteljev, kadar o tem ne odloča carinski organ in je podal predlog za postopek o prekršku ali obdolžilni predlog oziroma je odstopil podatke drugim organom, pristojnim za ukrepanje zoper kršitelje;

6. evidenca pridobljenih in posredovanih informacij: podatki o informaciji, kraju dogodka, odhodnem in namembnem kraju, blagu in poti blaga, pošiljatelju in prejemniku blaga, razlogih za pregled, organu, kateremu je bila informacija poslana, povratnih informacijah, narodnosti, vzdevku in fizičnih posebnosti oseb, na katere se informacije nanašajo, transportnem sredstvu, registrski oznaki in številki vozila ter podjetju, fotografije in ostala dokumentacija, ki se nanaša na informacijo, podatki o opravljenih analizah pridobljenih informacij, podatki o prejetem klicu na anonimni telefon, vključno z zvočnim zapisom prejetega klica;

7. evidenca carinskih in trošarinskih kontrol, carinskih preiskav ter inšpekcijskega nadzora: podatki o kraju, času in drugih okoliščinah opravljanja ukrepa, o osebah, prevoznih sredstvih in drugih objektih, ki so predmet kontrole, nadzora oziroma carinske preiskave ter poteku in ugotovitvah le-teh;

8. evidenca uporabe strelnega orožja: podatki o pooblaščenih uradni osebi, ki je uporabila strelno orožje, podatki o osebi, zoper katero je bilo uporabljeno strelno orožje, podatki o dogodku, v katerem je bilo uporabljeno ter ocena uporabe strelnega orožja;

9. evidenca o pobiranju dajatev: podatki iz carinskih deklaracij in obračunov, upravnih odločb in trošarinskih obračunov, ki se nanašajo na obračun dolga; datum vročitve obračuna oziroma odločbe, podatke, ki jih je dolžan voditi carinski organ za knjiženje carin in trošarin, podatki o povračilu, odlogu ali odpustu dolga, podatki o plačilu dolga iz instrumenta zavarovanja;

10. evidenca predloženih splošnih in skupnih instrumentov zavarovanja carinskega in trošarinskega dolga: podatki o predlagatelju instrumenta zavarovanja in garantu, znesek, veljavnost in rok novčitve instrumenta zavarovanja;

11. evidenca zavezancev za plačilo in pobiranja proizvodnih dajatev za sladkor: podatki o prenesenih količinah sladkorja v naslednje tržno leto, podatki o količinah proizvedenega sladkorja;

12. evidenca trošarinskih dokumentov: podatki iz trošarinskih dokumentov, kot so opredeljeni v trošarinskih predpisih;

13. evidenca upravičencev do vračila trošarine: skupna površina zemljišč po katastrskih kulturah, podatki o računu, znesek vrnjene trošarine;

14. evidenca poročevalskih enot (v nadaljnjem besedilo: PE), podjetij in deklarantov v zvezi z zbiranjem statističnih podatkov, za katere je pristojna služba: datum zavezanosti, prvega poročanja in prenehanja poročanja, vrednost mesečne trgovine z državami članicami glede na tok blaga; podatek ali ima podjetje aktivno ali pasivno trgovino; velikost podjetja; dejavnost podjetja po Splošni klasifikaciji dejavnosti, status podjetja glede na statistični prag; ali PE opravlja posle oplemenitenja, prioriteta PE; posebne zabeleške v zvezi s podjetjem in njegovo trgovino; način poročanja; značilne napake v posredovanih podatkih; podatek, ali podjetje trguje s tretjimi državami ali samo znotraj EU ali oboje, podatki o kontaktnih osebah;

15. evidenca davčnih zastopnikov, nepooblaščenih prejemnikov ter oseb, ki vlagajo prijave o posameznih poslih: podatki o imetniku trošarinskega skladišča v drugi državi članici, podatki o dobavah trošarinskih izdelkov, podatki o instrumentu zavarovanja;

16. evidenca o izdanih dovoljenjih za opravljanje poslov zastopanja v carinskih zadevah: seznam pooblaščenih oseb za podpisovanje carinskih deklaracij;

17. evidenca imetnikov licence za opravljanje poslov zastopanja v carinskih zadevah: firma družbe v kateri je imetnik licence zaposlen oziroma družbe, ki ga je pooblastila za podpisovanje carinskih deklaracij;

18. evidenca o prisilni izterjavi dajatev: podatki iz sklepov o prisilni izterjavi dajatev, podatki o plačilih ter o poteku postopka prisilne izterjave dajatev.

(2) Posameznik ima pravico vpogleda v svoje podatke v evidencah:

1. iz 1., 2., 3., 4., 7., 8., 9., 10., 11., 12., 13., 14., 15., 16., 17. in 18. točke prvega odstavka 35. člena tega zakona takoj po vzpostavitvi, za carinske preiskave iz 7. točke pa po zaključku preiskave;

2. iz 5. točke prvega odstavka 35. člena tega zakona po pravnomočni odločitvi o uvedbi kazenskega postopka ali postopka o prekršku, če ta ni uveden, pa po zastaranju pregona;

3. iz 6. točke prvega odstavka 35. člena tega zakona po arhiviranju podatkov.

(3) Podatki se hranijo:

1. v evidencah iz 1., 2., 7., 9., 10., 16., 17. in 18. točke prvega odstavka 35. člena tega zakona v skladu s carinskimi predpisi in predpisi o trošarinah;

2. v evidencah iz 8. točke prvega odstavka 35. člena tega zakona dve leti po vnosu podatkov oziroma do pravnomočnega končanja pravnih postopkov v zvezi z uporabo strelnega orožja;

3. v evidencah iz 5. točke prvega odstavka 35. člena tega zakona do izbrisa obsodbe ali kazni, če te ni, pa do zastaranja pregona;

4. v evidencah iz 6., 11. in 14. točke prvega odstavka 35. člena tega zakona do pet let;

5. v evidencah iz 3., 4., 12., 13. in 15. točke prvega odstavka 35. člena tega zakona dokler traja trošarinski nadzor.

(4) Po preteku rokov iz prejšnjega odstavka se podatki arhivirajo v skladu s predpisi, ki urejajo arhivsko gradivo in arhive.

(5) Arhivsko gradivo, ki vsebuje tajne podatke iz evidenc, določenih v 35. členu tega zakona, ki ga služba preda pristojnim arhivom na podlagi predpisov, ki urejajo arhivsko gradivo in arhive, je v državnih arhivih dostopno po 75 letih od njihovega nastanka, razen, če ni z zakonom drugače določeno.

37. člen

(1) Za namene zbiranja, obdelave, shranjevanja, posredovanja, uporabe in arhiviranja podatkov, vsebovanih v evidencah iz 35. člena tega zakona, se uporabljajo določbe zakona, ki ureja varstvo osebnih podatkov in podatkov, ki pomenijo poslovne skrivnosti, če ni s tem zakonom ali drugim predpisom drugače določeno.

(2) Način ravnanja z zaupnimi podatki, vsebovanimi v evidencah iz 35. člena tega zakona ter drugimi zaupnimi podatki službe, ter način varovanja teh podatkov, predpiše minister, pristojen za finance, na predlog generalnega direktorja.

VI. DELOVNA RAZMERJA

38. člen

(1) Za delavce službe se uporabljajo splošni in posebni predpisi, ki urejajo delovna razmerja, zdravstveno, pokojninsko in invalidsko zavarovanje, če ni s tem zakonom določeno drugače.

(2) Delavci službe so pooblaščenice uradne osebe in drugi delavci, zaposleni v službi (v nadaljnjem besedilu: delavci službe).

39. člen

(1) Delovno razmerje za opravljanje nalog službe lahko sklene oseba, ki poleg pogojev, določenih v predpisih, ki urejajo sklenitev delovnega razmerja delavcev v državnih organih, izpolnjuje še naslednje pogoje:

1. ima ustrezne zdravstvene in psihofizične sposobnosti;

2. ni bila pravnomočno obsojena na nepogojno kazen zapora za kaznivo dejanje, storjeno z naklepom, ki se preganja po uradni dolžnosti;

3. ni v kazenskem postopku zaradi kaznivega dejanja iz prejšnje točke;

4. je državljan Republike Slovenije s stalnim prebivališčem v Republiki Sloveniji.

(2) Generalni carinski urad lahko zbere o osebi, ki želi skleniti delovno razmerje v službi, z njeno pisno privolitvijo, še podatke, na podlagi katerih se ugotavlja varnostne zaščite za delo v službi.

(3) Ostali pogoji za zasedbo delovnih mest pooblaščenih uradnih oseb se določijo v aktu, ki ga na predlog ministra, pristojnega za finance, sprejme vlada.

40. člen

(1) Če je bil delavec službe obsojen zaradi kaznivega dejanja iz 2. točke prvega odstavka 39. člena tega zakona ali zaradi katerega koli kaznivega dejanja, storjenega na delu ali v zvezi z delom v službi, mora sodišče pravnomočno sodbo poslati Generalnemu carinskemu uradu.

(2) Delavcu službe preneha delovno razmerje z dnem vročitve ugotovitvenega sklepa o prenehanju delovnega razmerja, ki ga izda generalni direktor oziroma direktor na podlagi pravnomočne sodbe iz prejšnjega odstavka.

41. člen

Odločbe o sklenitvi in prenehanju delovnega razmerja ter druge odločbe, ki se nanašajo na uresničevanje pravic, obveznosti in odgovornosti delavcev iz delovnega razmerja, izdaja za delavce carinskega urada direktor urada, če ni s tem zakonom ali drugimi zakoni drugače določeno.

42. člen

(1) Oseba, ki je sklenila delovno razmerje za opravljanje nalog carinika oziroma inšpektorja, mora v roku najkasneje enega leta po sklenitvi delovnega razmerja oziroma po razporeditvi na to delovno mesto, opraviti strokovni izpit. Carinik oziroma inšpektor, v času do opravljenega strokovnega izpita, opravlja svoje naloge pod nadzorom in odgovornostjo mentorja.

(2) Osebi, ki je sklenila delovno razmerje za opravljanje nalog carinika oziroma inšpektorja in ne opravi strokovnega izpita iz prejšnjega odstavka, preneha delovno razmerje po poteku odpovednega roka.

(3) Delavec iz prvega odstavka tega člena, ki je razporejen na delovno mesto carinika oziroma inšpektorja in ne opravi strokovnega izpita, se razporedi na delovno mesto, ki ga je opravljal pred tem, oziroma v skladu z veljavnimi predpisi, ki urejajo razporejanje delavcev v državnih organih.

(4) Rok iz prvega odstavka tega člena se lahko iz opravičenih razlogov podaljša.

(5) Podrobnejša merila, vsebino in način izvajanja izpita iz prvega odstavka tega člena predpiše minister, pristojen za finance, na predlog generalnega direktorja.

43. člen

(1) Delavci, ki opravljajo naloge pooblaščenih uradnih oseb, morajo stalno izpopolnjevati svoja strokovna znanja, se usposabljanje in udeleževati preverjanj strokovne usposobljenosti, ki jih organizira služba.

(2) Z aktom iz petega odstavka 42. člena tega zakona se določijo tudi vsebina, način in merila za strokovno izpopolnjevanje, usposabljanje in preverjanje strokovne usposobljenosti.

44. člen

(1) Generalni direktor lahko z odločbo odvzame pooblaščenim uradnim osebam pravico izvajati carinska pooblastila:

1. če se ugotovi, da je le-ta uporabila pooblastila v nasprotju s tem zakonom in drugimi predpisi;

2. če se v disciplinskem postopku z dokončno odločbo ugotovi, da je huje kršila delovne obveznosti in dolžnosti;

3. če opravlja dela iz 53. člena tega zakona.

(2) Delavca iz prejšnjega odstavka generalni direktor oziroma direktor razporedi na drugo delovno mesto, ustrezno njegovi izobrazbi, znanju in zmožnostim. Če delavec ponujeno delovno mesto, ki ustreza njegovi izobrazbi, znanju in zmožnostim, odkloni ali če mu takega delovnega mesta v istem ali drugem državnem organu ni mogoče zagotoviti, mu po preteku odpovednega roka preneha delovno razmerje.

(3) Delavcu iz prvega odstavka tega člena se odvzamejo službena izkaznica, službena obleka in orožje.

45. člen

(1) Delavec opravlja delo na delovnem mestu, za katero je sklenil delovno razmerje oziroma na katero je razporejen.

(2) Ne glede na določila v drugih predpisih, ki urejajo razporejanje delavcev, se lahko delavec, za določen ali nedoločen čas razporedi na drugo delovno mesto, ki ustreza njegovi izobrazbi, znanju in zmožnostim. Delavca se lahko razporedi na drugo delovno mesto v okviru Generalnega carinskega urada oziroma carinskega urada ali iz enega v drug carinski urad oziroma iz carinskega urada v Generalni carinski urad in obratno.

(3) Delavec je lahko razporejen iz enega v drug carinski urad tudi na lastno željo. Razporeditev se opravi na podlagi predhodnega mnenja direktorja carinskega urada, iz katerega delavec odhaja oziroma v katerega prihaja.

(4) V primeru, da je novi kraj opravljanja dela v primeru razporeditve za določen čas od dotedanega kraja opravljanja dela oddaljen več kot 150 km, v primeru razporeditve za nedoločen čas pa več kot 100 km, je mogoče delavca razporediti le z njegovim soglasjem.

(5) Razporeditev za določen čas lahko traja največ dvanajst mesecev, z možnostjo podaljšanja za še šest mesecev.

(6) Za razporejanje delavcev iz enega v drug carinski urad oziroma iz carinskega urada v Generalni carinski urad in obratno je pristojen generalni direktor.

46. člen

(1) Delavec, ki je razporejen v skladu s prejšnjim členom v drug kraj, ima pravico:

1. do povračila potnih stroškov, če se na delo v drug kraj vozi vsakodnevno;

2. do nadomestila za ločeno življenje zaradi povračila stroškov prehrane, zagotovitve in plačila stroškov prenočišča za čas razporeditve in prevoznih stroškov do kraja stalnega bivališča enkrat tedensko, če začasno biva v kraju dela, ker se po oceni generalnega direktorja ali direktorja ne more voziti vsakodnevno na delo;

3. do povračila stroškov selitve, če se je zaradi razporeditve preselil v drug kraj.

(2) Delavec, ki je razporejen na lastno željo, nima pravice do nadomestila stroškov za ločeno življenje in do zagotovitve prenočišča ali povračila stroškov selitve, če se je preselil.

47. člen

Delavcu, ki je v skladu s 45. členom tega zakona za nedoločen čas razporejen v drug kraj, v katerega se po oceni generalnega direktorja oziroma direktorja ne more vsakodnevno voziti na delo, mora Generalni carinski urad v treh letih zagotoviti ustrezno stanovanje. Če Generalni carinski urad delavcu v navedenem roku ustreznega stanovanja ne zagotovi ali če z njim o tem ne doseže sporazuma, je potrebno delavca vrniti na delo, ki ga je opravljal pred razporeditvijo.

48. člen

Kadar je potrebno delavca razporediti na drugo delovno mesto zaradi ukinitve organizacijske enote ali trajnega povečanja obsega dela v drugi organizacijski enoti oziroma zaradi reorganizacije službe, se določbe tretjega in četrtega odstavka 45. člena tega zakona pri razporejanju ne upoštevajo. Delavec ima v tem primeru pravico do povračila stroškov iz 46. člena tega zakona, vse do ustrezne rešitve stanovanjskega vprašanja.

49. člen

(1) Odločba o razporeditvi mora biti delavcu vročena najmanj sedem dni pred nastopom dela. Delavec mora pričeti z delom na novem delovnem mestu z dnem, določenim v odločbi.

(2) Z odločbo o razporeditvi se določijo tudi pravice iz 46. in 47. oziroma 48. člena tega zakona.

(3) Ugovor ne zadrži izvršitve odločbe.

50. člen

(1) Zaradi izvajanja nalog službe so delavci dolžni opravljati delo tudi v manj ugodnem delovnem času.

(2) Delo v manj ugodnem delovnem času je:

1. delo v neenakomernem delovnem času;
2. delo v deljenem delovnem času;
3. delo v izmenah;
4. delo ob sobotah, nedeljah, praznikih in drugih dela prostih dnevih;
5. delo preko polnega delovnega časa;
6. popoldansko in nočno delo;
7. pripravljenost za delo v delovnih prostorih, na določenem kraju ali na domu.

(3) Delo v neenakomernem delovnem času oziroma v izmenah vključuje opravljanje delovne obveznosti v deljenem delovnem času, ob sobotah, nedeljah, praznikih in drugih dela prostih dnevih ter delo v popoldanskem in nočnem času, s prerazporeditvijo v okviru določene redne mesečne oziroma letne delovne obveznosti.

51. člen

(1) Kot delo v izmenah se šteje delo, ki se izmenoma opravlja v dopoldanskem, popoldanskem ali nočnem času. Kot delo v izmenah se šteje tudi delo v turnusu, ko se delo opravlja po razporedu 12 ur, sledi pa mu 24 ali 48 ur počitka, in delo po posebnem razporedu, ko se delo sicer opravlja dopoldne, popoldne in v nočnem času, vendar ne v enakomernem zaporedju.

(2) Za delo v popoldanski izmeni se šteje delo, če delavec izpolni najmanj 75% dnevne delovne obveznosti po 12. uri.

(3) Za delo v nočni izmeni se šteje delo, če delavec izpolni najmanj 75% dnevne delovne obveznosti po 22. uri.

(4) Za izmensko delo v turnusu se šteje delo v nočni izmeni in delo v dnevni izmeni, opravljeno po 15. uri.

(5) Za izmensko delo po posebnem razporedu se šteje delo, opravljeno v času od 16. ure do 7. ure zjutraj.

52. člen

(1) Pripravljenost za delo je delo v manj ugodnem delovnem času, pri katerem mora biti delavec službe v pripravljenosti za delo na delovnem mestu, na določenem kraju ali na domu.

(2) Pripravljenost za delo se ne všteva v število ur tedenske oziroma mesečne delovne obveznosti, razen če je delavec službe med pripravljenostjo za delo na delovnem mestu ali na določenem kraju dela.

(3) Generalni direktor določi primere in način izvajanja pripravljenosti za delo v delovnih prostorih, na določenem kraju ali na domu.

53. člen

(1) Višji upravni delavci in upravni delavci ne smejo biti člani uprave ali nadzornega sveta gospodarske družbe, družbeniki v osebnih družbah ali samostojni podjetniki posamezniki in opravljati dela, ki je nezdružljivo z opravljanjem dejavnosti službe. Prepoved članstva v upravi ali nadzornih svetih družb ne velja za delavce, ki jih v te organe imenuje država kot svoje predstavnike.

(2) Podrobnejše določbe o tem, katero delo višji upravni delavci in upravni delavci ne smejo opravljati, določi minister, pristojen za finance, na predlog generalnega direktorja.

(3) Za vrednotenje posebnih prepovedi in omejitev iz tega člena pripada višjim upravnim delavcem in upravnim delavcem službe poseben dodatek. Višino dodatka določi vlada.

54. člen

(1) Pooblaščen uradna oseba ne sme opravljati carinske ali trošarinske kontrole, predhodnega preverjanja izpolnjevanja pogojev, inšpekcijskih nadzorov, carinskih preiskav in izterjave pri pravni osebi, če je z večinskim lastnikom ali članom uprave ali nadzornega sveta pravne osebe:

1. v krvnem sorodstvu v ravni vrsti do katerega koli kolena, v stranski pa do četrtega kolena, v zakonu ali svaštvu do drugega kolena, ne glede na to, ali je zakonska zveza prenehala;

2. v razmerju skrbnika, oskrbovanca, posvojenca ali posvojitelja, rejnika ali rejenca.

(2) V primerih iz 1. in 2. točke prejšnjega odstavka pooblaščen uradna oseba ne sme opravljati v prejšnjem odstavku navedenih ukrepov tudi pri fizični osebi.

55. člen

(1) Delavec službe ne sme uporabljati informacij, podatkov ali ugotovitev, ki jih pozna ali ima do njih dostop pri opravljanju nalog službe, v neslužbene namene.

(2) Delavec službe ne sme uporabljati in dajati informacij, podatkov in ugotovitev za doseganje kakršne koli premoženjske ali druge koristi za sebe ali za drugo osebo.

(3) Dolžnost varovanja uradne, poslovne in druge tajnosti traja tudi po prenehanju delovnega razmerja v službi.

56. člen

(1) Pooblaščen uradne osebe so dolžne med stavko zagotoviti nemoteno opravljanje naslednjih nalog:

1. carinski nadzor nad blagom, potniki in prevoznimi sredstvi;

2. odobravanje carinsko dovoljene rabe ali uporabe blaga, obračunavanje ali zaračunavanje carin;

3. kontrolo blaga, katerega uvoz oziroma izvoz sta posebej urejena;

4. devizno valutno kontrolo v mednarodnem potniškem in obmejnem prometu s tujino;

5. preprečevanje in odkrivanje carinskih prekrškov in drugih kaznivih ravnanj, storjenih v carinskem postopku;

6. preprečevanje in odkrivanje prekrškov pri iznašanju iz države ali prinašanju v državo domače in tuje valute;

7. vodenje upravnega postopka na prvi in drugi stopnji ter postopka o prekrških na prvi stopnji.

(2) Delovna mesta pooblaščenih uradnih oseb, ki so dolžne med stavko zagotoviti nemoteno opravljanje v prejšnjem odstavku navedenih nalog, se določijo v aktu o notranji organizaciji in sistemizaciji delovnih mest.

(3) Za vrednotenje omejitev, ki izhajajo iz tega člena, določi vlada za delovna mesta pooblaščenih uradnih oseb, določenih v skladu s prejšnjim odstavkom, poseben dodatek.

(4) Vlada določi poseben dodatek iz prejšnjega odstavka na podlagi kriterijev za določitev tega dodatka, ki veljajo za delovna mesta delavcev v državni upravi, ki so dolžni med stavko zagotavljati nemoteno opravljanje nalog v skladu z zakonom.

57. člen

(1) Služba je dolžna upoštevati posebne predpise, s katerimi se urejata varnost in zdravje delavcev pri delu, delavci pa so odgovorni, da z največjo možno skrbjo varujejo svojo lastno varnost in zdravje pri delu, kakor tudi varnost in zdravje drugih oseb, če je to odvisno od njihovega ravnanja.

(2) Minister, pristojen za finance, izda, na predlog generalnega direktorja, pravilnik o varstvu pri delu, s katerim podrobneje določi organizacijo in izvajanje varstva pri delu, medsebojne obveznosti in odgovorne osebe na posameznih ravneh.

58. člen

Kadar opravljajo cariniki kontrolo prometa s tujino v železniških prometnih sredstvih, imajo pravico do brezplačnega prevoza z njimi in pravico do zavarovanja, kot jo imajo potniki, ki so plačali takšen prevoz.

59. člen

(1) Pooblaščenim uradnim osebam pripada za vsako začeto leto delovne dobe v carinski službi nad 5 let, dodatek na stalnost v višini 0,5% osnovne plače.

(2) V delovno dobo iz prejšnjega odstavka se vštevata tudi delovna doba, ki jo je pooblaščen uradna oseba dosegla v carinski službi na delovnem mestu s statusom delavca službe v temeljni dejavnosti.

59.a člen

(1) Pooblaščenim uradnim osebam, ki so iz poslovnih razlogov premeščene v drug državni organ, se za določitev dodatka na stalnost šteje tudi delovna doba v carinski službi, če je po predpisih in pod pogoji, ki veljajo za organ, v katerega je premeščen, upravičen do dodatka na stalnost.

(2) Javnemu uslužbencu, ki je iz poslovnih razlogov premeščen na delo v carinsko službo, se za določitev dodatka na stalnost šteje tudi delovna doba v organu, iz katerega je premeščen, če je po predpisih in pod pogoji, ki veljajo za organ, iz katerega je premeščen, upravičen do dodatka na stalnost.

60. člen

(1) Uprava zavaruje pooblaščen uradne osebe za primer nesreče pri delu, dodatno pa zavaruje posamezne pooblaščen uradne osebe za nesrečo pri delu, katere posledica je smrt ali trajna izguba splošne delovne zmožnosti, če opravljajo delo, ki je zdravju in življenju posebno nevarno.

(2) Delovna mesta, na katerih so pooblaščen uradne osebe dodatno zavarovane, določi z odločbo generalni direktor.

61. člen

(črtan)

62. člen

(1) Pooblaščenim uradnim osebam pripada dodatek do 20% osnovne plače za ovrednotenje posebnih pogojev dela in za pooblaščenost, dodatek do 20% osnovne plače pa pripada delavcem službe za ovrednotenje posebnih odgovornosti.

(2) Kot posebni delovni pogoj se šteje delo na prostem, pod vplivom plinov, z uporabo posebne tehnične opreme, delo pri opravljanju carinske in trošarinske kontrole, inšpekcijskih pregledov in notranjega nadzora ter delo na področju preprečevanja in odkrivanja tihotapstva in drugih kaznivih ravnanj v zvezi s carinskim in trošarinskim blagom.

(3) Kot delovna mesta s posebnimi odgovornostmi se štejejo zlasti delovna mesta vobij notranjih organizacijskih enot in njihovih pomočnikov, pomočnikov direktorjev carinskih uradov, delovna mesta vodenja postopka o prekrških, upravnega postopka v zahtevnejših zadevah, postopka izterjav, uvajanja in vzdrževanja informacijskega sistema, opravljanja

carinskih in trošarinskih kontrol, inšpekcijskih pregledov, preprečevanja tihotapstva in druga posebno odgovorna delovna mesta v upravi carinskih uradov in v Generalnem carinskem uradu.

(4) Delovna mesta, na katerih delavcem pripada dodatek za ovrednotenje posebnih pogojev dela in pooblaščenost ter dodatek za ovrednotenje posebnih odgovornosti, se določijo v aktu o notranji organizaciji in sistemizaciji delovnih mest. Višino dodatka za posamezno delovno mesto določi vlada.

63. člen

(1) Za posamezna delovna mesta, ki zahtevajo specifična strokovna znanja ali posebno izurjenost in so posebnega pomena za učinkovito delovanje službe, lahko vlada, na predlog ministra, pristojnega za finance, izjemoma določi višji količnik, kot ga določa splošni predpis.

(2) Pooblaščenim uradni osebi iz 19. člena tega zakona, ki opravlja naloge v specifičnih in posebej neugodnih delovnih razmerah in je pri svojem delu posebno izpostavljena nevarnosti in ogroženosti, pripada dodatek za posebno nevarnost in ogroženost. Višino tega dodatka določi vlada.

64. člen

(1) Carinikom oziroma inšpektorjem na mejnem prehodu ter drugim pooblaščenim uradnim osebam, ki so pri opravljanju nalog posebej izpostavljene nevarnosti in ogroženosti iz prvega odstavka 19. člena tega zakona, ki opravljajo naloge na terenu, so izpostavljene vremenskim in drugim škodljivim vplivom in je pri izvajanju nalog ogroženo njihovo zdravje in življenje, se plačujejo sredstva v višini 8,4% bruto plače, kot mesečna premija za obvezno dodatno pokojninsko zavarovanje.

(2) Sredstva se obračunajo na znesek bruto plače na enak način, kot je v zakonu o prispevkih za socialno varnost določen za obračunavanje prispevkov za štetje zavarovalne dobe s povečanjem.

(3) Sredstva se obračunavajo mesečno in vplačujejo na osebni varčevalni račun, ki se za delavce iz prvega odstavka tega člena odpre pri nosilcu obveznega dodatnega pokojninskega zavarovanja.

(4) Delavec lahko na podlagi obveznega dodatnega pokojninskega zavarovanja uveljavi pravico do rente, ki se določi glede na znesek sredstev na njegovem osebnem varčevalnem računu iz prejšnjega odstavka in dopolnjeno starost, v skladu z zakonom, s katerim se ureja obvezno dodatno pokojninsko zavarovanje.

(5) Minister, pristojen za finance, v soglasju z ministrom, pristojnim za delo, določi delovna mesta carinikov oziroma inšpektorjev na mejnem prehodu ter drugih pooblaščenih uradnih oseb, ki so pri opravljanju nalog posebej izpostavljene nevarnosti in ogroženosti iz prvega odstavka 19. člena tega zakona, na katerih se delavcem plačujejo sredstva iz prvega odstavka tega člena.

VII. DISCIPLINSKA IN ODŠKODNINSKA ODGOVORNOST

65. člen

(1) Delavec službe je lahko začasno odstranjen z dela ali z delovnega mesta, če je zaloten pri hujši kršitvi delovnih obveznosti in dolžnosti, ali če je zoper njega uveden kazenski postopek za kazniva dejanja, navedena v 40. členu tega zakona, ali se zahteva uvedba postopka zaradi hujše kršitve delovnih obveznosti in dolžnosti, za katero se lahko izreče ukrep prenehanja delovnega razmerja.

(2) O začasni odstranitvi z dela ali z delovnega mesta odloči generalni direktor za delavce Generalnega carinskega urada in direktorje carinskih uradov oziroma direktor za delavce carinskega urada.

(3) Delavcu, ki je začasno odstranjen z dela ali z delovnega mesta, se med trajanjem začasne odstranitve z dela ali z delovnega mesta odvzame službena izkaznica in orožje.

66. člen

(1) O disciplinski odgovornosti delavca službe na prvi stopnji odloča:

1. generalni direktor za delavce Generalnega carinskega urada in za direktorje carinskih uradov;
2. direktor carinskega urada za delavce carinskega urada.

(2) Zoper odločitev iz prejšnjega odstavka ima delavec pravico do ugovora na disciplinsko komisijo pri Generalnem carinskem uradu v osmih dneh od dneva vročitve odločbe.

(3) Predsednika in člane disciplinske komisije imenuje minister, pristojen za finance, za dobo štirih let. Komisija ima skupno deset članov. Vsak član ima svojega namestnika.

(4) Komisija odloča v senatu treh članov, ki jih za vsak primer posebej določi predsednik disciplinske komisije.

67. člen

Organ, ki vodi disciplinski postopek, lahko odloči, da se izključi javnost, kadar se v postopku obravnavajo zadeve, ki pomenijo državno, uradno ali drugo tajnost.

68. člen

Za lažjo kršitev delovnih obveznosti in dolžnosti se poleg kršitev, navedenih v splošnih predpisih, ki veljajo za delavce v državnih organih, šteje tudi:

1. nepravčasno, nevestno ali malomarno opravljanje dela brez hujših posledic;
2. nepravilno in nemarno nošenje službene obleke in označb ter orožja.

69. člen

(1) Za hujše kršitve delovnih obveznosti in dolžnosti se poleg kršitev, navedenih v splošnih predpisih, ki veljajo za delavce v državnih organih, štejejo tudi:

1. preprečevanje kontrolno-inšpekcijskim organom, da opravljajo svoje delo;
2. onemogočanje drugemu delavcu, da opravi svoje delo;
3. ponarejanje, predrugačenje ali potrjevanje in navajanje neresničnih podatkov v uradnih dokumentih;
4. vsako dejanje, ki ima znake katerega od kaznivih dejanj iz prvega odstavka 40. člena tega zakona;
5. prihajanje na delo v vinjenem stanju ali pod vplivom narkotičnih sredstev, ali uživanje med delom alkohola oziroma drugega narkotičnega sredstva, ki zmanjšuje zmožnost za delo;
6. dejanje, ki ima znake carinskega ali trošarinskega prekrška;
7. neopravičen izostanek z dela en dan ali več, če to povzroči ali bi lahko povzročilo hujše posledice za delo službe;
8. če delavec, ki je pooblaščen za vložitev zahteve za uvedbo disciplinskega postopka, le-te ne vloži v 15 dneh, ko kakorkoli izve za storitev hujše kršitve delovne obveznosti;
9. opustitev dolžnega nadzora nad izvajanjem zakonitosti ali nad pravilnim vodenjem;
10. opustitev nošenja službene obleke, označb in orožja pri opravljanju nalog službe, kjer je nošenje službene obleke, označb in orožja obvezno;
11. prihod nad delo v vinjenem stanju ali pod vplivom narkotičnih sredstev;
12. dejanje ali obnašanje delavca, storjeno na delu ali izven dela, ki škoduje ugledu službe;
13. odklonitev preizkusa alkoholiziranosti ali strokovnega pregleda, s katerim se ugotavlja prisotnost alkohola oziroma drugega narkotičnega sredstva, ki zmanjšuje zmožnost za delo;

14. nespoštovanje oziroma kršitev pravil, določenih z internimi akti službe ali kodeksom etike.

(2) Za hujše kršitve delovnih obveznosti in dolžnosti iz 1. do 5. točke prejšnjega odstavka se obvezno izreče ukrep prenehanja delovnega razmerja.

(3) Prisotnost alkohola oziroma drugega narkotičnega sredstva, ki zmanjšuje zmožnost za delo, se ugotavlja z alkotestom ali s strokovnim pregledom.

70. člen

Uvedba disciplinskega postopka za disciplinske kršitve iz 1. do 4. točke prvega odstavka prejšnjega člena in kršitve, ki imajo značilnosti kaznivega dejanja, zastara v šestih mesecih od dneva, ko se je izvedelo za hujšo kršitev delovnih obveznosti in dolžnosti in za storilca, oziroma v devetih mesecih od dneva, ko je bila hujša kršitev delovnih obveznosti in dolžnosti storjena.

71. člen

(1) Delavec službe je odškodninsko odgovoren za škodo, ki jo pri delu oziroma v zvezi z delom povzroči službi ali komu drugemu namenoma ali iz hude malomarnosti.

(2) Odškodninsko odgovornost delavca ugotovi posebna komisija, ki jo imenuje generalni direktor ali delavec, ki ga on pooblasti.

(3) Dokončna odločba o delavčevi odgovornosti za nastalo škodo in o obveznosti povrnitve je izvršilni naslov.

VIII. PRIZNANJA

72. člen

(1) Za dolgoletno strokovno delo, organizacijske izboljšave pri delu, za uspehe, dosežene na posameznih področjih dela ali pri opravljanju delovnih nalog, in za prispevke h krepitvi ugleda službe se delavcem ali organizacijskim enotam službe ter drugim državnim organom, organom lokalnih skupnosti, nosilcem javnih pooblastil in posameznikom podeljujejo priznanja, delavcem službe pa tudi denarne nagrade.

(2) Priznanja in nagrade iz prejšnjega odstavka se praviloma podeljujejo ob dnevu službe. Dan službe je 8. oktober.

(3) Vrste priznanj in postopek podeljevanja priznanj in denarnih nagrad določi minister, pristojen za finance, na predlog generalnega direktorja.

IX. KAZENSKÉ DOLOČBE

73. člen

(1) Posamezniki, državni organi, samoupravne lokalne skupnosti, gospodarske družbe, samostojni podjetniki posamezniki, društva ter druge osebe ne smejo reproducirati ali uporabljati uniforme in oznak, ki so po barvi, kroju, označbah nazivov enake ali podobne uniformi in oznakam službe.

(2) Samostojni podjetnik posameznik in pravna oseba, ki ravna v nasprotju s prejšnjim odstavkom, se kaznuje za prekršek z globo od 500.000 do 1.000.000 tolarjev.

(3) Z globo v višini od 200.000 do 500.000 tolarjev se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe, državnega organa, samoupravne lokalne skupnosti in samostojnega podjetnika posameznika.

(4) Z globo v višini od 100.000 do 300.000 tolarjev se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi posameznik.

(5) Predmeti, ki so bili izdelani ali uporabljeni v nasprotju s prvim odstavkom tega člena, se odvzamejo.

74. člen

(1) Samostojni podjetnik posameznik se kaznuje za prekršek z globo od 400.000 do 4.000.000 tolarjev, pravna oseba pa z globo od 1.000.000 do 6.000.000 tolarjev, če:

1. v določenem roku ne predloži oziroma ne izdelata zahtevanih dokumentov v skladu z drugim in tretjim odstavkom 24. člena tega zakona;

2. onemogoči izvedbo izterjave, carinske ali trošarinske kontrole ali inšpekcijskega nadzora, tako da ne dovoli vstopa, je neopravičeno nedosegljiva ali se izogiba v zvezi z drugim odstavkom 16. člena, prvim odstavkom 26. člena ter 28. členom tega zakona;

3. ne zagotovi oziroma ne omogoči pogojev za nemoteno opravljanje carinske ali trošarinske kontrole ali inšpekcijskega nadzora v zvezi s tretjim odstavkom 21. člena tega zakona;

4. onemogoča cariniku oziroma inšpektorju izvedbo ukrepov v zvezi s 27., 29.b ali 30. členom tega zakona.

(2) Z globo od 200.000 do 500.000 tolarjev se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe.

(3) Z globo od 100.000 do 150.000 tolarjev se kaznuje posameznik, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

75. člen

(1) Prekršek stori, kdor se nedostojno ali žaljivo vede do pooblaščenega uradne osebe pri uradnem poslovanju ali zaradi uradnega poslovanja ali ne upošteva odrejenega zakonitega ukrepa pooblaščenega uradne osebe oziroma onemogoča izvedbo uradnega dejanja.

(2) Prekršek stori tudi, kdor se ne odzove vabilu inšpektorja iz prvega odstavka 23. člena tega zakona.

(3) Prekršek stori, kdor na zahtevo carinika oziroma inšpektorja ne omogoči vpogleda v osebne dokumente v zvezi z 22. členom tega zakona.

(4) Za prekršek iz prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena se posameznik kaznuje z globo od 50.000 do 100.000 tolarjev, samostojni podjetnik posameznik, ki stori ta prekršek v zvezi s samostojnim opravljanjem dejavnosti pa z globo od 100.000 do 200.000 tolarjev.

(5) Odgovorni osebi samostojnega podjetnika posameznika in pravne osebe, ki storita prekršek iz prvega ali drugega odstavka tega člena, se kaznujeta za prekršek z globo od 80.000 do 200.000 tolarjev.

Zakon o carinski službi – ZCS-1 (Uradni list RS, št. 56/99) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

X. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

76. člen

(1) Z dnem pričetka veljavnosti tega zakona se dosedanje carinarnice preimenujejo v carinske urade.

(2) Uprava mora uskladiti notranjo organizacijo in delo z določbami tega zakona najkasneje v enem letu od dneva pričetka veljavnosti tega zakona.

(3) Do zamenjave se uporabljajo sedanje table, oznake, pečati, stampiljke in žigi carinarnic ter njihovih organizacijskih enot, obrazci in službene izkaznice delavcev v organih službe.

77. člen

(1) Delavci službe, ki so na dan pričetka veljavnosti tega zakona opravljali delo, za katero nimajo ustrezne stopnje strokovne izobrazbe, lahko to delo opravljajo še naprej, vendar morajo izobrazbo dopolniti v petih letih od pričetka veljavnosti tega zakona.

(2) Delavci iz prejšnjega odstavka, ki imajo nad 15 let delovnih izkušenj na enakih delovnih mestih ali na delovnih mestih podobne zahtevnosti in delo uspešno opravljajo, in delavci, katerih usposobljenost za opravljanje dela je bila

posebej preverjena v skladu s predpisi, ki so bili uveljavljeni pred 25. 6. 1991, lahko to delo še naprej opravljajo.

78. člen

(1) Do sprejema predpisov o obveznem dodatnem pokojninskem zavarovanju se sredstva iz prvega odstavka 64. člena tega zakona vplačujejo kot dolgoročna rezervacija za obvezno dodatno pokojninsko zavarovanje.

(2) Sredstva se obračunavajo mesečno in vplačujejo na osebni varčevalni račun, ki se za delavca iz prvega odstavka 64. člena tega zakona odpre pri banki. Sredstva na osebni varčevalni račun se obravnavajo kot dolgoročno vezana bančna vloga.

(3) Po uveljavitvi predpisov o obveznem dodatnem pokojninskem zavarovanju se sredstva na bančni vlogi iz prejšnjega odstavka prenesejo na osebni varčevalni račun, ki se za delavca iz prvega odstavka 64. člena tega zakona odpre pri nosilcu obveznega dodatnega pokojninskega zavarovanja in se koristijo v skladu s predpisi o obveznem dodatnem pokojninskem zavarovanju.

79. člen

(1) Določbe drugega in četrtega odstavka 66. člena tega zakona se pričnejo uporabljati z dnem imenovanja disciplinske komisije. Disciplinska komisija iz tretjega odstavka 66. člena tega zakona mora biti imenovana v enem mesecu od dneva pričetka veljavnosti tega zakona.

(2) Disciplinski postopki, začeti pred imenovanjem disciplinske komisije iz prejšnjega odstavka, se dokončajo po postopku, ki je veljal pred uveljavitvijo tega zakona.

80. člen

Do ustanovitve ustreznega stanovskega združenja se uporablja kodeks etike iz tretjega odstavka 14. člena tega zakona, ki ga sprejme generalni direktor in konferenca Sindikata carinikov Slovenije.

81. člen

(1) Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati zakon o carinski službi (Uradni list RS, št. 1/91-I, 58/93 in 65/93).

(2) Do izdaje izvršilnih predpisov na podlagi tega zakona, vendar najdalj eno leto od uveljavitve tega zakona, se še naprej uporabljajo naslednji predpisi:

1. uredba o barvi in oznakah službene obleke v Republiki carinski upravi (Uradni list RS, št. 15/94 in 18/94 – popr.),

2. pravilnik o službeni obleki delavcev v organih carinske službe (Uradni list RS, št. 17/94),

3. pravilnik o službeni izkaznici pooblaščenih uradnih oseb organov carinske službe (Uradni list RS, št. 16/94),

4. pravilnik o nošenju, uporabi in hrambi orožja pooblaščenih uradnih oseb carinske službe (Uradni list RS, št. 42/95),

5. pravilnik o strokovnem izpitu in izobraževanju delavcev v organih carinske službe (Uradni list RS, št. 5/92),

6. odredba o krajevni pristojnosti carinskih organov (Uradni list RS, 62/96 in pop. št. 75/96),

7. uredba o določitvi mejnih prehodov za obmejni promet in kmetijskih prehodnih mestih, na katerih kontrolo prehajanja čez državno mejo opravljajo carinski organi (Uradni list RS, št. 23/94).

82. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, razen določbe četrtega odstavka 16. člena tega zakona, ki začne veljati 1. julija 2000 ter določb 78. člena tega zakona, ki pričnejo veljati 1. januarja 2000.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o carinski službi – ZCS-1A (Uradni list RS, št. 57/04) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

40. člen

(1) Do začetka uporabe Zakona o prekrških (Uradni list RS, št. 7/03, v nadaljnjem besedilu: ZP-1) je naloga službe tudi vodenje postopka o carinskih in trošarinskih prekrških ter prekrških po tem zakonu na prvi stopnji, ki jih vodi carinski urad.

(2) Globe, določene s tem zakonom, se do začetka uporabe ZP-1 v postopku o prekršku izrekajo kot denarne kazni, kot sledi:

1. za prekršek iz 73. člena zakona se kaznuje:
 - posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, in pravna oseba z denarno kaznijo najmanj 500.000 tolarjev;
 - odgovorna oseba pravne osebe ali državnega organa, državne organizacije ali lokalne skupnosti in posameznik z denarno kaznijo najmanj 100.000 tolarjev;
2. za prekrške iz 74. člena zakona se kaznuje:
 - posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, z denarno kaznijo od 400.000 do 4.000.000 tolarjev;
 - pravna oseba z denarno kaznijo od 1.000.000 do 6.000.000 tolarjev;
 - odgovorna oseba pravne osebe z denarno kaznijo od 200.000 do 500.000 tolarjev;
 - posameznik z denarno kaznijo od 100.000 do 150.000 tolarjev;
3. za prekrške iz 75. člena zakona se kaznuje:
 - posameznik z denarno kaznijo od 20.000 do 100.000 tolarjev;
 - posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, in odgovorna oseba pravne osebe z denarno kaznijo od 30.000 do 200.000 tolarjev.

41. člen

Podzakonski akti po tem zakonu ter akt o notranji organizaciji in sistemizaciji delovnih mest Generalnega carinskega urada in carinskih uradov se izdajo oziroma uskladijo s tem zakonom v roku šestih mesecev od uveljavitve tega zakona.

42. člen

(1) Inšpekcijski pregledi, ki so bili odredeni pred uskladitvijo akta o notranji organizaciji in sistemizaciji delovnih mest z določbami tega zakona, se dokončajo po predpisih, ki so veljali pred njegovo uveljavitvijo.

(2) Do uveljavitve določb o inšpekcijskem nadzoru v aktu o notranji organizaciji in sistemizaciji delovnih mest se inšpekcijski nadzor opravlja kot inšpekcijski pregled po dosedanjih predpisih.

43. člen

Določba 11. točke 12. člena ter 13. člen zakona se začnejo uporabljati z dnem začetka uporabe ZP-1.

44. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

4405. Zakon o obrambi (ZObr-UPB1) (uradno prečiščeno besedilo)

Na podlagi 153. člena Poslovnika državnega zbora je Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 17. junija 2004

potrdil uradno prečiščeno besedilo Zakona o obrambi, ki obsega:

- Zakon o obrambi – ZObr (Uradni list RS, št. 82/94 z dne 30. 12. 1994),
- Zakon o spremembi in dopolnitvi Zakona o obrambi – ZObr-A (Uradni list RS, št. 44/97 z dne 24. 7. 1997),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o obrambi – ZObr-B (Uradni list RS, št. 87/97 z dne 29. 12. 1997),
- Odločbo Ustavnega sodišča Republike Slovenija o razveljavitvi dela drugega odstavka 94. člena ter tretjega in četrtega odstavka 109. člena Zakona o obrambi – U-I-101/95 (Uradni list RS, št. 13/98 z dne 20. 2. 1998),
- Zakon o materialni dolžnosti – ZMatD (Uradni list RS, št. 87/01 z dne 8. 11. 2001),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o obrambi – ZObr-C (Uradni list RS, št. 47/02 z dne 29. 5. 2002),
- Popravek Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o obrambi – ZObr-C (Uradni list RS, št. 67/02 z dne 26. 7. 2002),
- Zakon o graditvi objektov – ZGO-1 (Uradni list RS, št. 110/02 z dne 18. 12. 2002) in
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o obrambi – ZObr-D (Uradni list RS, št. 40/04 z dne 20. 4. 2004).

Št. 200-01/90-3/53

Ljubljana, dne 17. junija 2004

EPA 1370-III

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
Borut Pahor l. r.

ZAKON O OBRAMBI

**(uradno prečiščeno besedilo)
(ZObr-UPB1)**

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(namen zakona)

Ta zakon ureja vrsto, organizacijo in obseg obrambe države.

2. člen

(namen obrambe)

Temeljni namen obrambe je odvratanje napada na državo ter obramba neodvisnosti, nedotakljivosti in celovitosti države. Ta namen se uresničuje tudi z vključevanjem in z aktivnim sodelovanjem države v mednarodnih varnostnih povezavah na podlagi mednarodnih pogodb.

3. člen

(obrambni sistem)

(1) Obrambo države sestavljata vojaška in civilna obramba.

(2) Vojaško obrambo izvajajo samostojno ali v zavezništvu na podlagi mednarodnih pogodb, obrambne sile, ki jih sestavlja Slovenska vojska (v nadaljnjem besedilu: Slovenska vojska ali vojska).

(3) Civilna obramba obsega ukrepe državnih organov in organov lokalne samouprave za delovanje v vojni, gospodarsko in psihološko obrambo ter druge nevojaške oblike obrambe, ki jih izvajajo državljani, samoupravne lokalne skupnosti, državni organi, gospodarske družbe, zavodi in druge organizacije.

(4) Vojaška in civilna obramba države tvorita celoto.

(5) Obrambne zadeve so v državni pristojnosti.

4. člen

(spoštovanje mednarodnega vojnega prava)

Vse oblike vojaške in civilne obrambe temeljijo in se izvajajo v skladu z načeli mednarodnega vojnega prava oziroma sprejetimi mednarodnimi obveznostmi.

5. člen

(pomen pojmov)

V tem zakonu uporabljeni pojmi imajo naslednji pomen:

1. Vojaška obramba je obramba države z orožjem in drugimi vojaškimi sredstvi, izvaja pa jo Slovenska vojska samostojno ali skupaj z zavezniškimi vojskami.

2. Civilna obramba je celota ukrepov in dejavnosti državnih organov, organov lokalne samouprave, gospodarskih družb, zavodov in drugih organizacij ter državljanov in državljanek (v nadaljnjem besedilu: državljanov), s katerimi se z nevojaškimi sredstvi in načini podpira in dopolnjuje vojaška obramba države, zagotavlja delovanje oblasti ter preskrba, zaščita in preživetje prebivalstva v vojnem stanju.

3. Varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami je sistem, ki obsega varstvo ljudi, živali, premoženja, kulturne dediščine ter okolja pred naravnimi in drugimi nesrečami. Naravne nesreče so tiste, ki jih povzročijo naravne sile, druge nesreče pa so tiste, ki jih povzroči človek s svojo dejavnostjo in ravnanjem, pa tudi vojna, izredno stanje in druge oblike množičnega nasilja.

4. Izredno stanje se razglasi, kadar velika ali splošna nevarnost ogroža obstoj države. Izredno stanje se lahko razglasi, če grozi povečana nevarnost napada na državo oziroma nastane neposredna vojna nevarnost. Povečano nevarnost napada na državo oziroma neposredno vojno nevarnost lahko predstavlja tudi nevarnost oboroženega napada ali oborožen napad na državo ali države, s katerimi je Republika Slovenija v zavezništvu na podlagi mednarodnih pogodb.

5. Vojno stanje se razglasi ob vojaškem napadu na državo. Vojaški napad na katerikoli del države in s kakršnikoli vojaškimi sredstvi in načini se šteje za napad na celo državo. Vojno stanje se lahko razglasi tudi ob oboroženem napadu na Republiko Slovenijo ali na državo oziroma države, s katerimi je Republika Slovenija v zavezništvu na podlagi mednarodnih pogodb. Za oborožen napad v skladu s tem zakonom se šteje tudi napad s sredstvi in na način, ki daje Republiko Sloveniji, napadeni zavezniški državi ali državam pravico do individualne ali kolektivne samoobrambe v skladu z ustanovno listino Organizacije združenih narodov.

6. Ukrepi za pripravljenost so celota organizacijskih, kadrovskih, tehničnih in drugih ukrepov ter aktivnosti, s katerimi se zagotovi načrtno, pravočasno in organizirano povečanje pripravljenosti za obrambo države in organiziran prehod v vojno stanje.

6.a Pripravljenost Slovenske vojske je stanje, ki odraža njeno sposobnost za izvrševanje z zakonom predpisanih nalog v miru in v vojni.

7. Slovenska vojska so vojaška poveljstva, enote, zavodi in druge vojaške sestave, ki so pod enotnim poveljstvom, z enotnimi oznakami pripadnosti Slovenski vojski in ki odkrito nosijo orožje.

8. Stalna sestava vojske je formacija, ki jo sestavljajo poklicni pripadniki vojske, to so vojaki, podčastniki, častniki

in vojaški uslužbenci (v nadaljnjem besedilu: vojaške osebe) ter civilne osebe, ki delajo v vojski, vendar civilne osebe ne opravljajo vojaške službe.

9. Mirnodobna sestava vojske je formacija, ki jo sestavljajo poklicni pripadniki vojske, vojaški obvezniki na služenju vojaškega roka in pripadniki rezervne sestave, kadar so vpoklicani v vojaško službo.

10. Vojna sestava vojske je formacija, ki jo sestavljajo pripadniki stalne sestave, vojaški obvezniki na služenju vojaškega roka in pripadniki rezervne sestave, ki so razporejeni v vojno sestavo vojske.

11. Rezervna sestava so vsi vojaški obvezniki, ki niso pripadniki mirnodobne sestave in so dolžni služiti v rezervni sestavi. Pripadniki rezervne sestave so tudi državljani, ki sklenejo pogodbo o službi v rezervni sestavi.

12. Formacija je seznam funkcionalnih in kadrovskih dolžnosti, pogojev za njihovo opravljanje ter potrebnih materialnih sredstev in opreme za vojaško poveljstvo, enoto ali zavod v stalni, mirnodobni in vojni sestavi ter njena kadrovska in materialna popolnitev.

13. Vojaška služba je opravljanje vojaških in drugih del v vojaških poveljstvih, enotah in zavodih ter drugih sestavah vojske in na določenih delovnih mestih v ministrstvu, pristojnem za obrambo (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo) ter v drugih državnih organih.

14. Vojaška oseba je oseba, ki opravlja vojaško službo.

14.a Delavec po tem zakonu je vojaška oseba, civilna oseba, ki poklicno dela v vojski ali druga oseba, ki poklicno opravlja upravne in strokovno tehnične naloge v ministrstvu (v nadaljnjem besedilu: delavec, ki poklicno opravlja delo na obrambnem področju, delavec na obrambnem področju ali delavec).

15. Upravne zveze so posebej organiziran sistem zvez za vodenje obrambe, ki povezuje državne organe, gospodarske družbe, zavode in druge organizacije, katerih dejavnost je posebnega pomena za obrambo, ter državne organe in Slovensko vojsko.

16. Obrambne priprave so celota organizacijskih, kadrovskih, tehničnih in drugih ukrepov ter dejavnosti za zagotovitev potrebne pripravljenosti vojaške in civilne obrambe ter za njuno izvajanje.

17. Vodja priprav civilne obrambe je predstojnik državnega organa, organ upravljanja gospodarske družbe, zavoda ali druge organizacije, katere dejavnost je posebnega pomena za obrambo, oziroma druge gospodarske družbe, zavoda ali organizacije, ki je dolžna opravljati proizvodnjo ali storitve v vojnem stanju, župan oziroma predsednik pokrajine.

II. DOLŽNOSTI IN PRAVICE DRŽAVLJANOV PRI OBRAMBI DRŽAVE

6. člen

(vrste obrambnih dolžnosti)

(1) Pri obrambi države imajo državljani v skladu z ustavo naslednje dolžnosti:

– vojaško dolžnost, ki jo uresničujejo v Slovenski vojski in v enotah za zveze;

– delovno dolžnost, ki jo uresničujejo z opravljanjem del, ki so nujna za oskrbo Slovenske vojske, prebivalstva, delovanje državnih organov, organov lokalne samouprave in druge obrambne potrebe;

– materialno dolžnost, ki jo uresničujejo z dajanjem vozil, strojev, objektov in drugih sredstev za vojsko, državne organe ter druge obrambne potrebe.

(2) Državljan, ki mu je priznan ugovor vesti vojaški dolžnosti, sodeluje pri obrambi države tako, da nadomestno civilno službo praviloma opravi v civilni zaščiti ali v drugih silah za zaščito, reševanje in pomoč, oziroma se usposobi za zaščito in reševanje ter te dolžnosti opravlja tudi v vojni.

7. člen

(pravica do samoobrambe)

(1) Državljeni imajo v vojnem stanju pravico, da se samoorganizirajo in vključijo v obrambo države.

(2) Državljeni iz prejšnjega odstavka so se dolžni podrediti najbližjemu vojaškemu poveljstvu ali enoti, do tedaj pa zagotoviti enotno poveljevanje, nošenje oznak pripadnosti Slovenski vojski, odkrito nošenje orožja in spoštovanje mednarodnega vojnega in humanitarnega prava.

(3) Za državljane iz prvega odstavka tega člena smiselno veljajo določbe, kot jih ta zakon določa za pravice in dolžnosti vojaških oseb.

8. člen

(vojaška dolžnost)

Vojaško dolžnost ureja poseben zakon.

9. člen

(izvrševanje delovne in materialne dolžnosti)

(1) Delovna dolžnost se izvršuje v vojnem ali izrednem stanju, če tako odloči Državni zbor Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: Državni zbor).

(2) Materialna dolžnost se izvršuje v vojnem ali izrednem stanju, če tako določi Državni zbor, v miru pa le zaradi pregledov in vaj.

10. člen

(delovna dolžnost)

(1) Delovno dolžnost izvajajo državljani, ki so stari najmanj 18 in ne več kot 63 (moški) oziroma 55 let (ženske) in so zdravstveno sposobni za delo.

(2) Med izvajanjem delovne dolžnosti delavci nimajo pravice do stavke.

(3) Vlada Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: vlada) podrobneje uredi izvajanje delovne dolžnosti.

11. člen

(materialna dolžnost)

(1) Državljan, ki je zavezan materialni dolžnosti, ima pravico do nadomestila za uporabo sredstev, ki jih je predal za obrambne potrebe.

(2) Materialna dolžnost se lahko naloži tudi pravnim osebam, razen za sredstva in opremo, ki so namenjena zaščiti in reševanju, zdravstvenemu varstvu ter delovanju organov za notranje zadeve.

(3) Za materialno dolžnost se šteje tudi začasna uporaba zemljišč ali objektov, na katerih se izvaja mobilizacija vojske ali vojaške vaje.

(4) S posebnim zakonom se določi vrsto sredstev, opreme in nepremičnin, za katere pristojna organizacijska enota ministrstva (v nadaljnjem besedilu: upravni organ, pristojen za obrambne zadeve) lahko naloži materialno dolžnost za potrebe obrambe, varnosti, zaščite, reševanja in pomoči, vodenje evidence, postopek razporejanja in prevzema sredstev, način določanja nadomestila za uporabo sredstev ter način ugotavljanja škode in izplačevanja odškodnin na sredstvih, za katere je naložena materialna dolžnost.

12. člen

(razporejanje)

(1) K opravljanju vojaške in delovne dolžnosti državljane razporedi upravni organ, pristojen za obrambne zadeve.

(2) Državljan, ki je razporejen k opravljanju vojaške dolžnosti, ne more biti razporejen na drugo dolžnost.

(3) Državljan, ki je razporejen na delovno dolžnost ali v civilno zaščito, oziroma opravlja operativne dolžnosti v drugih silah za zaščito, reševanje in pomoč, praviloma ne more biti razporejen na vojaško dolžnost.

(4) Vlada podrobneje predpiše kriterije za razporejanje na obrambne dolžnosti.

13. člen

(dolžnost usposabljanja)

Državljan, ki je razporejen na vojaško ali delovno dolžnost, se je dolžan usposabljati za opravljanje te dolžnosti v skladu s predpisi.

14. člen

(dolžnost varovanja tajnih obrambnih podatkov)

(1) Kdor se pri opravljanju obrambnih dolžnosti, pri delu ali kako drugače seznanil s tajnimi obrambnimi podatki, jih je dolžan varovati v skladu s predpisi, ki urejajo določanje, varovanje in dostop do tajnih podatkov državnih organov in varovanje tajnih obrambnih podatkov.

(2) Dolžnost varovanja obrambnih podatkov iz prejšnjega odstavka velja tudi po prenehanju dela ali opravljanja dolžnosti. Posameznika lahko dolžnosti varovanja obrambnih podatkov, ki so strogo tajni, izjemoma zaradi utemeljenih razlogov odveže vlada, tajnih obrambnih podatkov drugih stopenj tajnosti pa pristojni minister, če z zakonom ni določeno drugače.

(3) Vlada predpiše, kateri obrambni podatki se ne smejo vnašati v javne publikacije.

(4) Minister, pristojen za obrambo (v nadaljnjem besedilu: minister), predpiše merila za določanje tajnih obrambnih podatkov v skladu z zakonom ter splošne in posebne ukrepe za njihovo varovanje.

15. člen

(dolžnost zglasitve)

(1) Državljan, ki je zavezan vojaški, delovni ali materialni dolžnosti, se je na podlagi poziva pristojnega organa dolžan zglasiti na določenem kraju in ob določenem času oziroma dostaviti materialno sredstvo.

(2) Če se vpoklicani ne odzove na poziv in ne opraviči svojega izostanka, lahko upravni organ, ki je izdal poziv, izda nalog, da ga privede policija.

16. člen

(omejitev prostega gibanja)

(1) Poveljnik vojaškega teritorialnega poveljstva oziroma poveljnik bataljona, njemu enake ali višje enote, lahko v vojnem stanju, praviloma v sporazumu s policijo, prepove prosto gibanje na območju, kjer potekajo boji.

(2) Omejitev iz prejšnjega odstavka sme trajati le toliko časa, kolikor je to nujno potrebno.

17. člen

(varstvo pri opravljanju obrambnih dolžnosti)

(1) Poškodba ali bolezen, ki nastane pri opravljanju delovne ali materialne dolžnosti, se šteje kakor poškodba pri delu ali poklicna bolezen. Državljan, ki se pri opravljanju vojaške dolžnosti poškoduje ali zboli, ima pravice po posebnih predpisih.

(2) Za poškodbo iz prejšnjega odstavka se šteje tudi poškodba, ki jo je državljani utrpel na poti s doma ali delovnega mesta na zbirališče, oziroma pri povratku po običajni poti do doma ali delovnega mesta.

(3) Družinski člani državljana, ki je izgubil življenje pri opravljanju obrambnih dolžnosti, imajo po njem pravico do pokojnine ter pravico do povračila stroškov prevoza in pogrebni storitev, v skladu s predpisi o pokojninskem in invalidskem zavarovanju oziroma zdravstvenem zavarovanju.

(4) Osnova za odmero pravic po tem členu je povprečna mesečna plača na zaposlenega delavca v državi v zadnjem mesecu pred nastankom poškodbe, če je to za državljana ugodneje.

(5) Stroške za zdravstveno, invalidsko in pokojninsko zavarovanje ter pravice iz prejšnjih odstavkov tega člena krije država, če državljan ni zavarovan na drugi podlagi.

18. člen

(telesna okvara)

(1) Državljan, ki se je v miru pri opravljanju obrambnih dolžnosti poškodoval brez svoje krivde tako, da je njegov organizem okvarjen najmanj za 20% po predpisih o vojnih invalidih, ima pravico do enkratne denarne pomoči.

(2) Do enkratne denarne pomoči po prejšnjem odstavku je upravičen državljan tudi v primeru, kadar je njegov organizem okvarjen najmanj za 20% zaradi bolezni, ki je nastala ali se poslabšala neposredno zaradi opravljanja obrambnih dolžnosti.

(3) Do enkratne denarne pomoči iz prvega odstavka tega člena so upravičeni tudi družinski člani državljana, ki je pri opravljanju obrambnih dolžnosti izgubil življenje.

(4) Pravice iz prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena ni mogoče uveljavljati zaradi poškodbe, okvare, bolezni ali smrti, ki je nastala v času dovoljenega ali nedovoljenega odhoda ali odsotnosti z opravljanja obrambne dolžnosti, zaradi delovanja ali aktivnosti, ki ni povezano z obrambno dolžnostjo.

(5) Vlada določi višino enkratne denarne pomoči, ki ne more biti nižja od 12 zajamčenih plač, ter postopek za uveljavljanje pravic iz prejšnjega in tega člena.

19. člen

(odškodninska odgovornost)

(1) Državljan, ki je pri opravljanju obrambnih dolžnosti utrpel škodo, ima pravico do njenega povračila po splošnih predpisih.

(2) Državljan ali pravna oseba imata pravico do povračila dejanske škode, ki sta jo utrpela zaradi vojaških vaj.

(3) Državljan, ki je med izvajanjem obrambnih dolžnosti ali v zvezi z njimi, namenoma ali iz velike malomarnosti povzročil škodo, odgovarja po predpisih, ki urejajo odškodninsko odgovornost javnih uslužbencev.

(4) Minister predpiše postopek za ugotavljanje škode in izplačilo odškodnine iz drugega odstavka tega člena.

20. člen

(zbiranje in varstvo osebnih podatkov)

(1) Upravni organ, pristojen za obrambne zadeve, zbira, obdeluje, uporablja in hrani naslednje osebne podatke:

1. državljanov, ki bodo v tekočem letu dopolnili 17 let starosti, podatke o enotni matični številki, imenu in priimku, datumu in kraju rojstva, stalnem in začasnem prebivališču, zdravstvenem stanju, družinskem stanju, šolski izobrazbi, zaposlitvi in poklicu, vojaško strokovni usposobljenosti in znanjih, pomembnih za vojaške dolžnosti, zato da se ugotovi njihova sposobnost za vojaško službo, izvajanje vojaške dolžnosti ter jim določi raspored v vojski;

2. državljanov, ki želijo opraviti prostovoljno služenje vojaškega roka, prostovoljno opravljati vojaško službo v rezervni sestavi, delati v stalni sestavi Slovenske vojske ali poklicno opravljajo delo na obrambnem področju, poleg podatkov iz prejšnje točke še podatke o predkaznovanosti v skladu z zakonom o javnih uslužbencih, zato da se zagotovi izvrševanje njihovih pravic in dolžnosti v skladu s tem zakonom;

3. državljanov, ki vodijo priprave civilne obrambe, podatke o enotni matični številki, imenu in priimku, rojstvu in podatke o zaposlitvi ter prebivališču, zato da se zagotovi ažurnost priprav civilne obrambe;

4. družinskih članov pripadnikov Slovenske vojske in enot za zveze, podatke o enotni matični številki, podatke o imenu in priimku, rojstvu, prebivališču in zaposlitvi, zaradi izplačila preskrbnin v vojnem stanju;

5. osebah, ki jih na zahtevo organov, gospodarskih družb, zavodov in drugih organizacij razporedi na delovno dolžnost, podatke o enotni matični številki, imenu in priimku, rojstvu, prebivališču in delovnem mestu oziroma dolžnosti, na katero so razporejene, zato da se zagotovi ažurnost priprav za izvajanje delovne dolžnosti;

6. vrsti, zmogljivosti, stanju transportnih in drugih sredstev ter o enotni matični številki, imenu in priimku ter prebivališču lastnikov in uporabnikov teh sredstev oziroma zemljišč in objektov, zaradi popolnitve vojske ter drugih obrambnih potreb.

(2) Upravni organ, pristojen za obrambne zadeve, v skladu s prejšnjim odstavkom vodi zbirke osebnih podatkov o vojaških obveznikih, pripadnikih Slovenske vojske in študentih, pripadnikih enot za zveze, lastnikih ali uporabnikih materialnih sredstev, ki jim je naložena materialna dolžnost, vodjih priprav civilne obrambe, upravičencih do preskrbnin in razporejenih na delovno dolžnost.

(3) Upravni organ iz prejšnjega odstavka je v skladu z zakonom odgovoren za varstvo osebnih podatkov iz prvega odstavka tega člena.

(4) Ministrstvo vodi zbirne podatke v skladu s prvim in drugim odstavkom tega člena.

21. člen

(posredovanje osebnih podatkov)

(1) Upravni organ, pristojen za obrambne zadeve, lahko osebne podatke iz prejšnjega člena posreduje:

1. vojaškemu poveljstvu, enoti ali zavodu ter organu, v katerega je državljan razporejen na podlagi vojaške dolžnosti, oziroma službi, pristojni za izplačilo preskrbnin;

2. organu, gospodarski družbi, zavodu in drugi organizaciji, kamor je državljan razporejen na podlagi delovne dolžnosti;

3. vojaškemu poveljstvu, enoti ali zavodu, organu, gospodarski družbi, zavodu in drugi organizaciji, v katero je razporejeno transportno ali drugo sredstvo, zemljišče ali objekt na podlagi materialne dolžnosti.

(2) Vojaško poveljstvo, enota ali zavod, organ, gospodarska družba, zavod in druga organizacija ter služba iz prejšnjega odstavka so v skladu z zakonom odgovorni za varstvo osebnih podatkov, ki so jih prejeli od upravnega organa, pristojnega za obrambne zadeve.

22. člen

(zbiranje osebnih podatkov in pravica do vpogleda)

(1) Organi in službe, ki zbirajo osebne podatke iz 20. člena tega zakona, so jih dolžni dati na razpolago upravnemu organu, pristojnemu za obrambne zadeve, na njegovo zahtevo.

(2) Upravni organ iz prejšnjega odstavka neposredno zbira osebne podatke iz 20. člena tega zakona le, če jih ni mogoče pridobiti iz obstoječih zbirk podatkov.

(3) Vsakdo ima pravico do vpogleda v osebne podatke, ki jih o njem vodi upravni organ, pristojen za obrambne zadeve.

(4) Upravni organ iz prejšnjega odstavka je dolžan v osmih dneh od dneva vložitve pisnega zahtevka vsakogar seznaniti z osebnimi podatki, ki jih o njem vodi.

(5) Osebnosti iz 20. člena tega zakona se uničijo, ko prenehata rok in namen, za katera so se zbirali.

23. člen

(prijava spremembe osebnih podatkov)

Vojaški obvezniki, državljan ali pravne osebe, ki jim je naložena materialna dolžnost, obvezniki delovne dolžnosti in vodje priprav civilne obrambe so upravnemu organu, pristojnemu za obrambne zadeve, dolžni sporočiti spremembo osebnih podatkov iz 20. člena tega zakona oziroma uničenje ali odtujitev materialnega sredstva, za katero jim je naložena materialna dolžnost, v 15 dneh po nastanku spremembe.

III. OBRAMBNI UKREPI

1. Ukrepi za pripravljenost

24. člen

(ukrepi za pripravljenost)

(1) S pripravami za izvajanje ukrepov za pripravljenost se zagotavlja postopen in organiziran prehod Slovenske vojske in izvajalcev civilne obrambe na delovanje v vojnem stanju. Priprave za izvajanje ukrepov za pripravljenost obsegajo tudi priprave civilne zaščite.

(2) Vlada določa priprave za izvajanje ukrepov za pripravljenost.

(3) Ob povečanju nevarnosti napada na državo ali v neposredni vojni nevarnosti vlada predlaga Državnemu zboru uveljavitev potrebnih ukrepov za pripravljenost. Ob neposredni vojni nevarnosti vlada lahko predlaga tudi razglasitev izrednega stanja, mobilizacijo in uporabo Slovenske vojske ter druge nujne ukrepe.

(4) Ministrstvo skrbi za prenos in seznanjanje z ukrepi za pripravljenost ter usklajuje priprave za njihovo izvajanje.

2. Mobilizacija

25. člen

(mobilizacija)

(1) Mobilizacija obsega postopke in aktivnosti, s katerimi Slovenska vojska in državni organi v skladu z načrti preidejo na delovanje v vojnem stanju, ostali izvajalci civilne obrambe in civilna zaščita pa v stanje pripravljenosti za izvajanje nalog v vojni.

(2) Mobilizacija je po obsegu delna ali splošna, po načinu izvedbe pa tajna ali javna.

(3) O splošni mobilizaciji odloča Državni zbor na predlog vlade. O mobilizaciji Slovenske vojske odloča predsednik republike na predlog vlade.

(4) O mobilizaciji državnih organov in drugih izvajalcev civilne obrambe ter civilne zaščite odloča vlada. O preverjanju mobilizacijske pripravljenosti odloča minister.

(5) Ministrstvo skrbi za usklajenost mobilizacijskih priprav ter prenos povelj za izvajanje mobilizacije.

(6) Vlada podrobneje uredi postopek in način izvajanja mobilizacije.

26. člen

(kurirska služba)

(1) Ministrstvo organizira in ureja kurirsko službo za izvajanje mobilizacije.

(2) Kurirska služba se praviloma popolnjuje z vojaškimi obvezniki, ki so izenačeni s položajem pripadnikov enot za zveze.

(3) Organi lokalne samouprave so dolžni pomagati pri organizaciji kurirske službe in izvajanju mobilizacije.

27. člen

(odgovornost za izvedbo mobilizacije)

Za izvedbo mobilizacije so odgovorni minister, vojaški poveljniki, vodje priprav civilne obrambe in poveljniki civilne zaščite.

3. Obrambne potrebe

28. člen

(prostorski akti in infrastrukturni objekti)

(1) V državnih, občinskih in skupnih prostorskih aktih se mora upoštevati obrambne potrebe in zagotoviti medsebojno usklajenost prostorskih aktov pri določanju teh potreb.

(2) Pri projektiranju in gradnji železniških prog in objektov na njih, državnih cest in objektov na njih, mednarodnih

letališč ter telekomunikacijskih in energetskih povezav ter objektov širšega pomena, se mora upoštevati obrambne potrebe.

(3) Ministrstvo daje soglasje k prostorskim aktom pred njihovim sprejemom z vidika upoštevanja obrambnih potreb in njihove medsebojne usklajenosti v prostorskih aktih ter soglasja k projektom iz prejšnjega odstavka pred izdajo gradbenega dovoljenja.

(4) Vlada določi vrsto obrambnih potreb, ki jih je treba upoštevati v prostorskih aktih ter pri projektiranju in gradnji objektov. Vlada podrobneje določi tudi vrsto objektov, pri katerih se mora upoštevati obrambne potrebe.

(Opomba: glej tudi 206. člen ZGO-1)

29. člen

(obrambni objekti in okoliši)

(1) Vlada določi objekte in okoliše objektov, ki so posebnega pomena za obrambo ter predpiše ukrepe za njihovo varovanje.

(2) Okoliš iz prejšnjega odstavka je funkcionalno, omejeno ali neograjeno zemljišče vojaškega ali drugega objekta, ki je posebnega pomena za obrambo ter varnostni pas ali območje, ki je potrebno za varno uporabo takega objekta. Kot okoliš posebnega pomena za obrambo se lahko določi tudi območje, predvideno za razmestitev vojske.

(3) Ministrstvo daje soglasje k prometu z zemljišči v okoliših iz tega člena, če obrambni interes ni zavarovan z drugimi predpisi ter soglasje za meritve, snemanje in raziskave v teh okoliših in objektih, posebnega pomena za obrambo.

(4) Ne glede na prvi odstavek tega člena, se v načrtih uporabe vojske lahko določijo pomembni energetski, transportni, proizvodni, telekomunikacijski in drugi podobni objekti ter sedeži organov oblasti na ravni države, kot objekti, pomembni za obrambo države. Njihovo varovanje, vključno z zračnim prostorom nad temi objekti, obalo in pripadajočim akvatorijem pred temi objekti, izvaja tudi vojska v skladu z načrti in po predhodni odobritvi vlade.

(5) Zračni prostor države nadzoruje in varuje vojska v skladu z načrti, predpisi in mednarodnimi pogodbami.

30. člen

(dela posebnega pomena za obrambo)

Minister določi dela v vojaških poveljstvih, enotah ter v ministrstvu, ki so posebnega pomena za obrambo, in ukrepe za njihovo varovanje.

31. člen

(aerosnemanje in raziskave)

(1) Aerosnemanja za izdelavo kartografskih publikacij lahko opravljajo le pravne osebe, ki jih pooblasti vlada.

(2) Tuje fizične in pravne osebe, ki opravljajo raziskovanja na področjih, za katera je predpisano, da so pomembna za obrambo, morajo predhodno pridobiti soglasje ministrstva ter ministrstva, pristojnega za raziskovalno dejavnost.

4. Strokovne obveščevalne, protiobveščevalne in varnostne naloge obrambe

32. člen

(obveščevalne in protiobveščevalne ter varnostne naloge)

(1) Obveščevalne in protiobveščevalne naloge obsegajo zbiranje, dokumentiranje in analiziranje informacij ter podatkov, ki so pomembni za obrambne interese države oziroma varovanje takih podatkov, zlasti pa:

– ugotavljanje in ocenjevanje vojaških in politično varnostnih razmer ter vojaških zmogljivosti izven države, ki so posebnega pomena za varnost države;

– zbiranje in ocenjevanje podatkov o razmerah na območjih, kjer med izvrševanjem obveznosti, prevzetih v med-

narodnih organizacijah, oziroma pri opravljanju vojaške službe delujejo tudi pripadniki Slovenske vojske;

– odkrivanje in preprečevanje dejavnosti obveščevalnih služb vojaških organizacij ter drugih organov in organizacij, ki ogrožajo obrambne interese države, Slovensko vojsko ali ministrstvo.

(2) Varnostne naloge na obrambnem področju so:

– odkrivanje, preiskovanje in preprečevanje ogrožanja varnosti določenih oseb, delovnih mest, objektov in okolišev, ki jih uporablja ministrstvo in Slovenska vojska v državi ali zunaj nje ter podatkov o razvoju ali proizvodnji določenega vojaškega orožja ali opreme;

– preiskovanje in kaznivih dejanj v skladu z zakonom;

– proučevanje in predlaganje rešitev za fizično in tehnično varovanje;

– operativno varovanje določenih oseb, delovnih mest, objektov in okolišev, ki so posebnega pomena za obrambo;

– varnostno preverjanje oseb v skladu s predpisi;

– usmerjanje dela vojaške policije pri opravljanju določenih varnostnih nalog v skladu s tem zakonom.

(3) Obveščevalne in protiobveščevalne ter varnostne naloge na obrambnem področju opravlja obveščevalno varnostna služba ministrstva.

(4) Elektronsko spremljanje mednarodnih sistemov zvez, pomembnih za obrambne interese države, opravljajo za obveščevalno varnostno službo ministrstva in druge potrebe, enote za elektronsko bojevanje Slovenske vojske.

(5) Ne glede na tretji odstavek tega člena, štabni varnostni organi Slovenske vojske izvajajo preventivne naloge protiobveščevalne zaščite poveljstev, enot in zavodov vojske, štabno varnostne naloge ter usmerjajo in vodijo delo vojaške policije, razen pri preiskovanju kaznivih dejanj v skladu s tem zakonom, ki je v pristojnosti obveščevalno varnostne službe ministrstva. Štabni varnostni organ generalštaba strokovno vodi in usmerja delovanje podrejenih štabnih varnostnih organov ter sodeluje z obveščevalno varnostno službo ministrstva.

33. člen

(obveščevalno varnostna služba)

(1) Obveščevalno varnostna služba iz prejšnjega člena se organizira kot organizacijska enota ministrstva, ki ima lahko svoje izpostave v Slovenski vojski.

(2) Podatki in informacije, zbrane pri opravljanju obveščevalnih in protiobveščevalnih ter varnostnih nalog, so podlaga za analitične in operativne ocene, opravljanje štabno varnostnih nalog v vojski, izdelavo načrtov uporabe vojske in drugih obrambnih priprav ter za načrtovanje in izvajanje obrambnih ukrepov. S pomembnejšimi ugotovitvami obveščevalno varnostna služba ministrstva seznanja ministra, načelnika generalštaba, predsednika vlade, predsednika republike in po odločitvi predsednika vlade druge organe.

(3) Če pri opravljanju nalog iz prejšnjega člena obveščevalno varnostna služba ministrstva ali vojaška policija zazna oziroma odkrije kaznivo dejanje, storjeno izven ministrstva ali Slovenske vojske, o tem brez odlašanja obvesti policijo in ji zadevo preda v nadaljnji postopek.

(4) Če policija ali Slovenska obveščevalno-varnostna agencija pri opravljanju svojih nalog ugotovi, da obstajajo utemeljeni razlogi za sum, da je vojaška oseba izvršila, izvršuje ali bo izvršila kaznivo dejanje, ki se preganja po uradni dolžnosti, o tem brez odlašanja obvesti obveščevalno varnostno službo ministrstva. Če policija vojaško osebo zaloti pri kaznivem dejanju, ki ga v skladu z zakonom preiskuje obveščevalno varnostna služba ministrstva, ali če pri kaznivem dejanju zaloti vojaškega obveznika, ki služi vojaški rok, ga pridrži do prihoda vojaške policije.

(5) Obveščevalno varnostna služba ministrstva pri opravljanju svojih nalog sodeluje z ministrstvom, pristojnim za notranje zadeve, policijo in Slovensko obveščevalno-varnostno agencijo in z njimi izmenjuje obveščevalne informacije. Obveščevalno varnostna služba ministrstva lahko izmenjuje

obveščevalne informacije s tujimi vojaškimi obveščevalnimi in varnostnimi službami po predhodnem soglasju ministra.

(6) Minister določi pravila za izvajanje nalog obveščevalno varnostne službe po predhodnem soglasju vlade.

34. člen

(pooblastila)

(1) Delavci obveščevalno varnostne službe ministrstva, ki opravljajo obveščevalne in protiobveščevalne naloge iz prvega odstavka 32. člena tega zakona in ki jih določi minister, imajo pooblastila, kot jih zakon določa za delavce Slovenske obveščevalno-varnostne agencije. Pooblaščen delavci zbirajo obveščevalne podatke s tajnim sodelovanjem, s posebnimi oblikami pridobivanja podatkov pod pogoji in na način, predpisan za Slovensko obveščevalno-varnostno agencijo.

(2) Delavci obveščevalno varnostne službe ministrstva, ki opravljajo varnostne naloge in ki jih določi minister, imajo v skladu s tem zakonom pri preprečevanju, odkrivanju in preiskovanju kaznivih dejanj v ministrstvu in Slovenski vojski pooblastila, kot jih zakon določa za policijo. Delavci varnostno obveščevalne službe ministrstva, ki opravljajo varnostne naloge, ne morejo imeti tudi pooblastil iz prejšnjega odstavka.

(3) Delavci obveščevalno varnostne službe ministrstva iz prejšnjega odstavka lahko pri opravljanju nalog uporabijo s predpisi dovoljene posebne ukrepe po postopku, pod pogoji ter v obsegu, kot je to z zakonom določeno za policijo.

(4) Delavci obveščevalno varnostne službe ministrstva iz prvega in drugega odstavka tega člena pridobijo pooblastila, določena s tem zakonom, če predhodno uspešno opravijo usposabljanje po programu, ki ga predpiše minister. Delavec je dolžan vsaka tri leta opraviti preizkus usposobljenosti, ki ga predpiše minister. Delavec, ki preizkusa ne opravi uspešno, izgubi vsa pooblastila za delo v obveščevalno varnostni službi ministrstva in se prerazporedi na delo, ki ustreza njegovi izobrazbi oziroma na drugo dolžnost.

(5) Pooblaščen delavci, ki opravljajo obveščevalne in protiobveščevalne ter varnostne naloge, se pri izvrševanju nalog praviloma izkazujejo s službeno izkaznico. Delavci obveščevalno varnostne službe, ki so razporejeni v vojno organizacijo službe, lahko pooblastila, določena s tem zakonom, uporabljajo le, kadar so vpoklicani in kadar opravljajo službo.

(6) Pooblaščen delavci obveščevalno varnostne službe se v zvezi z delom v službi v postopkih pred sodišči in upravnimi organi lahko izkazujejo s službeno izkaznico.

(7) Delavci obveščevalno varnostne službe imajo pravico nositi službeno orožje.

(8) Pri določanju in izvrševanju pooblastil iz tega člena ima minister pristojnosti, kot jih zakon določa ministru, pristojnemu za notranje zadeve, oziroma generalnemu direktorju policije in predstojniku Slovenske obveščevalno-varnostne agencije.

35. člen

(varnostno preverjanje oseb)

(1) Varnostno preverjanje oseb, kot posebna oblika zbiranja osebnih in drugih podatkov, se izvaja zaradi preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja:

1. ogrožanja oseb, delovnih mest in dolžnosti, za katere se v skladu s tem zakonom lahko sklene delovno razmerje brez predhodne javne objave, ali na katerih se opravljajo upravne in strokovne zadeve na področju obrambe;

2. ogrožanja oseb, del in dolžnosti v vojaških poveljstvih, enotah in ministrstvu, ki so določena kot posebnega pomena za obrambo;

3. ogrožanja vojaških poveljstev, enot in zavodov ter objektov in okolišev, ki so posebnega pomena za obrambo.

(2) Varnostno preverjanje se opravi tudi zaradi preprečevanja ogrožanja opravljanja vojaške službe na dolžnostih podčastnikov in častnikov ter za opravljanje vojaških dolžnosti v diverzantskih in gardnih enotah ter enotah vojaške policije. Varnostno preverjanje se opravi v skladu s to določbo tudi za

vojaške obveznike, ki se bodo usposobili ali razporedili na navedene dolžnosti ter osebe, ki želijo poklicno opravljati vojaško službo.

(3) Varnostno preverjanje iz 3. točke prvega in drugega odstavka tega člena obsega poleg osebnih podatkov tudi preverbo podatkov o ožjih družinskih članih, prejšnjih delodajalcih in predkaznovanosti.

(4) Varnostno preverjanje iz 1. in 2. točke prvega odstavka tega člena in varnostno preverjanje za pridobitev dovoljenja za dostop do tajnih podatkov, obsega preverbo podatkov, določenih s predpisi za pridobitev dovoljenja za dostop do tajnih podatkov. Varnostno preverjanje po tem in prejšnjem odstavku se opravi po predhodni privolitvi osebe, za katero se varnostno preverjanje zahteva.

(5) Varnostno preverjanje oseb po tem členu in predpisih za pridobitev dovoljenja za dostop do tajnih podatkov na obrambnem področju, lahko opravljajo samo delavci obveščevalno varnostne službe ministrstva, ki imajo pooblastila iz drugega odstavka 34. člena tega zakona.

(6) Oseba, za katero se z varnostnim preverjanjem ugotovi obstoj varnostnega zadržka, ne more začeti delati oziroma nadaljevati z delom na določenem delovnem mestu oziroma dolžnosti in ji delovno razmerje v ministrstvu preneha z dnem dokončnosti akta o prenehanju delovnega razmerja. Če gre za pripadnika vojne sestave, mu preneha razpored na določeni dolžnosti v vojni sestavi. Za osebo, ki ne privoli v varnostno preverjanje, se šteje, da ne izpolnjuje varnostnih pogojev za opravljanje del ali dolžnosti, ki jih opravlja oziroma želi opravljati.

(7) Kadar pooblaščen delavci obveščevalno varnostne službe ministrstva zbirajo podatke zaradi varnostnega preverjanja oseb v skladu s tem zakonom ter predpisi za pridobitev dovoljenj za dostop do tajnih podatkov na obrambnem področju iz obstoječih zbirk podatkov, so jih organi, službe in druge organizacije, ki te podatke zbirajo, dolžni posredovati obveščevalno varnostni službi ministrstva na njeno pisno zahtevo. Če teh podatkov ni v obstoječih zbirkah, jih pooblaščen delavci obveščevalno varnostne službe ministrstva zberejo neposredno.

(8) Kadar obveščevalno varnostna služba zbira osebne in druge podatke v skladu s tem zakonom, o tem ni dolžna obvestiti posameznika, na katerega se podatki nanašajo, če bi to onemogočilo ali otežilo izvršitev nalog obveščevalno varnostne službe.

(9) V primeru iz prejšnjega odstavka lahko na zahtevo ministra državni organi in organizacije z javnimi pooblastili seznanijo osebo, na katero se osebni podatki nanašajo, šele po preteku petih let od posredovanja podatkov obveščevalno varnostni službi.

36. člen

(zbirke podatkov)

(1) Obveščevalno varnostna služba ministrstva vodi zbirke osebnih podatkov v zvezi z opravljanjem obveščevalnih in protiobveščevalnih ter varnostnih nalog iz svoje pristojnosti pod pogoji ter na način in v obsegu, kot je predpisan za policijo in Slovensko obveščevalno-varnostno agencijo.

(2) Obveščevalno varnostna služba vodi v skladu s svojimi pristojnostmi tudi druge evidence in zbirke podatkov pod pogoji ter na način in v obsegu, kot je predpisan za policijo in Slovensko obveščevalno-varnostno agencijo.

IV. SLOVENSKA VOJSKA

1. Naloge in organizacija

37. člen

(naloge vojske)

(1) Naloge Slovenske vojske so:

– izvaja vojaško izobraževanje in usposabljanje za oboje boj in druge oblike vojaške obrambe;

– zagotavlja potrebno ali zahtevano pripravljenost;

– ob napadu na državo izvaja vojaško obrambo;

– ob naravnih in drugih nesrečah v skladu s svojo organizacijo in opremljenostjo sodeluje pri zaščiti in reševanju;

– izvršuje obveznosti, ki jih je država sprejela v mednarodnih organizacijah in z mednarodnimi pogodbami.

(2) Slovenske vojske ni dovoljeno uporabljati za politično ali strankarsko dejavnost ali namen.

(3) O sodelovanju vojske pri zaščiti in reševanju odloča vlada, v nujnih primerih pa minister na predlog poveljnika civilne zaščite Republike Slovenije oziroma načelnik generalštaba po pooblastilu ministra.

(4) Slovenska vojska lahko sodeluje s policijo pri širšem varovanju državne meje v notranjosti državnega ozemlja v skladu z načrti in po predhodni odločitvi vlade. Pripadniki Slovenske vojske pri opravljanju teh nalog nimajo policijskih pooblastil.

38. člen

(sestav vojske)

(1) Slovenska vojska ima stalno, mirnodobno in vojno sestavo.

(2) Vojna sestava obsega pripadnike stalne in mirnodobne sestave ter pripadnike rezervne sestave, razporejene v vojsko, in materialna sredstva iz popisa.

(3) Vojna sestava se organizira in pripravlja v miru.

39. člen

(organizacija poveljstev)

(1) Slovensko vojsko sestavljajo generalštab, kot organ v sestavi ministrstva, ter njemu podrejena poveljstva, enote in zavodi.

(2) Generalštab je najvišji vojaški strokovni organ za poveljevanje z vojsko. Opravlja vojaške strokovne naloge, ki se nanašajo na razvoj, načrtovanje, organizacijo, usposabljanje in delovanje Slovenske vojske.

(3) Operativno poveljstvo se organizira za poveljevanje z združenimi taktičnimi in taktičnimi enotami ter vojaškimi teritorialnimi poveljstvi.

(4) Vojaško teritorialno poveljstvo se organizira za poveljevanje z dopolnilnimi silami na določenem območju državnega ozemlja ter za sodelovanje z nosilci civilne obrambe.

(5) Območje odgovornosti operativnega in vojaškega teritorialnega poveljstva določi minister na predlog načelnika generalštaba.

(6) Zavodi se praviloma organizirajo za izvajanje vojaškega izobraževanja in usposabljanja ter za opravljanje drugih nebojnih vojaških nalog.

(7) Poveljstva, enote in zavode ustanavlja, organizira, popolnjuje in opremlja ministrstvo v skladu s splošnim dolgoročnim programom razvoja in opremljanja vojske.

40. člen

(organizacija vojske)

(1) Glede na namen je Slovenska vojska sestavljena iz sil za posredovanje, glavnih in dopolnilnih sil.

(2) Sile za posredovanje sestavljajo enote, namenjene za delovanje na območju celotne države ter usposobljene in opremljene za izvajanje obveznosti, ki jih je država sprejela v mednarodnih organizacijah in z mednarodnimi pogodbami.

(3) Glavne sile sestavljajo združene taktične in taktične enote, namenjene in opremljene za delovanje na območju celotne države in izven nje ter za izvajanje vseh oblik in sestavin bojevanja.

(4) Dopolnilne sile sestavljajo enote, organizirane po teritorialnem načelu. Namenjene so za bojni nadzor ozemlja, bojno zavarovanje objektov posebnega pomena za obrambo, oviranje, logistično oskrbo in druge naloge. Določene enote dopolnilnih sil zagotavljajo sprejem, nastanitev in po potrebi logistično podporo zavezniških sil.

(5) Organizacija vojske je enotna in se ne deli na zvrsti, obsega pa rodove: pehoto, oklepne enote, letalstvo, pomorstvo, artilerijo, zračno obrambo, inženirstvo, radiološko, kemično in biološko obrambo ter zveze.

(6) V vojski so prištabna služba, služba informatike, vojaška zdravstvena služba, intendantska, tehnična in prometna služba ter vojaška policija.

(7) Materialne, zdravstvene in druge zaledne potrebe vojske se v vojnem stanju zagotavljajo zlasti z delovanjem civilne obrambe.

(8) Minister določa specialnosti v rodovih in službah ter formacijo poveljstev, enot in zavodov.

41. člen

(zastave, himna in oznake v vojski)

(1) Slovenska vojska ima svojo zastavo in himno.

(2) Bojno zastavo in svečano pesem imajo lahko tudi vojaška teritorialna poveljstva, operativna poveljstva, brigade, samostojni bataljoni in njim enake ali višje enote.

(3) Himno, obliko zastav ter oznako pripadnosti Slovenski vojski določi vlada, druge oznake v Slovenski vojski pa minister.

(4) Nihče ne sme reproducirati ali uporabljati oznake pripadnosti in drugih oznak, ki se uporabljajo v Slovenski vojski.

2. Vodenje in poveljevanje

42. člen

(vodenje vojske)

(1) Minister preko generalštaba odreja potrebne razvojne, organizacijske, tehnične in druge ukrepe ter usmeritve, ki jih izvršujejo načelnik generalštaba in podrejeni poveljniki. Poveljniki so ministru odgovorni za izvajanje teh ukrepov in usmeritev preko svojih nadrejenih.

(2) Minister določa planiranje in opremljanje, vrsto obožitve in druge vojaške opreme, ki jo uporablja vojska, organizacijo materialne in zdravstvene oskrbe, programe usposabljanja, vojaško strokovno literaturo, izdaja strokovna navodila in ureja druga pravna in strokovna vprašanja organizacije ter dela vojske.

(3) Minister po predhodnem mnenju predsednika republike določa generalštabu praviloma letne usmeritve za načrtovanje operativnih, materialnih in organizacijskih priprav za uporabo vojske.

43. člen

(poveljevanje)

(1) Vrhovni poveljnik Slovenske vojske je predsednik republike.

(2) Vojaško poveljevanje s podrejenimi poveljstvi, enotami in zavodi je v pristojnosti načelnika generalštaba in drugih poveljnikov.

(3) Vojaško poveljevanje temelji na načelih enostarešinstva, subordinacije in obveznega izvrševanja poveljij.

(4) Vsaka vojaška oseba mora biti vselej seznanjena o tem, katera vojaška oseba ji je nadrejena in katera podrejena.

(5) Vsak poveljujoči mora imeti namestnika, če tega ni, pooblasti vojaško osebo, ki ga nadomešča.

(6) Vsaka enota mora biti vselej seznanjena o tem, kdo ji neposredno poveljuje.

(7) Poveljujoči mora nadzorovati, da se njegova povelja izvršujejo.

(8) Nihče ne sme izdati, niti ni dolžan in ne sme izvršiti povelja, če je očitno, da bi s tem storil kaznivo dejanje ali kršil določbe mednarodnega vojnega prava.

(9) Minister po predhodnem soglasju predsednika republike podrobneje določi pogoje in postopke seznanjanja vrhovnega poveljnika s stanjem pripravljenosti vojske in drugimi zadevami, pomembnimi za obrambo države, zagotavlja-

nje nastanitve, zavarovanja, protokolarnih zadev, straže ter drugih pogojev za opravljanje funkcije vrhovnega poveljnika v miru in vojni.

44. člen

(odgovornost poveljnikov)

(1) Načelnik generalštaba je odgovoren za pripravljenost, delo in uporabo vseh poveljstev, enot in zavodov v vojski.

(2) Poveljnik operativnega poveljstva je odgovoren za pripravljenost, delo in uporabo vseh podrejenih poveljstev, enot in zavodov.

(3) Poveljnik vojaškega teritorialnega poveljstva je odgovoren za pripravljenost, delo in uporabo vseh podrejenih poveljstev, enot in zavodov.

(4) Poveljniki enot in zavodov so odgovorni za pripravljenost, delo in uporabo svojih enot oziroma zavodov.

45. člen

(imenovanje poveljnikov)

(1) Načelnika generalštaba imenuje vlada na predlog ministra.

(2) Poveljnike in namestnike poveljnikov operativnih in vojaških teritorialnih poveljstev, samostojnih bataljonov, njim enakih ali višjih enot, imenuje minister na predlog načelnika generalštaba. Druge poveljnike in njihove namestnike imenuje načelnik generalštaba. Za imenovanje drugih poveljnikov in namestnikov lahko načelnik generalštaba pooblasti podrejene poveljnike.

(3) Vojaške osebe na formacijske dolžnosti z zahtevanim činom brigadirja, njim enakim in višjim činom, imenuje minister na predlog načelnika generalštaba. Imenovanja na druge dolžnosti so v pristojnosti načelnika generalštaba oziroma podrejenih poveljnikov, ki jih pooblasti načelnik generalštaba.

(4) Pristojnost za imenovanje, določena v tem členu, obsega tudi pristojnost za razrešitev.

(5) Zoper akt o imenovanju oziroma razrešitvi iz drugega, tretjega in četrtega odstavka tega člena lahko vojaška oseba vložijo ugovor po službeni poti. Ugovor ne zadrži izvršitve akta.

(6) Poveljnike, vključno z načelnikom generalštaba, namestnike poveljnikov in druge pripadnike stalne sestave vojske se imenuje in razrešuje na formacijsko dolžnost v skladu s tem zakonom brez interne in javne objave na podlagi službenih potreb, določenih s tem zakonom. Določbe tega zakona o imenovanju in razreševanju na poveljniške in druge formacijske dolžnosti se smiselno uporabljajo tudi za imenovanje in razreševanje na formacijske dolžnosti, ki jih opravljajo vojaški uslužbenci.

46. člen

(akti vodenja in poveljevanja)

(1) Vodenje vojske se izvaja s predpisi in akti vodenja, kot so smernice, obvezne usmeritve, odredbe, pravila in navodila, ki jih izdaja minister, razen pravil službe, ki jih izdaja vlada.

(2) Poveljevanje v vojski se izvaja z akti poveljevanja, kot so direktive, odločitve, načrti, ukazi ali povelja.

(3) Akti vodenja in poveljevanja so obvezni za vse, na katere se nanašajo.

(4) Akti vodenja in poveljevanja, razen poveljij, se praviloma izdajajo pisno.

3. Vojaška služba

47. člen

(opravljanje vojaške službe)

(1) Vojaško službo opravljajo pripadniki stalne sestave, vojaški obvezniki, ki so na služenju vojaškega roka, ter

pripadniki rezervne sestave, kadar so vpoklicani v vojaško službo.

(2) Vojaško službo opravljajo tudi pripadniki rezervne sestave, ki so sklenili z ministrstvom pogodbo o službi v rezervni sestavi, kadar so vpoklicani na usposabljanje ali opravljanje vojaške službe. Pogodbo sklenejo na podlagi prostovoljne odločitve za najmanj pet let službe v rezervni sestavi. V času trajanja pogodbe se morajo udeleževati usposabljanja oziroma odzvati na vpoklic za opravljanje vojaške službe. V času trajanja pogodbe prejemajo plačilo za pripravljenost, med vojaško službo pa plačilo za opravljanje vojaške službe. V času trajanja pogodbe o službi v rezervni sestavi imajo pripadniki pravice in obveznosti, kot jih imajo pripadniki vojne ali rezervne sestave oziroma civilne osebe, ki sklenejo pogodbo za določen čas za delo v vojski, zaradi opravljanja vojaške ali druge službe izven države v skladu s tem zakonom. Po opravljeni vojaški službi se pripadniki lahko najkasneje v petih dneh vrnejo na prejšnje delo in delodajalci so jih dolžni sprejeti. Delodajalci pripadnikov rezervne sestave zaradi službe v rezervni sestavi ne smejo postaviti v manj ugoden položaj.

(3) Minister lahko določi, da se opravljanje določenih del v Slovenski vojski ne šteje za vojaško službo ter da se vojaška služba lahko opravlja tudi na določenih delovnih mestih oziroma delih v ministrstvu ali v drugih državnih organih. Delovna mesta, na katerih se opravlja vojaška služba, se popolnujejo z vojaškimi osebami, ki imajo v času opravljanja vojaške službe na teh delih pravice in dolžnosti kot druge vojaške osebe v stalni sestavi vojske, podrejene pa so vodji organizacijske enote ali organa, v katerem je tako delovno mesto. Ta določba se smiselno uporablja tudi za inšpektorje za obrambo.

(4) Minister določi pravice in obveznosti delavcev na delovnih mestih ali delih iz prejšnjega odstavka.

(5) Vlada uredi pogoje in način opravljanja službe v rezervni sestavi iz drugega odstavka tega člena ter višino plačila za pripravljenost in opravljanje vojaške službe.

48. člen

(vojaške osebe)

(1) Kdor opravlja vojaško službo je vojaška oseba in je podrejen vojaški disciplini.

(2) Pripadnik stalne sestave postane vojaška oseba z dnem, ko nastopi delo v stalni sestavi vojske ali drugo delo, na katerem se opravlja vojaška služba, in preneha biti vojaška oseba, ko preneha opravljati tako delo.

(3) Vojaški obveznik, ki je na služenju vojaškega roka, postane vojaška oseba z vstopom v vojaško enoto ali zavod in preneha biti vojaška oseba z odpustom iz vojaške enote ali zavoda.

(4) Vojaški obveznik, pripadnik rezervne sestave, postane vojaška oseba z vstopom v vojaško enoto ali zavod in preneha biti vojaška oseba z odpustom iz enote ali zavoda.

48.a člen

(vojaška služba izven države)

(1) Vojaške in civilne osebe v vojski, vojaške in civilne osebe po pogodbi za določen čas in osebe, ki opravljajo vojaško ali drugo službo v ministrstvu, lahko opravljajo vojaško službo oziroma službo izven države v vojaško diplomatskih predstavništvih, organih mednarodnih organizacij, pri drugih organih ali v skupnih poveljstvih in enotah, zaradi izvrševanja obveznosti, prevzetih v mednarodnih organizacijah oziroma z mednarodnimi pogodbami.

(2) Vojaško službo izven države lahko opravljajo tudi pripadniki enot stalne sestave, ki so napotene na opravljanje nalog izven države.

(3) Vojaško službo oziroma službo izven države iz prvega odstavka tega člena lahko opravljajo v miru tudi pripadniki vojne ali rezervne sestave oziroma civilne osebe, ki sklenejo

z ministrstvom pogodbo za določen čas za delo v vojski. V času dela v vojski njihove statusne, delovnopravne in druge zatečene pravice mirujejo in po prenehanju opravljanja vojaške službe oziroma službe se najkasneje v 30 dneh lahko vrnejo na prejšnje delo in delodajalci so jih dolžni sprejeti. Delodajalci ne smejo zaradi opravljanja vojaške službe oziroma službe v vojski takih oseb postavljati v manj ugoden položaj.

(4) V miru so lahko na usposabljanje izven države napoteni tudi vojaški obvezniki med služenjem vojaškega roka in služenjem v rezervni sestavi, če so razporejeni v enote vojne sestave. Usposabljanje vojaških obveznikov izven države je glede časa, obsega in pravic praviloma izenačeno z usposabljanjem v državi.

(5) Pripadniki enot Slovenske vojske, ki opravljajo vojaško službo izven države v skladu s tem zakonom, so podrejeni nadrejenim poveljnikom, vojaško službo pa opravljajo v skladu s pravili službe v Slovenski vojski, če z mednarodno pogodbo ali drugim aktom, na podlagi katerega se opravlja vojaška služba izven države, ni določeno drugače.

(6) Pripadnik Slovenske vojske, zoper katerega se uveljavlja disciplinsko, kazensko ali odškodninsko odgovornost za dejanje, ki je bilo storjeno pri opravljanju nalog vojaške službe izven države ali v zvezi z njo, je disciplinsko, kazensko in odškodninsko odgovoren po tem zakonu in v skladu s pravnim redom Republike Slovenije.

(7) Določbi petega in šestega odstavka tega člena se smiselno uporabljata tudi za civilne osebe, pripadnike Slovenske vojske, med opravljanjem službe izven države.

48.b člen

(začasne skupine ali enote)

(1) Vojaška služba iz prejšnjega člena se lahko opravlja tudi v začasnih skupinah ali enotah stalne sestave Slovenske vojske.

(2) Začasno skupino ali enoto iz prejšnjega odstavka imenuje minister na predlog načelnika generalštaba in v skladu z odločitvijo vlade, če je vlada odločila o opravljanju vojaške službe izven države.

(3) Poveljniku začasne skupine ali enote so podrejene vse vojaške in civilne osebe v začasni skupini oziroma enoti v času priprav in ves čas opravljanja službe izven države v skladu s tem zakonom in pravili službe v Slovenski vojski.

(4) Poveljnik začasne skupine ali enote je med opravljanjem nalog izven države dolžan izvrševati odločitve nadrejenih poveljstev oziroma pristojnih organov mednarodnih organizacij in odločitve vlade. Če sta odločitvi pristojnega organa mednarodne organizacije in vlade v nasprotju, je poveljnik dolžan izvršiti odločitev vlade.

(5) Pripadniki začasne skupine ali enote so v času opravljanja službe izven države disciplinsko, kazensko in odškodninsko odgovorni v skladu s tem zakonom.

48.c člen

(vojaška obramba izven države)

(1) Ob povečani nevarnosti napada oziroma neposredni vojni nevarnosti, v vojnem ali izrednem stanju in skladu s tem zakonom, odločitvami Državnega zbora in sklenjenimi mednarodnimi pogodbami, vojaško službo izven države opravljajo poleg pripadnikov stalne sestave tudi pripadniki vojne sestave, ki so odslužili vojaški rok in so razporejeni v enote, poslani na opravljanje vojaške službe izven države.

(2) Enote iz prejšnjega odstavka izvršujejo odločitve skupnih poveljstev v skladu z mednarodnimi pogodbami. Statusne in druge pravice, odgovornosti in obveznosti pripadnikov teh enot se izvršujejo po tem zakonu, na njegovi podlagi izdanih predpisih in pravilih službe v Slovenski vojski, če z mednarodno pogodbo ni določeno drugače.

49. člen

(prisega)

(1) Kdor prvič nastopi vojaško službo, mora dati prisego.

(2) Prisega se glasi:

»Slovesno prisegam, da bom branil samostojnost, neodvisnost, svobodo in ozemeljsko celovitost svoje domovine Republike Slovenije ter vestno in odgovorno izvrševal dolžnosti pri njeni obrambi.«

50. člen

(pooblastila in prepovedi)

(1) Vojaška oseba med opravljanjem službe nosi službeno izkaznico ali vojaško knjižico ter uniformo in orožje v skladu s pravili službe.

(2) Vojaška oseba se v uniformi ne sme udeleževati shodov političnih strank.

(3) Prepovedano je strankarsko delovanje, propaganda ali shodi strank v vojaških objektih, vojaških poveljstvih, enotah in zavodih.

51. člen

(uporaba orožja)

(1) Vojaška oseba lahko uporabi orožje pri opravljanju stražarske, patroljne, požarne ali druge podobne službe, če ne more drugače:

1. zavarovati življenja moštva, ki ga varuje;

2. odvrniti napada na objekt ali druga sredstva, ki jih varuje;

3. odvrniti neposrednega napada, s katerim je ogroženo njeno življenje.

(2) Vojaške osebe, ki službo opravljajo pod neposrednim vodstvom nadrejenega, smejo orožje uporabiti le po njegovem povelju.

(3) Vojaške osebe pri opravljanju bojnih nalog uporabljajo orožje po pravilih za bojno delovanje.

(4) V skladu s prejšnjim odstavkom ravna tudi poveljstvo ali enota, ki je napadena v miru.

52. člen

(varstvo človekovih pravic in temeljnih svoboščin ter pravica do ugovora)

(1) Vojaška oseba lahko da pobudo za začetek postopka pri varuhu človekovih pravic in temeljnih svoboščin, če meni, da so ji med vojaško službo njene pravice ali temeljne svoboščine omejene ali kršene.

(2) Vojaška oseba ima pravico do ugovora zoper prejeto povelje v skladu s pravili službe. Ugovor ne zadrži izvršitve dobljenega povelja, razen v primeru iz osmega odstavka 43. člena tega zakona.

(3) Vojaška oseba ima med vojaško službo pravico do religiozne duhovne oskrbe. Organizacijo religiozne duhovne oskrbe in način izvrševanja pravice do te oskrbe določi minister.

53. člen

(posebne pravice med vojaško službo)

(1) Vojaški obvezniki, ki služijo vojaški rok, in pripadniki rezervne sestave imajo med vojaško službo pravico do brezplačnega zdravstvenega varstva, denarnih prejemkov in povračil stroškov, nastalih v zvezi z vojaško službo. Pripadniki stalne sestave imajo med vojaško službo pravico do brezplačne nujne zdravstvene pomoči.

(2) Stroške zdravstvenega varstva in zavarovanja iz prejšnjega odstavka krije država, če vojaškim obveznikom zavarovanje ni zagotovljeno na drugi podlagi.

(3) Pripadniki rezervne sestave imajo med vojaško službo v miru pravico do nadomestila plače oziroma izgubljenega zaslužka v višini in pod pogoji, ki jih določi vlada.

(4) Družinski člani pripadnika vojne sestave Slovenske vojske, ki jih je dolžan preživljati, imajo po razglasitvi vojnega stanja pravico do preskrbnine toliko časa, dokler se pripadnik ne vrne iz vojaške službe. Pogoje in višino preskrbnine določi vlada.

(5) Minister predpiše vrsto in obseg pravic iz prvega odstavka tega člena ter postopek za uveljavljanje teh pravic, nadomestila plače oziroma izgubljenega zaslužka in preskrbnin.

54. člen

(priznanja)

(1) Vojaške osebe so lahko pohvaljene za zasluge in hrabrost ter uspehe pri opravljanju vojaške službe.

(2) Pohvala oziroma priznanje za zasluge in hrabrost ter uspehe pri opravljanju vojaške službe se lahko podeli tudi osebi, ki ni državljan Republike Slovenije oziroma tujemu organu ali organizaciji.

(3) Minister lahko pripadniku Slovenske vojske ali delavcu ministrstva za posebne zasluge ali uspehe na obrambnem področju podari hladno ali strelno orožje, ki ga ta lahko nosi ali poseduje v skladu s splošnimi predpisi.

(4) Vrste priznanj in orožij, ki se podeljujejo vojaškim in drugim osebam, organom in organizacijam za zasluge in krepitev obrambe države, predpisuje minister.

55. člen

(hramba vojaške oborožitve in opreme)

(1) Vojaškim osebam se lahko da osebna vojaška oborožitev in oprema v hrambo.

(2) Osebna vojaška oborožitev in oprema se lahko da v hrambo tudi vojaškim obveznikom, ko ne opravljajo vojaške službe.

(3) Kdor izgubi, poškoduje, odtuji ali uniči osebno vojaško oborožitev ali opremo, ki mu je dana v hrambo, mora pokriti nastalo škodo.

(4) Vojaška oseba oziroma vojaški obveznik mora osebno vojaško oborožitev in opremo, ki mu je dana v hrambo, skrbno varovati ter hraniti v skladu z navodili in na lastne stroške.

56. člen

(kazenska in odškodninska odgovornost)

(1) Vojaške osebe kazensko odgovarjajo po kazenskem zakoniku Republike Slovenije.

(2) Vojaške osebe odškodninsko odgovarjajo po predpisih, ki urejajo odškodninsko odgovornost javnih uslužbencev.

57. člen

(disciplinska odgovornost)

(1) Vojaške osebe so disciplinsko odgovorne za kršitev vojaške discipline.

(2) Kršitve vojaške discipline so lažje in težje.

(3) Lažje kršitve vojaške discipline so:

1. neupravičena zapustitev ali nepravočasna vrnitev v poveljstvo, enoto ali zavod do osem ur;

2. malomarno izvrševanje dolžnosti, ki ne povzroči večjih škodljivih posledic;

3. namerna povzročitev manjše materialne škode na vojaškem premoženju;

4. malomarno vzdrževanje vojaškega premoženja;

5. nepravilno in malomarno nošenje uniforme in predpisanih oznak;

6. malomarno ravnanje s tajnimi podatki, ki ne povzroči večjih škodljivih posledic.

(4) Težje kršitve vojaške discipline so:

1. neupravičena zapustitev ali nepravočasna vrnitev v poveljstvo, enoto ali zavod nad osem ur;

2. uživanje alkohola ali psihotropnih snovi med opravljanjem vojaške službe oziroma opravljanje vojaške službe pod vplivom alkohola ali psihotropnih snovi;

3. odklonitev preizkusa ali strokovnega pregleda, s katerim se ugotavlja prisotnost alkohola oziroma psihotropnih snovi, ki zmanjšuje zmožnost za delo oziroma vojaško službo ali opravljanje dolžnosti v zvezi s službo;

4. opustitev požarno-varnostnih, varnostnih in drugih ukrepov, ki lahko ogrozijo varnost moštva ali vojaškega premoženja;

5. malomarno izvrševanje dolžnosti ali opuščanje oziroma nepooblaščenno spreminjanje predpisanih postopkov za določeno ravnanje, ki povzroči večje škodljive posledice;

6. odklonitev, neizvršitev ali nepopolna izvršitev sprejetega akta vodenja ali poveljevanja;

7. napačno poročanje ali prikrivanje podatkov v zvezi z vojaško službo ali opravljanjem določenih dolžnosti v zvezi z njo;

8. neupravičeno sprejemanje daril ali kakršnih koli koristi od podrejenih in drugih oseb v zvezi z vojaško službo;

9. namerno povzročanje večje materialne škode na vojaškem premoženju;

10. žaljivo ali nasilno obnašanje do podrejenih, nadrejenih ali drugih vojaških oseb na istem položaju oziroma do civilnih oseb;

11. neizvrševanje odrejenih inšpekcijskih ukrepov, za katere je vojaška oseba pristojna;

12. dejanje, ki pomeni kaznivo dejanje zoper uradno dolžnost, drugo kaznivo dejanje, storjeno na delu ali v zvezi z delom ali storjeno iz nečastnih nagibov, in drugo kaznivo dejanje ali prekršek, s katerim se krni ugled državnega organa;

13. opravljanje dela v gospodarskih družbah ali opravljanje enakih oziroma podobnih del pri drugem organu ali organizaciji brez pisnega dovoljenja ministra, razen za delo, za katero po tem zakonu dovoljenje ni potrebno;

14. neopravičeni izostanek z dela pet delovnih dni v obdobju šestih mesecev ali neopravičeni izostanek z dela tri dni zaporedoma;

15. kršitev pravic vojaških oseb, določenih s tem zakonom in pravili službe v Slovenski vojski;

16. neupravičena odklonitev predpisanega zdravstvenega pregleda;

17. več kot tri ponovitve lažjih kršitev vojaške discipline v obdobju dveh let;

18. protipravna odtujitev tajnih podatkov ali malomarno ravnanje s tajnimi podatki, ki povzroči večje škodljive posledice.

(5) Za vojaške osebe, pripadnike stalne sestave, se kot kršitve vojaške discipline štejejo tudi vse kršitve, predpisane za javne uslužbenke. Za težje kršitve vojaške discipline se lahko pripadniku stalne sestave izreče začasna odstranitev z dolžnosti, z dela ali delovnega mesta, če je zoper njega uveden disciplinski postopek zaradi težje kršitve vojaške discipline. Vojaška oseba, pripadnik stalne sestave, v času začasne odstranitve z dela ali delovnega mesta nima pooblastil iz prvega odstavka 50. člena tega zakona, niti pooblastil, ki jih ta zakon določa za vojaškega policista, če se postopek vodi zoper vojaškega policista.

(6) Za manjšo oziroma večjo materialno škodo iz tretjega in četrtega odstavka tega člena se šteje majhna oziroma večja škoda, ki je določena v kazenskem zakoniku Republike Slovenije. Škodljive posledice kršitve vojaške discipline po tem zakonu se presojujejo zlasti glede na njihov vpliv na vojaško disciplino, pripravljenost moštva za izvajanje nalog, varnost moštva in odnose med pripadniki ter na ugled vojske ali ministrstva.

(7) O disciplinski odgovornosti pripadnikov stalne sestave na prvi stopnji odloča načelnik generalštaba oziroma poveljnik bataljona, njemu enake ali višje enote, ki ga za vodenje disciplinskega postopka pooblasti načelnik. Disciplin-

ska odgovornost za pripadnike stalne sestave se ugotavlja po postopku, v katerem se smiselno uporabljajo predpisi, ki veljajo za postopek pred sodišči, ki so pristojna za spore iz delovnih razmerij, za vojaške obveznike med služenjem vojaškega roka in službo v rezervni sestavi pa po postopku, določenem s pravili službe v Slovenski vojski. Zoper odločitev o disciplinski odgovornosti prve stopnje ima pripadnik stalne sestave v roku osmih dni po vročitvi odločbe pravico do ugovora na komisijo, ki jo imenuje minister in ki ima najmanj deset članov. Enega člana komisije imenuje disciplinska komisija pri vladi. Komisija odloča v senatu treh članov, ki jih določi predsednik komisije za vsak primer posebej.

(8) Ne glede na prejšnji odstavek, je za vodenje disciplinskega postopka v začasni skupini ali enoti oziroma v drugi enoti, ki opravlja službo izven države, pristojen neposredno nadrejeni taki skupini ali enoti, ki ima tudi pooblastila načelnika generalštaba iz prejšnjega odstavka. O ugovoru zoper odločitev o disciplinski odgovornosti prve stopnje odloča tričlanski senat komisije iz prejšnjega odstavka na ozemlju Republike Slovenije ali izven države, o čemer odloči predsednik komisije, upoštevaje težo, zahtevnost in ekonomičnost postopka.

(9) Začetek disciplinskega postopka zastara po treh mesecih od dneva, ko se je zvedelo za kršitev vojaške discipline in za storilca. Začetek disciplinskega postopka zastara v vsakem primeru po šestih mesecih od dneva, ko je bila kršitev storjena.

(10) Vodenje disciplinskega postopka zastara po šestih mesecih od dneva, ko se je zvedelo za kršitev vojaške discipline in za storilca, pri čemer se vštevata tudi čas iz prejšnjega odstavka. Vodenje disciplinskega postopka zastara v vsakem primeru po enem letu od dneva, ko je bila kršitev storjena.

(11) Postopek za ugotavljanje disciplinske odgovornosti pripadnikov vojske v izrednem ali vojnem stanju oziroma pri izvajanju vojaške obrambe v skladu s tem zakonom, se določi s pravili službe v Slovenski vojski.

58. člen

(disciplinski ukrepi)

(1) Za lažjo kršitev vojaške discipline se lahko vojaškemu obvezniku na služenju vojaškega roka izrečeta opomin ali javni opomin pred enoto, za težjo kršitev pa prepoved izhoda iz vojaške enote ali zavoda v prostem času, podaljšano opravljanje dolžnosti v notranji službi ali premestitev v drugo enoto.

(2) Ukrepi iz prejšnjega odstavka, razen podaljšanega opravljanja dolžnosti v notranji službi, se lahko izrečejo tudi pripadniku rezervne sestave, kadar je v vojaški službi.

(3) V miru se lahko pripadnika rezervne sestave zaradi kršitve vojaške discipline, kadar je v vojaški službi, predčasno odpusti iz enote.

(4) Vojaški osebi se kot disciplinski ukrep za težje kršitve vojaške discipline lahko odvzame čin oziroma razred za eno stopnjo ali se jo razporedi na drugo ali nižjo dolžnost največ do enega leta.

(5) Vojaški osebi, pripadniku stalne sestave, se za lažje kršitve vojaške discipline lahko izreče opomin, javni opomin pred enoto ali denarna kazen, za težje kršitve vojaške discipline pa se lahko izreče tudi ukrep prenehanja delovnega razmerja. Vojaški osebi, pripadniku stalne sestave, se lahko poleg ukrepov po tem odstavku izrečejo tudi ukrepi iz prejšnjega odstavka. Razporeditev na drugo ali nižjo dolžnost zaradi kršitve vojaške discipline lahko obsega tudi zadržanje povišanja v višji čin oziroma napredovanja v višji razred.

(6) Denarna kazen za lažje kršitve vojaške discipline se lahko izreče v višini največ do 15 odstotkov plače za polni delovni čas, izplačane za mesec, v katerem je bila storjena kršitev, za težje kršitve vojaške discipline pa do 33 odstotkov plače za polni delovni čas, izplačane za mesec, v katerem je bila storjena kršitev. Denarna kazen po tej določbi se lahko izreče zaradi kršitve delovne dolžnosti tudi civilni osebi, ki dela v vojski.

(7) Izvršitev disciplinskih ukrepov denarne kazni in prenehanje delovnega razmerja se lahko pogojno odloži največ za dobo enega leta. Pogojno odložena izvršitev disciplinskega ukrepa se lahko prekliče, če pripadnik stalne sestave v roku, za katerega je izvršitev odložena, ponovno krši vojaško disciplino.

(8) Če je s kršitvijo vojaške discipline nastala škoda, se lahko v disciplinskem postopku odloči tudi o odškodninski odgovornosti. Če bi bila z ugotavljanjem odškodninske odgovornosti v disciplinskem postopku onemogočena hitra in učinkovita izvedba disciplinskega postopka, se o odškodninski odgovornosti odloči v posebnem postopku v skladu s predpisi, ki veljajo za javne uslužbenke, če s pravili službe v Slovenski vojski ni določeno drugače.

(9) O izrečenih disciplinskih ukrepih se vodi evidenca.

(10) Izrečenega disciplinskega ukrepa ni mogoče izvršiti, če je minilo 60 dni od dneva pravnomočnosti odločbe, s katero je bil disciplinski ukrep izrečen.

(11) Če vojaška oseba v dveh letih od dneva pravnomočnosti odločbe, s katero sta ji bila izrečena javni opomin pred enoto in denarna kazen, ne stori kršitve vojaške discipline, se izrečeni ukrep izbriše iz evidence.

(12) V vojnem stanju se izrekajo le tisti disciplinski ukrepi, ki so smotni in izvršljivi. Kot poseben disciplinski ukrep se lahko v vojnem stanju izreče zapor do 30 dni.

59. člen

(varstveni ukrepi)

(1) Vojaški osebi, pripadniku stalne sestave, ki krši vojaško disciplino ali pravila službe tako, da neposredno ogrozi varnost moštva ali vojaškega premoženja, se lahko poleg disciplinskega ukrepa izreče tudi eden od naslednjih varstvenih ukrepov:

1. prepoved samostojnega opravljanja dolžnosti do treh mesecev;
2. prepoved samostojnega upravljanja vojaškega vozila, stroja ali plovila do šest mesecev;
3. razporeditev na drugo ali nižjo dolžnost do šest mesecev.

(2) Vojaški osebi, ki ji je bil izrečen varstveni ukrep, pripadajo med trajanjem ukrepa pravice glede na dolžnost, kot jo opravlja po izreku varstvenega ukrepa.

(3) Pri težjih kršitvah vojaške discipline, ki so bile storjene namenoma ali iz velike malomarnosti iz 2., 4., 5., 6., 7., 9., 10., 11., 12., 15. in 16. točke četrtega ter petega odstavka 57. člena tega zakona in ki so povzročile večje škodljive posledice, je izrek varstvenega ukrepa obvezen.

60. člen

(odnosi, red in notranje službe)

Vlada podrobneje uredi odnose v vojaški službi, red in notranje službe, pristojnosti in postopek za uveljavljanje disciplinske in odškodninske odgovornosti, za izrekanje varstvenih ukrepov ter druga vprašanja vojaške službe.

4. Čini, podeljevanje činov in poviševanje

61. člen

(vrste činov)

(1) V Slovenski vojski so naslednji čini:

- za vojake in slušatelje vojaških šol poddesetnik, desetnik in naddesetnik;
- za podčastnike, slušatelje šole za podčastnike, šole za častnike ter šole za častnike vojnih enot vodnik, višji vodnik, štabni vodnik, višji štabni vodnik, praporščak, višji praporščak, štabni praporščak in višji štabni praporščak;
- za častnike poročnik, nadporočnik, stotnik, major, podpolkovnik, polkovnik, brigadir;
- za generale generalmajor, generalpodpolkovnik in general.

(2) Mornariški častniški in admiralski čini so poročnik korvete, poročnik fregate, poročnik bojne ladje, kapitan korvete, kapitan fregate, kapitan bojne ladje, kapitan, kontraadmiral, viceadmiral in admiral.

(3) Podčastniki in častniki, ki imajo nižji čin, kot je predpisan za dolžnost, ki jo opravljajo v stalni ali v vojni sestavi, imajo pravico do naslovnega čina, ki preneha, ko prenehajo opravljati dolžnost. Pravica do naslovnega čina ni izenačena s pravicami imetnikov činov iz prejšnjih dveh odstavkov.

62. člen

(poviševanje vojakov in podeljevanje činov)

(1) V čin poddesetnika ali desetnika ter naddesetnika se lahko poviša vojak ali slušatelj vojaške šole.

(2) Vojaškemu obvezniku se lahko podeli čin vodnika, če izpolnjuje predpisane pogoje in je opravil predpisano vojaško šolanje.

(3) Podčastniku se lahko podeli čin poročnika, če izpolnjuje predpisane pogoje in je opravil predpisano vojaško šolanje.

(4) Vojake povišuje poveljnik bataljona ali njemu enak starešina oziroma predstojnik vojaške šole.

(5) Čine podeljuje minister.

63. člen

(povišanje podčastnikov in častnikov)

(1) Podčastnik in častnik oziroma mornariški častnik je lahko povišan v neposredno višji čin, če izpolnjuje naslednje pogoje:

- ima predpisano izobrazbo;
- je imenovan na dolžnost, na kateri se opravlja vojaška služba in za katero se zahteva višji čin;
- je dolžnost opravljal določen čas, vendar najmanj eno leto;
- je uspešno končal predpisano vojaško izobraževanje ali usposabljanje;
- je od zadnjega povišanja preteklo najmanj dve leti;
- izpolnjuje pogoje, določene za psihofizično pripravljenost, in je ocenjen z najmanj dobro službeno oceno.

(2) Vojaški osebi se v vojnem stanju ali zaradi vojnih izkušenj, pridobljenih v miru, lahko podeli čin ali se ga poviša v neposredno višji čin, če je postavljen na dolžnost, za katero se zahteva neposredno višji čin.

(3) Častnike do vključno brigadirja in kapitana povišuje minister na predlog načelnika generalštaba. Generale in admirale povišuje predsednik republike na predlog ministra in po predhodnem soglasju vlade.

(4) Vojaški osebi se lahko zaradi težje kršitve vojaške discipline zadrži povišanje v višji čin najmanj za dve in največ za pet let od dneva, ko je izrečeni ukrep zaradi kršitve vojaške discipline dokončen.

(5) Vojaški osebi se čin lahko odvzame, če je obsojena zaradi kaznivega dejanja zoper vojaške dolžnosti, varnost Republike Slovenije in njeno ustavno ureditev, obrambno moč države ali zoper človečnost in mednarodno pravo.

(6) Za predpisano vojaško izobrazbo ali vojaško izobraževanje in usposabljanje iz prvega odstavka tega člena se šteje tudi ustrezno vojaško šolanje ali usposabljanje v tujini.

(7) Minister pooblasti načelnika generalštaba in druge poveljnike za povišanje podčastnikov.

(8) Vlada podrobneje predpiše pogoje in postopke za podeljevanje činov, poviševanje vojakov, podčastnikov in častnikov, zadržanje povišanja ter odvzem činov.

63.a člen

(vojaški uslužbenci, razredi in napredovanje)

(1) Vojaški uslužbenci so nižji in višji.

(2) Nižji vojaški uslužbenci so razporejeni v razrede od I. do VIII., višji pa v razrede od IX. do XV.

(3) Vojaški uslužbenci se razporejajo na dolžnosti, določene s formacijo, za katere se ne zahteva vojaška izobrazba.

(4) Za napredovanje vojaških uslužbencev se smiselno uporabljajo določbe prejšnjega člena o poviševanju podčastnikov in častnikov, pri čemer razrede in napredovanja za višje vojaške uslužbence potrjuje minister na predlog načelnika generalštaba, ostala napredovanja pa načelnik generalštaba. Vlada podrobneje predpiše pogoje in postopke za določanje razredov vojaškim uslužbencem, napredovanje, zadržanje v napredovanju in odvzem razreda.

5. Vojaške šole

64. člen

(vojaško izobraževanje in usposabljanje)

(1) Ministrstvo organizira:

- šolo za podčastnike;
- šolo za častnike;
- poveljniško-štabno šolo;
- druge šole in centre za vojaško izobraževanje in usposabljanje.

(2) V šole iz prejšnjega odstavka se lahko vpišejo kandidati, ki izpolnjujejo pogoje za poklicno delo v stalni sestavi vojske.

(3) Šole za podčastnike in častnike vojnih enot kandidati opravijo med služenjem vojaškega roka. Zanje ne velja prepoved članstva v političnih strankah.

(4) V poveljniško-štabni šoli se šolajo častniki stalne in vojne sestave.

(5) Ne glede na prvi odstavek tega člena, se šola za podčastnike lahko organizira kot višješolsko izobraževanje, šola za častnike kot visoko strokovno oziroma univerzitetno izobraževanje in poveljniško štabno usposabljanje kot podiplomski študij v skladu s splošnimi predpisi. Pri izvajanju izobraževanja podčastnikov in častnikov v skladu s splošnimi predpisi in v skladu s programom, lahko sodelujejo tudi šole iz prvega odstavka tega člena. Ministrstvo lahko samostojno organizira višjestrokovno izobraževanje podčastnikov v skladu z zakonom.

(6) Vojaške osebe se lahko za opravljanje določenih vojaških dolžnosti šolajo v tujini oziroma se tuje vojaške osebe lahko šolajo na vojaških šolah iz prvega odstavka tega člena.

(7) Priznavanje spričeval in diplom iz prejšnjega odstavka ter spričeval in diplom iz šestega odstavka 63. člena tega zakona se opravi po postopkih, določenih s splošnimi predpisi. Če postopka priznavanja spričeval in diplom ni mogoče opraviti po splošnih predpisih, ga opravi posebna komisija ustreznih strokovnjakov, ki jo imenuje minister. Minister predpiše postopek za delo komisije.

(8) Pogoje za vpis in programe za vojaške šole določa minister.

6. Vojaška policija

65. člen

(naloge vojaške policije)

(1) Vojaška policija skrbi za vojaški red in disciplino, varnost vojaškega prometa ter opravlja določena opravila v zvezi s preprečevanjem, preiskovanjem in odkrivanjem kaznivih dejanj v vojski, varovanjem objektov in okolišev, ki so posebnega pomena za obrambo. Vojaška policija lahko preiskuje kazniva dejanja v vojski, za katera je predpisana denarna kazen ali kazen zapora do treh let.

(2) Vojaška policija skrbi tudi za varovanje vojaških in civilnih oseb, ki opravljajo dolžnosti in dela v Slovenski vojski, ki so posebnega pomena za obrambo, vojaških delegacij, poveljstev in enot ter varnost vrhovnega poveljnika v vojnem stanju oziroma kadar se nahaja v vojaških poveljstvih, enotah ali zavodih oziroma v objektih in njihovih okoliših, ki so posebnega pomena za obrambo.

(3) Organizacija vojaške policije se določa s formacijo.

(4) Poveljniki enot vojaške policije so podrejeni in odgovorni za svoje delo poveljnikom poveljstev ali enot, pri

katerih se organizira vojaška policija v skladu s prejšnjim odstavkom.

66. člen

(pravice in pooblastila vojaške policije)

(1) Vojaška policija ima pod pogoji, ki so predpisani za policijo, pravico in pooblastila, da:

1. opozarja ter ukazuje;
2. ugotavlja identiteto, napoti, vabi, privede, pridrži, omeji gibanje ali odvzame prostost;
3. opravlja varnostne in protiteroristične preglede, preglede prevoznih sredstev, prtljage ter objektov in njihovih okolišev, ki so posebnega pomena za obrambo;
4. zaseže predmete;
5. uporablja prisilna sredstva;
6. ureja in nadzoruje vojaški promet;
7. zbira obvestila, od oseb zahteva podatke in ugotavlja istovetnost oseb in predmetov.

(2) Vojaška policija lahko pridrži vojaško osebo, ki pod vplivom alkohola ali psihotropnih snovi moti javni red in mir ali vojaško disciplino do iztreznitve, vendar ne dalj kot 24 ur.

(3) Pripadniki vojaške policije vojne sestave imajo pravice in pooblastila vojaške policije le, kadar opravljajo vojaško službo.

(4) Vojaški policist pridobi pooblastila iz tega člena, če uspešno opravi usposabljanje, ki ga predpiše minister. Usposobljenost vojaškega policista se preverja vsake tri leta na način, ki ga določi minister. Vojaški policist, ki preizkusa usposobljenosti ne opravi uspešno, izgubi pooblastila vojaškega policista in se razporedi na drugo dolžnost, ustrezno njegovi izobrazbi.

67. člen

(območje pristojnosti)

(1) Pravice in pooblastila iz prejšnjega člena vojaška policija uporablja le:

- v objektih in okoliših, ki so posebnega pomena za obrambo;
- na območju tabora, če je enota ali zavod izven vojašnice;
- zoper vojaške osebe.

(2) Vojaška policija lahko uporablja vozila s prednostjo in vozila za spremstvo.

(3) Pri urejanju vojaškega prometa v javnem prometu in pri varovanju oseb po tem zakonu vojaška policija svoje delo usklajuje s policijo.

(4) Vojaška policija lahko ugotavlja istovetnost osebe, ki nosi uniformo ali dele uniforme Slovenske vojske, ne glede na to, kje se taka oseba nahaja, oziroma istovetnost voznika in potnikov, če uporabljajo vozilo z oznakami Slovenske vojske.

68. člen

(ukrepanje vojaške policije)

Če vojaška policija v objektu ali okolišu, ki je posebnega pomena za obrambo, oziroma na območju tabora pri kaznivem dejanju ali nepooblaščenem zadrževanju zaloti civilno osebo, o tem obvesti policijo. Zoper tako osebo vojaška policija lahko uporabi le najnujnejše ukrepe in prisilna sredstva, da jo pridrži do prihoda policije oziroma uspešno odvrne napad na moštvo, osebe ali objekte in premoženje, ki jih varuje.

V. CIVILNA OBRAMBA

1. Ukrepi državnih organov in organov lokalne samouprave za delo v vojni

69. člen

(naloge vlade)

(1) Vlada sprejema oceno ogroženosti države pred napadom ter za delovanje gospodarstva in drugih dejavnosti v vojni.

(2) Vlada sprejema obrambni načrt države. Načrt sestavljajo načrt uporabe Slovenske vojske, načrt vlade in ministrstev ter Štaba Civilne zaščite Republike Slovenije. Upravitelj obrambnega načrta države je ministrstvo.

(3) Vlada podrobneje predpiše postopek izdelave in vsebino obrambnih načrtov ter načrtovanja proizvodnje in storitev v vojni, organizacijo upravnih zvez in kriptografskega ter protielektronskega zavarovanja prenosa podatkov na področju obrambe.

70. člen

(naloge državnih organov)

(1) Državni organi v obrambnih načrtih določijo svojo organizacijo in način dela v vojnem stanju tako, da zagotovijo nepretrgano opravljanje dejavnosti iz svoje pristojnosti.

(2) Ministrstva so odgovorna za stanje priprav za delovanje v vojni na področjih iz njihove pristojnosti.

(3) Delovanje organov za notranje zadeve v vojnem stanju, njihovo opremljanje in usposabljanje v ta namen ureja zakon.

(4) Ministrstvo strokovno usmerja in usklajuje ukrepe in priprave za delo državnih organov v vojni ter zagotavlja pogoje za delo predsednika republike, vlade in Državnega zbora v vojnem stanju.

71. člen

(organi lokalne samouprave)

(1) Občinski in pokrajinski organi določijo svojo organizacijo in način dela v vojnem stanju tako, da zagotovijo nepretrgano opravljanje nalog iz svoje pristojnosti.

(2) Župan oziroma predsednik pokrajine v vojnem stanju sprejema potrebne ukrepe in akte, če se občinski oziroma pokrajinski svet ne more sestati, in jih predloži v potrditev svetu takoj, ko se ta lahko sestane.

(3) Občinam in pokrajinam lahko vlada v vojnem stanju naloži, da opravljajo določene naloge v zvezi z izvajanjem civilne obrambe.

(4) Župan oziroma predsednik pokrajine lahko predlaga upravnemu organu, pristojnemu za obrambne zadeve, da se na delovno dolžnost razporedijo občinski oziroma pokrajinski delavci, potrebni za delo v vojni.

72. člen

(upravne zveze in varstvo prenosa podatkov)

(1) Za vodenje obrambe ministrstvo organizira upravne zveze, s katerimi se zagotavlja zveze za državne organe, gospodarske družbe, zavode in druge organizacije, katerih dejavnost je po odločitvi vlade posebnega pomena za obrambo države, ter zveze sodelovanja med državnimi organi in Slovensko vojsko.

(2) Upravne zveze se uporabljajo tudi za obveščanje organov lokalne samouprave ter po potrebi za delovanje službe za opazovanje in obveščanje.

(3) Za potrebe upravnih zvez se lahko uporablja tudi dele drugih sistemov zvez.

(4) Delovanje upravnih zvez v vojni zagotavljajo enote za zveze, ki jih po načelih, ki veljajo za vojaške enote, organizira ministrstvo. Za pripadnike teh enot se smiselno uporabljajo določbe tega zakona, ki urejajo pravice in dolžnosti vojaških oseb.

(5) Ministrstvo organizira tudi kriptografsko in protielektronsko zavarovanje prenosa podatkov v sistemih zvez, ki se uporabljajo za obrambne potrebe.

2. Gospodarska obramba

73. člen

(gospodarska obramba)

(1) Gospodarska obramba obsega priprave in delovanje v vojni gospodarskih družb, zavodov in drugih organizacij,

katerih dejavnost je po odločitvi vlade posebnega pomena za obrambo, ter materialno in zdravstveno oskrbo Slovenske vojske, prebivalstva, državnih organov in druge obrambne potrebe.

(2) Gospodarska obramba obsega tudi priprave državnih in drugih organov za preprečevanje gospodarskih in drugih ukrepov proti državi v vojni, ki bi oslabil njeno obrambno moč.

(3) Sestavni del gospodarske obrambe sta proizvodnja in promet z vojaškim orožjem ter opremo.

74. člen

(materialna in zdravstvena oskrba)

(1) Pristojni državni organi na podlagi potreb Slovenske vojske, prebivalstva in drugih obrambnih potreb v vojnem stanju določijo vrsto in obseg proizvodnje ter storitev v vojni.

(2) Na podlagi potreb iz prejšnjega odstavka pristojni državni organi določijo, katere gospodarske družbe, zavodi in druge organizacije bodo v vojnem stanju opravljale proizvodnjo in storitve ter v kakšnem obsegu. Pristojni državni organi z izbranimi gospodarskimi družbami, zavodi in drugimi organizacijami sklenejo pogodbe.

(3) Izbrane gospodarske družbe, zavodi in druge organizacije so dolžne v miru izvršiti kadrovske in druge priprave za določeno proizvodnjo in storitve v vojni. Priprave, ki presegajo njihovo redno dejavnost, financira država.

(4) Organi lokalne samouprave so dolžni pomagati pri pripravah in organizaciji proizvodnje ter storitev v vojni.

(5) Državni organi iz drugega odstavka tega člena lahko uporabijo podatke o poslovnih subjektih za namene iz prvega odstavka tega člena, ki so zbrani z nacionalnim programom statističnih raziskovanj, za določitev nosilcev proizvodnje in storitev v vojnem stanju.

75. člen

(zagotovitev pogojev za delo v vojni)

Gospodarske družbe, zavodi in druge organizacije, katerih dejavnost je po odločitvi vlade posebnega pomena za obrambo države, ter organizacije iz prejšnjega člena lahko predlagajo upravnemu organu, pristojnemu za obrambne zadeve, da razporedi na delovno dolžnost potrebno število njihovih delavcev ter sredstev iz popisa, da bi lahko opravljala zahtevano proizvodnjo ali storitve v vojnem stanju.

76. člen

(racionirana preskrba in drugi ukrepi)

(1) Zaradi zagotavljanja oskrbe prebivalstva in drugih obrambnih potreb lahko vlada v vojnem stanju poleg omejitev, ki jih določajo predpisi o varstvu konkurence in drugi predpisi:

– uvede racionirano preskrbo z določenimi izdelki in storitvami ter določi merila za njeno izvajanje;

– omeji prosto prodajo določenih proizvodov in surovin;

– odredi obvezen odkup določenih proizvodov;

– odredi utesnitev za sprejem in nastanitev evakuirancev;

– odredi posebne ukrepe za delovanje določenih gospodarskih družb, zavodov in drugih organizacij, katerih dejavnost bi lahko ogrozila prebivalstvo zaradi vojnih dejstev.

(2) V vojnem stanju vlada lahko odredi evakuacijo, omeji pravico do prostega gibanja prebivalcev na določenih območjih ter omeji ali prepove prost vstop in čas bivanja tujcev v državi. Evakuacijo prebivalcev vlada odredi praviloma po predhodnem mnenju župana tiste lokalne skupnosti, na območju katere se evakuacija izvaja.

(3) Z razglasitvijo vojnega stanja pripadniki vojne sestave vojske lahko odpotujejo iz države le s soglasjem upravnega organa, pristojnega za obrambne zadeve.

77. člen

(promet z vojaškim orožjem in opremo)

(1) Vojaško orožje in opremo lahko prodaja, izvaža ali uvaža ter opravlja posle posredovanja s tem blagom le gospodarska družba, zavod ali druga organizacija, ki pridobi dovoljenje ministrstva.

(2) Za vsak izvoz, uvoz ali tranzit vojaškega orožja in opreme čez državno ozemlje je potrebno predhodno dovoljenje ministrstva, če ni drugače določeno z mednarodno pogodbo.

(3) Dovoljenje iz prejšnjega odstavka se zavrne v primeru:

– če bi bilo ogroženo izpolnjevanje mednarodnih obveznosti Republike Slovenije,

– če bi bili ogroženi varnostni ali obrambni interesi Republike Slovenije,

– če bi se pospeševalo ali omogočalo oborožene spopade v državi, ki je končni uporabnik vojaškega orožja ali opreme,

– če obstaja utemeljen sum, da bo iz države uvoznice vojaško orožje ali oprema preprodana v tretjo državo in bi bilo to v nasprotju z obrambnimi in varnostnimi interesi države.

(4) Ministrstvo lahko že izdano dovoljenje iz drugega odstavka tega člena spremeni, odpravi ali razveljavi, če se po izdaji dovoljenja ugotovijo razlogi iz prejšnjega odstavka. Ministrstvo lahko tudi brez obrazložitve zavrne izdajo dovoljenja zaradi razlogov iz prejšnjega odstavka. V dovoljenju ministrstva se lahko v skladu s tem členom določijo obveznosti, ki jih mora izpolniti izvoznik ali uvoznik vojaškega orožja ali opreme. V primeru, če je bila izdaja dovoljenja zavrnjena ali je bilo dovoljenje spremenjeno, odpravi ali razveljavljeno v skladu s tem zakonom, ni mogoče uveljavljati odškodninskih zahtevkov za škodo, ki je bila komurkoli povzročena z izvajanjem tega zakona.

(5) Minister najmanj enkrat letno poroča vladi o izdanih dovoljenjih za izvoz, uvoz in tranzit vojaškega orožja in opreme.

(6) Vlada predpiše, kaj se šteje za vojaško orožje in opremo.

78. člen

(proizvodnja vojaškega orožja in opreme)

(1) Kdor želi proizvajati vojaško orožje ali opremo, mora poleg izpolnjevanja pogojev, določenih s splošnimi predpisi, predhodno pridobiti soglasje ministrstva.

(2) Za proizvodnjo vojaškega orožja in opreme se šteje tudi proizvodnja posameznih sklopov ali sestavnih delov vojaškega orožja in opreme.

(3) Pogoje za pridobitev dovoljenja iz prvega odstavka prejšnjega člena ter za pridobitev soglasja iz prvega odstavka tega člena predpiše vlada.

(4) Ministrstvo v skladu s 74. členom tega zakona določi naloge gospodarskih družb, zavodov in drugih organizacij iz prejšnjega in tega člena v vojnem stanju ter izda podrobnejše predpise v zvezi s preizkušanjem, označevanjem, transportom in skladiščenjem vojaškega orožja in opreme.

(5) Minister predpisuje vojaške standarde, če zakon ne določa drugače.

3. Psihološka obramba in druge nevojaške oblike obrambe

79. člen

(namen in obseg)

(1) Psihološka obramba obsega organizacijo, priprave in delovanje informativno propagandne dejavnosti ter medijev za obveščanje javnosti v vojnem stanju.

(2) Priprave psihološke obrambe ureja vlada.

(3) Načrt psihološke obrambe je sestavni del obrambnega načrta države.

80. člen

(druge nevojaške oblike obrambe)

(1) Državljeni imajo v vojnem stanju pravico organizirati in izvajati različne nevojaške oblike obrambe, kot so bojkot, sabotaza, nespoštovanje odredb napadalca in druge.

(2) Državljeni se seznanjajo in usposablajo za nevojaške oblike obrambe iz prejšnjega odstavka na neobvezen način.

(3) Za usposabljanje iz prejšnjega odstavka skrbijo ministrstva, vsako v okviru svojih pristojnosti.

(4) Državni organi po potrebi usmerjajo in usklajujejo nevojaške oblike obrambe iz prvega odstavka tega člena.

81. člen

(zaščita in reševanje)

(1) Zaščito in reševanje prebivalstva, živali, premoženja in drugih dobrin v vojnem stanju opravljajo organi, službe, enote in organizacije, ki to dejavnost opravljajo v miru.

(2) Organom, službam, enotam in organizacijam iz prejšnjega odstavka v vojnem stanju ni dovoljeno nalagati nalog v nasprotju z mednarodnim vojnim in humanitarnim pravom.

VI. VODENJE IN NADZOR OBRAMBE DRŽAVE

82. člen

(Državni zbor)

(1) Državni zbor določa temeljne usmeritve za organizacijo in izvajanje obrambe in pri tem zlasti:

1. razglasi izredno stanje na predlog vlade, kadar velika in splošna nevarnost ogroža obstoj države, predvsem če grozi povečana nevarnost napada na državo oziroma nastane neposredna vojna nevarnost;

2. razglasi vojno stanje na predlog vlade, če je izvršen napad na državo oziroma državo ali države, s katerimi je Republika Slovenija v zavezništvu na podlagi mednarodnih pogodb;

3. odloči o uveljavitvi delovne in materialne dolžnosti v izrednem stanju, ki je razglašeno zaradi povečane nevarnosti napada na državo oziroma neposredne vojne nevarnosti;

4. odloči o splošni mobilizaciji in uporabi Slovenske vojske v izrednem stanju, če je to razglašeno zaradi povečane nevarnosti napada na državo oziroma neposredne vojne nevarnosti, ki je nastala zaradi povečane nevarnosti napada na državo ali države, s katerimi je Republika Slovenija v zavezništvu na podlagi mednarodnih pogodb;

5. sprejema splošne dolgoročne programe razvoja in opremljanja Slovenske vojske;

6. preko pristojnega delovnega telesa določa strateške smeri delovanja obveščevalno varnostne službe ministrstva kot sestavnega dela varnostno obveščevalne dejavnosti države.

(2) Šteje se, da je z razglasitvijo vojnega stanja sprejeta tudi odločitev o izvedbi splošne mobilizacije in uporabi Slovenske vojske. Ob povečani nevarnosti napada ali neposredni vojni nevarnosti skladu s tem zakonom oziroma ob napadu na državo ali države, s katerimi je Republika Slovenija v zavezništvu na podlagi mednarodnih pogodb, Državni zbor lahko odloči o mobilizaciji in uporabi vojske tudi, če ne razglasi vojnega stanja.

(3) Državni zbor nadzira organizacijo, priprave in izvajanje obrambe države neposredno in preko pristojnih delovnih teles.

83. člen

(predsednik republike)

Predsednik republike na predlog vlade:

1. razglasi izredno stanje, če se Državni zbor ne more sestati;

2. razglasi vojno stanje, če je izvršen napad na državo in če se Državni zbor ne more sestati;

3. v izrednem ali vojnem stanju sprejema uredbe z zakonsko močjo, ki se nanašajo na obrambo, če se Državni zbor ne more sestati;

4. odloči o uporabi Slovenske vojske, uvedbi delovne in materialne dolžnosti ter splošni mobilizaciji v izrednem

stanju, če se Državni zbor ne more sestati, v skladu s tem zakonom.

84. člen

(vlada)

(1) Vlada usklajuje organizacijo, priprave in vodi izvajanje vojaške ter civilne obrambe države.

(2) Vlada neposredno vodi civilno obrambo, usklajeno z vojaško obrambo, ter skrbi za izvajanje nujnih ukrepov po razglasitvi izrednega ali vojnega stanja.

(3) Vlada odloča o sodelovanju Slovenske vojske pri izvrševanju obveznosti, prevzetih v mednarodnih organizacijah ter sprejema letne načrte usposabljanja vojske izven države in tujih vojaških enot v Republiki Sloveniji v skladu z mednarodnimi pogodбами. Vlada odloča tudi o sodelovanju Slovenske vojske pri izvrševanju priprav in nalog skupne obrambe v skladu z načrti z državo ali državami, s katerimi je država v zavezništvu na podlagi mednarodnih pogodb, pri čemer pa ne more odločiti o razglasitvi izrednega ali vojnega stanja ter o uporabi pripadnikov rezervne sestave, razporejenih v vojno sestavo vojske za vojaško obrambo, ki je v pristojnosti Državnega zbora.

(4) Za operativno usklajevanje vojaške in civilne obrambe, varnostnih nalog, izvajanje zaščite in reševanja ter za izvajanje obrambe v skladu z usmeritvami Državnega zbora v vojni, vlada imenuje državni operativni štab obrambe, ki ga sestavljajo predstavniki vojaške in civilne obrambe, notranjih in zunanjih zadev, varnostno obveščevalnih služb, varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami ter drugi.

(5) Odločitve in ukrepi, ki jih sprejme državni operativni štab obrambe, so obvezni za vse, na katere se nanašajo.

(6) Nacionalni center za krizno upravljanje, ki ga organizira ministrstvo, zagotavlja prostorske, tehnične, informacijske in telekomunikacijske pogoje za delo vlade ter državnega operativnega štaba obrambe zlasti v vojnem in izrednem stanju.

84.a člen

(obveznosti iz mednarodnih pogodb)

(1) Vlada lahko v skladu s sklenjenimi mednarodnimi pogodбами zaradi obrambnih potreb:

1. dovoli uporabo zračnega prostora za prelete zrakoplovov zavezniških držav, vključno z oborožitvijo in izvidniško opremo;

2. dovoli tranzit vojaških enot zavezniških držav po zraku, kopnem in morju, praviloma na podlagi načela vzajemnosti, če z mednarodno pogodbo ni drugače določeno.

(2) V miru lahko vlada na predlog ministra prizna pripadnikom oboroženih sil drugih držav med njihovim bivanjem v Republiki Sloveniji enak status, kot ga priznava na podlagi mednarodnih pogodb pripadnikom oboroženih sil zavezniških držav, če ne ogrožajo varnosti Republike Slovenije.

(3) Vlada na predlog ministra odloča o namestitvi enot oboroženih sil držav, s katerimi je država v zavezništvu na podlagi mednarodnih pogodb.

(4) Vlada na predlog ministra lahko določi naloge in postopke za izvajanje nadzora zračnega prostora, vključno z zrakoplovi oboroženih sil zavezniških držav.

85. člen

(nadzor nad obveščevalno varnostno službo in vojaško policijo)

(1) Minister je dolžan omogočiti stalen nadzor nad delom obveščevalno varnostne službe ministrstva in vojaške policije delovnemu telesu Državnega zbora, pristojnemu za nadzor nad delom varnostnih in obveščevalnih služb.

(2) Delovnemu telesu iz prejšnjega odstavka minister v januarju pošlje za preteklo leto redno letno poročilo o delu obveščevalno varnostne službe ministrstva in vojaške policije ter o uporabi posebnih operativnih metod in sredstev.

VII. INŠPEKCIJA

86. člen

(inšpektorat za obrambo)

(1) Inšpekcijo na obrambnem področju opravlja Inšpektorat Republike Slovenije za obrambo, ki je organ v sestavi ministrstva. Za določitev pravic in dolžnosti inšpektorjev za obrambo se poleg tega zakona uporablja tudi zakon, ki ureja inšpekcijski nadzor.

(2) Inšpektorji za obrambo nadzirajo izvrševanje predpisov na obrambnem področju in pri tem zlasti:

- preverjajo stanje priprav civilne obrambe;
- preverjajo stanje in usposobljenost za izvajanje ukrepov za pripravljenost in mobilizacijo;
- preverjajo izvajanje vojaškega izobraževanja in usposabljanja;
- preverjajo in ocenjujejo pripravljenost in delo vojaških poveljstev, enot in zavodov;
- preverjajo opravljanje upravnih in strokovnih zadev na področju obrambe.

(3) Glavni inšpektor za obrambo lahko za uresničitev smotrov inšpekcije iz prejšnjega odstavka odredi praktični preizkus ali vajo. Če vaja ali preizkus obsega tudi preverjanje mobilizacije, mora inšpektor predhodno pridobiti soglasje ministra. Glavnega inšpektorja za obrambo v skladu s tem zakonom imenuje vlada na predlog ministra brez interne ali javne objave.

(4) Inšpektorji za obrambo se pri izvajanju inšpekcije izkazujejo s službenimi izkaznicami.

(5) Minister podrobneje predpiše način in postopek za opravljanje inšpekcije na obrambnem področju.

87. člen

(inšpekcijski ukrepi)

(1) Inšpektor iz prejšnjega člena ima pri opravljanju inšpekcijskega nadzora v enotah, organih in organizacijah, v katerih opravlja inšpekcijski nadzor, poleg pooblastil, ki jih določa zakon, ki ureja inšpekcijski nadzor, tudi pravico in dolžnost:

- naložiti, da se v določenem roku ali na določen način odpravijo ugotovljene pomanjkljivosti ali neskladja s predpisi, načrti ali akti vodenja in poveljevanja;
- odrediti, da se do odločitve pristojnega organa od strani z dela delavec oziroma pripadnik vojne sestave, ki s svojim delom ogroža varnost ljudi in premoženja;
- odrediti, da se do odločitve pristojnega organa ustavi dejanja ali aktivnosti, ki bi lahko ogrožale ljudi ali premoženje;
- predlagati uvedbo postopka za razrešitev z dela ali dolžnosti oziroma za ugotovitev odgovornosti.

(2) Zoper odločitev inšpektorja iz prejšnjega odstavka je v roku 15 dni dovoljena pritožba ministru. Pritožba ne zadrži izvršitve naloženega ukrepa, če gre za ukrep iz druge ali tretje alineje prejšnjega odstavka.

VIII. POKLICNO DELO NA OBRAMBEM PODROČJU

1. Sklenitev in odpoved pogodbe o zaposlitvi

88. člen

(posebni pogoji)

(1) Za delavce na obrambnem področju veljajo predpisi o javnih uslužbencih, če s tem zakonom ni določeno drugače.

(2) Kdor želi poklicno opravljati delo na obrambnem področju, mora biti državljan Republike Slovenije. Osebe z dvojnimi državljanstvom ne morejo poklicno opravljati dela na obrambnem področju.

(3) Kdor želi poklicno opravljati vojaško službo, mora poleg pogoja, določenega v prejšnjem odstavku, izpolnjevati še naslednje pogoje:

- da je telesno in duševno sposoben za poklicno opravljanje vojaške službe in je odslužil vojaški rok;
- da ima ustrezno izobrazbo;
- da izjavi, da z dnem nastopa vojaške službe ne bo član nobene politične stranke;
- da je varnostno preverjen in da ne obstaja varnostni zadržek v skladu s tem zakonom;
- da ni bil pravnomočno obsojen zaradi kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti, in da ni bil obsojen na nepogojno zaporno kazen za kakšno drugo kaznivo dejanje v trajanju več kot treh mesecev;
- da praviloma ni starejši od 25 let, če se želi zaposliti kot vojak ali podčastnik, oziroma 30 let, če se želi zaposliti kot častnik.

(4) Za ženske služenje vojaškega roka ni pogoj za sklenitev delovnega razmerja. Pogoje iz druge, tretje, četrte in pete alinee prejšnjega odstavka mora izpolnjevati tudi tisti, ki želi kot civilna oseba poklicno opravljati delo v vojski.

(5) Ustrezna stopnja izobrazbe iz tretjega odstavka tega člena je za vojaka praviloma končana srednja poklicna šola, za podčastnika srednja ali višja šola in za častnika najmanj visoka strokovna šola.

(6) Delavcu, za katerega se ugotovi, da ne izpolnjuje splošnih ali posebnih pogojev, določenih s tem zakonom za poklicno delo na obrambnem področju, preneha delovno razmerje v ministrstvu z dnem dokončnosti akta o prenehanju delovnega razmerja. Če delavec preneha izpolnjevati pogoje za poklicno delo na obrambnem področju zaradi zdravstvenih razlogov, ima pravice po tem zakonu in splošnih predpisih.

(7) Če je bil delavec, ki poklicno opravlja vojaško službo oziroma kot civilna oseba dela v vojski, obsojen zaradi kaznivega dejanja oziroma na kazen iz pete alinee tretjega odstavka tega člena, mora sodišče pravnomočno sodbo poslati ministrstvu. Delavcu v tem primeru preneha delovno razmerje z dnem vročitve ugotovljenega sklepa o prenehanju delovnega razmerja na podlagi pravnomočne sodbe.

(8) Ministristvo vodi skupno kadrovske evidenco za delavce na obrambnem področju v skladu s splošnimi predpisi in tem zakonom.

(9) Minister določi kriterije za ugotavljanje sposobnosti iz prve alineje tretjega odstavka tega člena.

(10) Kdor nima odsluženega vojaškega roka iz tretjega odstavka tega člena, mora opraviti predhodno temeljno vojaško strokovno usposabljanje v trajanju najmanj treh mesecev, v skladu s pogodbo o zaposlitvi, če ta zakon ne določa drugače. Kdor ne opravi uspešno temeljnega vojaško strokovnega usposabljanja, se mu pogodba o zaposlitvi prekine.

89. člen

(sklenitev delovnega razmerja brez objave)

(1) Delovno razmerje na obrambnem področju se lahko brez javne objave sklene za delovna mesta:

- uradnikov oziroma strokovno tehničnih delavcev, ki opravljajo operativna dela civilne obrambe, upravnih zvez, informatike in telekomunikacij, kriptozasčite in protielektronske zaščite, tehnične zaščite, vojaške, razvojne, obveščevalne in protiobveščevalne ter varnostne naloge;
 - poveljnikov vojaških teritorialnih poveljstev in njihovih namestnikov, poveljnikov bataljonov in drugih, njim enakih ali višjih položajev;
 - vojaških oseb, ki opravljajo operativne dolžnosti v vojski;
 - inšpektorjev na obrambnem področju, ki morajo izpolnjevati pogoje, določene s splošnimi predpisi, in posebne pogoje, določene s tem zakonom.
- (2) Delovna mesta iz prejšnjega odstavka se določijo s sistemizacijo in formacijo.

90. člen

(štipendisti za delo v vojski)

(1) Štipendisti, ki imajo sklenjeno štipendijsko pogodbo z ministristvom, po šolanju opravijo vojaški rok v skladu z zakonom.

(2) Štipendisti iz prejšnjega odstavka po končanem šolanju in odsluženem vojaškem roku z ministristvom sklenejo pogodbo o zaposlitvi v stalni sestavi vojske.

(3) Štipendist, ki po svoji volji ne sklene pogodbe o zaposlitvi iz prejšnjega odstavka, mora ministristvu vrniti prejemke, ki jih je prejel v času štipendiranja in služenja vojaškega roka, v času, ki je enak času štipendiranja in opravljanja vojaškega roka.

(4) Prejemke, ki jih je štipendist prejel med služenjem vojaškega roka, je dolžan v primeru iz prejšnjega odstavka vrniti v višini, ki presega prejemke drugih vojaških obveznikov med služenjem vojaškega roka.

91. člen

(omejitve)

(1) Delavec na obrambnem področju ne sme opravljati dela, ki bi ga oviralo pri opravljanju vojaške službe ali dela, ki bi škodovalo ugledu ministristva ali vojske oziroma dela, ki ni združljivo z dejavnostjo ministristva.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka, sme delavec na obrambnem področju poleg svojega dela opravljati dela v gospodarskih družbah ali opravljati enaka oziroma podobna dela, kot jih opravlja na svojem delovnem mestu, pri drugem organu ali organizaciji le s pisnim soglasjem ministra. Pisnega soglasja ministra ni treba pridobiti delavcem za opravljanje znanstvenega, pedagoškega ali publicističnega dela oziroma delavcem za nepoklicno opravljanje dela v kulturnih, umetniških, športnih, humanitarnih in drugih društvih ter organizacijah.

(3) Dela iz prvega odstavka tega člena določi minister.

(4) Za vrednotenje posebnih prepovedi in omejitev iz tega člena vlada določi odstotek povečanja osnovne plače delavcem na obrambnem področju v skladu s splošnimi predpisi.

92. člen

(pogodba o zaposlitvi)

(1) Kdor izpolnjuje pogoje za poklicno opravljanje vojaške službe, lahko z ministristvom sklene pogodbo o zaposlitvi, pri čemer se zagotavlja enake možnosti za moške in ženske, in sicer kot kandidat:

- za podčastnika in častnika oziroma vojaškega uslužbenca za nedoločen čas ali določen čas do deset let, ki se lahko podaljšuje za enako časovno obdobje;
- za vojaka do deset let in se lahko podaljšuje za enako časovno obdobje, vendar ne dalj kot do 45. leta starosti.

(2) Kandidat, ki je sklenil pogodbo o zaposlitvi iz prejšnjega odstavka, mora uspešno opraviti vojaško strokovno usposabljanje, in sicer:

- kandidat za vojaka – predpisano osnovno vojaško strokovno usposabljanje v enem letu od sklenitve pogodbe;
- kandidat za podčastnika – šolo za podčastnike v enem letu od sklenitve pogodbe;
- kandidat za častnika – šolo za častnike v dveh letih od sklenitve pogodbe;
- kandidat za vojaškega uslužbenca – osnovno usposabljanje za delo v vojski v enem letu od sklenitve pogodbe.

(3) Če kandidat iz prejšnjega odstavka vojaško strokovnega usposabljanja ne opravi uspešno, pogodba o zaposlitvi preneha veljati v roku 30 dni od datuma, določenega za zaključek usposabljanja.

(4) Uspešno zaključena šola za podčastnike oziroma za častnike se šteje kot opravljen strokovni upravni izpit oziroma državni izpit iz javne uprave. V programih šole za podčastnike in šole za častnike morajo biti smiselno zajete vsebine, ki jih zakon določa za opravljanje strokovnega

upravnega izpita oziroma državnega izpita iz javne uprave za javne uslužbenke. Uspešno opravljeno osnovno vojaško strokovno usposabljanje za vojaka se šteje kot pogoj za poklicno delo v Slovenski vojski in kandidatom ni treba opravljati še strokovnega izpita.

(5) Kandidat, ki je uspešno opravil šolo za podčastnike ali častnike, organizirano kot višješolsko ali visokostrokovno oziroma univerzitetno izobraževanje, lahko sklene pogodbo o zaposlitvi brez dodatnih pogojev, določenih v drugem odstavku tega člena. Stažiranje v Slovenski vojski se mu všteva v pripravniško dobo.

(6) Kandidatu, ki sklene pogodbo o zaposlitvi za poklicno opravljanje vojaške službe, se v pripravniško dobo všteva tudi čas stažiranja v vojaških enotah med šolanjem oziroma študijem.

(7) Kandidati za podčastnike in častnike ne morejo samostojno opravljati formacijskih dolžnosti, dokler ne opravijo šol iz drugega odstavka tega člena.

(8) Ne glede na prvi odstavek tega člena, se lahko za opravljanje določenih formacijskih dolžnosti sklene pogodba o zaposlitvi za čas, krajši od desetih let. S formacijo se v tem primeru določita vrsta in obseg vojaško strokovnega usposabljanja ter dolžnosti, za katere se izjemoma ne zahteva odslužen vojaški rok.

(9) Pogodbo o zaposlitvi iz prvega in prejšnjega odstavka lahko sklene tudi vojak, ki služi vojaški rok, in ki po izteku vojaškega roka nadaljuje z delom v vojski kot pripadnik stalne sestave.

(10) Pogodba o zaposlitvi za vojaka, podčastnika, častnika ali vojaškega uslužbenca se sklene v pisni obliki in mora vsebovati podatke o pogodbenih strankah, datumu nastopa dela in času trajanja delovnega razmerja. Pogodba lahko vsebuje še druge pravice in obveznosti delavca, lahko pa glede teh napotuje na uporabo zakona oziroma na splošne akte ministrstva. V pogodbi o zaposlitvi se določi tudi obveznost opravljanja temeljnega vojaško strokovnega usposabljanja, če kandidat nima odsluženega vojaškega roka.

(11) Vojaški osebi preneha delovno razmerje na obrambnem področju najkasneje do konca koledarskega leta, v katerem izpolni pogoje za pridobitev pravice do starostne pokojnine po splošnih predpisih, ne glede na čas, za katerega je sklenila pogodbo o zaposlitvi. Pri tem se upošteva tudi zavarovalna doba s povečanjem oziroma dodana doba iz naslova obveznega dodatnega zavarovanja. Vojaška oseba ima ob prenehanju delovnega razmerja na obrambnem področju pravico do odpravnine kot ob upokojitvi po splošnih predpisih. Odločbo o prenehanju delovnega razmerja izda minister in je dokončna.

93. člen

(pravice in obveznosti med trajanjem pogodbe)

(1) Med trajanjem pogodbe o zaposlitvi ima pripadnik stalne sestave:

– dolžnost, da se udeležuje dopolnilnega vojaško strokovnega usposabljanja po predpisanih programih;

– pravico, da opravi osnovno ali dopolnilno vojaško strokovno usposabljanje po programih, ki niso obvezni, če izpolnjuje zahtevane pogoje.

(2) Pripadnik stalne sestave lahko pogodbo o zaposlitvi iz prvega odstavka prejšnjega člena enostransko odpove, pri čemer mora glede na čas trajanja pogodbe o zaposlitvi ministrstvu vrniti sorazmeren del stroškov osnovnega vojaško strokovnega usposabljanja, če je pogodbo odpovedal pred iztekom desetih let. Sorazmeren del stroškov osnovnega vojaško strokovnega usposabljanja mora vrniti tudi pripadnik stalne sestave, ki predčasno enostransko odpove pogodbo o zaposlitvi iz osmega odstavka prejšnjega člena. Povračila stroškov usposabljanja je pripadnik oproščen v vsakem primeru, če je moral pogodbo o zaposlitvi odpovedati zaradi

zdravstvenih razlogov. Sorazmeren del stroškov osnovnega in dopolnilnega vojaško strokovnega izobraževanja in usposabljanja mora vrniti tudi pripadnik stalne sestave, ki je sklenil pogodbo o zaposlitvi za določen oziroma nedoločen čas, pa mu je bila pogodba o zaposlitvi odpovedana zaradi krivdnih razlogov. Sorazmerni del stroškov se pri pripadniku stalne sestave, ki je sklenil pogodbo o zaposlitvi za nedoločen čas, ugotavlja kot če bi pripadnik pogodbo o zaposlitvi sklenil za določen čas desetih let. Povračila sorazmernega dela stroškov je pripadnik stalne sestave oproščen, če je v ministrstvu delal najmanj 15 let.

(3) Vojak, ki je sklenil pogodbo o zaposlitvi iz prvega odstavka prejšnjega člena, ima po izteku pogodbeno dogovorjenega roka, če zaradi starosti pogodbe ne more podaljšati, pravico do razporeditve na ustrezna dela v ministrstvu ali v drugem državnem organu. Razporeditev na ustrezno delovno mesto mu je potrebno ponuditi pisno, in sicer najmanj 15 dni pred iztekom pogodbeno dogovorjenega roka.

(4) Če v ministrstvu ali v drugem državnem organu ni prostih del iz prejšnjega odstavka, ima vojak pravico do usposobitve za civilni poklic in pravico do odpravnine, če je delal v ministrstvu najmanj 15 let. Pravico do usposobitve za civilni poklic in pravico do odpravnine ima tudi vojak, ki je delal v ministrstvu najmanj deset let, pa pogodbe o zaposlitvi ne more podaljšati zaradi zdravstvenih ali drugih razlogov, ki niso posledica njegovega krivdnege ali drugega neustreznega ravnanja.

(5) Pravico do usposobitve za civilni poklic iz prejšnjega odstavka obsega pokritje stroškov šolanja ali prekvalifikacije oziroma dokvalifikacije ali druge vrste usposabljanja, ki traja največ tri leta po dopolnitvi 45. leta starosti. Medsebojne pravice in obveznosti med ministrstvom in upravičencem iz tega odstavka se uredijo s posebno pogodbo.

(6) Odpravnina iz četrtega odstavka tega člena se izplača v višini polovice povprečne plače vojaške osebe v zadnjih šestih mesecih za vsako leto dela v ministrstvu.

(7) Če vojak odkloni razporeditev iz tretjega odstavka tega člena, mu po izteku pogodbeno dogovorjenega roka ne pripada pravica do usposobitve za civilni poklic in ne pravica do odpravnine.

(8) Pravico do prerazporeditve, usposobitve za civilni poklic in do odpravnine po izteku pogodbe o zaposlitvi v skladu s tem členom, ima tudi podčastnik ali častnik, ki je delal v ministrstvu najmanj 20 let.

(9) Pripadnik stalne sestave, ki mu je zaradi posledic poškodbe pri delu ali poklicne bolezni, priznana invalidnost, se razporedi na drugo delovno mesto v ministrstvu ali v drug državni organ, ki ustreza njegovi preostali delovni zmožnosti oziroma se mu omogoči poklicna rehabilitacija. Če prerazporeditev na drugo delovno mesto v ministrstvu ali v drug državni organ ni možna, oziroma poklicna rehabilitacija ni smotrna, se pripadnika stalne sestave začasno, najdalj do pet let, razporedi na formacijsko dolžnost izven operativnih enot. V času začasne razporeditve obdrži plačo, ki jo je imel pred razporeditvijo.

(10) Pripadniku stalne sestave iz prejšnjega odstavka, ki ga niti v petih letih ni mogoče prerazporediti na preostali delovni zmožnosti ustrezno delovno mesto v ministrstvu ali v drug državni organ, preneha delovno razmerje v ministrstvu. Pripadnik stalne sestave ima v tem primeru pravico do odpravnine v višini zadnjih šestih povprečnih plač ter pravice iz naslova zavarovanja za čas brezposelnosti ter pokojninskega in invalidskega zavarovanja, določene s splošnimi predpisi. Odločba o prenehanju delovnega razmerja, ki jo izda minister, je dokončna.

(11) Pri imenovanju v čin ali razred ter poviševanju in napredovanju vojaških oseb se uporablja postopek, določen s tem zakonom. Usposobljenost in uspešnost dela vojaških oseb se ocenjuje s službeno oceno v skladu s pravili službe in kriteriji, ki jih predpiše minister.

94. člen

(odpoved pogodbe o zaposlitvi)

(1) Ministrstvo lahko pripadniku stalne sestave enostransko odpove pogodbo o zaposlitvi v primeru:

- če preneha izpolnjevati posebne pogoje iz 88. člena tega zakona ali se ne udeležuje obveznih oblik dopolnilnega vojaško strokovnega usposabljanja;
- če je imel negativno službeno oceno dvakrat zaporedoma;
- če je kršil vojaško disciplino;
- če preneha potreba po dolžnosti, ki jo opravlja, ali če se zmanjša stalna sestava, pa ni mogoča njegova razporeditev na drugo delo.

(2) Zmanjšanje stalne sestave oziroma ukinitvev določenih enot se opredeli s splošnim dolgoročnim programom razvoja in opremljanja Slovenske vojske oziroma z aktom o obsegu in strukturi Slovenske vojske, ki ga sprejme vlada za uresničevanje splošnega dolgoročnega programa razvoja in opremljanja Slovenske vojske.

(3) Če vzrok za prenehanje pogodbe o zaposlitvi ni na strani pripadnika, mu pripadajo pravice iz tretjega odstavka prejšnjega člena oziroma pravica do odpravnine iz šestega odstavka prejšnjega člena, ne glede na čas trajanja pogodbe, če je to zanj ugodneje kot po splošnih predpisih.

2. Pravice in obveznosti med trajanjem pogodbe o zaposlitvi

95. člen

(črtan)

96. člen

(posebni delovni pogoji)

(1) Delavec, ki poklicno opravlja delo na obrambnem področju, je po odločitvi nadrejenega dolžan zaradi potreb službe opravljati delo v posebnih delovnih pogojih.

(2) Za posebne delovne pogoje iz prejšnjega odstavka se šteje delo v delovnem času, ki je za delavce manj ugoden, in delo v manj ugodnih delovnih pogojih ali z dodatnimi obremenitvami, in sicer:

1. delo v neenakomernem delovnem času;
2. izmensko delo;
3. delo v deljenem delovnem času;
4. nočno delo;
5. delo preko polnega delovnega časa;
6. delo ob nedeljah, praznikih in drugih z zakonom določenih dela prostih dnevih;
7. dežurstvo kot redna oblika dela oziroma dežurstvo, ki se odreja izjemoma;
8. pripravljenost za delo oziroma dosegljivost;
9. opravljanje nujnih del na dolžnostih, ki niso kadrovske zasedene, poleg svojega rednega dela;
10. opravljanje straže;
11. delo v terenskih razmerah na določenem kraju in času;
12. bivanje v vojaški enoti ali zavodu oziroma drugem določenem mestu;
13. izraba ali prekinitvev dopusta v skladu s službenimi potrebami.

(3) Če delavec med dežurstvom ali pripravljenostjo za delo dela, se čas dejanskega dela šteje za delo v podaljšanem delovnem času, če s tem zakonom ni določeno drugače.

(4) Če opravljeno delo delavca presega predpisano mesečno oziroma tedensko delovno obveznost, se razlika šteje kot delo preko polnega delovnega časa, ki lahko traja največ 20 ur na teden oziroma 80 ur na mesec, če ni bilo mogoče delovnega časa razporediti skladno s tem zakonom.

(5) Zaradi opravljanja dela v posebnih delovnih pogojih se delavcu plača poveča v skladu s splošnimi predpisi.

97. člen

(delovni čas)

(1) Polni delovni čas v ministrstvu ne sme biti daljši od 40 ur v tednu in ne krajši kot 36 ur na teden. Začetek in konec delovnega časa v vojski se določa s pravili službe v Slovenski vojski.

(2) Minister na predlog načelnika generalštaba lahko določi formacijske dolžnosti v vojski, na katerih zaradi večje nevarnosti za poškodbe in zdravstvene okvare traja polni delovni čas manj kot 36 ur na teden.

(3) Dnevna delovna obveznost praviloma traja največ 12 ur. Minister lahko odredi, da se na posameznih delovnih mestih ali formacijskih dolžnostih na predlog načelnika generalštaba predpisana časovna omejitev dnevne delovne obveznosti upošteva kot povprečna omejitev v obdobju, ki ne sme biti daljše kot šest mesecev.

(4) Minister lahko odredi, da se na posameznih delovnih mestih ali formacijskih dolžnostih na predlog načelnika generalštaba, predpisan dnevni in tedenski počitek v minimalnem trajanju v primeru izmenskega dela zagotavlja v obdobju, ki ne sme biti daljše kot šest mesecev.

(5) Upoštevanje časovne omejitve dnevne delovne obveznosti in zagotavljanje dnevnega ter tedenskega počitka iz tretjega in četrtega odstavka tega člena se lahko odredi:

- če je to potrebno zaradi nemotenega ali neprekinjenega delovanja oborožitenega, nadzornega ali telekomunikacijskega sistema ali varovanja določenega objekta ali območja;
- zaradi zagotavljanja stalne ali povišane pripravljenosti vojske ali obrambnega sistema;
- če gre za izvedbo vojaškega strokovnega usposabljanja ali vaj, ki trajajo dalj časa;
- če gre za izvajanje mednarodnih obveznosti.

97.a člen

(razporejanje delovnega časa)

(1) Razporeditev in pogoje za začasno prerazporeditev delovnega časa določi minister oziroma načelnik generalštaba za vojsko.

(2) Pri enakomerni razporeditvi polni delovni čas ne sme biti razporejen na manj kot štiri dni v tednu.

(3) Delavec mora biti obveščen o začasni prerazporeditvi delovnega časa praviloma najmanj en dan pred prerazporeditvijo.

97.b člen

(neenakomerna razporeditev dela)

(1) Zaradi narave ali organizacije dela je lahko delovni čas neenakomerno razporejen. Pri neenakomerni razporeditvi ter začasni prerazporeditvi polnega delovnega časa, delovni čas ne sme trajati več kot 56 ur na teden in ne manj kot štiri ure na dan.

(2) Pri neenakomerni razporeditvi ter začasni prerazporeditvi delovnega časa se upošteva polni delovni čas kot povprečna delovna obveznost v obdobju, ki ne sme biti daljše kot šest mesecev.

(3) Delo v neenakomernem delovnem času oziroma v izmenah vključuje opravljanje delovne obveznosti v deljenem delovnem času, ob sobotah, nedeljah, praznikih in drugih dela prostih dnevih ter delo v popoldanskem in nočnem času, s prerazporeditvijo v okviru določene redne mesečne oziroma letne delovne obveznosti.

(4) Za delo v izmenah se šteje delo, ki se izmenoma opravlja v dopoldanskem, popoldanskem ali nočnem času. Za delo v izmenah se šteje tudi delo v turnusu, ko se delo opravlja po razporedu 12 ur, sledi pa mu 24 ali 48 ur počitka, in delo po posebnem razporedu, ko se delo opravlja dopoldne, popoldne in v nočnem času, vendar ne v enakomernem zaporedju.

(5) Če se delo opravlja v izmenah ali v turnusu, mora ministrstvo zagotoviti njihovo periodično izmenjavo.

97.c člen

(delo ponoči)

(1) Delavec na obrambnem področju, ki dela ponoči vsaj tri ure svoje redne dnevne delovne obveznosti, oziroma delavec, ki dela ponoči tretjino polnega delovnega časa svoje letne delovne obveznosti, ima pravico do posebnega varstva.

(2) Če bi se delavcu iz prejšnjega odstavka po mnenju zdravniške komisije zaradi dela ponoči lahko poslabšalo zdravstveno stanje, ga mora ministrstvo razporediti na ustrezno delo v dopoldanskem ali popoldanskem času v skladu z njegovo splošno in vojaško izobrazbo.

97.č člen

(straža)

(1) Straže trajajo praviloma nepretrgoma 24 ur.

(2) Vojaškim osebam, ki opravljajo stražarsko službo, se šteje, kot da delajo v deljenem delovnem času. ure, v katerih ne opravljajo dejanskega dela, se ne štejejo v delovni čas, ampak se štejejo kot pripravljenost za delo na delovnem mestu.

(3) Dnevna delovna obveznost med stražo ne sme presegati 12 ur. V primeru izrednega dogodka oziroma zaradi dokončanja začete naloge, se lahko vojaški osebi delovni čas izjemoma podaljša, pri tem pa se ure, ki jih opravi po že opravljenih 12 urah dejanskega dela, štejejo kot ure, opravljene preko polnega delovnega časa.

(4) Opravljanje stražarske službe lahko traja neprekinjeno do največ sedem dni. Vojaške osebe imajo pravico do prekinitve za počitek na kraju, kjer se opravlja straža, s tem, da se jim v redni delovni čas šteje 12 ur, preostalih 12 ur pa kot pripravljenost za delo.

97.d člen

(dežurstva)

(1) Vojaškim osebam, ki opravljajo dežurstvo v skladu s pravili službe v Slovenski vojski, se ure dežurstva štejejo v ure tedenske oziroma mesečne delovne obveznosti. Dnevna delovna obveznost med dežurstvom ne sme presegati 12 ur.

(2) V primeru izrednega dogodka oziroma zaradi dokončanja začete naloge med dežurstvom iz prejšnjega odstavka, se lahko delovni čas izjemoma podaljša, pri tem pa se ure, ki jih vojaška oseba opravi po že opravljenih 12 urah štejejo kot ure, opravljene preko polnega delovnega časa.

97.e člen

(pripravljenost za delo)

(1) Pripravljenost za delo je čas, v katerem mora biti delavec, ki dela na obrambnem področju, v pripravljenosti za delo na delovnem mestu, na določenem kraju ali na domu.

(2) Pripravljenost za delo se ne všteva v število ur tedenske oziroma mesečne delovne obveznosti. V primeru, če mora delavec v času pripravljenosti za delo dejansko delati, se te ure dejanskega dela vštevajo v število ur tedenske oziroma mesečne delovne obveznosti.

(3) Minister določi primere in način izvajanja pripravljenosti za delo v delovnih prostorih, na določenem kraju ali na domu. Primere in način izvajanja pripravljenosti za delo v vojski določi načelnik generalštaba.

(4) Pripravljenost za delo na določenem kraju je izenačena s pripravljenostjo za delo na delovnem mestu.

97.f člen

(odmor, dnevni in tedenski počitek)

(1) Delavec na obrambnem področju, ki dela krajši delovni čas v skladu s 96. členom tega zakona, vendar več kot štiri ure dnevno, ima pravico do odmora med delovnim časom, ki je v sorazmerju z dolžino dela. Dolžina odmora se pri nenenakomerni ali začasni prerazporeditvi delovnega časa določi sorazmerno dolžini dnevnega delovnega časa.

(2) Delavec ima praviloma med dvema zaporednima delovnima dnevoma pravico do počitka, ki traja nepretrgoma najmanj 12 ur. V obdobju sedmih zaporednih dni ima poleg pravice do dnevnega počitka praviloma tudi pravico do počitka v trajanju najmanj 24 neprekinjenih ur.

(3) Če mora delavec zaradi službenih potreb, varnostnih razmer, nemotenega opravljanja zadev civilne obrambe ali izvajanja materialne in zdravstvene oskrbe vojske oziroma nemotenega izvajanja vojaškega izobraževanja in usposabljanja na dan tedenskega počitka delati, se mu zagotovi tedenski počitek v tekočem ali naslednjem mesecu.

97.g člen

(letni dopust)

(1) Delavec na obrambnem področju ima pravico do letnega dopusta najmanj 20 delovnih dni, ne glede na to, ali dela polni delovni čas ali krajši delovni čas od polnega.

(2) Kriterije za določitev dolžine letnega dopusta predpiše minister, in sicer tako, da se dopust glede na delovno dobo lahko poveča do 25 dni, za zahtevnost dela za največ pet dni, za delovno uspešnost do tri dni, zaradi delovnih pogojev do deset dni in zaradi socialnih ter zdravstvenih razmer in starosti do pet dni.

(3) Vojaškim kontrolorjem letenja in članom posadk vojaških zrakoplovov, vojaškim pirotehnikom in vojaškim potapljačem pripada za ohranjanje telesne psihofizične pripravljenosti, poleg dopusta iz prejšnjega odstavka, še dodaten dopust 15 dni. Pogoje in način izrabe dodatnega dopusta določi minister.

97.h člen

(izraba dopusta)

(1) Letni dopust lahko delavec na obrambnem področju izrabi praviloma v tekočem letu glede na službene potrebe in opravljanje nalog iz pristojnosti ministrstva ter z upoštevanjem njegove želje. En dan letnega dopusta lahko delavec praviloma izrabi na tisti dan, ki ga sam določi.

(2) Zaradi narave ali organizacije dela se lahko izraba dopusta določi v določenem časovnem obdobju, praviloma v skladu z letnim načrtom. Zaradi boljše organizacije dela in smotnejše razporeditve delavcev glede na njihove delovne obremenitve lahko minister odredi kolektivni dopust, praviloma z letnim načrtom. Kolektivni dopust v vojski odredi načelnik generalštaba, praviloma z letnim načrtom dela.

(3) Delavci, ki niso izrabili letnega dopusta do konca koledarskega leta, ga lahko izrabijo do 30. junija naslednjega leta. Letni dopust, ki ni bil izrabljen v tekočem letu zaradi sodelovanja pri izvajanju mednarodnih obveznosti ali vojaške službe izven države oziroma drugih razlogov na strani delodajalca, se lahko izrabi v naslednjem koledarskem letu.

98. člen

(začasna razporeditev na drugo delo)

(1) Pripadnik stalne sestave je lahko začasno razporejen zaradi službenih potreb na drugo ali nižje ovrednoteno delovno mesto ali na delo v drug kraj do enega leta.

(2) Pripadnik stalne sestave iz prejšnjega odstavka obdrži enako plačo, kot jo je imel pred razporeditvijo, če je zanj to ugodnejše.

(3) Pripadnik stalne sestave je lahko začasno razporejen zaradi službenih potreb v začasno skupino ali enoto oziroma na drugo formacijsko dolžnost v skladu s pravili službe.

(4) Pripadnik stalne sestave v času začasne razporeditve zadrži vse pravice, pridobljene na formacijski dolžnosti, če je trajanje razporeditve do 30 dni. Za začasne razporeditve nad 30 dni pa pridobi pravice iz nove formacijske dolžnosti, če je to zanj ugodnejše. Dolžan je spoštovati red in delovne programe, ki veljajo za začasno skupino, enoto oziroma formacijsko dolžnost, na katero je razporejen.

(5) O začasni razporeditvi iz tretjega odstavka tega člena odločajo z akti poveljevanja:

- poveljnik bataljona ali njemu enake enote, če traja razporeditev do deset dni;
- poveljnik brigade ali njej enake enote oziroma poveljnik vojaško teritorialnega poveljstva, če traja razporeditev do 30 dni;
- poveljnik operativne ravni, če traja razporeditev do šestih mesecev;
- načelnik generalštaba, če traja razporeditev do enega leta.

(6) Za službene potrebe iz prvega in tretjega odstavka tega člena se šteje:

- nadomeščanje druge vojaške osebe ali delavca, ki je odsoten s formacijske dolžnosti oziroma delovnega mesta, ne glede na vzrok odsotnosti;
- izvrševanje nalog ali del, ki so nujna ali jih je treba opraviti v določenem času oziroma vplivajo na pripravljenost vojske;
- popolnitev ali dopolnitev formacijske dolžnosti, za katere je popolnitev predvidena z organizacijskim ukazom ali je nujna za delo oziroma uporabo poveljstva ali enote;
- popolnitev formacijskih dolžnosti, ki so nujne za izvajanje vojaško strokovnega usposabljanja ali vzpostavitev neprekinjene linije poveljevanja;
- napotitev na izobraževanje ali usposabljanje zaradi pridobitve predpisanih ali drugih strokovnih znanj, potrebnih za opravljanje določenih formacijskih dolžnosti;
- popolnitev začasnih skupin ali enot.

(7) Pripadnik stalne sestave je lahko začasno razporejen nad 30 dni zaradi istega razloga samo dvakrat zaporedoma.

(8) Akt poveljevanja o začasni razporeditvi mora biti pripadniku stalne sestave vročen praviloma sedem dni pred dnem začasne razporeditve na drugo delo ali formacijsko dolžnost, če gre za razporeditev nad 30 dni.

98.a člen

(razporeditev na drugo formacijsko dolžnost)

(1) Pripadnik stalne sestave je zaradi službenih potreb lahko razporejen na drugo formacijsko dolžnost ali v drug kraj za nedoločen čas. O tem odloči načelnik generalštaba. O razporeditvah vojaških oseb s činom brigadir ali višjim, odloči minister na predlog načelnika generalštaba.

(2) V skladu s prejšnjim odstavkom se lahko razporedi pripadnika stalne sestave na formacijsko dolžnost, za katero se zahteva enak ali eno stopnjo višji čin, kot je njegov osebni čin. Pri tem se upošteva tudi službena ocena zadnjih dveh let.

(3) Zoper akt o razporeditvi iz prvega in drugega odstavka tega člena lahko pripadnik stalne sestave vloži ugovor po službeni poti. Ugovor ne zadrži izvršitve akta.

(4) Za službene potrebe iz prvega odstavka tega člena se šteje:

- popolnitev ali dopolnitev formacijskih dolžnosti, za katere je popolnitev predvidena z organizacijskim ukazom, oziroma ki je potrebna za delo poveljstva ali enote;
- popolnitev formacijskih dolžnosti, ki so nepopolnjene, pa je njihova popolnitev predvidena s pripadniki stalne sestave;
- popolnitev formacijskih dolžnosti, s katerimi se vzpostavlja neprekinjena linija poveljevanja.

(5) Pripadniku stalne sestave, ki se zaradi službenih potreb razporedi v kraj, ki je oddaljen več kot 60 km od kraja bivanja, ministrstvo zagotovi primerno nastanitev, če je to mogoče. Vojakom se praviloma zagotavlja nastanitev v vojaških objektih.

(6) Pripadnik stalne sestave, ki je razporejen ali prerazporejen zaradi službenih potreb, ima pravico do povračila prevoznih stroškov, pravico do nadomestila za ločeno življenje oziroma pravico do povračila selitvenih stroškov v skladu s predpisi.

98.b člen

(zavarovanje in pravna pomoč)

(1) Ministrstvo zavaruje pripadnike stalne sestave in druge vojaške osebe v času opravljanja vojaške službe v miru oziroma določene delavce obveščevalno varnostne službe za primer nesreče pri delu, katere posledica je trajna izguba splošne delovne zmožnosti ali smrt.

(2) Ministrstvo zagotovi pravno pomoč pripadniku vojske ali delavcu ministrstva, zoper katerega je uveden kazenski ali odškodninski postopek zaradi opravljanja vojaške ali druge službe, če jo je po oceni ministrstva opravljal v skladu s predpisi in pravili službe.

98.c člen

(plača za delo izven države)

(1) Pripadniku, ki v miru opravlja vojaško službo oziroma službo izven države pri izvrševanju obveznosti, sprejetih v mednarodnih organizacijah oziroma z mednarodnimi pogodbami, pripada plača z dodatki po osnovah in merilih, ki jih predpiše vlada.

(2) Pripadniku iz prejšnjega odstavka se plača obračuna po osnovah in dodatkih, kot če bi delal v povprečju 174 ur mesečno. Če pripadnik opravlja službo izven države le občasno ali nekaj dni, sicer pa opravlja redno službo, mu pripada plača za dejanske dneve dela izven države, pri čemer ti dnevi ne vplivajo na opravljeno redno mesečno delo v državi.

(3) S pripadnikom iz prvega odstavka tega člena se praviloma sklene posebna pogodba, s katero se uredijo njegove pravice in dolžnosti za čas opravljanja službe v drugi državi. Posebne pogodbe se praviloma ne sklepa, če gre za sodelovanje enote na vojaških vajah ali drugih oblikah usposabljanja in urjenja. Pripadnik mora biti za čas opravljanja službe v drugi državi posebej zavarovan za primer poškodbe ali smrti.

(4) Po razglasitvi vojnega ali izrednega stanja oziroma po sprejemu odločitve o uporabi vojske za vojaško obrambo v skladu s tem zakonom, pripadniku stalne sestave pripada plača brez dodatkov zaradi posebnih pogojev dela in ne glede na kraj opravljanja službe. Višino plače in način njenega izplačila določi vlada.

98.č člen

(stroški pogreba in enkratna denarna pomoč ob smrti)

(1) Za pripadnika stalne sestave, ki je pri opravljanju dela izgubil življenje, ministrstvo poravnava stroške pogreba v kraju, ki ga določijo svojci.

(2) V primeru iz prejšnjega odstavka ima družina oziroma zakonec pokojnega pravico do enkratne denarne pomoči, in sicer od šestih do desetih zadnjih plač pokojnega.

(3) Kriterije za določitev višine stroškov pogreba in enkratne denarne pomoči predpiše minister.

98.d člen

(posebna znanja in veščine ter posebno nevarne delovne naloge)

(1) Vojaškim osebam, pripadnikom stalne sestave, ki obvladajo posebna znanja in veščine, za katere se še dodatno usposabljujejo in jih potrebujejo pri opravljanju vojaške službe in pripadnikom stalne sestave ter delavcem obveščevalno varnostne službe, ki opravljajo posebno nevarne delovne naloge, pripadajo dodatki za posebna znanja in veščine ter za nevarnost.

(2) Vrste posebnih znanj in veščin ter posebno nevarne naloge iz prejšnjega odstavka določi minister.

(3) Dodatke iz prvega odstavka tega člena za posamezne formacijske dolžnosti določi minister v formacijah oziroma v sistemizaciji v skladu s splošnimi predpisi.

(4) Delavcem obveščevalno varnostne službe ministrstva iz prvega odstavka 34. člena tega zakona pripadajo dodatki, obvezno dodatno pokojninsko zavarovanje in nezgodno za-

varovanje, kot jih zakon določa za delavce Slovenske obveščevalno-varnostne agencije.

(5) Delavcem obveščevalno varnostne službe ministrstva iz drugega odstavka 34. člena tega zakona pripadajo dodatki, obvezno dodatno pokojninsko zavarovanje in nezgodno zavarovanje, kot jih zakon določa za policijo. Delovna mesta iz prejšnjega in tega odstavka določi minister v sistemizaciji delovnih mest.

98.e člen

(specifična strokovna znanja in izurjenost)

Za določene formacijske dolžnosti oziroma delovna mesta, ki zahtevajo posebej specifična strokovna znanja ali posebno izurjenost in so posebnega pomena za učinkovito delovanje Slovenske vojske oziroma ministrstva, pripadajo dodatki v skladu s splošnimi predpisi.

98.f člen

(stalnost)

(1) Pripadnikom stalne sestave vojske pripada za vsako začeto leto dela na vojaški dolžnosti nad pet let, dodatek za stalnost v višini 0,5% osnovne plače.

(2) V delovno dobo iz prejšnjega odstavka se všteva tudi poklicno opravljanje vojaške službe po formacijah Teritorialne obrambe oziroma v drugih sestavah, izenačenih s Teritorialno obrambo v skladu s predpisi.

99. člen

(pravica do stavke)

(1) Vojaške osebe med opravljanjem vojaške službe nimajo pravice do stavke.

(2) Delavci, ki opravljajo upravne in strokovne zadeve na obrambnem področju, uresničujejo pravico do stavke pod pogoji, ki jih določa zakon o javnih uslužbencih.

(3) Poleg pogojev iz prejšnjega odstavka morajo delavci med stavko zagotoviti:

– nemoteno opravljanje vojaških zadev ter drugih zadev, povezanih z uresničevanjem temeljnih dolžnosti državljanov, gospodarskih družb, zavodov in drugih organizacij na obrambnem področju;

– nemoteno opravljanje zadev civilne obrambe;

– neprekinjeno pripravljenost za izvajanje ukrepov za pripravljenost, kurirske službe in mobilizacije;

– neprekinjeno delovanje dežurnih služb, informacijskega ter telekomunikacijskega sistema;

– nemoteno in neprekinjeno opravljanje vseh zadev in nalog, povezanih z materialno in zdravstveno oskrbo vojske, vzdrževanjem sredstev, objektov in opreme, transportom in skladiščenjem za vojaške potrebe;

– nemoteno in neprekinjeno izvajanje obveznosti, prevzetih z mednarodnimi pogodbami na obrambnem področju oziroma v zvezi z obrambnimi dejavnostmi.

(4) Vojaške osebe in delavci, ki opravljajo upravne in strokovne zadeve na obrambnem področju, nimajo pravice do stavke, če grozi povečana nevarnost napada na državo ali če je nastala neposredna vojna nevarnost, oziroma če je razglašeno izredno ali vojno stanje, toliko časa, dokler tako stanje ni odpravljeno. Prepoved stavke velja tudi za druge razmere, če sta ogroženi varnost in obramba države in take razmere ugotovi vlada.

(5) Za ovrednotenje omejitev, ki izhajajo iz tega člena, vlada določi povečanje osnovne plače delavcem iz tega člena.

99.a člen

(ocenjevanje zdravstvene sposobnosti)

(1) Minister imenuje petčlansko zdravstveno komisijo, ki ocenjuje sposobnost pripadnikov stalne sestave za opravljanje vojaške službe. V komisiji so najmanj trije zdravniki.

(2) Pripadnik stalne sestave, za katerega zdravstvena komisija iz prejšnjega odstavka oceni, da ni sposoben opravljati svoje dolžnosti, je pa sposoben opravljati druge formacijske dolžnosti, se razporedi na dolžnost, ki ustreza stopnji njegove strokovne usposobljenosti in zdravstvenemu stanju. V oceni zdravstvene zmožnosti morajo biti zapisane omejitve, ki jih je potrebno upoštevati pri razporeditvi.

(3) Če je zmanjšana delovna sposobnost posledica opravljanja z zakonom in s formacijo določenih nalog, pripadnik stalne sestave obdrži plačo, kot na prejšnji dolžnosti, če je to zanj ugodneje.

(4) Če zdravstvena komisija oceni, da je zmanjšana delovna sposobnost pripadnika stalne sestave taka, da pripadnik ni več sposoben opravljati vojaške službe, oziroma da je upravičen do priznanja pravic iz invalidskega zavarovanja, zadevo odstopi pristojni enoti zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje.

100. člen

(varnost in zdravje pri delu)

(1) Pri opravljanju dela v upravnih prostorih, ambulantah, kuhinjah, okrepčevalnicah, splošnih delavnicah ter skladiščih, v katerih se ne skladišči vojaško orožje in oprema, se uporabljajo splošni predpisi o varstvu pred požarom ter o varnosti in zdravju delavcev pri delu.

(2) Minister predpiše ukrepe in postopke za zagotavljanje varstva pred požarom, varnosti in zdravja delavcev pri delu za dela na področju obrambe, pri katerih se ne uporabljajo splošni predpisi.

(3) K predpisom o ukrepih in postopkih za zagotavljanje varnosti in zdravja pri delu iz prejšnjega odstavka daje soglasje minister, pristojen za delo.

3. Postopek za uveljavljanje pravic iz dela

100.a člen

(uveljavljanje pravic iz delovnega razmerja)

(1) O pravicah, obveznostih in odgovornostih iz delovnega razmerja delavcev na obrambnem področju odloča na prvi stopnji minister, ki za to lahko pooblasti drugo osebo oziroma načelnika generalštaba ali njegovega namestnika za odločanje o pravicah, obveznostih in odgovornostih pripadnikov stalne sestave vojske. Za odločanje o posamičnih pravicah pripadnikov stalne sestave lahko pooblasti poveljnike bataljonov ali njim enakih enot, če ni s pravili službe v Slovenski vojski določeno drugače.

(2) Delavec ima pravico vložiti zahtevo za uveljavljanje pravic iz delovnega razmerja ter pravico do ugovora zoper odločitev o njegovih pravicah, obveznostih in odgovornostih, razen če je s tem zakonom določeno, da se varstvo pravic uveljavlja po službeni poti, določeni s pravili službe v Slovenski vojski. Zahtevo vloži delavec pri ministru oziroma pooblaščenici osebi.

(3) Ugovor se vloži pri ministru oziroma pooblaščenici osebi, ki je odločila o delavčevih pravicah, obveznostih in odgovornostih, v roku 15 dni od dneva, ko mu je bil vročen akt, s katerim je bilo odločeno o njegovi pravici, obveznosti ali odgovornosti.

(4) Ugovor zoper odločitev iz prvega odstavka tega člena ne zadrži izvršitve odločitve, razen v primerih, določenih s splošnimi predpisi.

(5) O zahtevi oziroma ugovoru odloči minister oziroma pooblaščenica oseba, ki mora pred odločitvijo zahtevati mnenje reprezentativnega sindikata, ki pa ni obvezujoče za odločitev.

(6) Minister ali pooblaščenica oseba preizkusi svojo odločitev na podlagi dejstev, navedenih v vlogi delavca, in priložene dokumentacije in jo lahko spremeni. O odločitvi se izda pisni akt z odločitvijo, obrazložitvijo in pravnim poukom.

(7) Za določanje drugih rokov, vročanje, dopolnitev vlog in druga vprašanja se smiselno uporabljajo predpisi, ki določajo postopek pred delovnimi sodišči.

(8) Če delavec ni zadovoljen z odločitvijo o zahtevi ali ugovoru ali če minister oziroma pooblaščen oseba ne odloči v 60 dneh od vložitve zahteve ali ugovora, lahko delavec v nadaljnjih 30 dneh zahteva varstvo pravic pri pristojnem sodišču.

(9) Delavci na obrambnem področju, ki se imenujejo in razrešujejo v nazive v skladu z zakonom o javnih uslužbenicah, vlagajo ugovore iz imenovanja na način in po postopku, določenem s tem zakonom.

100.b člen

(sindikalno združevanje)

(1) Delavci na obrambnem področju imajo pravico do sindikalnega združevanja in delovanja v skladu s predpisi.

(2) Sindikat ne more dajati mnenja k formacijam in organizaciji vojske, njeni opremljenosti, delovanju, pripravljenosti in uporabi. Sindikat ne more dajati mnenja k aktom vodenja in poveljevanja v vojski oziroma so njegova mnenja za ministra in načelnika generalštaba ter druge poveljujoče neobvezna.

(3) Sindikat ne glede na prejšnji odstavek, daje mnenje k elementom, ki so podlaga za določitev plače delavcem na obrambnem področju, o primerljivosti s plačami v javnem sektorju.

(4) Če je z zakonom ali kolektivno pogodbo ali pogodbo med ministrstvom in reprezentativnim sindikatom določeno, da mora minister pred odločitvijo pridobiti mnenje reprezentativnega sindikata, pa ne gre za primere iz drugega odstavka tega člena, mora poslati predlog odločitve ali akta v mnenje sindikatu in določiti razumen rok za oblikovanje mnenja, ki praviloma ne sme biti krajši kot 15 dni. Če minister ne uspe doseči uskladitve predloga odločitve z mnenjem sindikata, lahko sprejme neusklajeno odločitev, vendar mora pisno obrazložiti razloge, zaradi katerih ni bilo upoštevano mnenje sindikata, in s tem seznaniti sindikat.

(5) Pogoje za delovanje sindikata in sindikalnih poverjenikov v ministrstvu se ureja s pogodbo, ki jo skleneta minister in reprezentativni sindikat.

(6) Reprezentativni sindikat po tem zakonu je sindikat v ministrstvu, v katerega je včlanjenih najmanj 15 odstotkov zaposlenih v ministrstvu, če zakon ne določa drugače.

IX. UPRAVNE IN STROKOVNE ZADEVE OBRAMBE

101. člen

(organizacija in pristojnosti)

(1) Upravne in strokovne zadeve na področju obrambe opravlja, če z zakonom ni določeno drugače, ministrstvo.

(2) Upravne in strokovne zadeve na področju obrambe na določenih urbano in geografsko povezanih območjih države opravljajo uprave ministrstva za obrambo, ki imajo svoje izpostave za območje ene ali več lokalnih skupnosti. Uprave za obrambo in njihove izpostave določa minister.

(3) Uprave za obrambo iz prejšnjega odstavka skrbijo za priprave civilne obrambe in odločajo v upravnih zadevah na prvi stopnji v zvezi z dolžnostmi državljanov, gospodarskih družb, zavodov in drugih organizacij, določenih s tem zakonom.

(4) V upravnih zadevah na drugi stopnji odloča minister oziroma predstojnik pristojnega organa v sestavi.

(5) Minister predpiše obliko in vsebino službenih in drugih izkaznic, določenih s tem zakonom, ter merila in kriterije za zagotavljanje osebne oborožitve in opreme, ki jo uporabljajo državni organi in drugi izvajalci civilne obrambe v vojnem stanju.

102. člen

(informacijski in telekomunikacijski sistem)

(1) Za opravljanje upravnih in strokovnih zadev ministrstvo organizira enoten in avtonomen informacijski ter telekomunikacijski sistem, ki obsega tudi potrebe vojske.

(2) Minister predpiše, na katerih ravneh organiziranja sistema iz prejšnjega odstavka delujejo dežurne službe in s kakšnimi nalogami.

(3) Za varovanje tajnih podatkov v informacijskih in telekomunikacijskih sistemih, ki se uporabljajo za obrambne potrebe, in za povezavo teh sistemov z mednarodnimi obrambnimi in vojaškimi organizacijami v skladu z mednarodnimi pogodbami, je pristojno ministrstvo, ki opravlja tudi naloge organa pristojnega za kriptografsko zaščito podatkov, organa za razdeljevanje kriptografskega materiala in organa za zaščito pred neželenim elektromagnetnim sevanjem naprav v informacijskih in telekomunikacijskih sistemih, ki se uporabljajo za obrambne potrebe. Vlada lahko podrobneje določi naloge, s katerimi se zagotavlja izvajanje varovanja tajnih podatkov v informacijskih in telekomunikacijskih sistemih, ki se uporabljajo za obrambne potrebe, kriptografsko zaščito in zaščito pred neželenim elektromagnetnim sevanjem.

(4) Ministrstvo upravlja in koordinira z drugimi državnimi organi uporabo radiofrekvenčnih pasov, ki so namenjeni za potrebe varnosti, obrambe države ter varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami.

103. člen

(usposabljanje)

(1) Za usposabljanje državljanov, ki organizirajo in izvajajo ali so odgovorni za priprave civilne obrambe, ter delavcev, ki opravljajo upravne in strokovne zadeve na področju obrambe, ministrstvo organizira usposabljanje v ustrezni izobraževalni organizacijski enoti.

(2) Programe usposabljanja iz prejšnjega odstavka predpisuje minister. Če usposabljanje organizira drugo ministrstvo, daje minister soglasje k programu usposabljanja.

(3) Ministrstvo v skladu s programi pomaga Združenju slovenskih častnikov in drugim organizacijam, katerih dejavnost je posebnega pomena za obrambo.

(4) Stroške usposabljanja krije tisti, ki je usposabljanje organiziral.

104. člen

(prepoved pridobitne dejavnosti)

(1) Kot pridobitne ali profitne dejavnosti ni dovoljeno opravljati:

– priprav civilne obrambe in usposabljanja za njeno izvajanje;

– vojaško strokovnega usposabljanja;

– delovanja informacijskega in telekomunikacijskega sistema na področju obrambe;

– kriptografskega in protielektronskega varovanja prenosa podatkov na področju obrambe.

(2) Prepoved iz prejšnjega odstavka se ne nanaša na izvedbo posameznih projektov ali del, ki jih naroči ministrstvo pri zunanjih izvajalcih.

X. KAZENSKÉ DOLOČBE

105. člen

(1) Z globo od 500.000 do 2.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik:

1. če ne izvršuje ali se kako drugače izmika izvrševanju materialne dolžnosti (drugi in tretji odstavek 11. člena);

1.a če ne varuje tajnih obrambnih podatkov v skladu z prvim odstavkom 14. člena tega zakona;

1.b če vnese v javno publikacijo obrambne podatke v nasprotju s tretjim odstavkom 14. člena tega zakona;

2. če na zahtevo upravnega organa, pristojnega za obrambne zadeve, ne da podatkov iz 20. člena (prvi odstavek 22. člena);

3. če v predpisanem roku ne prijavi pristojnemu organu sprememb podatkov (23. člen);

4. če ne upošteva obrambnih potreb v prostorskih aktih in pri projektiranju in gradnji objektov (prvi in drugi odstavek 28. člena);

5. če ne pridobi soglasja ministrstva v skladu s tretjim odstavkom 28. člena tega zakona;

6. če brez soglasja ali v nasprotju s soglasjem opravlja meritve, snemanja ali raziskave v objektih oziroma okoliših objektov iz 29. člena tega zakona;

7. če brez pooblastila ali v nasprotju s pooblastilom opravlja aerosnemanja iz prvega odstavka 31. člena tega zakona;

8. če brez soglasja ali v nasprotju s soglasjem pristojnih organov opravlja raziskovanja na področjih, za katera je predpisano, da so pomembna za obrambo (drugi odstavek 31. člena);

9. kdor reproducira ali uporablja oznako pripadnosti in druge oznake, ki se uporabljajo v Slovenski vojski (četrti odstavek 41. člena);

9.a če pripadnika rezervne sestave po prenehanju opravljanja vojaške službe delodajalec ne sprejme na prejšnje delo ali ga postavi v manj ugoden položaj v nasprotju z drugim odstavkom 47. člena tega zakona;

9.b če pripadnika vojne ali rezervne sestave oziroma civilne osebe po prenehanju dela v vojski, delodajalec ne sprejme na prejšnje delo ali jo postavi v manj ugoden položaj v nasprotju s tretjim odstavkom 48.a člena tega zakona;

10. če ne izvrši kadrovskih in drugih priprav za določeno proizvodnjo in storitve v vojni (tretji odstavek 74. člena);

10.a če opravlja posle posredovanja, prodaje, izvoza, uvoza ali tranzita vojaškega orožja in opreme brez dovoljenja ministrstva (prvi odstavek 77. člena);

11. če preizkuša, označuje, opravlja transport ali skladiščenje vojaškega orožja in opreme v nasprotju s predpisi iz tretjega odstavka 78. člena tega zakona;

12. če ne ravna v skladu z inšpekcijskim ukrepom Inšpektorata Republike Slovenije za obrambo iz 87. člena tega zakona;

13. če kot pridobitno ali profitno dejavnost opravlja dejavnost iz prvega odstavka 104. člena tega zakona;

14. če ne uskladi priprav in organiziranosti v rokih iz tega zakona;

15. če pripadnika vojne ali rezervne sestave oziroma civilne osebe po prenehanju dela v vojski, delodajalec ne sprejme na prejšnje delo ali jo postavi v manj ugoden položaj v nasprotju s tretjim odstavkom 48.a člena tega zakona.

(2) Z globo od 100.000 do 500.000 tolarjev se kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo od 100.000 do 500.000 tolarjev se kaznuje za prekršek tudi odgovorna oseba državnega organa, ki stori prekršek iz 4., 5., 9.a, 9.b in 12. točke prvega odstavka tega člena.

(4) Zaseženo vojaško orožje in opremo iz 10.a točke prvega odstavka tega člena se odvzame.

106. člen

Z globo od 100.000 do 300.000 tolarjev se kaznuje za prekršek posameznik:

1. če ne izvršuje ali se kako drugače izmika izvrševanju vojaške, delovne ali materialne dolžnosti iz 6. člena tega zakona oziroma izobraževanju in usposabljanju za vojaško ali delovno dolžnost iz 13. člena tega zakona;

2. če ne varuje tajnih obrambnih podatkov v skladu s 14. členom tega zakona;

3. če se na poziv pristojnega organa brez opravičene razloga ne zgleda na določenem kraju in ob določenem času oziroma ne dostavi materialnega sredstva (prvi odstavek 15. člena);

4. če se kljub prepovedi iz 16. člena tega zakona prosto giblje na območju, kjer potekajo boji;

5. če v predpisanem roku ne prijavi pristojnemu organu sprememb podatkov (23. člen);

6. če brez soglasja ali v nasprotju s soglasjem opravlja meritve, snemanja ali raziskave v objektih oziroma okoliših objektov iz 29. člena tega zakona;

7. če opravlja aerosnemanja za namene iz prvega odstavka 31. člena brez pooblastila oziroma v nasprotju s pooblastilom pristojnega organa;

8. če brez soglasja ali v nasprotju s soglasjem pristojnih organov opravlja raziskovanja na področjih, za katera je predpisano, da so pomembna za obrambo (31. člen);

9. če reproducira ali uporablja oznako pripadnosti in druge oznake, ki se uporabljajo v Slovenski vojski (četrti odstavek 41. člena);

10. če nosi vojaško uniformo ali dele te uniforme v nasprotju s pooblastilom iz 50. člena tega zakona in pravili službe;

11. če ne hrani osebne oborožitve in vojaške opreme v skladu s četrtem odstavkom 55. člena tega zakona;

12. če je bil kot pripadnik rezervne sestave v miru zaradi kršitve vojaške discipline predčasno odpuščen iz enote (tretji odstavek 58. člena);

13. če se ne ravna v skladu z omejitvami iz drugega in tretjega odstavka 76. člena tega zakona;

14. če organizira stavko ali stavka v nasprotju z 99. členom tega zakona.

Zakon o obrambi – ZObr (Uradni list RS, št. 82/94) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

XI. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

107. člen

(vrednotenje posebnih delovnih razmer)

Do sprejema predpisov, ki bodo uredili vrednotenje posebnih delovnih razmer in odgovornosti za delavce v državni upravi, se za delavce, ki poklicno delajo na obrambnem področju, uporabljajo predpisi, ki so veljali na dan uveljavitve tega zakona.

108. člen

(zavarovanje)

(1) Do sprejema predpisov o dodatnem zavarovanju oziroma predpisov, ki bodo enotno uredili štetje zavarovalne dobe s povečanjem, se za delavce, ki opravljajo vojaško službo, uporabljajo predpisi, ki so veljali na dan uveljavitve tega zakona.

(2) Delavcem, ki so pridobili varstvo zatečenih statusnih, socialnih in drugih pravic po 14. členu ustavnega zakona za izvedbo temeljne ustavne listine o samostojnosti in neodvisnosti Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 1/91-I) s pristopom v Teritorialno obrambo Republike Slovenije in delavcem, ki so bili pripadniki stalne sestave Teritorialne obrambe na dan 18. 7. 1991, pa jih v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona ni mogoče razporediti na delo oziroma jim zagotoviti druge ustrezne zaposlitve niti izven državne uprave, preneha delovno razmerje s pravico do pokojnine, če imajo najmanj 25 (moški) oziroma 20 let (ženske) skupne pokojninske dobe. Pokojnina se jim odmeri v višini 85% pokojninske osnove, ki jo predstavlja njegova povprečna mesečna plača v zadnjem koledarskem letu oziroma primerljiva plača za zaposlenega delavca v Teritorialni obrambi z enako izobrazbo kot delavca, ki je bil zaposlen brez razporeditve do upokojitve, če je to zanj ugodnejše.

(3) Odločbo o prenehanju delovnega razmerja s pravico do pokojnine izda minister. Odločba je dokončna.

(4) Pokojnino odmeri in izplačuje Zavod za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije.

(5) Sredstva za razliko med pokojnino po splošnih predpisih in pokojnino po tem zakonu se zagotavljajo iz proračuna Republike Slovenije.

109. člen

(uporaba zakona za zaposlene)

(1) Določbe tega zakona, ki določajo ustrezno stopnjo splošne izobrazbe za poklicno delo v vojski, se ne uporabljajo za tiste, ki so bili pripadniki stalne sestave Teritorialne obrambe na dan 18. 7. 1991 in če so ob uveljavitvi tega zakona imeli najmanj 15 let skupne zavarovalne dobe.

(2) Pripadniki stalne sestave iz prejšnjega odstavka, ki ne izpolnjujejo pogoja skupne zavarovalne dobe, morajo manjkajočo stopnjo splošne izobrazbe pridobiti v desetih letih po uveljavitvi tega zakona.

110. člen

(prevzem sredstev in opreme)

(1) V skladu z zakonom ministrstvo prevzame po stanju na dan 31. 12. 1993 opremo in oborožitev enot za zveze, centrov za obveščanje, oborožitev ter opremo, namenjeno za delo občinskih upravnih in drugih organov, podjetij, zavodov in drugih organizacij za delo v vojni, arhive ter drugo dokumentacijo za izvrševanje temeljne dejavnosti upravnih organov na področju obrambe ter zaščite.

(2) Oborožitev in oprema iz prejšnjega odstavka z dnem uveljavitve tega zakona postanejo državna last.

(3) Iz opreme iz prvega odstavka tega člena je izvzeta oprema, namenjena zaščiti in reševanju ter organom za notranje zadeve.

(4) Za uporabo poslovnih in drugih prostorov, v katerih so ob uveljavitvi tega zakona poslovali upravni organi, pristojni za obrambne zadeve, in opreme teh prostorov, ministrstvo sklene z občinami oziroma mestom ustrezne pogodbe.

111. člen

(prevzem delavcev)

(1) Ministrstvo v skladu z zakonom prevzame tudi delavce občinskih in mestnih upravnih organov, pristojnih za obrambne zadeve.

(2) Z dnem prevzema delavcev upravnih organov, pristojnih za obrambne zadeve, so predstojniki teh organov dolžni ministru ponuditi svoj odstop.

112. člen

(prevzem pristojnosti)

(1) V skladu z zakonom nadaljujejo dosednji občinski in mestni upravni organi, pristojni za obrambne zadeve, delo kot izpostave uprav za obrambo ministrstva in opravljajo tiste upravne in strokovne zadeve, kot so jih opravljali do tega roka.

(2) Upravni postopki, ki so v teku, se dokončajo v skladu s tem zakonom.

(3) Ministrstvo in občine s pogodbo uredijo način opravljanja zadev s področja zaščite in reševanja v prehodnem obdobju oblikovanja samoupravnih lokalnih skupnosti.

113. člen

(premoženje za potrebe obrambe)

(1) Premoženje, s katerim upravlja ministrstvo, postane z dnem uveljavitve tega zakona državna lastnina.

(2) Vlada podrobneje uredi evidence in način upravljanja premoženja iz prejšnjega odstavka ter postopek za izkazovanje v katastru in prostorskih aktih.

114. člen

(uskladitev priprav in predpisov)

(1) Priprave in organizacijo obrambe je treba uskladiti s tem zakonom v enem letu po njegovi uveljavitvi.

(2) Organi, določeni s tem zakonom, so dolžni izdati izvršilne predpise v šestih mesecih po uveljavitvi zakona.

115. člen

(veljavnost zakona)

Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati zakon o obrambi in zaščiti (Uradni list RS, št. 15/91), razen določb 135. in 136. člena, ki prenehajo veljati z dnem uveljavitve predpisov iz 107. in 108. člena tega zakona.

116. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o obrambi – ZObr-A (Uradni list RS, št. 44/97) vsebuje naslednje končno določbo:

2. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o obrambi – ZObr-B (Uradni list RS, št. 87/97) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

2. člen

Vlada Republike Slovenije določi najkasneje v 30 dneh od uveljavitve tega zakona delovna mesta delavcev, ki opravljajo vojaško službo iz prejšnjega člena.

3. člen

Akte o notranji organizaciji in sistemizaciji ter formacije delovnih mest oziroma vojaških dolžnosti je potrebno uskladiti z določbo 1. člena tega zakona in aktom Vlade Republike Slovenije iz prejšnjega člena najkasneje v 30 dneh od uveljavitve akta iz prejšnjega člena.

4. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o obrambi – ZObr-C (Uradni list RS, št. 47/02) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

48. člen

Pripadniki stalne sestave, ki ne izpolnjujejo pogojev po prvem in drugem odstavku 109. člena zakona oziroma po drugem predpisu in imajo nižjo izobrazbo od zahtevane ter se ob uveljavitvi tega zakona ne šolajo za pridobitev ustrezne izobrazbe, se razporedijo na dolžnost, ki ustreza njihovi izobrazbi.

49. člen

Po preteku enega leta po uveljavitvi tega zakona se prenehajo uporabljati v vojski naslovni čini.

50. člen

Varnostno preverjanje pripadnikov Slovenske vojske in delavcev, ki poklicno delajo na obrambnem področju v ministrstvu, se v skladu s tem zakonom opravi najkasneje v dveh letih po uveljavitvi tega zakona, če z drugim zakonom ni določeno drugače.

51. člen

Z uveljavitvijo tega zakona se čin podporočnika prevede v čin poročnika, pri mornariških činih pa v čin poročnika korvete.

52. člen

(1) Priprave in organizacijo obrambe je treba uskladiti s tem zakonom v enem letu po njegovi uveljavitvi.

(2) Organi, določeni s tem zakonom, so dolžni izdati izvršilne predpise v enem letu po uveljavitvi zakona.

53. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o obrambi – ZObr-D (Uradni list RS, št. 40/04) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

23. člen

(prenehanje delovnega razmerja zaradi pridobitve pravice do pokojnine)

(1) Vojaškim osebam na obrambnem področju, ki so sklenile pogodbo o zaposlitvi za nedoločen ali določen čas ali so se zaposlile za nedoločen čas pred dnem uveljavitve tega zakona, preneha delovno razmerje na obrambnem področju najkasneje do konca koledarskega leta, v katerem izpolnijo pogoje za pridobitev pravice do starostne pokojnine po splošnih predpisih. Vojaškim osebam, ki so izpolnile pogoje za pridobitev pravice do starostne pokojnine po splošnih predpisih pred uveljavitvijo tega zakona, preneha delovno razmerje najkasneje v enem letu po uveljavitvi tega zakona.

(2) Pri ugotavljanju izpolnjevanja pogojev za pridobitev pravice do starostne pokojnine iz prejšnjega odstavka se upošteva tudi zavarovalna doba s povečanjem oziroma dana doba iz naslova obveznega dodatnega zavarovanja.

24. člen

(prenehanje delovnega razmerja s pravico do pokojnine)

(1) Delovnim invalidom na obrambnem področju, ki jih ni mogoče razporediti na proste formacijske dolžnosti ali prosta delovna mesta, najkasneje v enem letu po uveljavitvi tega zakona preneha delovno razmerje s pravico do pokojnine ob izpolnitvi pogojev minimalne starosti in minimalne pokojninske dobe, kot so določeni za posamezno leto v 404. členu Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (Uradni list RS, št. 20/04 – uradno prečiščeno besedilo).

(2) Pri odmeri pokojnine iz prejšnjega odstavka se ne upošteva določb splošnih predpisov o povečanju oziroma zmanjšanju starostne pokojnine ter ugodnejšem vrednotenju delovne dobe, daljše od polne delovne dobe. Tako odmerjena pokojnina ne more biti nižja od zneska pokojnine, odmerjene od 82% dejanske pokojninske osnove posameznega upravičenca oziroma najnižje pokojninske osnove, če je to zanj ugodneje.

25. člen

(prenehanje delovnega razmerja)

(1) O prenehanju delovnega razmerja iz 23. in 24. člena tega zakona odloči minister. Odločba o prenehanju delovnega razmerja je dokončna.

(2) Delavci iz 23. in 24. člena tega zakona imajo ob prenehanju delovnega razmerja pravico do odpravnine v višini kot ob upokojitvi, določeni s splošnimi predpisi. Sredstva za razliko med pokojnino po splošnih predpisih in pokojnino po tem zakonu se zagotavlja iz proračuna Republike Slovenije.

26. člen

(uporaba zakona za zaposlene)

(1) Delavci na obrambnem področju, ki so bili pripadniki stalne sestave Teritorialne obrambe na dan 18. julija 1991 in so imeli na dan 14. januarja 1995 najmanj 15 let skupne zavarovalne dobe, pa jim zato ni bilo treba v skladu z zakonom o obrambi pridobiti predpisane ustrezne stopnje splošne izobrazbe za poklicno delo v vojski, ob uveljavitvi tega zakona obdržijo razporeditev na formacijsko dolžnost oziroma delovna mesta in naziv.

(2) Delavci na obrambnem področju, ki so bili v skladu s prvim odstavkom 9. člena uredbe o skupnih osnovah in kriterijih za notranjo organizacijo in sistemizacijo delovnih mest v organih državne uprave (Uradni list RS, št. 24/98, 56/98 in 59/02) razporejeni na formacijsko dolžnost oziroma delovno mesto, za katero je predpisana ena stopnja višje izobrazbe kot jo imajo, ob uveljavitvi tega zakona obdržijo razporeditev na formacijsko dolžnost ali delovno mesto in naziv.

(3) Šteje se, da izpolnjujejo pogoje glede zahtevane strokovne izobrazbe za vojake oziroma podčastnike pripadniki stalne sestave, ki imajo IV. stopnjo izobrazbe, ki so ob uveljavitvi tega zakona razporejeni na formacijske dolžnosti vojakov oziroma podčastnikov z zahtevano V. stopnjo izobrazbe. Vojaške osebe na teh dolžnostih obdržijo razporeditev na formacijsko dolžnost ali delovno mesto in naziv.

(4) Šteje se, da izpolnjujejo pogoje glede strokovne izobrazbe za častnike, pripadniki stalne sestave, ki imajo VI. stopnjo izobrazbe in so sklenili pogodbe o zaposlitvi pred uveljavitvijo tega zakona, razporejeni pa so na formacijske dolžnosti, za katere se po spremembi predpisov zahteva VII. stopnja izobrazbe. Vojaške osebe na teh dolžnostih obdržijo razporeditev na formacijsko dolžnost ali delovno mesto in naziv.

(5) Delavci na obrambnem področju, ki ne izpolnjujejo pogojev iz prejšnjih odstavkov in so ob uveljavitvi tega zakona vpisani v ustrezni izobraževalni program za pridobitev manjkajoče stopnje izobrazbe oziroma se vpišejo v tak program v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona, obdržijo razporeditev na formacijsko dolžnost oziroma delovno mesto in naziv s pogojem, da pridobijo ustrezno stopnjo izobrazbe do izteka roka, določenega v pogodbi o izobraževanju oziroma dokler redno opravljajo obveznosti, določene z izobraževalnim programom, vendar najkasneje do 14. januarja 2009.

(6) Delavca, ki je vpisan v ustrezen izobraževalni program za pridobitev manjkajoče stopnje izobrazbe, pa ne pridobi ustrezne stopnje izobrazbe do izteka rokov iz prejšnjega odstavka, se najkasneje v 90 dneh po izteku roka razporedi na formacijsko dolžnost oziroma delovno mesto, za katero izpolnjuje pogoje glede stopnje in smeri izobrazbe, ne glede na njegov čin ali naziv. Najkasneje v dveh letih po uveljavitvi tega zakona se razporedi tudi delavce na obrambnem področju, ki ne izpolnjujejo pogojev iz prvega, drugega, tretjega in prejšnjega odstavka, na formacijske dolžnosti oziroma delovna mesta, za katere izpolnjujejo predpisane pogoje glede stopnje in smeri izobrazbe.

(7) Vojaške osebe iz prvega odstavka tega člena se pri imenovanju na formacijsko dolžnost ali delovno mesto po novi organizaciji vojske v skladu z zakonom o obrambi, lahko imenujejo le na formacijsko dolžnost ali delovno mesto, za katero

se zahteva formacijski čin, ki je enak osebnemu činu, kot ga imajo ob uveljavitvi tega zakona.

(8) Delavci na obrambnem področju, ki so ob uveljavitvi tega zakona razporejeni na formacijsko dolžnost oziroma delovno mesto, za katero nimajo predpisane ustrezne izobrazbe, ne morejo biti razporejeni na višje formacijske dolžnosti oziroma višja delovna mesta, niti ne morejo biti povišani v činih in napredovati v razredih oziroma napredovati v nazivih in ne napredovati v plačilnih razredih.

27. člen
(odpoved činu)

(1) Vojaška oseba v stalni sestavi, ki po zakonu ne izpolnjuje predpisanih izobrazbenih pogojev za opravljanje vojaških, podčastniških ali častniških formacijskih dolžnosti, se lahko vojaškemu, podčastniškemu ali častniškemu činu pisno odpove v enem letu po uveljavitvi tega zakona.

(2) Vojaška oseba iz prejšnjega odstavka se razporedi na vojaško oziroma podčastniško formacijsko dolžnost, za katero izpolnjuje pogoje. Prizna se ji najvišji vojaški oziroma podčastniški čin glede na pogoje, ki jih izpolnjuje, in se na tej dolžnosti povišuje v višji čin v skladu s tem zakonom. S to dolžnostjo se uskladi tudi plača in druge pravice v zvezi z delom. Vojak oziroma podčastnik lahko ponovno pridobi podčastniški oziroma častniški čin le, če izpolni predpisane pogoje.

(3) Činu se lahko pisno odpove tudi oseba, ki je sklenila pogodbo o zaposlitvi v stalni sestavi vojske oziroma pogodbo o službi v rezervni sestavi po uveljavitvi tega zakona, če je čin pridobila kot pripadnik rezervne sestave vojske.

28. člen
(delovna mesta na katerih se opravlja vojaška služba)

(1) Vojaške osebe, ki so sklenile pogodbo o zaposlitvi pred uveljavitvijo tega zakona in so razporejene na delovna mesta, na katerih se opravlja vojaška služba, sklenejo dodatek k pogodbam o zaposlitvi.

(2) Delavci na obrambnem področju, ki delajo na delovnih mestih, kjer se opravlja vojaška služba, pridobijo pravico do dodatka za stalnost z uveljavitvijo tega zakona v višini, določeni s tem zakonom.

(3) Pri izračunu višine dodatka za stalnost se v delovno dobo všteva tudi poklicno opravljanje vojaške službe v formacijah Teritorialne obrambe oziroma v drugih sestavah, izenačenih s Teritorialno obrambo v skladu s predpisi ter opravljanje vojaške službe na določenih delovnih mestih oziroma delih v ministrstvu ali v drugih državnih organih.

29. člen
(odstopanje v činu)

(1) Poročnik ali nadporočnik, ki izpolnjuje predpisane pogoje in je ob uveljavitvi oziroma bo po uveljavitvi tega zakona razporejen na formacijsko dolžnost, za katero se zahteva dve stopnji višji čin, kot je njegov osebni čin, obdrži razporeditev na formacijsko dolžnost in naziv, vendar ne dalj kot dve leti po uveljavitvi tega zakona. Določba tega odstavka se smiselno uporablja tudi za poročnike korvete in poročnike fregate. Častniku se razporeditev na takšno formacijsko dolžnost všteva v obdobje za povišanje.

(2) Štabni vodnik, višji štabni vodnik ali praporščak, ki ima predpisano izobrazbo, se lahko razporedi na formacijsko dolžnost za katero se zahteva dve stopnji višji čin, kot je njegov osebni čin, vendar ne dalj kot tri leta po uveljavitvi tega zakona. Podčastniku se razporeditev na takšno formacijsko dolžnost všteva v obdobje za povišanje.

30. člen
(prevedba in imenovanje v naziv vojaških oseb)

Prevedba oziroma imenovanje vojaških oseb v naziv v skladu s predpisi o javnih uslužbencih je izenačeno z imeno-

vanjem na formacijsko dolžnost po zakonu o obrambi, izvaja pa se z akti vodenja in poveljevanja.

31. člen
(globe)

(1) Globe, določene v 21. členu tega zakona, se do začetka uporabe Zakona o prekrških (Uradni list RS, št. 7/03) v postopku o prekršku izrekajo kot denarne kazni v mejah, ki so za globo določene v 21. členu tega zakona, razen za odgovorno osebo samostojnega podjetnika posameznika.

(2) Za prekrške, določene v 22. členu tega zakona, se do začetka uporabe zakona iz prejšnjega odstavka kaznuje posameznik z denarno kaznijo od 100.000 do 150.000 tolarjev.

32. člen
Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

4406. Zakon o trošarinah (ZTro-UPB2) (uradno prečiščeno besedilo)

Na podlagi 153. člena Poslovnika državnega zbora je Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 17. junija 2004 potrdil uradno prečiščeno besedilo Zakona o trošarinah, ki obsega:

- Zakon o trošarinah – ZTro (Uradni list RS, št. 84/98 z dne 11. 12. 1998),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o trošarinah – ZTro-A (Uradni list RS, št. 57/99 z dne 16. 7. 1999),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o trošarinah – ZTro-B (Uradni list RS, št. 33/01 z dne 5. 5. 2001),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o trošarinah – ZTro-C (Uradni list RS, št. 99/01 z dne 7. 12. 2001),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o trošarinah – ZTro-D (Uradni list RS, št. 126/03 z dne 18. 12. 2003),
- Popravek Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o trošarinah – ZTro-D (Uradni list RS, št. 7/04 z dne 27. 1. 2004) in
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o trošarinah – ZTro-E (Uradni list RS, št. 42/04 z dne 23. 4. 2004).

Št. 434-02/96-14/35
Ljubljana, dne 17. junija 2004.
EPA 1373-III

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
Borut Pahor l. r.

**ZAKON
O TROŠARINAH**

**(uradno prečiščeno besedilo)
(ZTro-UPB2)**

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen
(vsebina zakona)

(1) S tem zakonom se ureja sistem in uvaja obveznost plačevanja trošarine od alkohola in alkoholnih pijač, tobacnih izdelkov ter energentov in električne energije (v nadaljnjem

besedilu: trošarinski izdelki), ki se na območju Republike Slovenije sprostijo v porabo.

(2) Območje Republike Slovenije pomeni ozemlje pod suverenostjo Republike Slovenije, všteti zračni prostor in morska območja, nad katerimi ima Republika Slovenija suverenost ali jurisdikcijo v skladu z notranjim in mednarodnim pravom.

2. člen

(obseg obdavčitve)

(1) Trošarina se plačuje od trošarinskih izdelkov, proizvedenih na območju Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: Slovenije) ali vnešenih z ozemlja držav članic Evropske skupnosti (v nadaljevanju: držav članic) v Slovenijo ali trošarinskih izdelkov, ki se uvozijo v Evropsko skupnost (v nadaljevanju: Skupnost).

(2) Uvoz trošarinskih izdelkov je vsak vnos trošarinskih izdelkov v Skupnost iz tretjih držav oziroma tretjih ozemelj, če ni s tem zakonom drugače določeno.

(3) Vnos trošarinskih izdelkov z ozemlja držav članic v Slovenijo je vsak vnos z ozemlja druge države članice oziroma Skupnosti, kot je določeno v zakonodaji Evropske skupnosti, razen s tretjih ozemelj.

(4) Tretja država je katerakoli država, razen Slovenije in drugih držav članic oziroma Skupnosti.

(5) Tretje ozemlje je del državnega ozemlja države članice, ki pa ne tvori sestavnega dela ozemlja države članice oziroma Skupnosti v smislu tretjega odstavka tega člena, in sicer:

– v Zvezni Republiki Nemčiji: otok Heligoland, ozemlje Büsingen;

– v Kraljevini Španiji: Ceuta, Melilla, Kanarsko otočje;

– v Italijanski republiki: Livigno, Campione d'Italia, italijanske vode Luganskega jezera;

– v Francoski republiki: čezmorski departmaji ter

– v Helenski republiki: gora Atos.

(6) Po tem zakonu se gibanje trošarinskih izdelkov:

– v ali iz Kneževine Monako obravnava kot gibanje v oziroma iz Francoske republike;

– v ali iz Jungholza in Mittelberga (Kleines Walsertal), obravnava kot gibanje v oziroma iz Zvezne republike Nemčije;

– v ali iz San Marina, obravnava kot gibanje v oziroma iz Italijanske republike ter

– na ali z otoka Man obravnava kot gibanje v oziroma iz Združenega kraljestva Velike Britanije in Severne Irske.

3. člen

(pripadnost trošarin)

Prihodki od trošarin pripadajo proračunu Republike Slovenije.

4. člen

(definicije)

Za namene tega zakona imajo naslednji izrazi naslednji pomen:

1. trošarinski zavezanec je proizvajalec trošarinskih izdelkov, pooblaščen prejemnik trošarinskih izdelkov iz druge države članice, uvoznik trošarinskih izdelkov, pravna ali fizična oseba, ki opravlja dejavnost trgovine na debelo s trošarinskimi izdelki oziroma oseba, na katero se v skladu s tem zakonom lahko prenese trošarinska obveznost;

2. imetnik trošarinskega dovoljenja je trošarinski zavezanec, ki pridobi trošarinsko dovoljenje carinskega organa, da v okviru opravljanja svoje dejavnosti v trošarinskem skladišču proizvaja, obdeluje, predeluje, dodeluje (v nadaljnjem besedilu: proizvaja), skladišči, prejema ali odpremlja trošarinske izdelke pod režimom odloga plačila trošarine;

3. trošarinsko dovoljenje je odločba, ki jo izda carinski organ trošarinskemu zavezancu, da lahko v okviru opravljanja

svoje dejavnosti, v trošarinskem skladišču proizvaja, skladišči, prejema ali odpremlja trošarinske izdelke pod režimom odloga plačila trošarine;

4. trošarinsko skladišče je ena ali več med seboj povezanih ograjenih površin ali prostorov, ki tvorijo tehnološko enoto, kjer imetnik trošarinskega dovoljenja proizvaja, skladišči, prejema ali odpremlja trošarinske izdelke pod režimom odloga plačila trošarine in, ki mora biti vidno označena in fizično ločena od preostalih površin ali prostorov;

5. režim odloga plačila trošarine je ureditev, ki se nanaša na proizvodnjo, skladiščenje in prejetanje ali odpremljanje trošarinskih izdelkov, na podlagi katere je obveznost za plačilo trošarine odložena;

6. oproščeni uporabnik trošarinskih izdelkov je fizična oziroma pravna oseba, ki pod pogoji, določenimi s tem zakonom, pridobi dovoljenje carinskega organa, da lahko v okviru svoje dejavnosti za namene iz 44. in 55. člena tega zakona nabavlja trošarinske izdelke brez plačila trošarine (v nadaljnjem besedilu: oproščeni uporabnik);

7. obrat oproščenega uporabnika je prostor, naprava oziroma oprema, v kateri so hranjeni trošarinski izdelki, ki jih je oproščeni uporabnik nabavljal za potrebe svoje dejavnosti brez plačila trošarine;

8. uvoznik trošarinskih izdelkov je carinski dolжник, določen v skladu s carinskimi predpisi oziroma prejemnik trošarinskih izdelkov iz tretje države oziroma tretjega ozemlja;

9. pooblaščen prejemnik je trošarinski zavezanec, ki ima dovoljenje carinskega organa, da v okviru svoje dejavnosti prejema trošarinske izdelke od osebe iz druge države članice pod režimom odloga plačila trošarine. Pooblaščen prejemnik ne sme skladiščiti ali odpremljati trošarinskih izdelkov pod režimom odloga plačila trošarine;

10. nepooblaščen prejemnik je oseba, ki v okviru svoje dejavnosti občasno prejema trošarinske izdelke od osebe iz druge države članice pod režimom odloga plačila trošarine. Nepooblaščen prejemnik ne sme skladiščiti ali odpremljati trošarinskih izdelkov pod režimom odloga plačila trošarine in mora carinskemu organu predložiti instrument za zavarovanje plačila trošarine, predno mu dobavitelj odpremi trošarinske izdelke;

11. davčni zastopnik je oseba, ki jo imetnik trošarinskega skladišča iz druge države članice pooblasti, da v njegovem imenu in za njegov račun v Sloveniji izvršuje obveznosti in uveljavlja pravice po tem zakonu.

II. NASTANEK TROŠARINSKE OBVEZNOSTI

5. člen

(kdaj nastane trošarinska obveznost)

(1) Trošarinska obveznost nastane, ko so:

1. trošarinski izdelki proizvedeni v Sloveniji;

2. trošarinski izdelki uvoženi v Skupnost;

3. trošarinski izdelki vnešeni z ozemlja drugih držav članic oziroma Skupnosti v Slovenijo.

(2) Trošarinska obveznost se lahko prenese od proizvajalca oziroma uvoznika na imetnika trošarinskega dovoljenja oziroma oproščenega uporabnika ob pogojih in na način, določenim s tem zakonom.

III. REŽIM ODLOGA PLAČILA TROŠARINE

6. člen

(režim odloga plačila trošarine)

(1) Plačilo trošarine se odloži, če:

1. se proizvodnja ali skladiščenje trošarinskih izdelkov opravlja v trošarinskem skladišču;

2. so trošarinski izdelki skladiščeni v obratu oproščenega uporabnika;

3. se trošarinski izdelki gibljejo pod pogoji, določenimi s tem zakonom.

(2) Pri uvozu trošarinskih izdelkov se plačilo trošarine odloži, če je za njih takoj po vnosu v Skupnost dovoljena začasna hramba ali je zanje začel carinski tranzitni postopek, postopek carinskega skladiščenja (razen skladiščenja v prosto carinskih prodajalnah), uvoza zaradi izvoza po sistemu odloga, predelave pod carinskim nadzorom ali začasnega uvoza, ali so vnešeni v prosto carinsko cono.

(3) Če so uvoženi trošarinski izdelki sproščeni v prost promet v skladu s carinskimi predpisi, se plačilo trošarine odloži, če so neposredno po sprostitvi v promet, vnešeni v trošarinsko skladišče ali v obrat oproščenega uporabnika ali odposlani osebi v drugi državi članici, ki v skladu z zakonodajo te države članice sme prejemati trošarinske izdelke pod režimom odloga plačila trošarine.

(4) Pri prenehanju veljavnosti trošarinskega dovoljenja, razen v primerih iz šestega in sedmega odstavka tega člena, je plačilo trošarine za trošarinske izdelke, ki so na zalogi, odloženo do 30. dne po tem, ko je dovoljenje prenehalo veljati, razen, če so bili trošarinski izdelki pred potekom tega roka sproščeni v porabo oziroma, če so bili odpredljeni v drugo trošarinsko skladišče ali v obrat oproščenega uporabnika.

(5) Pri prenehanju veljavnosti dovoljenja oproščenega uporabnika, razen v primerih iz šestega in sedmega odstavka tega člena, je plačilo trošarine za izdelke, ki so na zalogi in skladiščeni v obratu oproščenega uporabnika, odloženo do 30. dne po tem, ko je dovoljenje prenehalo veljati.

(6) Če trošarinsko skladišče ali oproščeni uporabnik preneha poslovati zaradi likvidacije oziroma stečaja, je plačilo trošarine še naprej odloženo, dokler trošarinski izdelki, ki so na zalogi na dan začetka postopka stečaja ali likvidacije, niso sproščeni v porabo v postopku likvidacije ali stečaja oziroma, dokler so skladiščeni v tem ali drugem trošarinskem skladišču ali obratu oproščenega uporabnika, toda največ do dneva, ko so trošarinski izdelki odpredljeni upniku na podlagi sklepa o razdelitvi premoženja.

(7) Če trošarinsko dovoljenje ali dovoljenje oproščenega uporabnika trošarinskih izdelkov preneha veljati zaradi združitve, je plačilo trošarine še naprej odloženo, dokler niso trošarinski izdelki, ki so na zalogi, sproščeni v porabo v postopku združitve ali dokler so skladiščeni v drugem trošarinskem skladišču oziroma obratu oproščenega uporabnika ali, dokler niso odpredljeni, toda največ do 180. dneva, ki sledi dnevu prijave združitve za vpis v register.

IV. GIBANJE TROŠARINSKIH IZDELKOV

7. člen

(gibanje trošarinskih izdelkov pod režimom odloga plačila trošarine)

(1) Trošarinski izdelki se v Sloveniji lahko gibljejo pod režimom odloga plačila trošarine:

1. iz trošarinskega skladišča v drugo trošarinsko skladišče;
2. iz trošarinskega skladišča v obrat oproščenega uporabnika in izjemoma iz obrata oproščenega uporabnika v trošarinsko skladišče;
3. iz trošarinskega skladišča v izvoz;
4. pri uvozu v obrat oproščenega uporabnika.

(2) Trošarinski izdelki se med Slovenijo in drugimi državami članicami lahko gibljejo pod režimom odloga plačila trošarine:

1. iz trošarinskega skladišča v Sloveniji osebi v drugi državi članici, ki v skladu z zakonodajo te države lahko prejema trošarinske izdelke pod režimom odloga plačila trošarine;
2. od osebe iz druge države članice, ki v skladu z zakonodajo te države lahko pošilja trošarinske izdelke pod režimom odloga plačila trošarine:

- imetniku trošarinskega dovoljenja v Sloveniji ali
- pooblaščenemu oziroma nepooblaščenemu prejemniku v Sloveniji ali

– drugi osebi v drugi državi članici preko Slovenije.

(3) Trošarinski izdelki se ob uvozu iz tretjih držav oziroma tretjih ozemelj lahko gibljejo pod režimom odloga plačila trošarine:

1. pri vnosu v trošarinsko skladišče;
2. če je za njih takoj po uvozu dovoljena začasna hramba ali je zanje začel carinski tranzitni postopek, postopek carinskega skladiščenja (razen v prosto carinskih prodajalnah), uvoza zaradi izvoza po sistemu odloga, predelave pod carinskim nadzorom ali začasnega uvoza ali, če so vnešeni v prosto carinsko cono.

(4) Gibanje trošarinskih izdelkov pod režimom odloga plačila trošarine je dovoljeno samo, če ga spremlja trošarinski dokument, razen če je s tem zakonom ali na njegovi podlagi izdanim predpisom drugače določeno. Pošiljatelj, ki odpredlja trošarinske izdelke pod režimom odloga plačila trošarine v drugo državo članico, mora zapečatiti tovorke ali prevozno sredstvo, če le-tega pristojni carinski organ v skladu z veljavno zakonodajo pripozna kot primerne za zapečatenje.

(5) Prejšnji odstavek se nanaša na vsako gibanje trošarinskih izdelkov med Slovenijo in drugimi državami članicami tudi, če je za njih s tem zakonom predpisana trošarina po stopnji 0% ali v znesku 0 tolarjev.

8. člen

(trošarinski dokument)

(1) Trošarinski dokument je listina, ki spremlja pošiljko trošarinskih izdelkov in ki dokazuje, da se v njej navedene vrste ter količine trošarinskih izdelkov gibljejo pod režimom odloga plačila trošarine oziroma, da so namenjene v drugo državo članico. Trošarinski dokument, pod pogoji, ki jih določa ta zakon in predpis, izdan na njegovi podlagi, dokazuje tudi, da je v njem navedene trošarinske izdelke odpredil imetnik trošarinskega dovoljenja oziroma uvoznik oziroma oproščeni uporabnik ali da jih je prejela oseba, ki lahko v skladu s tem zakonom prejme trošarinske izdelke v režimu odloga ali da so bili v njem navedeni trošarinski izdelki izvoženi.

(2) Pošiljatelj trošarinskih izdelkov mora izdati trošarinski dokument, če:

- te trošarinske izdelke dobavlja pod režimom odloga plačila trošarine oziroma izvaža ali
- te trošarinske izdelke dobavlja prejemniku v drugo državo članico.

(3) Trošarinski dokument mora biti izstavljen v petih izvodih, če ni s tem zakonom ali predpisom, izdanim na njegovi podlagi, drugače določeno, in sicer:

1. en izvod obdrži pošiljatelj,
2. en izvod spremlja blago in je za prejemnika,
3. en izvod spremlja blago in ga prejemnik potrjenega vrne pošiljatelju oziroma carinskemu organu,
4. en izvod spremlja blago in je namenjen nadzornemu organu namembnega območja oziroma namembne države članice in
5. en izvod je namenjen nadzornemu organu odpremnega območja.

(4) Izvod trošarinskega dokumenta iz 5. točke prejšnjega odstavka mora pošiljatelj predložiti nadzornemu organu najkasneje ob odpremi pošiljke.

8.a člen

(gibanje trošarinskih izdelkov, sproščenih v porabo)

(1) Če se v drugo državo članico pošiljajo trošarinski izdelki, ki so bili že sproščeni v porabo v Sloveniji in nastane obveznost za obračun trošarine tudi v namembni državi članici, mora pošiljatelj za pošiljko izdati trošarinski dokument v skladu z 8. in 10. členom tega zakona. Pošiljatelj oziroma

druga oseba, ki je plačnik trošarine v namembni državi članici mora izpolniti še naslednje zahteve:

– prej preden pošiljatelj odpošlje trošarinske izdelke, najaviti dobavo trošarinskih izdelkov carinskemu organu namembne države članice,

– predložiti instrument za zavarovanje plačila trošarine ali plačati trošarino v namembni državi članici v skladu s postopkom, ki ga določa ta država članica ter

– omogočiti carinskemu organu namembne države članice, da se prepriča, da je prejemnik dejansko prejel trošarinske izdelke in da je trošarina plačana.

(2) Prejšnji odstavek velja tudi, če slovenski prejemnik prejema trošarinske izdelke, ki so bili sproščeni v porabo v drugi državi članici in v skladu s tem zakonom nastane obveznost za obračun trošarine v Sloveniji. V tem primeru mora pošiljatelj spremljati trošarinski dokument, ki ga pošiljatelj izda v skladu z veljavno zakonodajo države članice, iz katere so trošarinski izdelki dobavljeni, ostale obveznosti iz prejšnjega odstavka pa mora izpolniti prejemnik trošarinskih izdelkov oziroma druga oseba, ki je v skladu s 17. členom tega zakona plačnik trošarine. Instrument za zavarovanje plačila trošarine se predloži v skladu s 35.b členom tega zakona.

(3) Če se trošarinski izdelki, ki so že sproščeni v porabo v Sloveniji pošiljajo iz enega kraja v Sloveniji v drug kraj v Sloveniji, vendar preko ozemlja druge države članice, mora pošiljatelj izdati trošarinski dokument v skladu z 8. in 10. členom tega zakona, pošiljka pa se mora gibati po vnaprej določeni poti. V tem primeru:

– mora pošiljatelj, preden odpošlje trošarinske izdelke najaviti dobavo trošarinskih izdelkov carinskemu organu, ki je pristojen za trošarinski nadzor glede na kraj, kjer se odpošljanje začne,

– mora prejemnik potrditi prejem pošiljke na trošarinskem dokumentu v skladu z 9. členom tega zakona in o tem obvestiti carinski organ, ki je pristojen za trošarinski nadzor glede na namembni kraj pošiljke in

– morata pošiljatelj in prejemnik omogočiti pristojnemu carinskemu organu, da se prepriča, da je prejemnik dejansko prejel trošarinske izdelke.

(4) Če trošarinske izdelke, ki so v Sloveniji sproščeni v porabo, nabavi oseba iz ene od držav članic, ki ni imetnik trošarinskega dovoljenja ali pooblaščen oziroma nepooblaščen prejemnik, in jih prodajalec iz Slovenije sam ali druga oseba za njegov račun neposredno ali posredno odpošlje prejemniku v namembno državo članico ter trošarinska obveznost nastane v tej namembni državi članici, mora prodajalec pred začetkom odpošiljanja najaviti takšno pošiljko pristojnemu carinskemu organu v Sloveniji in predložiti dokazila, iz katerih je razvidno, da je v namembni državi članici predložil instrument za zavarovanje plačila trošarine in izpeljal vse predpisane postopke za plačilo trošarine v namembni državi članici. Prodajalec mora voditi evidenco tovrstnih dobav.

(5) Prejšnji odstavek velja tudi, če trošarinske izdelke, ki so sproščeni v porabo v drugi državi članici, prejema oseba v Sloveniji in je obveznost za obračun trošarine v skladu s tem zakonom nastala v Sloveniji. Obveznosti iz prejšnjega odstavka mora izpolniti prodajalec trošarinskih izdelkov, lahko pa tudi v njegovem imenu in za njegov račun njegov davčni zastopnik.

9. člen

(potrditev prejema pošiljke in potrditev izvoza)

(1) Prejemnik trošarinskih izdelkov, ki prejme trošarinske izdelke skupaj s pravilno izpolnjenim trošarinskim dokumentom mora potrditi prejem trošarinskih izdelkov na priloženem trošarinskem dokumentu in vrniti potrjen izvod trošarinskega dokumenta pošiljatelju oziroma, v primeru ko mu je trošarinske izdelke dobavil uvoznik, carinskemu organu. Prejemnik trošarinskih izdelkov mora vrniti potrjen izvod trošarinskega dokumenta pošiljatelju:

– v primerih, ko mu je trošarinske izdelke dobavil pošiljatelj iz Slovenije najpozneje v 15 dneh po prejemu pošiljke oziroma

– v primerih, ko mu je trošarinske izdelke dobavil pošiljatelj iz druge države članice, najpozneje 15. dan meseca, ki sledi mesecu v katerem je prejel pošiljko.

(2) Prejemnik trošarinskih izdelkov iz prejšnjega odstavka potrdi prejem pošiljke tako, da na trošarinskem dokumentu navede datum in kraj prevzema trošarinskih izdelkov ter podpiše izvod trošarinskega dokumenta, ki ga vrne pošiljatelju oziroma carinskemu organu. Pred potrditvijo prejema trošarinskih izdelkov mora na trošarinskem dokumentu označiti, da je preveril vsebino pošiljke in da je ta skladna z navedbami v trošarinskem dokumentu.

(3) Preden prejemnik vrne potrjen izvod trošarinskega dokumenta pošiljatelju oziroma carinskemu organu, ga mora predložiti v potrditev nadzornemu organu.

(4) Izvoz trošarinskih izdelkov potrdi carinski organ na trošarinskem dokumentu, ko se izdelki dejansko iznesejo iz Skupnosti.

(5) Pošiljatelj, ki ne prejme potrjenega izvoda trošarinskega dokumenta v roku iz prvega odstavka tega člena, mora o tem nemudoma, vendar najkasneje v desetih dneh po poteku roka iz prvega odstavka tega člena, obvestiti pristojni carinski organ, ki sprejme vse potrebne ukrepe, da ugotovi, ali je v skladu s tem zakonom nastala obveznost za obračun trošarine.

10. člen

(oblika in vsebina trošarinskega dokumenta)

(1) Vsebina in oblika trošarinskega dokumenta, ki ga mora izdati pošiljatelj, kadar dobavlja trošarinske izdelke v drugo državo članico pod režimom odloga plačila trošarine mora ustrezati obrazcu, ki ga določa evropska zakonodaja.

(2) Če pošiljatelj dobavlja trošarinske izdelke s plačano trošarino v drugo državo članico ali preko druge države članice v skladu z 8.a členom tega zakona ali če dobavlja v drugo državo članico popolnoma denaturiran alkohol, lahko namesto obrazca iz prejšnjega odstavka uporabi poenostavljeni trošarinski dokument, ki mora ustrezati obrazcu, ki ga določa evropska zakonodaja.

(3) Če pošiljatelj pošilja trošarinske izdelke iz Slovenije v drugo državo članico prejemniku, ki v skladu z zakonodajo te države članice ni pooblaščen da bi prejemal trošarinske izdelke pod režimom odloga plačila trošarine, in za to pošiljko izda trošarinski dokument v skladu s prejšnjim odstavkom, mora trošarinskemu dokumentu priložiti še dokument, ki dokazuje, da je bila trošarina plačana v namembni državi članici ali da je bil v skladu z zakonodajo te države članice izpeljan drug predpisan postopek za obračun trošarine v tej državi. V tem dokumentu mora biti naveden vsaj naslov pristojnega organa v namembni državi članici ter datum in sklicna oziroma evidenčna številka plačila trošarine pri tem organu oziroma datum in sklicna oziroma evidenčna številka sprejema instrumenta zavarovanja za plačilo trošarine pri tem organu.

(4) Če se trošarinski izdelki na območju Slovenije v skladu s tem zakonom gibljejo pod režimom odloga plačila trošarine, mora vsebina in oblika trošarinskega dokumenta, ki spremlja pošiljko ustrezati obrazcu iz prvega odstavka tega člena.

(5) Minister, pristojen za finance predpiše pogoje, pod katerimi lahko pošiljatelj trošarinskih izdelkov namesto obrazca iz prvega odstavka drugega odstavka tega člena kot trošarinski dokument uporabi komercialni ali drug upravni dokument ter druge poenostavitve v zvezi z izdajanjem trošarinskih dokumentov v skladu s tem členom, predvsem v primerih, ko se trošarinski izdelki gibljejo pod režimom odloga med trošarinskimi skladišči istega imetnika trošarinskega dovoljenja in v primerih, ko isti pošiljatelj pogosto in redno pošilja trošarinske izdelke

istemu prejemniku in carinskemu organu omogoči izvajanje trošarinskega nadzora na drug ustrezen način.

(6) Če tehnične možnosti to dopuščajo, lahko carinski organ dovoli uporabo tehničnih pripomočkov za izmenjavo podatkov.

V. PRENEHANJE REŽIMA ODLOGA PLAČILA TROŠARINE

11. člen

(prenehanje režima odloga plačila trošarine)

Režim odloga plačila trošarine preneha:

1. ko je imetniku trošarinskega dovoljenja, oproščenemu uporabniku oziroma uvozniku odpuščeno plačilo trošarine;
2. ko trošarina zapade v plačilo.

12. člen

(odpustitev plačila trošarine)

(1) Imetniku trošarinskega dovoljenja se plačilo trošarine odpusti:

1. ko so trošarinski izdelki uskladiščeni v trošarinskem skladišču drugega imetnika trošarinskega dovoljenja in je ta potrdil prejem in skladnost pošiljke z navedbami v dokumentu pošiljke na izvodu trošarinskega dokumenta;

2. ko so trošarinski izdelki uskladiščeni v obratu oproščenega uporabnika in je ta potrdil prejem in skladnost pošiljke z navedbami v dokumentu pošiljke na izvodu trošarinskega dokumenta;

3. ko so trošarinski izdelki izvoženi in je carinski organ na trošarinskem dokumentu potrdil, da so dejansko iznešeni iz carinskega območja Skupnosti v skladu s carinskimi predpisi;

4. ko trošarinske izdelke pošlje osebi v drugi državi članici, ki v skladu z zakonodajo te države lahko sodeluje v režimu odloga plačila trošarine in prejme potrjen izvod trošarinskega dokumenta v skladu z 9. členom tega zakona.

(2) Imetniku trošarinskega dovoljenja se plačilo trošarine od trošarinskih izdelkov, ki so bili skladiščeni v njegovem trošarinskem skladišču odpusti, če:

1. so bili uporabljeni kot osnovni material za proizvodnjo drugih trošarinskih izdelkov v trošarinskem skladišču;

2. so bili uporabljeni kot vzorci za analize v zvezi s testiranjem proizvodnje oziroma za znanstvene namene;

3. so bili uporabljeni za namene trošarinskega nadzora;

4. so bili predloženi in uporabljeni za namene kontrole kvalitete, ki jo v trošarinskem skladišču opravljajo pooblaščen osebe;

5. so bili uničeni pod nadzorom carinskega organa;

6. je bil ugotovljen primanjkljaj trošarinskih izdelkov, za katerega imetnik trošarinskega dovoljenja dokaže, da je nastal zaradi višje sile (razen kraje) ali, da je neločljivo povezan s procesom proizvodnje, skladiščenja in prevoza izdelkov;

7. je bil alkohol popolnoma denaturiran v skladu s predpisom iz 44. člena tega zakona;

8. so bili tobačni izdelki denaturirani in uporabljeni za industrijske oziroma hortikulture namene.

(3) Oproščenemu uporabniku se plačilo trošarine odpusti:

1. če so trošarinski izdelki odposlani v trošarinsko skladišče in ko je imetnik trošarinskega dovoljenja na izvodu trošarinskega dokumenta potrdil prejem pošiljke in skladnost pošiljke z navedbami v dokumentu;

2. če so bili trošarinski izdelki uporabljeni za namene iz 44. ali 55. člena tega zakona in so določeni v dovoljenju carinskega organa iz 27. člena tega zakona.

(4) Oproščenemu uporabniku se plačilo trošarine odpusti, če:

1. so bili trošarinski izdelki uporabljeni kot vzorci za analize v zvezi s testiranjem proizvodnje v njegovih proizvodnih prostorih ali skladišču;

2. so bili trošarinski izdelki uporabljeni za namene trošarinskega nadzora;

3. so bili trošarinski izdelki predloženi in uporabljeni za namene kontrole kvalitete, ki jo v njegovih proizvodnih prostorih ali skladišču opravljajo pooblaščen osebe;

4. so bili trošarinski izdelki uničeni pod nadzorom carinskega organa;

5. je bil ugotovljen primanjkljaj trošarinskih izdelkov, za katerega dokaže, da je nastal zaradi višje sile (razen kraje) in primanjkljaj, ki je neločljivo povezan s procesom proizvodnje, skladiščenja in prevoza izdelkov, za katerega proizvodnjo so bili trošarinski izdelki uporabljeni.

(5) Imetniku trošarinskega dovoljenja se odpusti plačilo trošarine po 2. do 6. točki drugega odstavka tega člena, oproščenemu uporabniku pa po 1. do 5. točki prejšnjega odstavka pod pogojem, da pridobi dovoljenje carinskega organa. Način ugotavljanja primanjkljajev, ki so neločljivo povezani s procesom proizvodnje, skladiščenja in prevoza trošarinskih izdelkov, določi minister, pristojen za finance, v sodelovanju z ministrom, pristojnim za standardizacijo.

(6) Uvozniku se plačilo trošarine odpusti:

1. v primeru iz tretjega odstavka 6. člena tega zakona, če v roku 15 dni prejme potrditev imetnika trošarinskega dovoljenja oziroma oproščenega uporabnika, da je prevzel pošiljko;

2. če dokaže, da so trošarinski izdelki, ki so bili uvoženi v okviru carinskega odložnega postopka, dejansko iznešeni iz Slovenije.

3. če je alkohol, ki ga uvaža, popolnoma denaturiran v skladu s predpisom iz 44. člena tega zakona;

(7) Imetniku trošarinskega dovoljenja in oproščenemu uporabniku iz četrtega in petega odstavka 6. člena tega zakona se plačilo trošarine odpusti, če so trošarinski izdelki skladiščeni v drugem trošarinskem skladišču in to na trošarinskem dokumentu potrdi imetnik trošarinskega dovoljenja tega drugega trošarinskega skladišča.

(8) Imetniku trošarinskega dovoljenja in oproščenemu uporabniku iz četrtega in petega odstavka 6. člena tega zakona se plačilo trošarine odpusti, če:

1. so bili trošarinski izdelki sproščeni v porabo, in je bila trošarina plačana s strani kupca;

2. so bili trošarinski izdelki v postopku stečaja in likvidacije prodani imetniku trošarinskega dovoljenja ali oproščenemu uporabniku, in je skladiščenje potrjeno v trošarinskem dokumentu;

3. so bili trošarinski izdelki odpremljeni iz trošarinskega skladišča ali obrata oproščenega uporabnika upniku (na podlagi razdelitve premoženja) in je bila hkrati plačana trošarina ali, če je upnik – imetnik trošarinskega dovoljenja, potrdil prejem pošiljke na trošarinskem dokumentu.

(9) Imetniku trošarinskega dovoljenja in oproščenemu uporabniku iz sedmega odstavka 6. člena tega zakona se plačilo trošarine odpusti, če so bili trošarinski izdelki skladiščeni v drugem trošarinskem skladišču ali obratu oproščenega uporabnika, in je to potrjeno v drugem trošarinskem dokumentu ali če je bilo premoženje pridobljeno v obdobju 180 dni od dneva, ki sledi dnevu prijave združitve za vpis v register in so bili trošarinski izdelki odpremljeni za ta namen, trošarina pa plačana v istem času.

(10) Določbe tega člena se smiselno upoštevajo za odpustitev plačila trošarine pooblaščenemu prejemniku.

VI. NASTANEK OBVEZNOSTI ZA OBRAČUN IN PLAČILO TROŠARINE

13. člen

(nastanek obveznosti za obračun trošarine)

(1) Obveznost za obračun trošarine nastane takrat, ko se trošarinski izdelki sprostijo v porabo. Za sprostitev trošarinskih izdelkov v porabo se šteje:

– vsaka odprema trošarinskih izdelkov iz trošarinskega skladišča ali/in iz obrata oproščenega uporabnika trošarinskih izdelkov, razen če so trošarinski izdelki odpremljeni: drugemu trošarinskemu skladišču oziroma drugemu obratu oproščenega uporabnika trošarinskih izdelkov, carinskemu skladišču (razen prosto carinski prodajalni), prosto carinski coni, v carinskem tranzitnem postopku oziroma v izvoz ter

– vsaka odprema iz proizvodnega obrata trošarinskega zavezanca, ki ni imetnik trošarinskega dovoljenja.

(2) Pri odpremi trošarinskih izdelkov iz trošarinskega skladišča ali iz obrata oproščenega uporabnika v drugo trošarinsko skladišče ali drugemu oproščenemu uporabniku, za katero ni v roku 15 dni od dneva odpreme potrjeno, da je pošiljka prispela na namembni kraj na ozemlju Slovenije ali bila iznešena iz Skupnosti, nastane obveznost za obračun trošarine 16. dan po dnevu odpreme.

(3) Pri odpremi trošarinskih izdelkov iz trošarinskega skladišča v Sloveniji osebi v drugi državi članici, ki v skladu z zakonodajo te države lahko prejema trošarinske izdelke pod režimom odloga plačila trošarine, za pošiljko za katero v roku iz druge alineje prvega odstavka 9. člena tega zakona ni potrjeno, da je prispela na namembni kraj v drugi državi članici, nastane obveznost za obračun trošarine zadnji dan v davčnem obdobju, v katerem bi ta oseba morala potrditi in vrniti izvod trošarinskega dokumenta.

(4) Če oproščeni uporabnik uporabi trošarinske izdelke za namene, za katere ni predpisana oprostitev plačila trošarine, nastane obveznost za obračun trošarine zadnji dan v mesecu, v katerem so bili trošarinski izdelki porabljeni.

(5) Od trošarinskih izdelkov, ki so bili v trošarinskem skladišču porabljeni kot surovina za proizvodnjo drugih izdelkov oziroma, ki so bili uporabljeni kot pogonsko gorivo oziroma gorivo za ogrevanje ter od primanjkljaja trošarinskih izdelkov, razen od primanjkljaja iz 6. točke drugega odstavka 12. člena tega zakona, nastane obveznost za obračun trošarine zadnji dan v mesecu, v katerem so bili trošarinski izdelki porabljeni oziroma v katerem je bil ugotovljen primanjkljaj.

(6) Trošarina, katere plačilo je bilo odloženo na podlagi četrtega in petega odstavka 6. člena tega zakona, mora biti obračunana 30. dan po poteku veljavnosti dovoljenja, če oseba, ki ji je prenehala veljavnost dovoljenja, ni prejela potrjenega izvoda trošarinskega dokumenta od prejemnika trošarinskih izdelkov.

(7) Trošarina, katere plačilo je bilo odloženo na podlagi šestega odstavka 6. člena tega zakona, mora biti obračunana 30. dan po poteku veljavnosti dovoljenja, če oseba, ki ji je prenehala veljavnost dovoljenja, ni prejela potrjenega izvoda trošarinskega dokumenta od prejemnika trošarinskih izdelkov.

(8) Trošarinski zavezanec mora obračunati in plačati trošarino od predpisanih osnov po stopnjah oziroma v zneskih, ki veljajo na dan nastanka obveznosti za plačilo trošarine.

13.a člen

(nastanek obveznosti za plačilo trošarine pri vnosu trošarinskih izdelkov iz druge države članice)

(1) Pri vnosu trošarinskih izdelkov iz druge države članice v Slovenijo nastane obveznost za plačilo trošarine v Sloveniji, če:

1. trošarinski izdelki še niso sproščeni v porabo v eni od držav članic in se sprostijo v porabo v Sloveniji ali

2. so trošarinski izdelki, ki so bili že sproščeni v porabo v kateri drugi državi članici, vnešeni v Slovenijo za opravljanje dejavnosti ali

3. so trošarinski izdelki, ki so bili že sproščeni v porabo v kateri drugi državi članici, namenjeni, da se vnesejo v Slovenijo za opravljanje dejavnosti v Sloveniji in so najavljeni v skladu z 8.a členom.

(2) Obveznost za plačilo trošarine za trošarinske izdelke iz 1. točke prejšnjega odstavka nastane, ko so trošarinski izdelki v Sloveniji sproščeni v porabo.

(3) Obveznost za plačilo trošarine za trošarinske izdelke iz 2. in 3. točke prvega odstavka tega člena nastane, ko so trošarinski izdelki dobavljeni prejemniku oziroma ko pošiljatelj najavi pristojnemu carinskemu organu, da namerava trošarinske izdelke vnesti v Slovenijo za opravljanje dejavnosti.

(4) V primerih iz drugega in tretjega odstavka tega člena se trošarina obračuna in plača od predpisanih osnov po stopnjah oziroma v zneskih, ki veljajo na dan nastanka obveznosti za plačilo trošarine.

(5) Za trošarinske izdelke, ki so bili sproščeni v porabo v kateri drugi državi članici in jih v Slovenijo vnaša fizična oseba za svoje osebne potrebe, obveznost za plačilo trošarine v Sloveniji ne nastane.

(6) Šteje se, da so trošarinski izdelki namenjeni za opravljanje dejavnosti, če je prejemnik teh izdelkov v Sloveniji pravna ali fizična oseba, ki opravlja samostojno (neodvisno) dejavnost ali kdo drug za račun ene od njih. Pri presoji, ali so izdelki, ki se vnašajo v Slovenijo namenjeni za opravljanje dejavnosti, carinski organ upošteva predvsem:

- status osebe, ki razpolaga s trošarinskimi izdelki,
- namembni kraj pošiljke in, če je glede na okoliščine primera to primerno, obliko prevoza,
- dokumente, ki se nanašajo na pošiljko,
- naravo in količino izdelkov.

(7) Ne glede na prejšnji odstavek se šteje, da so vnešeni trošarinski izdelki namenjeni za opravljanje dejavnosti, če količine presegajo:

- 800 kosov cigaret,
- 400 kosov cigarilosov,
- 200 kosov cigar,
- 1,0 kilogram drobno rezanega tobaka oziroma drugega tobaka za kajenje,
- 10 litrov žganja,
- 20 litrov vmesnih pijač,
- 90 litrov vina, vključno z največ 60 litrov penečega vina,
- 110 litrov piva.

14. člen

(nastanek obveznosti za plačilo trošarine pri uvozu)

(1) Pri uvozu trošarinskih izdelkov nastane obveznost za plačilo trošarine kot da bi bila trošarina uvozna dajatev, razen v primerih, ko je plačilo trošarine odloženo v skladu s tem zakonom.

(2) Trošarinski zavezanec mora plačati trošarino od predpisanih osnov po stopnjah oziroma v zneskih, ki veljajo na dan nastanka obveznosti za plačilo trošarine.

15. člen

(drugi primeri nastanka obveznosti za plačilo trošarine)

Obveznost za plačilo trošarine nastane tudi takrat, ko:

1. carinski organ proda ali prepusti odvzete trošarinske izdelke, razen če jih proda ali prepusti imetniku trošarinskega dovoljenja oziroma oproščenemu uporabniku;

2. so v postopku združitve trošarinski izdelki sproščeni v porabo razen, če je kupec imetnik trošarinskega dovoljenja oziroma oproščeni uporabnik;

3. se konča postopek združitve, če so trošarinski izdelki odpremljeni upniku, razen če je upnik imetnik trošarinskega dovoljenja oziroma oproščeni uporabnik;

4. so v postopku likvidacije oziroma stečaja sproščeni v porabo oziroma ko so odpremljeni upniku, razen če je upnik imetnik trošarinskega dovoljenja oziroma oproščeni uporabnik;

5. je ugotovljen primanjkljaj trošarinskih izdelkov, razen za primanjkljaj, za katerega imetnik trošarinskega dovoljenja carinskemu organu dokaže, da je nastal zaradi višje sile ali da je neločljivo povezan s procesom proizvodnje, skladiščenja ali prevoza trošarinskih izdelkov;

6. se v skladu s šestim odstavkom 51. člena tega zakona poveča višina trošarine za cigarete, ki so na zalogi izven trošarinskih skladišč.

16. člen

(nezakonita proizvodnja in nezakonit uvoz)

(1) Obveznost za plačilo trošarine nastane tudi takrat, ko so trošarinski izdelki:

1. nezakonito proizvedeni, pridobljeni, v posesti, prevažani, uporabljeni ali porabljeni oziroma sproščeni v porabo;
 2. nezakonito uvoženi in zanje ni bil odobren odlog plačila trošarine;
 3. nezakonito vnešeni v Slovenijo iz druge države članice,
- razen v primeru, da fizična oseba, ki ne opravlja dejavnosti v zvezi s trošarinskimi izdelki dokaže, da je trošarinske izdelke pridobila v dobri veri.

(2) Če je v zvezi s prevozom trošarinskih izdelkov med državami članicami prišlo do nepravilnosti, zaradi katerih je treba v skladu s prejšnjim odstavkom obračunati trošarino, se trošarino obračuna v skladu s tem zakonom, če:

- je nepravilnost storjena na ozemlju Slovenije ali
- je bila nepravilnost odkrita v Sloveniji, pa ni mogoče ugotoviti, v kateri državi članici je bila dejansko storjena ali
- je bila pošiljka odpredeljena v drugo državo članico iz Slovenije, pa ni prispela v namembni kraj in ni mogoče ugotoviti, v kateri državi članici je bila dejansko storjena nepravilnost.

(3) Če se trošarino obračuna v skladu s prvo ali drugo alineo prejšnjega odstavka, carinski organ o tem obvesti pristojni organ države članice, iz katere je bila pošiljka trošarinskih izdelkov odpredeljena.

(4) Carinski organ odpusti plačilo trošarine oziroma vrne plačano trošarino, ki je bila plačana v skladu s tretjo alineo drugega odstavka tega člena, če je pošiljatelj oziroma plačnik trošarine ali druga oseba za njegov račun v roku štirih mesecev po odpremi pošiljke dokazal, da je bil posel izpeljan v skladu s predpisi ali, kje je bila nepravilnost dejansko storjena. V slednjem primeru se plačana trošarina vrne le, če upravičenec v roku treh let od dneva izdaje trošarinskega dokumenta carinskemu organu dokaže, da je bila trošarina plačana v državi članici, v kateri je bila nepravilnost dejansko storjena. Carinski organ vrne znesek dejansko plačane trošarine.

(5) Način vračila trošarine iz prejšnjega odstavka predpiše minister, pristojen za finance.

VII. PLAČNIKI TROŠARINE

17. člen

(opredelitev plačnikov trošarine)

(1) Oseba, ki mora plačati trošarino je trošarinski zavezanec, če ni s tem zakonom drugače določeno.

(2) Plačnik trošarine v skladu s prvim odstavkom tega člena je tudi fizična oseba, ki ne opravlja registrirane dejavnosti proizvodnje alkohola in alkoholnih pijač in ne more pridobiti trošarinskega dovoljenja, ima pa v lasti oziroma uporabi opremo in surovine za proizvodnjo vina, s katerimi je mogoče letno proizvesti količine, ki presegajo količine, dovoljene za lastno rabo ter opremo za proizvodnjo žganja, katere kapaciteta presega minimalno določeno (v nadaljevanju: mali proizvajalec vina in žganja).

(3) Poleg oseb iz prvega in drugega odstavka tega člena, je plačnik trošarine tudi:

1. oproščeni uporabnik trošarinskih izdelkov, ki uporabi trošarinske izdelke za namene, za katere ni predpisana oprostitvev plačila trošarine;
 - 1.a nepooblaščen prejemnik trošarinskih izdelkov iz 29.b člena tega zakona;
 - 1.b davčni zastopnik;

1.c pošiljatelj trošarinskih izdelkov, ki so bili sproščeni v porabo v drugi državi članici, obveznost za obračun in plačilo trošarine pa je v skladu s tem zakonom nastala v Sloveniji ali, če je glede na okoliščine primera to primerneje, prejemnik teh trošarinskih izdelkov;

1.d prodajalec trošarinskih izdelkov iz petega odstavka 8.a člena tega zakona;

2. kupec, prejemnik trošarinskih izdelkov iz 1. točke 15. člena tega zakona;

3. kupec iz 2. točke 15. člena tega zakona;

4. upnik iz 3. točke 15. člena tega zakona;

5. upnik iz 4. točke 15. člena tega zakona;

6. oseba, ki nezakonito proizvede, uvozi, vnese iz druge države članice, prevaža, proda ali kupi trošarinske izdelke v smislu 16. člena tega zakona; v skladu s to točko je plačnik trošarine tudi oseba, ki sodeluje pri nezakoniti proizvodnji ali uvozu trošarinskih izdelkov oziroma oseba, ki hrani nezakonito proizvedene oziroma uvožene trošarinske izdelke;

6.a oseba, ki je v skladu s tem zakonom predložila instrument za zavarovanje plačila trošarine ali garant oziroma porok, naveden na instrumentu za zavarovanje plačila trošarine;

7. oseba, ki ima na zalogi trošarinske izdelke, za katere se spremeni višina trošarine v skladu s 6. točko 15. člena tega zakona.

(4) Če je v skladu s tem členom več oseb odgovornih za plačilo trošarine, odgovarjajo za plačilo trošarine solidarno.

VIII. SPLOŠNI POGOJI DELOVANJA TROŠARINSKIH SKLADIŠČ

18. člen

(trošarinsko skladišče)

(1) Proizvodnja ali skladiščenje trošarinskih izdelkov pod režimom odloga plačila se lahko opravlja le v trošarinskem skladišču, za katerega delovanje je carinski organ izdal dovoljenje (v nadaljnjem besedilu: trošarinsko dovoljenje), če ni s tem zakonom drugače določeno.

(2) Trošarinsko skladišče se ustanovi in deluje le na podlagi trošarinskega dovoljenja.

(3) Podrobnejše pogoje za ustanovitev in delovanje trošarinskega skladišča, ki so vezani na posamezno vrsto trošarinskih izdelkov in minimalni obseg poslovanja ter prometa v bodočem trošarinskem skladišču, predpiše minister, pristojen za finance.

19. člen

(kdo lahko zaprosi za trošarinsko dovoljenje)

Za trošarinsko dovoljenje lahko zaprosi oseba, ki izpolnjuje naslednje pogoje:

1. neodvisno (samostojno) opravlja dejavnost v zvezi s trošarinskimi izdelki v skladu s predpisanimi pogoji in ima sedež v Sloveniji;

2. vodi poslovne knjige po sistemu dvostavnega knjigovodstva;

3. redno izpolnjuje davčne in carinske obveznosti;

4. zoper njo ni začel postopek stečaja oziroma likvidacije;

5. predloži izjavo o instrumentu zavarovanja plačila trošarine;

6. izpolnjuje pogoje za elektronsko izmenjavo podatkov, ki zadevajo gibanje trošarinskih izdelkov.

20. člen

(vloga za izdajo trošarinskega dovoljenja)

(1) Trošarinsko dovoljenje izda carinski organ na podlagi pisne vloge.

(2) Iz pisne vloge iz prejšnjega odstavka morajo biti razvidni predvsem naslednji podatki: opis dejavnosti in vrsta

trošarinskega izdelka, za katero se zahteva trošarinsko dovoljenje; predvidene količine letne proizvodnje, količine proizvedenih ter količine skladiščenih izdelkov na zalogi; ime in identifikacija osebe, ki je zaprosila za izdajo trošarinskega dovoljenja; dokumentacija, iz katere mora biti razviden popoln opis dela računovodskega sistema v skladu z zakonom, ki ureja davčni postopek; podatki, ki dokazujejo izpolnjevanje pogojev za izvajanje nadzora pristojnih organov; narava in opis posameznih proizvodnih postopkov, vključno s podatki o napravah, ki omogočajo merjenje proizvedenih, predelanih, skladiščenih in odpremljenih količin trošarinskih izdelkov; lokacija in opis prostorov; način odpremljanja trošarinskih izdelkov; izjava, da izpolnjuje pogoje iz 6. točke prvega odstavka 19. člena tega zakona.

(3) Za merilne naprave po prejšnjem odstavku, mora oseba, ki prosi za trošarinsko dovoljenje, pridobiti odobritev tipa oziroma overitev pri ministrstvu, pristojnem za meroslovje.

21. člen

(trošarinsko dovoljenje)

(1) Trošarinsko dovoljenje se lahko izda, če so izpolnjeni prostorski, tehnični in ekonomski pogoji, določeni na podlagi tega zakona. Trošarinskega dovoljenja ni mogoče izdati za opravljanje dejavnosti trgovine s trošarinskimi izdelki na drobno.

(2) Trošarinsko dovoljenje se izda na ime vložnika zahtevka iz 19. člena tega zakona.

(3) Trošarinsko dovoljenje se ne sme prenašati na druge osebe.

(4) Trošarinsko dovoljenje se lahko nanaša na eno ali več trošarinskih skladišč.

(5) V trošarinskem dovoljenju mora biti navedeno: lokacija trošarinskega skladišča oziroma skladišč; pogoji za delovanje trošarinskega skladišča oziroma skladišč; vrste trošarinskih izdelkov, ki se lahko v trošarinskem skladišču proizvajajo, skladiščijo in odpremljajo; druge obveznosti imetnika trošarinskega dovoljenja do carinskega organa; način zavarovanja plačila trošarine; kateri carinski organ je pristojen za nadzor ter obdobje, za katerega je izdano trošarinsko dovoljenje.

(6) Preden carinski organ izda trošarinsko dovoljenje, mora na kraju samem ugotoviti, ali so izpolnjeni pogoji za izdajo trošarinskega dovoljenja.

(7) Carinski organ odloči o vlogi za izdajo trošarinskega dovoljenja v 60 dneh po prejemu popolne vloge.

22. člen

(obveznosti imetnika trošarinskega dovoljenja)

(1) Imetnik trošarinskega dovoljenja mora:

1. zagotoviti ustrezno varovanje trošarinskih izdelkov v trošarinskem skladišču; nadzirati vse postopke, vključno z odpremljanjem in prejemanjem trošarinskih izdelkov; ugotavljati izgube oziroma primanjkljaje; raziskati kakršnokoli nepravilnost v poslovanju trošarinskega skladišča;

2. zagotoviti vse, kar je potrebno za nemoteno opravljanje nadzora;

3. voditi evidence zalog trošarinskih izdelkov po vrsti in količini in evidenco gibanja trošarinskih izdelkov za vsako trošarinsko skladišče ter nadzornemu carinskemu organu predložiti mesečni obračun trošarine ter mesečni popis zalog;

4. obveščati carinski organ o vseh spremembah podatkov, ki jih je navedel v vlogi za izdajo trošarinskega dovoljenja;

5. v primeru statusne spremembe, širitve, omejitve ali opustitve dejavnosti ali ustanovitve in delovanja novih trošarinskih skladišč, zaprositi carinski organ za spremembo trošarinskega dovoljenja.

(2) Če carinski organ ugotovi, da imetnik trošarinskega dovoljenja ne izpolnjuje obveznosti iz prejšnjega odstavka, določi rok za odpravo nepravilnosti.

(3) Podrobnejše določbe o vsebini in načinu vodenja evidenc iz 3. točke prvega odstavka tega člena predpiše minister, pristojen za finance.

23. člen

(zavarovanje plačila trošarine)

(1) Imetnik trošarinskega dovoljenja mora za zavarovanje izpolnitve obveznosti za plačilo trošarine predložiti carinskemu organu instrument za zavarovanje plačila trošarine v skladu s tem zakonom.

(2) Instrument za zavarovanje plačila trošarine se obvezno predloži za izdelke, ki se odpremljajo, razen, če se odpremljajo po fiksnih cevovodih, za izdelke, ki se proizvajajo, skladiščijo in prejemajo v trošarinskem skladišču, pa na zahtevo carinskega organa.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena, lahko namesto imetnika trošarinskega dovoljenja, ki odpremlja trošarinske izdelke iz Slovenije v drugo državo članico, instrument za zavarovanje plačila trošarine predloži prevoznik ali lastnik trošarinskih izdelkov ali prejemnik trošarinskih izdelkov.

(4) Prejšnji odstavek se uporablja tudi kadar trošarinske izdelke iz druge države članice v Slovenijo pošilja oseba, ki ima v skladu z zakonodajo te države članice dovoljenje, da sme odpošiljati trošarinske izdelke v druge države članice pod režimom odloga plačila trošarine.

(5) Višino zneska instrumenta za zavarovanje plačila trošarine za izdelke, ki se odpremljajo iz trošarinskega skladišča, določi carinski organ tako, da višina zneska ustreza trošarinskemu dolgu za te izdelke.

(6) Če carinski organ zahteva predložitev instrumenta za zavarovanje plačila trošarine za izdelke, ki se proizvajajo, skladiščijo in prejemajo v trošarinskem skladišču, je višina zneska instrumenta za zavarovanje lahko nižja od zneska trošarinskega dolga v davčnem obdobju. Višino zneska instrumenta carinski organ določi ob upoštevanju naslednjih kriterijev:

- ugled, zanesljivost in finančna stabilnost imetnika trošarinskega dovoljenja;
- obseg poslovanja imetnika trošarinskega dovoljenja;
- predvidene oblike evidenc in kontrole v trošarinskem skladišču;
- dosedanje poslovanje imetnika trošarinskega dovoljenja.

(7) Če ima imetnik trošarinskega dovoljenja več trošarinskih skladišč, zavarovanje pa se nanaša na vsa trošarinska skladišča, se višina zavarovanja določi na podlagi povprečnega dolga v davčnem obdobju.

(8) Imetniku trošarinskega dovoljenja ne pripadajo obresti od gotovinskega pologa, ki je položen v zavarovanje.

(9) Kadar carinski organ v zvezi z odobritvijo carinsko dovoljene rabe ali uporabe trošarinskih izdelkov zahteva zavarovanje plačila carinskega dolga v skladu s carinskimi predpisi, se predloženi instrument zavarovanja lahko uporablja tudi za zavarovanje plačila trošarine, če je višina zavarovanja ustrezna.

(10) Zavarovanje plačila trošarine ni potrebno za trošarinske izdelke, za katere stopnja trošarine znaša 0.

(11) V primeru prenehanja veljavnosti trošarinskega dovoljenja se lahko instrument zavarovanja sprostí šele po tem, ko je bila plačana trošarina za trošarinske izdelke na zalogi oziroma, ko obveznost za plačilo trošarine ne more več nastati.

(12) Postopek zavarovanja in vrste instrumentov zavarovanja plačila trošarine predpiše minister, pristojen za finance.

24. člen

(prenehanje veljavnosti trošarinskega dovoljenja)

(1) Trošarinsko dovoljenje preneha veljati:

- 1. če imetnik trošarinskega dovoljenja – fizična oseba – umre;

2. s prenehanjem pravne osebe;
3. z vrnitvijo trošarinskega dovoljenja;
4. če carinski organ odvzame trošarinsko dovoljenje.

(2) Carinski organ odvzame trošarinsko dovoljenje, če: imetnik trošarinskega dovoljenja ne izpolnjuje več pogojev, ki so določeni v trošarinskem dovoljenju, zlasti pa: če ne zagotavlja ustreznega sistema nadzora nad stanjem zalog in če ne opravlja popisov v rokih, določenih v trošarinskem dovoljenju; če ne predloži ustreznega instrumenta zavarovanja plačila trošarine ali, če ga ne predloži v znesku, ki lahko zagotovi plačilo trošarinskega dolga; če prenehajo obstajati razlogi in pogoji, na podlagi katerih je bilo trošarinsko dovoljenje izdano; če je bilo dovoljenje izdano na podlagi nepopolnih ali netočnih informacij; če ne odpravi nepravilnosti v roku, ki mu ga je določil carinski organ; ko se začne postopek stečaja oziroma likvidacije.

(3) Pritožba zoper odvzem trošarinskega dovoljenja ne zadrži izvršitve odločbe. Carinski organ lahko do odločitve o pritožbi odloži odvzem trošarinskega dovoljenja, če oceni, da bo pritožbi mogoče ugoditi.

(4) Podrobnejše določbe o prenehanju veljavnosti trošarinskega dovoljenja predpiše minister, pristojen za finance.

25. člen

(izdaja dokumentov pri odpremi trošarinskih izdelkov iz trošarinskega skladišča)

Trošarinski izdelki se lahko odpremijo iz trošarinskega skladišča:

1. pod režimom odloga plačila trošarine, če pošiljko spremlja trošarinski dokument;
2. v porabo pa z računom oziroma z drugim dokumentom, ki dokazuje odpremo trošarinskih izdelkov.

IX. OPROŠČENI UPORABNIK TROŠARINSKIH IZDELKOV

26. člen

(vloga za izdajo dovoljenja)

(1) Oproščeni uporabnik sme nabavljati trošarinske izdelke brez plačila trošarine le, če za to pridobi dovoljenje carinskega organa.

(2) Za dovoljenje iz prejšnjega odstavka lahko zaprosi oseba, ki izpolnjuje naslednje pogoje:

1. v skladu s predpisanimi pogoji neodvisno (samostojno) opravlja dejavnost, pri kateri uporablja trošarinske izdelke za namene iz 44. ali 55. člena tega zakona;
2. vodi poslovne knjige po sistemu dvostavnega knjigovodstva;
3. redno izpolnjuje davčne in carinske obveznosti;
4. zoper njo ni začel postopek stečaja oziroma likvidacije;
5. pred izdajo dovoljenja predloži instrument zavarovanja plačila trošarine v skladu s tem zakonom;
6. izpolnjuje druge pogoje, določene s tem zakonom.

(3) Oseba, ki izpolnjuje pogoje iz drugega odstavka tega člena, lahko pridobi dovoljenje, če izpolnjuje še naslednje pogoje:

1. da je proizvodni prostor, skladišče oziroma drug prostor za skladiščenje trošarinskih izdelkov organiziran in opremljen tako, da omogoča varno skladiščenje in uporabo pridobljenih trošarinskih izdelkov ter pravilno merjenje zalog teh izdelkov;
2. da knjigovodsko spremljanje izdelkov zagotavlja natančen vpogled v porabo trošarinskih izdelkov in stanje zalog izdelkov, za katere proizvodnjo so bili trošarinski izdelki uporabljeni;
3. da so dani materialni pogoji za izvajanje nadzora.

(4) Podrobnejše predpise o pogojih iz prejšnjega odstavka, ki so vezani na posamezno vrsto trošarinskih izdelkov, predpiše minister, pristojen za finance.

(5) V primeru prenehanja dovoljenja se lahko instrument zavarovanja sprost šele po tem, ko je bila plačana trošarina za trošarinske izdelke na zalogi oziroma, ko obveznost za plačilo trošarine ne more več nastati.

(6) Postopek zavarovanja in vrste instrumentov zavarovanja plačila trošarine predpiše minister, pristojen za finance.

(7) Preden carinski organ izda dovoljenje, mora ugotoviti, ali nameni uporabe trošarinskih izdelkov dejansko ustrezajo navedbam v vlogi za izdajo dovoljenja, kot tudi normative porabe trošarinskih izdelkov v proizvodnji drugih izdelkov. Carinski organ mora na kraju samem ugotoviti, ali so izpolnjeni pogoji za izdajo dovoljenja.

(8) Če carinski organ ugotovi, da oproščeni uporabnik ne izpolnjuje obveznosti iz tega člena, določi rok za odpravo nepravilnosti.

27. člen

(dovoljenje za oproščenega uporabnika)

(1) Dovoljenje za oproščenega uporabnika izda carinski organ na podlagi pisne vloge. Carinski organ v roku 30 dni od prejema popolne vloge obvesti osebo, ki je zaprosila za izdajo dovoljenja, da predloži instrument zavarovanja plačila trošarine, ali pa vlogo zavrne. Carinski organ izda dovoljenje v roku 15 dni po prejemu instrumenta za zavarovanje plačila.

(2) V vlogi za izdajo dovoljenja se podrobneje navede: namen in način uporabe trošarinskih izdelkov; normativ porabe za vsak izdelek, pri katerega proizvodnji se porablja; količino trošarinskih izdelkov, na katero se nanaša dovoljenje, toda največ količino za enoletno proizvodnjo oziroma pričakovano količino proizvodnje za isto obdobje.

(3) Dovoljenje se izda na ime osebe, ki je zaprosila za izdajo in se ne sme prenašati na drugo osebo.

(4) V dovoljenju carinski organ navede količine trošarinskih izdelkov, ki se lahko nabavljajo brez plačila trošarine za predpisane namene v določenem obdobju, ki ne sme biti daljši od 12 mesecev; kraj, kjer bodo trošarinski izdelki uporabljeni in namen uporabe. Količine se določi glede na proizvodne kapacitete in glede na obdobje, na katero se nanaša dovoljenje.

(5) Sprememba količin iz prejšnjega odstavka v obdobju, na katerega se nanaša dovoljenje in odobritev količine za naslednje obdobje, je mogoča na podlagi naknadnega zahtevka.

28. člen

(prenehanje veljavnosti dovoljenja)

(1) Dovoljenje preneha veljati:

1. če oproščeni uporabnik ne zaprosi za odobritev količine trošarinskih izdelkov za naslednje obdobje do konca tekočega obdobja;
2. če oproščeni uporabnik – fizična oseba – umre;
3. s prenehanjem pravne osebe;
4. z vrnitvijo dovoljenja;
5. če carinski organ odvzame dovoljenje.

(2) Carinski organ odvzame dovoljenje, če oproščeni uporabnik ne izpolnjuje več pogojev, ki so določeni z dovoljenjem, zlasti pa: če ne zagotavlja ustreznega sistema nadzora nad stanjem zalog; če ne predloži ustreznega instrumenta zavarovanja plačila trošarine ali, če ga ne predloži v znesku, ki lahko zagotovi plačilo trošarinskega dolga; če je bilo dovoljenje izdano na podlagi nepopolnih ali netočnih informacij; če ne odpravi pomanjkljivosti v roku, ki mu ga je določil carinski organ; ko se začne postopek stečaja oziroma likvidacije.

(3) Pritožba zoper odvzem dovoljenja ne zadrži izvršitve odločbe.

(4) Podrobnejše določbe o prenehanju veljavnosti dovoljenja predpiše minister, pristojen za finance.

29. člen
(evidence)

(1) Oproščeni uporabnik mora voditi evidenco o nakupu, gibanju in porabi trošarinskih izdelkov po vrsti, količini in vrednosti.

(2) Podrobnejše določbe o vsebini evidenc iz prejšnjega odstavka predpiše minister, pristojen za finance.

IX.a POOBLAŠČENI IN NEPOOBLAŠČENI PREJEMNIK

29.a člen
(pooblaščen prejemnik)

(1) Pooblaščen prejemnik sme prejemati trošarinske izdelke v okviru svoje dejavnosti iz druge države članice pod režimom odloga plačila trošarine, če ima sedež oziroma stalno poslovno enoto v Sloveniji in za to pridobi dovoljenje carinskega organa.

(2) Dovoljenje iz prejšnjega odstavka izda carinski organ na podlagi pisne vloge trošarinskega zavezanca, iz katere morajo biti razvidni predvsem naslednji podatki: opis dejavnosti in vrsta trošarinskega izdelka, za katerega se zahteva dovoljenje; ime oziroma firma vložnika zahtevka ter naslov oziroma sedež; lokacija prejema trošarinskih izdelkov; polno ime odgovorne osebe vložnika zahtevka; dokumentacija, iz katere mora biti razviden opis dela računovodskega sistema v skladu z zakonom, ki ureja davčni postopek; podatki, ki dokazujejo izpolnjevanje pogojev za izvajanje nadzora carinskega organa in drugi podatki, ki dokazujejo utemeljenost zahtevka.

(3) Dovoljenje se izda na ime osebe, ki je zaprosila za izdajo in se ne sme prenašati na drugo osebo. Carinski organ ne izda dovoljenja osebi, zoper katero je začel postopek stečaja oziroma likvidacije ali osebi, ki ne izpolnjuje redno davčnih ali carinskih obveznosti.

(4) Pooblaščen prejemnik mora:

– carinskemu organu, predno začne prejemati trošarinske izdelke, predložiti ustrezn instrument za zavarovanje plačila trošarine za trošarinske izdelke, ki jih kot pooblaščen prejemnik prejema v režimu odloga plačila trošarine;

– voditi evidence prejetih trošarinskih izdelkov po vrsti, količini, datumu prejema in dobavitelju;

– voditi poslovne knjige po sistemu dvostavnega knjigovodstva;

– redno izpolnjevati davčne in carinske obveznosti;

– izpolnjevati pogoje za elektronsko izmenjavo podatkov, ki zadevajo gibanje trošarinskih izdelkov;

– obveščati carinski organ o vseh spremembah podatkov, ki jih je navedel v vlogi za izdajo dovoljenja oziroma podatkov, ki bi lahko vplivali na veljavnost dovoljenja;

– zagotavljati vse, kar je potrebno za nemoteno izvajanje nadzora carinskega organa.

(5) Dovoljenje preneha veljati s prenehanjem pravne osebe ali z vmitvijo dovoljenja ali če imetnik dovoljenja – fizična oseba – umre ali če carinski organ odvzame dovoljenje.

(6) Carinski organ odvzame dovoljenje, če pooblaščen prejemnik ne izpolnjuje več obveznosti iz četrtega odstavka, zlasti pa: če ne zagotavlja ustreznega izvajanja nadzora; če ne predloži ustreznega instrumenta zavarovanja plačila trošarine ali, če ga ne predloži v znesku, ki lahko zagotovi plačilo trošarinskega dolga; če prenehajo obstajati razlogi in pogoji, na podlagi katerih je bilo dovoljenje izdano; če je bilo dovoljenje izdano na podlagi nepopolnih ali netočnih podatkov; če ne odpravi nepravilnosti v roku, ki mu ga je določil carinski organ; ko se zoper pooblaščenega prejemnika začne postopek stečaja oziroma likvidacije.

(7) Pritožba zoper odvzem dovoljenja ne zadrži izvršitve odločbe. Carinski organ lahko do odločitve o pritožbi odloži odvzem dovoljenja, če oceni, da bo pritožbi mogoče ugoditi.

(8) Podrobnejše določbe o izdaji in prenehanju veljavnosti dovoljenja, o načinu zavarovanja in vrste instrumentov

zavarovanja plačila trošarine v skladu s tem členom predpiše minister, pristojen za finance.

29.b člen
(nepooblaščen prejemnik)

(1) Nepooblaščen prejemnik, ki želi prejemati trošarinske izdelke iz druge države članice pod režimom odloga plačila trošarine, mora:

– obvestiti carinski organ o pošiljki, predno so mu trošarinski izdelki odpremljeni;

– predložiti carinskemu organu ustrezn instrument za zavarovanje plačila trošarine za trošarinske izdelke, ki jih prejemnik prejema v režimu odloga plačila trošarine, še predno mu dobavitelj odpremi trošarinske izdelke;

– carinskemu organu omogočiti nemoteno opravljanje nadzora glede vrste in količine prejetih trošarinskih izdelkov in zneska plačane trošarine;

– plačati trošarino v skladu s tem zakonom;

– voditi poslovne knjige tako, da carinski organ lahko preverja prejetje trošarinskih izdelkov po vrsti, količini, datumu prejema in dobavitelju.

(2) Podrobnejše določbe o načinu zavarovanja in vrste instrumentov zavarovanja plačila trošarine v skladu s tem členom predpiše minister, pristojen za finance.

IX.b DAVČNI ZASTOPNIK

29.c člen
(davčni zastopnik)

(1) Imetnik trošarinskega dovoljenja v drugi državi članici lahko v Sloveniji imenuje davčnega zastopnika, ki izvršuje obveznosti in uveljavlja pravice po tem zakonu. Davčni zastopnik je lahko fizična ali pravna oseba s stalnim prebivališčem oziroma sedežem oziroma poslovno enoto v Sloveniji, ki pridobi dovoljenje carinskega organa.

(2) Dovoljenje iz prejšnjega odstavka izda carinski organ na podlagi pisne vloge, iz katere morajo biti razvidni predvsem naslednji podatki: vrsta trošarinskega izdelka, za katerega se zahteva dovoljenje; ime oziroma firma vložnika zahtevka ter naslov oziroma sedež; polno ime odgovorne osebe vložnika zahtevka; podatki o imetniku trošarinskega dovoljenja v drugi državi članici, za katerega želi vložnik zahtevka delovati kot davčni zastopnik; dokumentacija, iz katere mora biti razviden popoln opis dela računovodskega sistema v skladu z zakonom, ki ureja davčni postopek; podatki, ki dokazujejo izpolnjevanje pogojev za izvajanje nadzora carinskega organa in drugi podatki, ki dokazujejo utemeljenost zahtevka.

(3) Dovoljenje se izda na ime osebe, ki je zaprosila za izdajo in se ne sme prenašati na drugo osebo. Carinski organ ne izda dovoljenja osebi, zoper katero je začel postopek stečaja oziroma likvidacije.

(4) Davčni zastopnik mora:

– predložiti carinskemu organu ustrezn instrument za zavarovanje plačila trošarine, pri čemer se smiselno uporablja 23. člen tega zakona;

– voditi evidenco gibanja trošarinskih izdelkov po vrsti, količini, roku in prejemnikih;

– carinski organ obveščati o kraju dobave trošarinskih izdelkov;

– redno izpolnjevati davčne in carinske obveznosti;

– izpolnjevati pogoje za elektronsko izmenjavo podatkov, ki zadevajo gibanje trošarinskih izdelkov;

– obveščati carinski organ o vseh spremembah podatkov, ki jih je navedel v vlogi za izdajo dovoljenja oziroma podatkov, ki bi lahko vplivali na veljavnost dovoljenja;

– zagotavljati vse, kar je potrebno za nemoteno opravljanje nadzora carinskega organa.

(5) Dovoljenje preneha veljati, če imetnik dovoljenja – fizična oseba – umre ali s prenehanjem pravne osebe ali z vrnitvijo dovoljenja ali če carinski organ odvzame dovoljenje.

(6) Carinski organ odvzame dovoljenje, če imetnik dovoljenja ne izpolnjuje več pogojev iz četrtega odstavka, zlasti pa: če ne zagotavlja ustreznega sistema nadzora; če ne predloži ustreznega instrumenta zavarovanja plačila trošarine ali, če ga ne predloži v znesku, ki lahko zagotovi plačilo trošarinskega dolga; če prenehajo obstajati razlogi in pogoji, na podlagi katerih je bilo dovoljenje izdano; če je bilo dovoljenje izdano na podlagi nepopolnih ali netočnih podatkov; če ne odpravi nepravilnosti v roku, ki mu ga je določil carinski organ.

(7) Pritožba zoper odvzem dovoljenja ne zadrži izvršitve odločbe. Carinski organ lahko do odločitve o pritožbi odloži odvzem dovoljenja, če oceni, da bo pritožbi mogoče ugoditi.

(8) Podrobnejše določbe o izdaji in prenehanju veljavnosti dovoljenja predpiše minister, pristojen za finance.

X. VRAČILO PLAČANE TROŠARINE

30. člen

(pravica do vračila trošarine)

(1) Pravico do vračila plačane trošarine ima:

1. imetnik trošarinskega dovoljenja, ki je trošarinske izdelke, ki so že bili sproščeni v porabo, vnesel v trošarinsko skladišče;

2. uvoznik, ki vrača uvožene izdelke, od katerih je plačal trošarino, v tretjo državo oziroma na tretje ozemlje;

3. izvoznik, ki izvozi trošarinske izdelke, ki jih je nabavil s plačilom trošarine;

4. oseba, ki je pridobila trošarinske izdelke po ceni z vključeno trošarino ali je bila trošarina zanje plačana ob uvozu oziroma ob vnosu iz druge države članice, uporabljeni pa so bili za namene iz 44. člena in iz prvega odstavka 55. člena tega zakona;

5. oseba, ki je nabavila trošarinske izdelke po ceni z vključeno trošarino in jih porabila za izdelavo drugih trošarinskih izdelkov;

6. trošarinski zavezanec, ki je trošarinske izdelke prodal, v skladu s predpisanimi pogoji, osebi z 31. člena tega zakona brez obračunane trošarine, sam pa je nabavil trošarinske izdelke po ceni z vključeno trošarino, oziroma je trošarino plačal ob uvozu oziroma ob vnosu iz druge države članice;

7. pooblaščen ali nepooblaščen prejemnik, ki trošarinske izdelke, od katerih je plačal trošarino, v nespremenjenem stanju pošlje v trošarinsko skladišče;

8. oseba, ki je nabavila trošarinske izdelke po ceni z vključeno trošarino, jih umaknila iz tržišča, ker so postali neužitni oziroma neuporabni in jih uničila pod nadzorom carinskega organa.

(2) Trošarina iz tega člena se vrne pod pogoji in na način, ki ga določi minister, pristojen za finance.

(3) Trošarina iz tega člena se vrne v roku, določenem za vračilo v skladu z zakonom, ki ureja davčni postopek.

(4) Oseba iz 5. točke prvega odstavka tega člena uveljavlja pravico do vračila trošarine za trošarinski izdelek, porabljen v lastni proizvodnji na podlagi dokazila o plačilu trošarine za končni izdelek.

30.a člen

(vračilo trošarine pri gibanju trošarinskih izdelkov med državami članicami)

(1) Vračilo trošarine lahko zahteva oseba, ki v okviru opravljanja dejavnosti, trošarinske izdelke, ki so že bili sproščeni v porabo v Sloveniji, odpremi v drugo državo članico.

(2) Vračilo iz prejšnjega odstavka je mogoče, če pošiljatelj izpolnjuje naslednje pogoje:

– zahtevo za vračilo vložiti pri pristojnem carinskem organu pred začetkom odpreme,

– predloži pristojnemu carinskemu organu izvod trošarinskega dokumenta, na katerem je prejemnik potrdil prejem trošarinskih izdelkov,

– predloži dokument, ki dokazuje, da je v namembni državi članici trošarina plačana ali predloženo zavarovanje plačila trošarine ali uveden predpisan postopek za plačilo trošarine in, ki vsebuje najmanj naslednje podatke: naslov pristojnega carinskega organa v namembni državi članici, datum ter sklicno ali evidenčno številko obračuna trošarine v namembni državi članici,

– predloži vsa druga dokazila, ki jih carinski organ glede na okoliščine konkretnega primera zahteva z namenom, da bi ugotovil dejansko upravičenost do vračila plačane trošarine.

(3) Trošarina iz tega člena se vrne na način, ki ga določi minister, pristojen za finance.

XI. OPROSTITVE PLAČILA TROŠARINE

31. člen

(oprostitve za diplomatska in konzularna predstavništva in mednarodne organizacije)

(1) Trošarina se ne plačuje od trošarinskih izdelkov:

1. za službene potrebe diplomatskih in konzularnih predstavništev ter posebnih misij, akreditiranih v Sloveniji, razen konzularnih predstavništev, ki jih vodijo častni konzularni funkcionarji;

2. za službene potrebe mednarodnih organizacij, če to določajo mednarodne pogodbe, ki veljajo za Slovenijo;

3. za osebne potrebe tujega osebja diplomatskih in konzularnih predstavništev ter posebnih misij, akreditiranih v Sloveniji, vključno z njihovimi družinskimi člani;

4. za osebne potrebe tujega osebja mednarodnih organizacij, vključno z njihovimi družinskimi člani, če to določajo mednarodne pogodbe, ki veljajo za Slovenijo;

5. za potrebe oboroženih sil drugih držav članic Severnoatlantske zveze ali njihovega spremnega civilnega osebja ali za oskrbo njihovih menz in kantin;

6. za porabo v skladu z mednarodno pogodbo, ki jo je uveljavila Slovenija s tretjo državo ali mednarodno organizacijo, če ta pogodba za dobavo trošarinskih izdelkov predvideva oprostitev plačila davka na dodano vrednost.

(2) Oprostitev po tem členu se uveljavlja na podlagi potrdil ministrstva, pristojnega za zunanje zadeve.

(3) Če je v skladu z mednarodno pogodbo mogoče oprostitev uveljavljati le ob pogoju vzajemnosti, le-to potrdi ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve.

(4) Oprostitev plačila trošarine po 3. in 4. točki prvega odstavka tega člena ne morejo uveljavljati državljani Slovenije oziroma tuji državljani s stalnim prebivališčem v Sloveniji.

(5) Oprostitev plačila trošarine po tem členu se lahko uveljavljajo kot neposredna oprostitev ali kot vračilo plačane trošarine.

(6) Če upravičenci iz prvega odstavka tega člena pridobijo trošarinske izdelke iz druge države članice, jih pošiljatelj lahko pošlje pod režimom odloga plačila trošarine, če pošiljatelj spremlja trošarinski dokument in potrdilo o oprostitvi plačila trošarine na obrazcu, ki ga določa evropska zakonodaja.

(7) Če pošiljatelj pošilja trošarinske izdelke iz Slovenije v drugo državo članico osebam, katerih položaj po zakonodaji te države članice je primerljiv s položajem oseb iz prvega odstavka tega člena, jih lahko odpošlje pod režimom odloga plačila trošarine, če za pošiljko izda trošarinski dokument v skladu z 8. in 10. členom tega zakona, ki mu priloži potrdilo o oprostitvi plačila trošarine, ki ga izda država članica v katero se trošarinski izdelki pošiljajo.

(8) Trošarinski izdelki, ki so oproščeni plačila trošarine po tem členu, se ne smejo odtujiti razen, če je plačana trošarina.

(9) Način priznavanja oprostitev po tem členu predpiše minister, pristojen za finance.

32. člen

(druge oprostitev)

(1) Trošarina se ne plačuje od trošarinskih izdelkov:

1. ki so v prodaji na ladajah in letalih na linijah mednarodnega prometa in v prostocarinskih prodajalnah na letališčih in pristaniščih, odprtih za mednarodni promet;

2. ki jih potnik prinese s seboj v svoji osebni prtljagi iz tretjih držav oziroma tretjih ozemelj, če niso komercialne narave;

3. ki jih od fizične osebe iz tretje države oziroma tretjega ozemlja prejme fizična oseba v brezplačnih, priložnostnih malih pošiljkah, ki niso komercialne narave in vsebujejo samo izdelke, ki so namenjeni za osebno rabo prejemnika ali njegove družine;

4. energentov, ki so:

– v standardnih rezervoarjih motornih vozil, plovil ali letal, ki prihajajo iz drugih držav članic ali iz tretjih držav oziroma tretjih ozemelj ter so namenjena za uporabo kot pogonsko gorivo v teh vozilih in ne za nadaljnjo prodajo in so oproščena plačila uvoznih dajatev v skladu s carinskimi predpisi, ali

– v posebnih zabojnikih, ki prihajajo iz drugih držav članic ali iz tretjih držav oziroma tretjih ozemelj ter so namenjena specifični uporabi za delovanje oskrbnih sistemov teh zabojnikov med prevozom in so oproščena plačila uvoznih dajatev v skladu s carinskimi predpisi.

(2) Za namen tega člena imajo izrazi naslednji pomen:

1. standardni rezervoarji so:

– rezervoarji, ki jih proizvajalec trajno pritrdi v vsa motorna vozila istega tipa kot je zadevno vozilo in katerih stalna napeljava omogoča neposredno uporabo goriva, tako za pogon kakor za, kjer je to ustrezno, delovanje hladilnih ali drugih sistemov med prevozom. Plinski rezervoarji, montirani v motornih vozilih za neposredno uporabo plina kot goriva in rezervoarji, montirani v drugih sistemih, s katerimi je lahko opremljeno vozilo, se prav tako štejejo za standardne rezervoarje,

– rezervoarji, ki jih proizvajalec trajno pritrdi na vse posebne zabojnike istega tipa kot je zadevni posebni zabojnik in katerih stalna napeljava omogoča, da se gorivo med prevozom uporabi neposredno za delovanje hladilnih in drugih sistemov, s katerimi so opremljeni posebni zabojniki;

2. posebni zabojnik je vsak rezervoar za montirano posebno napravo za hladilne sisteme, sisteme dovajanja kisika, sisteme toplotne izolacije ali druge sisteme.

(3) Količinske omejitve za izvajanje tega člena in način uveljavljanja oprostitev po tem členu predpiše minister, pristojen za finance.

XII. OBRAČUNAVANJE IN PLAČEVANJE TROŠARINE

33. člen

(obdobje obračunavanja trošarine)

(1) Trošarinski zavezanci obračunavajo trošarino za trošarinske izdelke sami.

(2) Trošarinski zavezanec mora obračunavati trošarino v davčnem obdobju. Davčno obdobje je koledarski mesec.

34. člen

(predložitev obračuna trošarine)

(1) Trošarinski zavezanec mora izkazati obračunano trošarino v mesečnem obračunu trošarine.

(2) Mesečni obračun trošarine mora trošarinski zavezanec predložiti carinskemu organu do 25. dne naslednjega meseca po poteku davčnega obdobja.

(3) Trošarinski zavezanec mora predložiti obračun trošarine ne glede na to, ali je v predpisanem obdobju dolžan plačati trošarino ali ne.

(4) Če ima imetnik trošarinskega dovoljenja več kot eno trošarinsko skladišče, lahko predloži skupni obračun trošarine za vsa trošarinska skladišča.

(5) Če oproščeni uporabnik skladišči trošarinske izdelke v večih obratih, lahko predloži skupni obračun trošarine.

(6) V primeru prenehanja veljavnosti trošarinskega dovoljenja oziroma dovoljenja oproščenega uporabnika oziroma dovoljenja pooblaščenega prejemnika, se predloži obračun trošarine v 30 dneh po dnevu prenehanja, razen v primeru stečaja, likvidacije ali združitve.

(7) V primerih stečaja, likvidacije ali združitve se predloži obračun trošarine v 30 dneh po končanih postopkih.

35. člen

(plačevanje trošarine)

(1) Obračunana trošarina za davčno obdobje zapade v plačilo zadnjega dne v davčnem obdobju, plačana pa mora biti v 30 dneh po zapadlosti.

(2) Črtan.

(3) Trošarina iz šestega odstavka 34. člena tega zakona zapade v plačilo na dan prenehanja veljavnosti trošarinskega dovoljenja, plačana pa mora biti v 30 dneh po zapadlosti.

(4) Trošarina iz sedmega odstavka 34. člena tega zakona zapade v plačilo na dan dokončanja postopka stečaja, likvidacije ali združitve plačana pa mora biti v 30 dneh po zapadlosti.

(5) Vračilo plačane trošarine lahko imetnik trošarinskega dovoljenja iz 1. točke prvega odstavka 30. člena tega zakona, uveljavi z odbitkom od trošarinske obveznosti, izkazane v mesečnem obračunu ali z zahtevkom za vračilo.

35.a člen

(obračunavanje in plačevanje trošarine v posebnih primerih)

(1) Trošarina, ki jo je dolžan plačati nepooblaščen prejemnik trošarinskih izdelkov iz 29.b člena tega zakona zapade v plačilo na dan, ko je nepooblaščen prejemnik prejel trošarinske izdelke, plačana pa mora biti najpozneje v 30 dneh po zapadlosti.

(2) Trošarina, ki jo je dolžan plačati pošiljatelj oziroma prodajalec trošarinskih izdelkov oziroma druga oseba iz 8.a člena tega zakona, zapade v plačilo na dan, ko je prejemnik prejel trošarinske izdelke oziroma na dan, ko je pošiljatelj najavil carinskemu organu, da namerava v Slovenijo vnesti trošarinske izdelke, plačana pa mora biti najpozneje v 30 dneh po zapadlosti.

(3) Davčni zastopnik obračunava in plačuje trošarino v skladu s 34. in 35. členom tega zakona.

35.b člen

(zavarovanje plačila trošarine v posebnih primerih)

(1) Carinski organ lahko v primerih iz prejšnjega člena zahteva, da oseba, ki bi morala plačati trošarino, za čas od nastanka trošarinske obveznosti do dneva plačila predloži ustrezen instrument za zavarovanje plačila trošarine. Instrument za zavarovanje lahko za račun plačnika trošarine predloži tudi druga oseba, če carinski organ takšno zavarovanje glede na okoliščine konkretnega primera šteje za ustrezno.

(2) Carinski organ bo zahteval predložitev instrumenta za zavarovanje v skladu s prejšnjim odstavkom, če je pošiljka trošarinskih izdelkov iz druge države članice napovedana tako pozno, da rok za plačilo poteče šele po tem, ko so trošarinski izdelki že dobavljeni prejemniku v Sloveniji in v vseh drugih primerih, ko carinski organ glede na okoliščine primera oceni, da je plačilo trošarine ogroženo.

(3) Glede vrste in višine instrumenta za zavarovanje plačila trošarine po tem členu se smiselno uporablja 23. člen tega zakona.

36. člen

(obračunavanje in plačevanje trošarine pri uvozu)

Pri uvozu trošarinskih izdelkov, ki se sprostijo v porabo, se trošarina obračuna in plača, kot da bi bila uvozna dajatev, razen, če je plačilo trošarine odloženo v skladu s tem zakonom.

XIII. TROŠARINSKI IZDELKI

1. Alkohol in alkoholne pijače

37. člen
(definicije)

(1) Trošarina se plačuje od: piva, vina, drugih fermentiranih pijač, vmesnih pijač ter etilnega alkohola (v nadaljnjem besedilu: alkohol in alkoholne pijače).

(2) Vrsta alkohola oziroma alkoholne pijače se določi glede na uvrstitev izdelka v tarifno oznako kombinirane nomenklature carinske tarife, veljavne na dan pričetka uporabe tega zakona (v nadaljnjem besedilu: tarifna oznaka) in v odvisnosti od vsebnosti alkohola.

(3) Vsebnost alkohola je volumenski odstotek alkohola pri temperaturi 20 stopinj C. Vsebnost alkohola se označi z oznako »vol.%.«

38. člen
(piva)

Piva so:

1. vsak izdelek iz tarifne oznake 2203 00 z vsebnostjo alkohola, ki presega 0,5 vol.%;
2. vsak izdelek, ki je mešanica piva in brezalkoholnih pijač, ki se uvršča v tarifno oznako 2206 00, z vsebnostjo alkohola, ki presega 0,5 vol.%.

39. člen
(mirna in peneča vina)

(1) Mirna vina so vsi izdelki iz tarifne oznake 2204 in 2205, razen penečih vin, in sicer:

1. z vsebnostjo alkohola, ki presega 1,2 vol.%, ne presega pa 15 vol.%, pod pogojem, da je ves alkohol v končnem izdelku dobljen samo s fermentacijo;
2. z vsebnostjo alkohola, ki presega 15 vol.%, ne presega pa 18 vol.%, pod pogojem, da je ves alkohol v končnem izdelku dobljen samo s fermentacijo in da niso oplemenitena.

(2) Peneča vina so vsi izdelki iz tarifnih oznak 2204 10, 2204 21 10, 2204 29 10 in 2205, in sicer:

1. v steklenicah s šampanjskim zamaškom, pritrjenim z žičnimi košaricami ali, ki imajo povišan tlak zaradi ogljikovega dioksida v raztopini 3 ali več barov;
2. z vsebnostjo alkohola, ki presega 1,2 vol.%, ne presega pa 15 vol.%, pod pogojem, da je ves alkohol v končnem izdelku dobljen samo s fermentacijo.

40. člen
(druge fermentirane pijače, razen vina in piva)

(1) Med druge mirne fermentirane pijače se uvrščajo vsi drugi izdelki iz tarifnih oznak 2204 in 2205, ki se ne uvrščajo med mirna vina po prejšnjem členu in izdelki iz tarifne oznake 2206 00, ki se ne uvrščajo med piva iz 38. člena in izdelki, ki se ne uvrščajo med druge peneče fermentirane pijače po tem členu, in sicer:

1. z vsebnostjo alkohola, ki presega 1,2 vol.%, ne presega pa 10 vol.%;
2. z vsebnostjo alkohola, ki presega 10 vol.%, ne presega pa 15 vol.%, pod pogojem, da je ves alkohol v končnem izdelku dobljen samo s fermentacijo.

(2) Med druge peneče fermentirane pijače se uvrščajo izdelki iz tarifnih oznak 2206 00 31, 2204 10, 2204 21 10, 2204 29 10 in 2205, ki se ne uvrščajo med vina in peneča vina, in sicer:

1. v steklenicah s šampanjskim zamaškom, pritrjenim z žičnimi košaricami ali, ki imajo povišan tlak zaradi ogljikovega dioksida v raztopini 3 ali več barov;
2. z vsebnostjo alkohola, ki presega 1,2 vol.%, ne presega pa 13 vol.%;
3. z vsebnostjo alkohola, ki presega 13 vol.%, ne presega pa 15 vol.%, pod pogojem, da je ves alkohol v končnem izdelku dobljen samo s fermentacijo.

41. člen
(vmesne pijače)

(1) Vmesne pijače so vsi izdelki z vsebnostjo alkohola, ki presega 1,2 vol.%, ne presega pa 22 vol.% iz tarifnih oznak: 2204, 2205 in 2206 00, ki niso zajeti v 38., 39. in 40. členu tega zakona.

(2) Ne glede na 40. člen tega zakona so vmesne pijače vse mirne fermentirane pijače iz prvega odstavka 40. člena tega zakona z vsebnostjo alkohola, ki presega 5,5 vol.% in ni dobljen samo s fermentacijo ter vse peneče fermentirane pijače iz drugega odstavka 40. člena tega zakona z vsebnostjo alkohola, ki presega 8,5 vol.% in ni dobljen samo s fermentacijo.

42. člen
(etilni alkohol)

Med etilni alkohol se uvrščajo:

1. vsi izdelki iz tarifnih oznak 2207 ali 2208 z vsebnostjo alkohola, ki presega 1,2 vol.%, ne glede na to, če so sestavni del izdelka, ki se uvršča v drugo poglavje kombinirane nomenklature;
2. izdelki iz tarifnih oznak 2204, 2205 in 2206 00 z vsebnostjo alkohola, ki presega 22 vol.%;
3. druge alkoholne pijače, ki niso zajete v prejšnjih členih.

43. člen
(trošarinska osnova in znesek trošarine)

(1) Trošarinska osnova za vina, vmesne in fermentirane pijače je količina trošarinskih izdelkov, merjena v hektolitrih; za pivo in etilni alkohol pa prostominska vsebnost alkohola na en hektoliter.

(2) Trošarina se plačuje v višini:

1. 1.643 tolarjev za 1% prostominske vsebnosti alkohola na en hektoliter piva;
2. 0 tolarjev za en hektoliter mirnega vina;
3. 0 tolarjev za en hektoliter penečega vina;
4. 0 tolarjev za en hektoliter drugih fermentiranih pijač;
5. 15.000 tolarjev za en hektoliter vmesnih pijač;
6. 166.500 tolarjev za 100% prostominske vsebnosti alkohola na en hektoliter etilnega alkohola.

(3) V prostocarinskih prodajalnah se trošarina plačuje v višini 90% trošarine, določene v prejšnjem odstavku.

44. člen
(uporaba za namene, za katere se ne plača trošarina)

(1) Uporaba alkohola in alkoholnih pijač je oproščena trošarine, če se uporablja kot surovina v:

- proizvodnji zdravil;
- proizvodnji kisa iz tarifne oznake 2209 00;
- proizvodnji živil, pod pogojem, da vsebnost alkohola pri čokoladnih izdelkih iz tarifne oznake 1806 ne presega 8,5 litrov čistega alkohola na 100 kg izdelkov oziroma, pri drugih živilskih izdelkih 5 litrov čistega alkohola na 100 kg izdelkov;
- v proizvodnji neprehrambenih izdelkov;
- v proizvodnji arom in brezalkoholnih pijač, katerih vsebnost alkohola ne presega 1,2 vol.% ter izdelkov, ki kot končni izdelki ne vsebujejo alkohola.

(2) Etilni alkohol se lahko odpremi oproščnemu uporabniku iz trošarinskega skladišča ali uvozi ali vnese v Slovenijo brez plačila trošarine za uporabo v proizvodnji neprehrambenih izdelkov samo, če je denaturiran, razen v primerih, določenih v skladu s predpisi iz šestega odstavka tega člena.

(3) Postopek denaturacije alkoholnih izdelkov se lahko izvrši le v trošarinskem skladišču z uporabo predpisanega denaturanta in postopka denaturiranja.

(4) Uporaba etilnega alkohola v zdravstvene namene je oproščena plačila trošarine, če ga nabavljajo zdravstveni domovi, bolnišnice, klinični inštitut in lekarne, ki pridobijo do-

voljenje carinskega organa v skladu s 26. členom tega zakona. Ne glede na določbo 5. točke drugega odstavka 26. člena tega zakona, zdravstveni domovi, bolnišnice, klinični inštitut in lekarne ne predložijo instrumenta za zavarovanje plačila trošarine po tem zakonu.

(5) Uporaba etilnega alkohola za znanstveno raziskovalno delo je oproščena plačila trošarine, če ga nabavljajo javni zavodi ali druge osebe, ki pridobijo dovoljenje carinskega organa v skladu s 26. členom tega zakona. Ne glede na 5. točko drugega odstavka 26. člena tega zakona, te ustanove ne predložijo instrumenta za zavarovanje plačila trošarine po tem zakonu.

(6) Denaturant iz tretjega odstavka tega člena in popolni denaturant iz drugega in šestega odstavka 12. člena tega zakona predpiše minister, pristojen za finance.

45. člen

(mali proizvajalci vina in žganja)

(1) Mali proizvajalec vina in žganja iz drugega odstavka 17. člena tega zakona obračunava in plačuje trošarino po določbah tega člena.

(2) Mali proizvajalec vina je fizična oseba, ki ima v lasti oziroma v uporabi vsaj 0,05 hektara in največ 20 hektarov vinograda in opremo za proizvodnjo vina, s katero prideluje vino iz lastnega pridelka grozdja ter letno ne proizvede več kot 100.000 litrov vina.

(3) Mali proizvajalec vina plačuje trošarino za proizvedene količine vina v koledarskem letu, zmanjšane za količine, dovoljene za lastno rabo.

(4) Trošarina za vino iz prejšnjega odstavka se plačuje po stopnji, ki velja za mirna vina na dan 30. novembra tekočega leta oziroma za vina posebnih trgategv na dan 31. marca naslednjega leta.

(5) Mali proizvajalec vina predloži obračun trošarine za vino do 31. decembra tekočega leta, obračun trošarine za vina posebnih trgategv pa do 30. aprila naslednjega leta.

(6) Mali proizvajalec žganja je fizična oseba, ki ima v lasti oziroma v uporabi kotel za kuhanje žganja s prostornino 40 litrov ali več ter ne opravlja dejavnosti proizvodnje žganja in letno ne proizvede več kot 500 litrov žganja. Za žganje se štejejo naravna žganja iz tarifne oznake 2208 kombinirane nomenklature carinske tarife, dobljena z destilacijo alkoholno prevrelega soka, drozge, tropin ali pikeja iz sadja, grozdja, gozdnih plodov ali alkoholno prevrele melase iz sladkorne pese, žit, krompirja in drugih kmetijskih rastlin ter brez dodanega sladkorja, škrobnega sirupa ali surovin na bazi škroba, surovega in rafiniranega etilnega alkohola ter brez umetnih barvil in arome.

(7) Mali proizvajalec žganja plačuje trošarino v pavšalnem letnem znesku.

(8) Trošarina za vsak kotel s prostornino 40 do 100 litrov znaša 3.000 tolarjev, za vsak kotel s prostornino nad 100 litrov in več pa 6.000 tolarjev.

(9) Malemu proizvajalcu žganja odmeri trošarinsko obveznost carinski organ z odločbo do 30. aprila tekočega leta.

(10) Obračunana oziroma z odločbo odmerjena trošarina zapade v plačilo 30. dan po predložitvi obračuna oziroma vročitvi odločbe.

(11) Ob prijavi začetka proizvodnje v skladu z 62. členom tega zakona morajo carinskemu organu mali proizvajalci vina sporočiti tudi podatek o skupni površini vinogradov, mali proizvajalci žganja pa podatek o prostornini posameznega kotla, ki jih imajo v lasti oziroma uporabi.

(12) Če lastnik oziroma uporabnik kotla najkasneje do 30. aprila tekočega leta sporoči carinskemu organu, da kotel ni v uporabi in zahteva njegovo zapečatenje, v naslednjih davčnih obdobjih ne nastane trošarinska obveznost dokler je kotel zapečaten. V letu, ko carinski organ kotel odpečati ali ugotovi, da je bil odpečaten brez soglasja carinskega organa, nastane trošarinska obveznost skladno s sedmim in osmim odstavkom tega člena.

(13) Zapečatenje in odpečatenje kotla opravi carinski organ na zahtevo in stroške lastnika oziroma uporabnika kotla. Stroške zapečatenja in odpečatenja kotla določi minister, pristojen za finance.

(14) Zgornjo mejo količine vina za lastno rabo iz tretjega odstavka tega člena predpiše minister, pristojen za finance, v soglasju z ministrom, pristojnim za kmetijstvo.

(15) Ne glede na 33., 34. in 35. člen tega zakona, trošarinski zavezanec, ki proizvaja žganje v količini, ki presega količino iz šestega odstavka tega člena, vendar ne opravlja dejavnosti proizvodnje žganja, obračunava in plačuje trošarino v davčnem obdobju, ki je enako koledarskemu letu. Trošarino mora plačati najpozneje do 30. aprila tekočega leta za preteklo leto.

(16) Podrobnejše določbe o izvajanju tega člena predpiše minister, pristojen za finance.

46. člen

(evidentiranje prodaje oziroma uvoza opreme za izdelovanje etilnega alkohola)

Proizvajalci, prodajalci in uvozniki opreme za proizvodnjo etilnega alkohola vodijo evidenco kupcev in jo predložijo carinskemu organu na njegovo zahtevo. Vodenje evidenc ni potrebno za steklene destilirne aparate, ki se uporabljajo za znanstvene in izobraževalne namene in za gospodinjne sokovnike.

2. Tobačni izdelki

47. člen

(opredelitev tobačnih izdelkov)

Trošarina se plačuje od cigaret, cigar in cigariloso, in tobaka za kajenje.

48. člen

(cigarete)

(1) Cigarete so:

1. zvitki tobaka, ki se lahko pokadijo takšni kot so, in se ne uvrščajo med cigare in cigarilose po tem zakonu;

2. zvitki tobaka, ki se na preprost, neindustrijski način vstavijo v tulce iz cigaretnega papirja oziroma zavijejo v papir za zvijanje cigaret.

(2) Cigarete so tudi izdelki, ki so v celoti ali deloma izdelani iz tobačnih nadomestkov in izpolnjujejo pogoje iz prejšnjega odstavka, razen izdelkov, ki se uporabljajo izključno v zdravstvene namene.

(3) Kot ena cigareta se šteje zvitik tobaka, katerega dolžina brez filtra oziroma ustnika je do 9 cm.

(4) Za zvitik tobaka, katerega dolžina brez filtra oziroma ustnika presega 9 cm, se število cigaret, za katere je potrebno plačati specifično trošarino določi tako, da se dolžina zvitka tobaka deli s številom 9 in dobljeni izid zaokroži navzgor na celo število.

49. člen

(cigare in cigarilosi)

(1) Cigare in cigarilosi so zvitki tobaka, ki se lahko pokadijo takšni kot so, ob pogoju, da so:

1. v celoti narejeni iz naravnega tobaka ali

2. z zunanjim ovojem iz naravnega tobaka ali

3. polnjeni z zdrobljenim mešanim tobakom in z zunanjim ovojem tobačne barve, ki v celoti ovija izdelek, vključno filter, kjer je to primerno, vendar ne ovija ustnika pri cigarah z ustnikom, in s prevezo, oboje iz rekonstituiranega tobaka, katerih teža za enoto brez filtra ali ustnika ni manjša od 1,2 grama in kjer je ovoj glede na vzdolžno os cigare spiralno ovit pod ostrim kotom najmanj 30° ali

4. polnjeni z zdrobljenim mešanim tobakom in z zunanjim ovojem tobačne barve iz rekonstituiranega tobaka, ki v celoti

ovija izdelek, vključno filter, kjer je to primerno, vendar ne ovija ustnika pri cigarah z ustnikom, katerih teža na enoto brez filtra ali ustnika ni manjša od 2,3 grama, obseg cigare pa je najmanj ena tretjina dolžine cigare in ne manjši od 34 mm.

(2) Cigare in cigarilosi so tudi izdelki, ki so v celoti ali deloma izdelani iz tobačnih nadomestkov in izpolnjujejo pogoje iz prejšnjega odstavka, razen izdelkov, ki se uporabljajo izključno v zdravstvene namene, ob pogoju, da imajo:

1. zunanji ovoj iz naravnega oziroma rekonstituiranega tobaka;
2. zunanji ovoj in prevezo iz rekonstituiranega tobaka.

50. člen

(tobak za kajenje)

(1) Tobak za kajenje je:

1. tobak, ki je rezan ali kako drugače razkosan, zvit ali stisnjen v kose in ga je moč kaditi brez nadaljnje industrijske obdelave;

2. tobakovi odpadki, ki se lahko kadijo in se ne uvrščajo med cigarete oziroma med cigare in cigarilose po tem zakonu.

(2) Tobak za kajenje so tudi izdelki, ki so v celoti ali deloma izdelani iz tobačnih nadomestkov in izpolnjujejo pogoje iz prvega odstavka tega člena, razen izdelkov, ki se uporabljajo izključno v zdravstvene namene.

(3) Tobak za kajenje, v katerem je glede na težo tobaka več kot 25% tobačnih delcev krajših ali ožjih od 1,0 mm, se šteje za drobno rezani tobak za zvijanje cigaret.

51. člen

(trošarinska osnova, stopnja in znesek trošarine)

(1) Trošarinska osnova za tobačne izdelke je 1000 kosov in drobnoprodajna cena oziroma kilogram izdelka.

(2) Trošarina od cigaret se plačuje kot specifična trošarina, ki je določena v znesku za 1000 kosov in kot proporcionalna trošarina, ki je določena v odstotku od drobnoprodajne cene cigaret.

(3) S 1. julijem 1999 se trošarina od cigaret določi v višini 45% drobnoprodajne cene najbolje prodajanih cigaret v Sloveniji, in sicer tako, da se specifična trošarina določi v višini 20% od skupne davčne obremenitve najbolje prodajanih cigaret v Sloveniji, ki vključuje trošarino in davek na dodano vrednost od teh cigaret.

(4) S 1. julijem 2001 se trošarina določi v višini 46% drobnoprodajne cene najbolje prodajanih cigaret v Sloveniji; s 1. januarjem 2002 se trošarina določi v višini 49% drobnoprodajne cene najbolje prodajanih cigaret v Sloveniji, s 1. julijem 2002 se trošarina določi v višini 51% drobnoprodajne cene najbolje prodajanih cigaret v Sloveniji, s 1. januarjem 2003 se trošarina določi v višini 53% drobnoprodajne cene najbolje prodajanih cigaret v Sloveniji, s 1. julijem 2003 se trošarina določi v višini 55% drobnoprodajne cene najbolje prodajanih cigaret v Sloveniji in s 1. januarjem 2004 se trošarina določi v višini 57% drobnoprodajne cene najbolje prodajanih cigaret v Sloveniji.

(5) Trošarina se določi tako, da znaša:

- najmanj 57% drobnoprodajne cene enega zavojčka cigarete iz najbolje prodajane cenovnega razreda v Sloveniji in
- od 1. julija 2004 najmanj 50 evrov v tolarški protivrednosti, od 1. julija 2005 najmanj 54 evrov v tolarški protivrednosti, od 1. julija 2006 najmanj 58 evrov v tolarški protivrednosti, od 1. julija 2007 najmanj 62 evrov v tolarški protivrednosti in od 1. januarja 2008 najmanj 64 evrov v tolarški protivrednosti za 1000 kosov cigaret iz najbolje prodajane cenovnega razreda v Sloveniji.

(6) Znesek specifične trošarine in stopnjo proporcionalne trošarine po tretjem, četrtem in petem odstavku tega člena določi vlada na osnovi drobnoprodajne cene cigaret iz najbolje prodajane cenovnega razreda, ki velja na dan 1. januarja za tekoče leto.

(7) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka, vlada do vključno 31. decembra 2007 določa znesek specifične in stopnjo proporcionalne trošarine na osnovi drobnoprodajne cene cigaret iz najbolje prodajane cenovnega razreda, ki ga ugotavlja na dan 1. januarja za obdobje do 30. junija in na dan 1. julija za obdobje do 31. decembra. Če se v teku polletja dodatno spremeni drobnoprodajna cena cigaret iz najbolje prodajane cenovnega razreda, lahko vlada ustrezno spremeni znesek specifične in stopnjo proporcionalne trošarine.

(8) Trošarina se plačuje v višini:

1. za cigare in cigarilose: 0 tolarjev za 1.000 kosov in 5% od drobnoprodajne cene;
2. za drobno rezan tobak: 32 evrov v tolarški protivrednosti za en kilogram;
3. za ostali tobak za kajenje: 20 evrov v tolarški protivrednosti za en kilogram.

(9) V prostocarinskih prodajalnah se trošarina plačuje v višini 60% trošarine, določene v prejšnjih odstavkih.

(10) Drobnoprodajna cena iz prvega odstavka tega člena je cena, ki jo določi proizvajalec oziroma davčni zastopnik oziroma pooblaščen ali nepooblaščen prejemnik oziroma uvoznik. Drobnoprodajna cena vključuje trošarino in davek na dodano vrednost.

(11) Oseba iz prejšnjega odstavka mora prijaviti drobnoprodajne cene pristojnemu carinskemu organu, in sicer 30 dni pred sprostitvijo tobačnih izdelkov v porabo po tako določenih cenah, drobnoprodajne cene cigaret iz najbolje prodajane cenovnega razreda pa mora prijaviti najpozneje 45 dni pred sprostitvijo teh cigaret v porabo.

(12) Prodaja tobačnih izdelkov po drobnoprodajnih cenah, ki so višje od prijavljenih, ni dovoljena.

52. člen

(tobačna znamka)

(1) Sprostitev tobačnih izdelkov v porabo in sprostitev uvoženih tobačnih izdelkov v prost promet, razen če uvoznik prevažata tobačne izdelke v trošarinsko skladišče ali v prsto carinsko prodajalno, je dovoljena le, če so tobačni izdelki označeni s tobačno znamko.

(2) Tobačno znamko lahko pridobi imetnik trošarinskega dovoljenja, pri uvozu pa uvoznik tobačnih izdelkov.

(3) Tobačna znamka mora biti nalepljena na embalažo pod celofanskim ali drugim papirjem tako, da je vidna in je ni mogoče odstraniti, ne da bi bila poškodovana embalaža, razen pri originalni embalaži za cigare in cigarilose, ki ne vsebuje celofanskega ali drugega papirja, kjer je tobačna znamka lahko nalepljena neposredno na embalažo.

(4) Natančnejše predpise v zvezi z izračunavanjem trošarine, naročanjem, prodajo, distribucijo, plačilom, vračanjem ter uničevanjem tobačnih znamk predpiše minister, pristojen za finance.

3. Energenti in električna energija

53. člen

(definicije)

(1) Trošarina se plačuje od energentov in električne energije, ki se uporabljajo kot pogonsko gorivo ali gorivo za ogrevanje.

(2) Vrsta energentov in električne energije se določi glede na uvrstitev v tarifno oznako kombinirane nomenklature carinske tarife, veljavne na dan uveljavitve tega zakona ali glede na značilnosti posameznega izdelka.

(3) Po tem zakonu se za energente štejejo:

- izdelki iz tarifnih oznak od 1507 do 1518, če so namenjeni za uporabo kot gorivo za ogrevanje ali pogonsko gorivo;
- izdelki iz tarifnih oznak 2701 in 2702;
- izdelki iz tarifnih oznak od 2704 do 2715;

– izdelki iz tarifnih oznak 2901 in 2902;
– izdelki iz tarifne oznake 2905 11 00, ki niso sintetičnega izvora, če so namenjeni za uporabo kot gorivo za ogrevanje ali pogonsko gorivo;

- izdelki iz tarifne oznake 3403;
- izdelki iz tarifne oznake 3811;
- izdelki iz tarifne oznake 3817;
- izdelki iz tarifne oznake 3824 90 99, če so namenjeni za uporabo kot gorivo za ogrevanje ali pogonsko gorivo.

(4) Za energente po tem zakonu se štejejo tudi:

1. vsak izdelek, razen biogoriva, ki je naprodaj oziroma se uporablja oziroma je glede na namen uporabe pogonsko gorivo;

2. aditivi oziroma ekstenderji, ki so dodani pogonskim gorivom;

3. vsak drug ogljikovodik, ki je naprodaj oziroma se uporablja oziroma je glede na namen uporabe gorivo za ogrevanje, razen šote ali biomase.

(5) Za biomaso iz prejšnjega odstavka se štejejo biološko razgradljive frakcije izdelkov, odpadkov in ostankov iz kmetijstva (vključno s snovmi rastlinskega in živalskega izvora), gozdarstva in povezanih panog, kot tudi biološko razgradljive frakcije industrijskih in komunalnih odpadkov.

(6) Za biogoriva po tem zakonu se štejejo:

1. bioetanol (etilni alkohol-C₂H₅OH) iz tarifne oznake 2207 10 00 – nenedaturiran, koncentracije 80 vol.% ali več in iz tarifne oznake 2207 20 00 – denaturiran, kakršnekoli koncentracije;

2. biodizel (mono alkil (običajno metil) ester maščobnih kislin) iz tarifne oznake 3824 90 99;

3. etil tertio butileter (imenovan tudi etil butil sulfid-C₂H₅-S-C₄H₉) iz tarifne oznake 2930 90 70;

4. bioplin (mešanica plinov: metana-CH₄ (več kot 45 vol.%), ogljikovega dioksida-CO₂ in v sledovih dušika-N₂, vodika-H₂ in vodikovega sulfida-H₂S) iz tarifne oznake 2705 00 00;

5. biodimetileter (CH₃-O-CH₃) iz tarifne oznake 2905 11 00.

(7) Za električno energijo po tem zakonu se šteje energija iz tarifne oznake 2716.

(8) Ta zakon se ne uporablja za:

– energente, ki se uporabljajo za dvojno rabo, t.j. kot gorivo za ogrevanje ter hkrati za namen, ki ni pogon ali ogrevanje (npr. uporaba energentov za kemično redukcijo, uporaba v elektrolitskih in metalurških procesih);

– električno energijo, ki se uporablja za kemijsko redukcijo in elektrolitične in metalurške procese;

– električno energijo, kadar ta predstavlja več kot 50% stroška izdelka.

54. člen

(trošarinska osnova in znesek trošarine)

(1) Trošarinska osnova je količina električne energije v megavatnih urah oziroma količina energentov v kilogramih, kubičnih metrih, litrih ali gigajoulih kalorične vrednosti, kot je določeno pri posamezni trošarini po tem členu.

(2) Če je količinska enota za trošarino določena v litrih oziroma kubičnih metrih, se liter oziroma kubični meter merita pri temperaturi +15 stopinj C.

(3) Trošarina se plačuje v višini:

	tolarjev
1. od motornega bencina iz tarifnih oznak 2710 11 31, 2710 11 41, 2710 11 45, 2710 11 49, 2710 11 51 in 2710 11 59 (za 1.000 litrov), in sicer:	
1.1. letalski bencin	99.124
1.2. osvinčeni bencin z vsebnostjo svinca nad 0,013 g/l	99.124

1.3. neosvinčeni bencin z vsebnostjo svinca do 0,013 g/l in z oktanskim številom (RON) do manj kot 98
 90.371 |

1.4. neosvinčeni bencin z vsebnostjo svinca do 0,013 g/l in z oktanskim številom (RON) 98 ali več
 90.371 |

2. od plinskega olja iz tarifnih oznak od 2710 19 41 do 2710 19 49 (za 1.000 litrov), in sicer:

2.1. za pogonski namen
 76.856 |

2.2. za gorivo za ogrevanje
 9.934 |

3. od utekočinjenega naftnega plina iz tarifnih oznak od 2711 12 11 do 2711 19 00 (za 1.000 kilogramov), in sicer:

3.1. za pogonski namen
 32.200 |

3.2. za gorivo za ogrevanje
 0 |

4. od metana iz tarifne oznake 2711 29 00 (za 1.000 kilogramov), in sicer:

4.1. za pogonski namen
 32.200 |

4.2. za gorivo za ogrevanje
 0 |

5. od naravnega plina (tarifni oznaki 2711 11 00 in 2711 21 00) (za en kubični meter), in sicer:

5.1. za pogonski namen
 23,50 |

5.2. za gorivo za ogrevanje
 2,70 |

6. od kerozina iz tarifnih oznak od 2710 19 21 in 2710 19 25 (za 1.000 litrov), in sicer:

6.1. za pogonski namen
 71.106 |

6.2. za gorivo za ogrevanje
 5.000 |

7. od kurilnega olja iz tarifnih oznak od 2710 19 61 do 2710 19 69 (za 1.000 kilogramov)

 5.000 |

8. od električne energije iz tarifne oznake 2716 (za 1 megavatno uro)

 236 |

9. od trdih goriv iz tarifnih oznak 2701, 2702 in 2704 (za 1 gigajoul kalorične vrednosti)

 70,6 |

(4) Od drugih energentov iz tretjega odstavka 53. člena tega zakona, se trošarina plačuje glede na namen uporabe po stopnji, ki je predpisana za enakovredno pogonsko gorivo oziroma gorivo za ogrevanje.

(5) Trošarina za aditive in ekstenderje, ki so dodani energentu, je enaka trošarini za energent, kateremu so dodani.

(6) Od izdelkov iz 1. in 3. točke četrtega odstavka 53. člena tega zakona se trošarina plačuje glede na namen uporabe po stopnji, ki je predpisana za enakovredno pogonsko gorivo oziroma gorivo za ogrevanje.

(7) Za energente, ki se dokazljivo porabijo za pogon statičnih delovnih strojev, strojev v gradbeništvu in strojogradnji, motornih tirnih vozil v železniškem prometu ter žičnic in strojev ter naprav na smučiščih, imajo kupci – osebe, ki opravljajo dejavnost, pravico do vračila trošarine v višini 50% trošarine, ki je predpisana za pogonski namen.

(8) Način vračila trošarine, carinski organ, pristojen za vračilo, roke za predložitev zahtevka, roke za vračilo trošarine ter pogoje, ki jih mora izpolnjevati kupec energentov iz prejšnjega odstavka, predpiše minister, pristojen za finance.

(9) Za energente, ki se porabijo za pogon kmetijske in gozdarske mehanizacije (vključno s traktorji), imajo kupci pravico do vračila trošarine v višini 50% trošarine, ki je predpisana za pogonski namen.

(10) Količine, na katere se nanaša pravica do vračila plačane trošarine, način vračila trošarine, carinski organ, pristojen za vračilo, roke za predložitev zahtevka, roke za vračilo trošarine ter pogoje, ki jih mora izpolnjevati kupec energentov iz prejšnjega odstavka, predpiše minister, pristojen za finance v soglasju z ministrom, pristojnim za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano.

(11) Za energente, katerim se v trošarinskem skladišču doda biogorivo iz šestega odstavka 53. člena tega zakona ali izdelki iz tarifnih oznak od 1507 do 1518, 3824 90 55, 3824 90 80, 3824 90 85, 2201, 2851 00 10, 4401 in 4402, ima imetnik

trošarinskega skladišča pravico do vračila plačane trošarine ali do oprostitve plačila trošarine sorazmerno deležu dodanega izdelka, vendar do največ 25%.

(12) Količine, na katere se nanaša pravica do vračila plačane trošarine ali do oprostitve plačila trošarine, način vračila trošarine, carinski organ, pristojen za vračilo, roke za predložitev zahtevka, roke za vračilo trošarine ter pogoje, ki jih mora izpolnjevati imetnik trošarinskega skladišča iz prejšnjega odstavka, predpiše minister, pristojen za finance v soglasju z ministrom, pristojnim za kmetijstvo ter ministrom, pristojnim za okolje.

(13) Ne glede na znesek iz 5.1. in 5.2. točke tretjega odstavka tega člena, se do 1. maja 2014 trošarina za naravni plin za ogrevanje in za pogonski namen plačuje v znesku 1,50 tolarjev za en kubični meter.

(14) Trošarina iz 8. točke tretjega odstavka tega člena se začne plačevati s 1. januarjem 2007.

(15) Ne glede na zneske iz 2.1., 6.1. in 9. točke tretjega odstavka tega člena, se od 1. januarja 2010 trošarina plačuje:

– od plinskega olja za pogonski namen	330 evrov v tolarški protivrednosti;
– od kerozina za pogonski namen	330 evrov v tolarški protivrednosti;
– od trdih goriv	0,30 evrov v tolarški protivrednosti.

55. člen

(uporaba energentov in električne energije za namene, za katere se ne plača trošarina)

(1) Trošarina se ne plačuje od energentov in električne energije:

1. ki se uporabljajo kot pogonsko gorivo v letalskem in pomorskem prometu, razen v primeru uporabe letala oziroma plovila za zasebne namene, ter za pogon ribiških ladij;

2. ki se uporabljajo v obratih za proizvodnjo električne energije in v obratih za skupno proizvodnjo električne in toplotne energije;

3. ki jih proizvajalec v svojih proizvodnih prostorih porabi za nadaljnjo predelavo oziroma proizvodnjo netrošarinskih izdelkov ali drugih energentov in električne energije, razen če so bili uporabljeni kot pogonsko gorivo za transportna sredstva;

4. ki so injicirani v plavže za namene kemične redukcije kot dodatek koksu, ki je osnovno gorivo;

5. ki se porabijo za druge namene in ne kot pogonsko gorivo ali gorivo za ogrevanje;

6. ki se uporabljajo za proizvodnjo drugih nekovinskih mineralnih izdelkov.

(2) Za uporabo letala oziroma plovila za zasebne namene iz 1. točke prejšnjega odstavka se šteje lastnikova uporaba letala oziroma plovila ali uporaba na podlagi najema oziroma drugega naslova, ki se ne more opredeliti kot pridobitna dejavnost oziroma v primerih, ko se ne uporablja za prevoz potnikov ali blaga oziroma, ko ne gre za opravljanje prevoznih storitev oziroma v primeru, ko letala oziroma plovila uporabljajo državni organi.

(3) Minister, pristojen za finance, predpiše postopke za uveljavitev oprostitve iz 1. točke prvega odstavka tega člena.

56. člen

(označitev energentov)

(1) Plinska olja iz tarifnih oznak 2710 19 41, 2710 19 45 in 2710 19 49 ter kerozini iz tarifne oznake 2710 19 25, ki se uporabljajo kot gorivo za ogrevanje, morajo biti označeni s predpisanim sredstvom za označevanje. Označevanje energentov se lahko opravlja le v trošarinskem skladišču, ki ima dovoljenje carinskega organa za označevanje. Energent, ki je označen v skladu s predpisi drugih držav članic, se šteje za označen energent.

(2) Energent, uvožen v Skupnost, se šteje za označen, če uvoznik predloži potrdilo tujega davčnega oziroma carin-

skega organa, proizvajalca oziroma tujega označevalca, da je bil označen izven Skupnosti in da, glede na vrsto in količino, vsebuje tiste snovi za označevanje, ki so predpisane na podlagi tega zakona. Če uvoznik potrdila ne predloži ali ne more na drug način dokazati, da je uvoženi energent označen, se energent šteje za neoznačen.

(3) Skladiščenje posameznih energentov mora biti organizirano na način, ki zagotavlja, da drugi izdelki ne vplivajo na nevtraliziranje sredstva za označevanje.

(4) Vrsto in količino sredstva za označevanje ter postopek označevanja energentov na podlagi tega člena, predpiše minister, pristojen za finance.

57. člen

(uporaba označenih energentov)

(1) Označeni energenti, ki se uporabljajo za ogrevanje, se ne smejo uporabljati za noben drug namen ter se ne smejo točiti za pogon motornih vozil oziroma plovil ali drugih motorjev oziroma se ne smejo točiti v standardni rezervoar motornih vozil oziroma plovil ali drugih motorjev.

(2) Energent v standardnem rezervoarju motornih vozil oziroma plovil ali drugih motorjev se šteje za označeni energent, če vsebuje sredstvo za označevanje v katerikoli koncentraciji. Metodo, s katero se ugotavlja prisotnost sredstva za označevanje, predpiše minister, pristojen za finance.

(3) Iz energenta, označenega v skladu s 56. členom tega zakona, ni dovoljeno odstraniti sredstva za označevanje oziroma zmanjševati njegove koncentracije.

(4) Energentu, označenemu v skladu s 56. členom tega zakona, ni dovoljeno dodajati substanc, ki onemogočajo ugotavljanje označenosti.

57.a člen

(prodaja energentov za pogonski namen)

Vsaka oseba, ki opravlja dejavnost prodaje energentov, mora pri prodaji teh izdelkov zagotoviti:

1. da energenti, ki se uporabljajo za pogon, ne vsebujejo sredstev za označevanje iz določbe 56. člena tega zakona ter

2. da se označeni energenti ne točijo v nasprotju z določbo prvega odstavka 57. člena tega zakona.

57.b člen

(posebnosti nadzora)

(1) Določbe tega zakona glede nadzora proizvodnje, predelave ali hrambe ter gibanja trošarinskih izdelkov se, glede trošarinskih izdelkov iz tega poglavja, uporabljajo le za:

– izdelke iz tarifnih oznak 1507 do 1518, če so namenjeni za uporabo kot gorivo za ogrevanje ali pogonsko gorivo;

– izdelke iz tarifnih oznak 2707 10, 2707 20, 2707 30 in 2707 50;

– izdelke iz tarifnih oznak 2710 11 do 2710 19 69, razen za izdelke iz oznak 2710 11 21, 2710 11 25 in 2710 19 29, ki so pripravljani za prodajo na drobno;

– izdelke iz tarifne oznake 2711 (razen 2711 11, 2711 21 in 2711 29);

– izdelke iz tarifne oznake 2901 10;

– izdelke iz tarifnih oznak 2902 20, 2902 30, 2902 41, 2902 42, 2902 43 in 2902 44;

– izdelke iz tarifnih oznak 2905 11 00, ki niso sintetičnega izvora, če so namenjeni za uporabo kot gorivo za ogrevanje ali pogonsko gorivo;

– izdelke iz tarifne oznake 3824 90 99, če so namenjeni za uporabo kot gorivo za ogrevanje ali pogonsko gorivo.

(2) Če nadzorni organ ugotovi kršitve tega zakona in izogibanje plačilu trošarine v skladu s tem zakonom v zvezi z izdelki ki niso navedeni v prvem odstavku tega člena, namenjeni ali ponujeni pa so kot gorivo za ogrevanje oziroma kot pogonsko gorivo, nemudoma o tem obvesti ministrstvo, pristojno za finance in Evropsko komisijo.

(3) Na podlagi ugotovitev iz prejšnjega odstavka lahko vlada razširi seznam izdelkov iz prvega odstavka tega člena ali v soglasju z drugimi državami članicami sprejme druge ukrepe, ki so potrebni, da se vzpostavi zakonito stanje.

XIV. KNJIGOVODSTVO TROŠARINSKEGA ZAVEZANCA IN HRAMBA DOKUMENTACIJE

58. člen

(izdajanje računov oziroma drugih dokumentov)

(1) Trošarinski zavezanec mora za vsako sprostitev trošarinskih izdelkov v porabo izdati račun oziroma drug dokument, ki izkazuje odpremo trošarinskih izdelkov.

(2) Pri trošarinskih izdelkih, ki so odpremljeni oproščnemu uporabniku, mora biti na računu oziroma drugem dokumentu navedeno, da gre za odpremo brez plačila trošarine na podlagi dovoljenja oproščenega uporabnika z navedbo številke in datuma izdaje dovoljenja.

(3) Trošarinski zavezanec mora izdati račun oziroma drug dokument v dveh izvodih. Prvi izvod mora dati prejemniku trošarinskih izdelkov. Drugi izvod, kot tudi druge dokumente, ki so pomembni za določitev višine trošarinske obveznosti pa zadrži in hrani v skladu s 60. členom tega zakona.

59. člen

(knjigovodstvo trošarinskega zavezanca)

(1) Trošarinski zavezanec mora v svojem knjigovodstvu zagotoviti vse podatke, potrebne za obračunavanje in plačevanje trošarine, še posebej pa o:

1. izdelanih količinah trošarinskih izdelkov;
2. količinah trošarinskih izdelkov na zalogi, v proizvodnji, v skladiščih ali v drugih poslovnih prostorih;
3. prodanih količinah izdelkov, za katere je bila plačana trošarina po predpisanih stopnjah;
4. prodanih količinah izdelkov, za katere ni bila plačana trošarina;
5. količinah trošarinskih izdelkov za lastno rabo;
6. količinah trošarinskih izdelkov, za katere je bilo plačilo trošarine odpuščeno;
7. zneskih obračunane in plačane trošarine.

(2) Trošarinski zavezanec-uvoznik je dolžan v svojem knjigovodstvu zagotoviti predvsem podatke o: uvozu trošarinskih izdelkov, zalogi trošarinskih izdelkov, odpremi trošarinskih izdelkov ter o obračunu in plačilu trošarine.

(3) Za fizično osebo iz drugega odstavka 17. člena tega zakona – pridelovalca vina, se za namene nadzora nad obračunavanjem in plačevanjem trošarine uporabljajo evidence o pridelavi, predelavi, lastni porabi in prometu z vinom, ki jih mora voditi v skladu s predpisi o vinu.

60. člen

(hramba dokumentacije)

Trošarinski zavezanec je dolžan hraniti izdane in prejete račune, trošarinske dokumente, dokumente o opravljenem izvozu in uvozu, dokumente, na podlagi katerih je uveljavljal oprostitve trošarine, obračune trošarine in vse druge knjigovodske listine, ki se kakorkoli nanašajo na proizvodnjo, skladiščenje in odpošiljanje, izvoz oziroma uvoz trošarinskih izdelkov in so pomembni za obračunavanje in plačevanje trošarine, 10 let po poteku leta, na katero se te listine nanašajo.

XV. NADZOR NAD OBRAČUNAVANJEM IN PLAČEVANJEM TROŠARINE

61. člen

(nadzor)

(1) Izvajanje določb tega zakona nadzoruje carinski organ v skladu s tem zakonom in zakonom, ki ureja davčni

postopek, pri uvozu pa tudi v skladu s carinskimi predpisi, kot da bi bila trošarina uvozna dajatev.

(2) Če trošarinski zavezanec ne predloži obračuna trošarine ali ga predloži v nepopolni obliki ali če carinski organ ugotovi, da trošarinska obveznost ni pravilno obračunana, kot tudi glede pravnih sredstev in vseh vprašanj postopka, ki niso določena s tem zakonom, se uporablja zakon, ki ureja davčni postopek.

(3) Popis trošarinskih izdelkov na zalogi, označevanje trošarinskih izdelkov ter namensko uporabo trošarinskih izdelkov nadzorujejo, poleg carinskega organa, še davčni organ, organ tržne inšpekcije ter po potrebi, pooblaščen oseba prometne policije.

XVI. PRIJAVA DEJAVNOSTI IN REGISTRACIJA TROŠARINSKIH ZAVEZANCEV

62. člen

(prijava trošarinskih zavezancev)

(1) Trošarinski zavezanec je dolžan carinskemu organu prijaviti, kdaj se njegova dejavnost, zaradi katere je zavezan obračunavanju in plačevanju trošarine, prične, spremeni ali preneha.

(2) Vsaka oseba, ki prvič postane trošarinski zavezanec, mora pri carinskem organu vložiti prijavo iz prejšnjega odstavka najmanj 15 dni pred pričetkom proizvodnje, skladiščenja, prejemanja oziroma odpremljanja ali uvoza trošarinskih izdelkov.

(3) Trošarinski zavezanec mora v roku iz prejšnjega odstavka prijaviti tudi predvideno prenehanje opravljanja dejavnosti, prekinitvev oziroma ustavitve proizvodnje zaradi nepredvidenih razlogov, pa mora prijaviti nemudoma.

(4) Obveznost prijave v skladu s tem členom velja tudi za malega proizvajalca vina iz 45. člena tega zakona.

(5) Mali proizvajalec žganja iz 45. člena tega zakona mora prijaviti nakup oziroma odsvojitve kotla za kuhanje žganja oziroma spremembo načina obračunavanja in plačevanja trošarine v primeru preseganja količinskih omejitev iz šestega odstavka 45. člena tega zakona.

63. člen

(prijava dejavnosti in posameznih poslov po tem zakonu)

(1) Vsaka oseba, ki želi prejemati trošarinske izdelke kot nepooblaščen prejemnik mora carinskemu organu oddati prijavo najmanj 15 dni pred predvideno odpremo trošarinskih izdelkov iz druge države članice pod režimom odloga plačila trošarine.

(2) Vsaka oseba, ki želi v okviru svoje dejavnosti odpošiljati trošarinske izdelke v drugo državo članico v skladu z 8.a členom tega zakona mora carinskemu organu oddati prijavo pošiljke najmanj 15 dni pred predvideno odpremo trošarinskih izdelkov.

(3) Vsaka oseba, ki želi iz druge države članice v okviru svoje dejavnosti pošiljati trošarinske izdelke v Slovenijo v skladu z 8.a členom tega zakona oziroma davčni zastopnik mora carinskemu organu oddati prijavo pošiljke najmanj 15 dni pred predvideno odpremo trošarinskih izdelkov.

(4) Minister, pristojen za finance lahko določi način prijave in poenostavitve, če isti pošiljatelj redno pošilja trošarinske izdelke istemu prejemniku ter izjemne primere, v katerih se rok za prijavo lahko skrajša.

64. člen

(register imetnikov trošarinskih dovoljenj in pooblaščenih prejemnikov)

(1) Carinski organ vzpostavi in vodi poseben register pooblaščenih prejemnikov in imetnikov trošarinskih dovoljenj, ki vključuje tudi trošarinska skladišča.

(2) Register iz prejšnjega odstavka vsebuje naslednje podatke:

1. identifikacijsko številko, ki jo carinski organ izda posameznemu imetniku trošarinskega dovoljenja oziroma pooblaščenemu prejemniku. Če ima posamezni imetnik trošarinskega dovoljenja več trošarinskih skladišč, mu carinski organ izda identifikacijsko številko za vsako posamezno trošarinsko skladišče;

2. ime in naslov oziroma firma in sedež imetnika trošarinskega dovoljenja oziroma pooblaščenega prejemnika;

3. ime in naslov trošarinskega skladišča oziroma trošarinskih skladišč posameznega imetnika trošarinskega dovoljenja;

4. vrsto trošarinskih izdelkov, na katere se trošarinsko dovoljenje oziroma dovoljenje pooblaščenega prejemnika nanaša;

5. naslov pristojnega carinskega organa;

6. datum izdaje identifikacijske številke ter datum preklica identifikacijske številke;

7. podatke o instrumentu zavarovanja in njegovem izdajatelju.

(3) Carinski organ lahko podatke iz prejšnjega odstavka v skladu z zakonom, ki ureja davčni postopek, izmenjuje s pristojnimi organi drugih držav članic.

(4) Oseba, ki sodeluje pri gibanju trošarinskih izdelkov med državami članicami, lahko zahteva od carinskega organa, da primerja podatke, ki jih je navedla v zahtevku s podatki v registru in potrdi njihovo točnost.

64.a člen

(druge evidence carinskega organa)

Carinski organ v skladu s tem zakonom in zakonom, ki ureja carinsko službo, poleg registra iz prejšnjega člena vzpostavi in vodi še naslednje evidence:

– evidenco trošarinskih zavezancev, ki niso imetniki trošarinskih dovoljenj in nimajo statusa pooblaščenega prejemnika;

– evidenco malih proizvajalcev žganja in malih proizvajalcev vina;

– evidenco davčnih zastopnikov;

– evidenco nepooblaščenih prejemnikov in

– evidenco drugih oseb, ki v skladu s 63. členom tega zakona vlagajo prijave o posameznih poslih s trošarinskimi izdelki.

64.b člen

(prijava prenehanja opravljanja dejavnosti)

Če trošarinski zavezanec preneha opravljati dejavnost, carinski organ po uradni dolžnosti ali na zahtevo trošarinskega zavezanca izda odločbo o izbrisu iz evidence oziroma registra. Hkrati carinski organ odloči tudi o obveznosti plačila zapadlih trošarinskih obveznosti.

XVII. POSEBNE DOLOČBE

65. člen

(uporaba drugih predpisov)

(1) Glede vseh vprašanj postopka in pristojnosti carinskega organa, ki niso urejena s tem zakonom, se uporablja zakon, ki ureja davčni postopek; glede vseh vprašanj pri uvozu in izvozu trošarinskih izdelkov pa tudi carinski zakon.

(2) Postopek za prekrške po tem zakonu vodi na prvi stopnji carinski organ.

(3) V dvomu ali kadarkoli je mogoče izdelke iz kakršnegakoli razloga uvrstiti v dve ali več tarifnih oznak, o razvrstitvi odloči carinski organ v skladu s carinskimi predpisi in temeljnimi pravili, ki veljajo za uvrščanje blaga po carinski tarifi.

66. člen

(pooblastila vladi in ministru, pristojnemu za finance)

(1) Zneski trošarin za posamezne trošarinske izdelke, določeni s tem zakonom, se enkrat letno usklajujejo z vrednostjo evra. Uporabi se srednji tečaj Banke Slovenije, ki je veljaven na prvi delovni dan v oktobru. Nove zneske trošarine, ki se začnejo uporabljati 1. januarja naslednjega koledarskega leta, vlada objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

(2) V skladu z ekonomsko politiko Slovenije ali če se spremeni razmerje med tolarjem in evrom za več kot 5% od uveljavitve oziroma zadnje spremembe višine trošarine, lahko Vlada Republike Slovenije:

– zmanjša ali poveča trošarino za energente in električno energijo do 50% trošarin, določenih s tem zakonom ali določi trošarino za izdelke s stopnjo 0, vendar ne sme določiti trošarin, nižjih od minimalne trošarine, določene z evropskimi predpisi;

– poveča trošarino za alkohol in alkoholne pijače do 50% trošarin, določenih s tem zakonom;

– spreminja razmerje med specifično in proporcionalno trošarino pri cigaretah, če se pomembneje spremenijo razmere na trgu cigaret, vendar le v okvirih trošarine, določene v 51. členu tega zakona in določi minimalno trošarino, ki ne sme preseči 90% skupne davčne obremenitve cigaret iz najbolje prodajane cenovnega razreda v Sloveniji.

(3) Zaradi poenostavitve obračuna trošarin pri uvozu v potniškem prometu lahko minister, pristojen za finance, določi zneske trošarin za tiste količine trošarinskih izdelkov, ki se še lahko štejejo za uvoz v nekomercialne namene.

(4) Minister, pristojen za finance, objavlja spremembe navedb tarifnih oznak po tem zakonu v skladu z veljavno nomenklaturo carinske tarife.

67. člen

(podrobnejši predpisi)

Podrobnejše predpise o izvajanju tega zakona, zlasti glede uporabe stopenj; oprostitev; načinu obračunavanja in plačevanja trošarin; vodenju evidenc ter dostavljanju podatkov; evidentiranju porabe trošarinskih izdelkov za namene, za katere se ne plačuje trošarina; vsebine računov oziroma drugih dokumentov, popisu trošarinskih izdelkov; vračilu plačane trošarine, predpiše minister, pristojen za finance.

XVIII. KAZENSKÉ DOLOČBE

68. člen

(hujši prekrški)

(1) Z globo od 500.000 do 30.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, če:

1. ne zapečati trošarinskih izdelkov, ki se pošiljajo v drugo državo članico pod režimom odloga plačila trošarine v skladu s tem zakonom (peti odstavek 7. člena);

2. ne izda trošarinskega dokumenta za trošarinske izdelke v skladu s tem zakonom (drugi odstavek 8. člena);

3. ne potrdi prejema pošiljke in ne vrne trošarinskega dokumenta v predpisanem roku pošiljatelju (prvi odstavek 9. člena);

4. ne plača trošarine od predpisanih osnov po stopnjah oziroma zneskih, ki veljajo na dan nastanka obveznosti za plačilo trošarine (osmi odstavek 13. člena, četrti odstavek 13.a člena v povezavi s 34., 35. in 35.a členom, drugi odstavek 14. člena in četrti odstavek 45. člena);

5. nezakonito proizvede, nezakonito uvozi, nezakonito vnese iz druge države članice ali iznese v drugo državo članico, nezakonito prevaža, kupi oziroma proda nezakonito proizvedene oziroma nezakonito uvožene trošarinske izdelke oziroma sodeluje pri nezakoniti proizvodnji ali uvozu ali pre-

nosu trošarinskih izdelkov iz ene države članice v drugo ali hrani nezakonito proizvedene, uvožene ali iz druge države članice vnesene trošarinske izdelke (16., 29.a, 29.b, 62. in 63. člen);

6. prenese dovoljenje izdano v skladu s tem zakonom na druge osebe (tretji odstavek 21. člena, tretji odstavek 27. člena, tretji odstavek 29.a člena in tretji odstavek 29.c člena);

7. ne izpolnjuje obveznosti, določene v prvem odstavku 22. člena ali ne odpravi nepravilnosti v določenem roku (drugi odstavek 22. člena);

8. kot oproščeni uporabnik ne odpravi nepravilnosti v določenem roku (osmi odstavek 26. člena);

9. kot oproščeni uporabnik ne vodi evidenc o nakupu, gibanju in porabi trošarinskih izdelkov po vrsti, količini in vrednosti (29. člen);

10. kot pooblaščen prejemnik ne izpolnjuje obveznosti po tem zakonu (četrti odstavek 29.a člena);

11. kot nepooblaščen prejemnik ne izpolnjuje obveznosti po tem zakonu (29.b člen);

12. kot davčni zastopnik ne izpolnjuje obveznosti po tem zakonu (četrti odstavek 29.c člena);

13. ne obračuna trošarine oziroma je ne obračuna v davčnem obdobju (drugi odstavek 33. člena);

14. ne izkaže trošarine v mesečnem obračunu trošarine, ne predloži obračuna trošarine carinskemu organu v predpisanem roku (34. in peti odstavek 45. člena);

15. odpremlja ali omogoči, da se etilni alkohol odpremi iz trošarinskega skladišča ali vnesejo iz druge države članice ali uvozijo brez plačila trošarine za uporabo v proizvodnji neprehrambenih izdelkov, ne da bi bili denaturirani v skladu s tem zakonom (drugi odstavek 44. člena);

16. ne prijavi drobnoprodajne cene pristojnemu carinskemu organu v predpisanem roku (enajsti odstavek 51. člena); prodaja tobačne izdelke po drobnoprodajnih cenah, ki so višje od prijavljenih (dvanajsti odstavek 51. člena); ne označi tobačnih izdelkov, ki so v prometu v Sloveniji, s tobačno znamko (prvi odstavek 52. člena) ter ne zagotovi, da je tobačna znamka nalepljena na embalažo pod celofanskim ali drugim papirjem tako, da je ni mogoče odstraniti, ne da bi bila poškodovana embalaža (tretji odstavek 52. člena);

17. ne označi plinskega olja ali kerozina s predpisanim sredstvom za označevanje oziroma skladiščenja ne organizira na predpisan način (56. člen);

18. v svojem knjigovodstvu ne zagotovi predpisanih podatkov ter ne vodi predpisanih evidenc (59. člen);

19. carinskemu organu ne prijavi pričetka, spremembe ali prenehanja svoje dejavnosti oziroma posameznega posla ali tega ne prijavi pravočasno (62. in 63. člen);

20. zahteva vračilo trošarine po 30. ali 30.a členu ter sedmem, devetem, enajstem in dvanajstem odstavku 54. člena, na podlagi neresničnih podatkov;

21. kot oproščeni uporabnik uveljavlja oprostitev plačila trošarine v nasprotju s 44. in 55. členom tega zakona.

(2) Z globo od 50.000 do 1.000.000 tolarjev se kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo od 50.000 do 450.000 tolarjev se za prekršek kaznuje fizična oseba, če zahteva vračilo trošarine na podlagi neresničnih podatkov (54. člen) ali če kot trošarinski zavezanec ne vodi predpisanih evidenc (59. člen) oziroma opusti dolžnost sporočila ali prijave (62. in 45. člen), če nezakonito proizvede, nezakonito uvozi, nezakonito vnese iz druge države članice ali iznese v drugo državo članico, nezakonito prevaža, kupi oziroma proda nezakonito proizvedene oziroma nezakonito uvožene trošarinske izdelke oziroma sodeluje pri nezakoniti proizvodnji ali uvozu ali prenosu trošarinskih izdelkov iz ene države članice v drugo ali hrani nezakonito proizvedene, uvožene ali iz druge države članice vnesene trošarinske izdelke (16. člen).

69. člen

(prekrški)

(1) Z globo od 300.000 do 10.000.000 tolarjev se za prekršek kaznuje pravna oseba in samostojni podjetnik posameznik, če:

1. gibanja trošarinskih izdelkov ne spremlja pravilno izpolnjen trošarinski dokument (peti odstavek 7. člena in 10. člen);

2. ne izda trošarinskega dokumenta v predpisanem številu izvodov (tretji odstavek 8. člena);

3. ne posreduje nadzornemu organu izvoda trošarinskega dokumenta v predpisanem roku (četrti odstavek 8. člena);

4. ne potrdi trošarinskega dokumenta na predpisan način (9. člen);

5. kot pošiljatelj ali prejemnik trošarinskih izdelkov iz drugih držav članic ne izpolni predpisanih obveznosti ali jih ne izpolni v predpisanem roku (8.a člen);

6. kot pošiljatelj ne obvesti carinskega organa, da ni prejel potrjenega trošarinskega dokumenta v predpisanem roku (peti odstavek 9. člena);

7. ne predloži instrumenta za zavarovanje plačila trošarine v skladu s 23. členom tega zakona;

8. postopka denaturacije ne izvrši v trošarinskem skladišču ali če ga ne izvrši po predpisanem postopku in z uporabo predpisanega denaturanta (tretji odstavek 44. člena);

9. ne razvrsti trošarinskih izdelkov na način, kot je določen v 37., 38., 39., 40., 41., 42., 48., 49., 50. in 53. členu tega zakona;

10. ne izda računa ali drugega dokumenta v skladu z 58. členom tega zakona;

11. ne hrani dokumentacije v predpisanem roku (60. člen).

(2) Z globo od 50.000 do 1.000.000 se za prekršek kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

70. člen

(prekrški)

(1) Z globo od 400.000 do 6.000.000 tolarjev se za prekršek kaznuje pravna oseba in samostojni podjetnik posameznik, če kot proizvajalec, prodajalec ali uvoznik opreme za proizvodnjo etilnega alkohola ne vodi evidence kupcev opreme za proizvodnjo etilnega alkohola in je na zahtevo ne predloži carinskemu organu (46. člen).

(2) Z globo od 50.000 do 1.000.000 se za prekršek kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

71. člen

(prekrški)

(1) Z globo od 400.000 do 12.000.000 tolarjev se za prekršek kaznuje pravna oseba in samostojni podjetnik posameznik, če:

1. označen energent, ki se uporablja kot gorivo za ogrevanje uporabi za drug namen, kot je določen z oznako oziroma ga toči za pogon motornih vozil ter plovil ali drugih motorjev oziroma ga toči v standardni rezervoar motornih vozil, plovila ali drugih motorjev oziroma odstrani iz energenta sredstvo za označevanje ali zmanjša njegovo koncentracijo ali energentu dodaja substance, ki onemogočajo ugotavljanje označenosti (57. člen);

2. ne zagotovi, da se energenti dajejo v promet v skladu s tem zakonom (57.a člen).

(2) Z globo od 50.000 do 1.000.000 se za prekršek kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo od 100.000 do 300.000 tolarjev se kaznuje za prekršek posameznik, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

(4) Če carinski organ kot prekrškovni organ izreče globo za prekršek v skladu s tem členom, izreče tudi obvezen odvzem označenega energenta.

(5) Če pooblaščen uradna oseba organa iz prejšnjega odstavka osebno zazna prekršek iz tega člena ali ga ugotovi z uporabo ustreznih tehničnih sredstev ali naprav, zaseže označeni energent še pred odločitvijo o prekršku. Zaseg označenega energenta se opravi tako, da se vozilo, v katerem je najden označeni energent, v spremstvu pooblaščen uradne osebe organa iz prejšnjega odstavka napoti do kraja, kjer je mogoče označeni energent izčrpati iz rezervoarja, rezervoar očistiti in shraniti zaseženi energent do pravnomočnosti odločitve o odvzemu. Za zaseženo količino energenta se izda potrdilo.

(6) Stroške črpanja označenega energenta in čiščenja rezervoarja nosi voznik vozila, v katerem je bil odkrit označeni energent oziroma lastnik vozila.

72. člen

(prekrški)

(1) Zavezanec za plačilo prometnega davka po zakonu o prometnem davku (Uradni list RS, št. 4/92, 9/92 – popr., 12/93 – odločba US, 71/93, 16/96, 57/97, 3/98 in 35/98), zakonu o posebnem prometnem davku od alkoholnih pijač (Uradni list RS, št. 71/93) in po zakonu o posebnem prometnem davku od cigaret (Uradni list RS, št. 71/93) – posameznik, ki stori prekršek v zvezi s samostojnim opravljanjem dejavnosti, se kaznuje za prekršek z globo od 400.000 do 12.000.000 tolarjev, pravna oseba pa z globo od 1.000.000 do 18.000.000 tolarjev, če:

1. ne popiše vseh izdelkov na zalogi in ne predloži zapisnika o popisu davčnemu in carinskemu organu v skladu s 76. členom tega zakona;

2. ne popiše zalog, ne predloži zapisnika o popisu, ne določi prodajnih cen trošarinskih izdelkov z vračunano trošarino ter ne plača trošarine v skladu s 77. členom tega zakona.

(2) Z globo od 200.000 do 1.000.000 tolarjev se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe.

72.a člen

(zastaranje postopka zaradi prekrška)

Postopek o prekršku po tem zakonu ni dopusten, ko potečejo tri leta od dneva, ko je bil prekršek storjen, v nobenem primeru pa ni več mogoč, ko poteče šest let od dneva storitve prekrška.

Zakon o trošarinah – ZTro (Uradni list RS, št. 84/98) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

XIX. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

73. člen – upoštevana sprememba iz ZTro-D

(odlog obveznosti izpolnjevanja pogojev za elektronsko izmenjavo podatkov)

Določba 6. točke prvega odstavka 19. člena in pete alineje četrtega odstavka 29.a člena tega zakona, se prične uporabljati 1. januarja 2005. Imetniki trošarinskih dovoljenj, ki so že pridobili tovrstna dovoljenja pred 1. januarjem 2005, morajo zagotoviti te pogoje do 1. januarja 2005.

74. člen

(prijava dejavnosti in posedovanja kotlov za kuhanje žganja)

Proizvajalci trošarinskih izdelkov po tem zakonu morajo najkasneje do 31. marca 1999, prijaviti opravljanje navedenih dejavnosti oziroma posedovanje kotlov za kuhanje žganja, pristojnemu carinskemu organu.

75. člen

(končni obračun davka od prometa proizvodov in roki za plačilo)

(1) Zavezanci po zakonu o posebnem prometnem davku od alkoholnih pijač in po zakonu o posebnem prometnem davku od cigaret, sestavijo za obdobje od 1. 1. 1999 do 30. 6. 1999 končni obračun davka od prometa proizvodov in ga predložijo davčnemu organu do 20. avgusta 1999.

(2) Davek od prometa proizvodov, za katerega je nastala obveznost za obračun do 30. junija 1999, se plača v rokih in na način, določen z zakonom o prometnem davku.

(3) Znesek posebnega prometnega davka, vsebovan v neplačanih terjatvah na dan 30. junija 1999, in ki ni bil plačan na podlagi dokončnega obračuna za obdobje januar – junij 1999, se plačuje ob poplačilu terjatev, vendar najkasneje do 31. decembra 1999.

76. člen

(popis alkoholnih pijač in cigaret)

Zavezanci po zakonu o posebnem prometnem davku od alkoholnih pijač in po zakonu o posebnem prometnem davku od cigaret morajo na dan 30. junija 1999 popisati vse proizvode na zalogi po vrstah in količinah in določiti prodajne cene alkohola in alkoholnih pijač ter tobačnih izdelkov z vračunano trošarino po tem zakonu. Zapisnik o popisu zalog in prodajne cene proizvodov po tem zakonu (iz katere mora biti razvidna ločeno prodajna cena zavezanca in trošarina) predložijo pristojnemu davčnemu in carinskemu organu do 5. julija 1999.

77. člen

(popis mineralnih olj in plina)

(1) Zavezanci, ki prodajajo mineralna olja in plin končnim potrošnikom po zakonu o prometnem davku ter uvozniki in trgovci na debelo, ki niso imetniki trošarinskega dovoljenja po tem zakonu, morajo popisati zaloge mineralnih olj in plina na dan 30. junija 1999 in o tem sestaviti zapisnik po vrstah in količinah mineralnih olj in plina po 54. členu tega zakona, obračunati trošarino na ugotovljene zaloge in jo plačati do 10. avgusta 1999. Zapisnik o zalogah mineralnih olj in plina, ki vključuje tudi ugotovljen znesek trošarin, predložijo pristojnemu davčnemu in carinskemu organu do 5. julija 1999.

(2) Zavezanci iz prejšnjega odstavka, ki so imetniki trošarinskega dovoljenja po tem zakonu, popišejo zaloge proizvodov po vrstah in količinah mineralnih olj in plina, zapisnik o popisu pa do 5. julija 1999 predložijo pristojnemu carinskemu organu.

78. člen

(prehodno obdobje za tobačne izdelke, označene s tobačno znamko v skladu z zakonom o prometnem davku)

Tobačni izdelki, označeni s tobačno znamko v skladu z zakonom o prometnem davku, so lahko v prometu še 12 mesecev po pričetku uporabe tega zakona.

79. člen

(prenehanje veljavnosti predpisov)

Z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati:

1. Zakon o posebnem prometnem davku od alkoholnih pijač (Uradni list RS, št. 71/93);

2. Zakon o posebnem prometnem davku od cigaret (Uradni list RS, št. 71/93);

3. Odredba o načinu obračunavanja in plačevanja posebnega prometnega davka od alkoholnih pijač (Uradni list RS, št. 8/94);

4. Uredba o določitvi zneska posebnega prometnega davka od piva (Uradni list RS, št. 50/98).

Uporabljajo pa se še do 30. junija 1999.

80. člen

(začetek veljavnosti zakona)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne 1. julija 1999, razen sedmega odstavka 21. člena, 74., 76. in 77. člena, ki se uporabljajo od dneva uveljavitve zakona.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o trošarinah – ZTro-A (Uradni list RS, št. 57/99) vsebuje naslednjo končno določbo:

2. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o trošarinah – ZTro-B (Uradni list RS, št. 33/01) vsebuje naslednji prehodni in končno določbo:

25. člen

Mali proizvajalci žganja, ki so pristojnemu carinskemu organu do uveljavitve tega zakona že prijavili lastništvo oziroma uporabo kotlov za kuhanje žganja, morajo najkasneje do 31. decembra 2001 dopolniti prijavo s podatkom o prostornini kotlov, ki jih imajo v lasti oziroma v uporabi.

26. člen

16. člen tega zakona se uporablja od vložitve obračuna trošarine za leto 2001 dalje.

27. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o trošarinah – ZTro-C (Uradni list RS, št. 99/01) vsebuje naslednjo prehodno in končno določbo:

4. člen

Trošarinski zavezanci za plačilo trošarine za alkoholne pijače in alkohol plačujejo trošarino v skladu s tem zakonom za trošarinske izdelke, ki jih sprostijo v porabo od vključno 1. januarja 2002.

5. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o trošarinah – ZTro-D (Uradni list RS, št. 126/03) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

53. člen

(prehodni režim za uvožene trošarinske izdelke)

Če so bili trošarinski izdelki pred datumom pristopa Republike Slovenije k Evropski uniji uvoženi na ozemlje Slovenije iz Skupnosti ali iz drugih držav, ki so pristopile Skupnosti 1. maja 2004, in je bil za te trošarinske izdelke začel eden od odložitnih carinskih postopkov po carinskem zakonu (Uradni list RS, št. 1/95, 28/95, 32/99, 13/01, 62/01 in 59/02), se trenutek nastanka obveznosti za obračun trošarine in način plačila trošarine določi po predpisih o trošarinah, ki so veljali ob začetku postopka. Trošarina se obračuna po stopnjah oziroma v

zneskih, ki veljajo v trenutku nastanka obveznosti za obračun trošarine.

54. člen

(izdaja dovoljenj pooblaščenim prejemnikom in davčnim zastopnikom, veljavnost in izdaja identifikacijskih števil ter prijave poslov med 1. in 15. majem 2004)

(1) Carinski organ lahko zainteresirani osebi, ki želi od 1. maja 2004 dalje poslovati kot pooblaščen prejemnik ali davčni zastopnik v skladu s tem zakonom in izpolnjuje predpisane pogoje, izda dovoljenje v skladu z 29.a oziroma 29.c členom zakona še pred 1. majem 2004. Tako izdana dovoljenja učinkujejo od vključno 1. maja 2004 dalje.

(2) Identifikacijske številke imetnikov trošarinskih dovoljenj, ki jih je carinski organ izdal pred uveljavitvijo tega zakona, veljajo še naprej. Identifikacijske številke pooblaščenih prejemnikov carinski organ izda ob izdaji dovoljenja. Pooblaščenemu prejemniku iz prejšnjega odstavka carinski organ lahko izda identifikacijsko številko še pred 1. majem 2004, vendar jo sme uporabljati šele od dneva, ko je dovoljenje začelo učinkovati.

(3) Osebe iz 63. člena zakona, ki morajo v skladu s tem zakonom carinskemu organu prijaviti posamezne posle, lahko prijavijo posle, ki jih načrtujejo v obdobju od 1. do vključno 14. maja 2004, že pred 1. majem 2004.

55. člen

(mali proizvajalci žganja)

Osebe, ki na dan začetka uporabe tega zakona posedujejo kotel za kuhanje žganja in pričakujejo, da bodo v letu 2004 izpolnile pogoje za obračunavanje trošarine po petnajstem odstavku 45. člena tega zakona, morajo carinskemu organu predložiti prijavo iz petega odstavka 62. člena zakona do 1. decembra 2004.

56. člen

(prekrški do 1. januarja 2005)

(1) Do 1. januarja 2005 se za prekrške, določene v 68., 69., 70., 71. in 72. členu zakona z denarno kaznijo od 400.000 do 12.000.0000 tolarjev kaznuje fizična oseba, ki stori prekršek v zvezi s samostojnim opravljanjem dejavnosti.

(2) Do 1. januarja 2005 se za prekrške, določene v 68., 69., 70., 71. in 72. členu zakona z denarno kaznijo od 1.000.000 do 18.000.000 tolarjev kaznuje pravna oseba, z denarno kaznijo do 200.000 do 1.000.000 tolarjev pa se kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, ki stori prekršek iz 68., 69., 70., 71. in 72. člena zakona.

(3) Do 1. januarja 2005 se z denarno kaznijo od 50.000 do 450.000 tolarjev kaznuje za prekršek posameznik, ki stori prekršek iz tretjega odstavka 68. člena zakona oziroma z denarno kaznijo od 100.000 do 450.000 tolarjev, če stori prekršek iz 71. člena zakona.

(4) Določba 72.a člena zakona se začne uporabljati 1. januarja 2005.

57. člen

(začetek veljavnosti in uporabe)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporablja pa se od 1. maja 2004, razen 54. člena tega zakona, ki se uporablja od uveljavitve.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o trošarinah – ZTro-E (Uradni list RS, št. 42/04) vsebuje naslednjo končno določbo:

22. člen

Ta zakon začne veljati 1. maja 2004.

VLADA**4407. Uredba o kriterijih za upoštevanje načela uravnotežene zastopanosti spolov**

Na podlagi 14. člena Zakona o enakih možnostih žensk in moških (Uradni list RS, št. 59/02) izdaja Vlada Republike Slovenije

UREDBO**o kriterijih za upoštevanje načela uravnotežene zastopanosti spolov****I. SPLOŠNE DOLOČBE****1. člen**

(vsebina uredbe)

(1) Ta uredba določa kriterije za upoštevanje načela uravnotežene zastopanosti žensk in moških:

– pri sestavi posvetovalnih in usklajevalnih organov, drugih delovnih teles ter delegacij, ki jih ustanovi Vlada Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: vlada) po zakonu o Vladi Republike Slovenije in po svojem poslovniku (v nadaljnjem besedilu: vladna telesa),

– pri predlaganju predstavnic in predstavnikov vlade v javnih podjetjih ter v drugih osebah javnega prava (v nadaljnjem besedilu: osebe javnega prava), ki jih imenuje vlada,

– pri sestavi strokovnih svetov, ki jih po zakonu o državni upravi ustanovijo ministrice in ministri (v nadaljnjem besedilu: strokovni sveti).

(2) Predstavnice in predstavniki vlade v osebah javnega prava iz druge alineje prejšnjega odstavka so osebe, ki zastopajo interese vlade v organih upravljanja in nadzornih svetih oseb javnega prava.

2. člen

(uravnotežena zastopanost žensk in moških)

(1) Uravnotežena zastopanost žensk in moških pri sestavi vladnih teles in strokovnih svetov pomeni najmanj 40% predstavnic oziroma predstavnikov enega spola v posameznem vladnem telesu ali strokovnem svetu.

(2) Uravnotežena zastopanost žensk in moških v osebah javnega prava pomeni, da je med predstavnicami in predstavniki vlade v posamezni osebi javnega prava zastopanost enega spola najmanj 40%.

3. člen

(izjeme od načela uravnotežene zastopanosti žensk in moških)

Načela uravnotežene zastopanosti žensk in moških ni mogoče upoštevati:

– če je članstvo določeno po funkciji,

– pri prvem predlaganju edine predstavnice oziroma predstavnika vlade v novoustanovljeni osebi javnega prava,

– če v času priprave predloga ni na izbiro osebe določenega spola, ki pozna področje dela in bi ustrezno zastopala interese predlagatelja, in ki izpolnjuje druge pogoje, določene v aktu o ustanovitvi vladnega telesa ali strokovnega sveta oziroma v predpisu,

– če predlagatelj v času priprave predloga ne dobi priložnosti ustreznih kandidatk oziroma kandidatov,

– če zaradi postopkov izbire kandidatk oziroma kandidatov, določenih v splošnih aktih subjektov iz 4. in 8. člena te uredbe, končnega predloga ni mogoče pripraviti oziroma imenovanja ni mogoče opraviti v skladu z načelom uravnotežene zastopanosti žensk in moških, ali

– če je v času priprave predloga podan drug utemeljen objektivni razlog, zaradi katerega predloga ni mogoče sestaviti v skladu z načelom uravnotežene zastopanosti žensk in moških.

II. KRITERIJI ZA SESTAVO VLADNIH TELES IN PREDLAGANJE PREDSTAVNIC IN PREDSTAVNIKOV VLADE V OSEBAH JAVNEGA PRAVA**4. člen**

(predlaganje sestave vladnih teles)

(1) Subjekti, ki imajo v skladu z aktom o ustanovitvi vladnega telesa v njem svoje članice in člane oziroma predstavnice in predstavnike, predlagajo kandidatke oziroma kandidate pooblaščenemu predlagatelju vladnega gradiva, ki ga določa poslovnik vlade na naslednji način:

a) če imajo v vladnem telesu samo eno predstavnico oziroma predstavnika, predlagajo dva kandidata, in sicer žensko in moškega;

b) če imajo v vladnem telesu več predstavnic oziroma predstavnikov, predlagajo v primeru parnega števila polovico kandidatk ženskega in polovico kandidatov moškega spola, pri neparnem številu pa predlagajo kandidatko oziroma kandidatov enega spola za eno osebo več, kot kandidatki oziroma kandidati nasprotnega spola.

(2) Če subjekti iz tega člena zaradi razlogov iz 3. člena te uredbe ne morejo predlagati kandidatki oziroma kandidatov v skladu z določbami prejšnjega odstavka, morajo te razloge v svojem predlogu pisno obrazložiti.

5. člen

(končni predlog za sestavo vladnih teles)

(1) Na podlagi predlogov subjektov iz prejšnjega člena predloži pooblaščen predlagatelj vladnega gradiva vladi v sprejem končni predlog za sestavo vladnega telesa v skladu s prvim odstavkom 2. člena te uredbe.

(2) Če iz razlogov iz 3. člena te uredbe pooblaščen predlagatelj vladnega gradiva ne more sestaviti predloga v skladu s prejšnjim odstavkom, priloži svojemu predlogu pisno obrazložitev razlogov.

6. člen

(predlaganje predstavnic oziroma predstavnikov vlade v osebah javnega prava)

(1) Pristojna ministrica ali minister oziroma drug pristojni predlagatelj predstavnic oziroma predstavnikov vlade v osebah javnega prava pripravi predlog za njihovo imenovanje v skladu z drugim odstavkom 2. člena te uredbe na naslednji način:

a) če je v osebi javnega prava več predstavnic in predstavnikov vlade, predlaga pristojna ministrica ali minister oziroma drug pristojni predlagatelj v primeru parnega števila vladi za imenovanje polovico kandidatk ženskega in polovico kandidatov moškega spola, pri neparnem številu pa predlaga kandidatki oziroma kandidati enega spola za eno osebo več kot kandidatki oziroma kandidati nasprotnega spola;

b) če je v osebi javnega prava samo ena predstavnica oziroma predstavnik vlade, pristojna ministrica ali minister oziroma drug pristojni predlagatelj predlaga vladi za imenovanje osebo, ki je nasprotnega spola od sedanje predstavnice oziroma predstavnika.

(2) Če pristojna ministrica ali minister oziroma drug pristojni predlagatelj zaradi razlogov iz 3. člena te uredbe ne more predlagati kandidatki oziroma kandidatov v skladu z določbami prejšnjih odstavkov, mora te razloge v svojem predlogu pisno obrazložiti.

7. člen

(namestnice oziroma namestniki)

Določbe tega poglavja se smiselno uporabljajo tudi pri predlaganju namestnic oziroma namestnikov.

III. KRITERIJI ZA SESTAVO STROKOVNIH SVETOV

8. člen

(predlaganje sestave strokovnih svetov)

(1) Subjekti, ki imajo v skladu z aktom o ustanovitvi strokovnega sveta v njem svoje članice in člane, predlagajo kandidatke oziroma kandidate pristojni ministrici ali ministru, na naslednji način:

a) če imajo v strokovnem svetu samo eno članico oziroma člana, predlagajo dva kandidata, in sicer žensko in moškega;

b) če imajo v strokovnem svetu več članic oziroma članov, predlagajo v primeru parnega števila polovico kandidat ženskega in polovico kandidatov moškega spola, pri neparnem številu pa predlagajo kandidatke oziroma kandidate enega spola za eno osebo več, kot kandidatke oziroma kandidate nasprotnega spola.

(2) Če subjekti iz tega člena zaradi razlogov iz 3. člena te uredbe ne morejo predlagati kandidatke oziroma kandidate v skladu z določbami prejšnjega odstavka, morajo te razloge v svojem predlogu pisno obrazložiti.

9. člen

(imenovanje strokovnega sveta)

Na podlagi predlogov subjektov iz prejšnjega člena imenuje pristojna ministrica ali minister strokovni svet v skladu s prvim odstavkom 2. člena te uredbe, razen če obstajajo razlogi iz drugega odstavka prejšnjega člena.

10. člen

(namestnice oziroma namestniki)

Določbe tega poglavja se smiselno uporabljajo tudi pri predlaganju in imenovanju namestnic oziroma namestnikov.

IV. KONČNI DOLOČBI

11. člen

(začetek uporabe)

V obstoječih vladnih telesih in strokovnih svetih ter v obstoječi zastopanosti predstavnic in predstavnikov vlade v oseh javnega prava se začne ta uredba uporabljati ob spremembi članstva oziroma ob izteku mandata.

12. člen

(končna določba)

Ta uredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 017-11/2004-2

Ljubljana, dne 16. septembra 2004.

EVA 2004-1515-0002

Vlada Republike Slovenije

mag. Anton Rop l. r.
Predsednik

4408. Uredba o spremembah in dopolnitvah Uredbe o uvedbi kvot za mleko in mlečne proizvode za kvotno leto 2004/2005

Na podlagi 5. člena v povezavi z 20. členom Zakona o kmetijstvu (Uradni list RS, št. 54/00, 52/02 – ZDU-1, 58/02

– ZMR-1 in 45/04 – ZdZPKG) izdaja Vlada Republike Slovenije

UREDBO

o spremembah in dopolnitvah Uredbe o uvedbi kvot za mleko in mlečne proizvode za kvotno leto 2004/2005

1. člen

V Uredbi o uvedbi kvot za mleko in mlečne proizvode za kvotno leto 2004/2005 (Uradni list RS, št. 22/04, 24/04 in 87/04) se v 2. členu besedilo tretje alineje spremeni tako, da se glasi:

»– proizvajalec je nosilec kmetijskega gospodarstva, ki je fizična ali pravna oseba s prebivališčem oziroma sedežem v Republiki Sloveniji, ki proizvaja in trži mleko oziroma mlečne proizvode;«.

2. člen

V 5. členu se črtata drugi in tretji odstavek.

3. člen

Besedilo drugega odstavka 6. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Če se proizvajalcu individualna kvota za neposredno prodajo pretvori v kvoto za oddajo in še nima dodeljene kvote za oddajo z referenčno vsebnostjo mlečne maščobe, se za količino, ki je predmet pretvorbe, upošteva mlečna maščoba v višini 38 g/kg.«.

Za drugim odstavkom se dodata nova tretji in četrti odstavek, ki se glasita:

»(3) Če se proizvajalcu individualna kvota za neposredno prodajo pretvori v kvoto za oddajo in ima že dodeljeno kvoto za oddajo z referenčno vsebnostjo mlečne maščobe, ostane referenčna vsebnost mlečne maščobe nespremenjena, če ponderirana vsebnost mlečne maščobe za tekoče kvotno leto na podlagi mesečnih poročil odkupovalca ni nižja za več kot 1 g/kg od prvotno dodeljene referenčne vsebnosti mlečne maščobe.

(4) Če je ponderirana vsebnost iz prejšnjega odstavka nižja za več kot 1 g/kg, znaša vsebnost maščobe, ki se nanaša na količino, ki je predmet pretvorbe, 38 g/kg. Nova referenčna vsebnost mlečne maščobe je izračunana ponderirana vsebnost mlečne maščobe.«.

4. člen

V 16. členu se doda nov peti odstavek, ki se glasi:

»(5) Vsem proizvajalcem, ki jim je bila dodeljena kvota za oddajo za kvotno leto 2004/2005, agencija z odločbo, ki jo izda po uradni dolžnosti, dodeli dodatno kvoto v višini, kolikor jim je bila zmanjšana kvota za oddajo zaradi presežka oddanih količin nad nacionalno kvoto za oddajo, upoštevajoč nacionalno rezervo. Ta kvota se dodeli v obliki kvote za neposredno prodajo.«.

5. člen

Ta uredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 331-11/2001-7

Ljubljana, dne 16. septembra 2004.

EVA 2004-2311-0340

Vlada Republike Slovenije

mag. Anton Rop l. r.
Predsednik

4409. Uredba o spremembi Uredbe o organizacijah za ugotavljanje skladnosti za potrebe ureditev kmetijskih trgov

Na podlagi 5. člena ter v povezavi s 6., 65. in 66. členom Zakona o kmetijstvu (Uradni list RS, št. 54/00, 52/02 – ZDU-1, 58/02 – ZMR-1 in 45/04 – ZdZPKG) izdaja Vlada Republike Slovenije

UREDBO
o spremembi Uredbe o organizacijah za ugotavljanje skladnosti za potrebe ureditev kmetijskih trgov

1. člen

V Uredbi o organizacijah za ugotavljanje skladnosti za potrebe ureditev kmetijskih trgov (Uradni list RS, št. 38/04) se v 4. členu besedilo prve alineje spremeni tako, da se glasi:

»– določen preskusni laboratorij za potrebe uradne kontrole oziroma inšpekcijskega nadzora glede kakovosti, ki izpolnjuje pogoje iz predpisa, ki ureja tehnične in organizacijske pogoje, ki jih morajo izpolnjevati preskusni laboratoriji za ugotavljanje skladnosti kmetijskih pridelkov oziroma živil;«.

Besedilo tretje alineje se spremeni tako, da se glasi:

»– laboratorij, ki je organizacijska enota državnega organa in ima strokovna znanja na področju kmetijstva, veterinarstva ali živilstva ter uporablja predpisane preskusne metode za posamezne ukrepe znotraj enega ali več kmetijskih trgov;«.

2. člen

Ta uredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 331-22/2004-2

Ljubljana, dne 16. septembra 2004.

EVA 2004-2311-0350

Vlada Republike Slovenije

mag. Anton Rop l. r.
Predsednik

4410. Sklep o soglasju k Statutu Zbornice Republike Slovenije za zasebno varovanje v delu, ki se nanaša na izvajanje javnih pooblastil

Na podlagi drugega odstavka 10. člena Zakona o zasebnem varovanju (Uradni list RS, št. 126/03) je Vlada Republike Slovenije dne 31. 8. 2004 sprejela

SKLEP
o soglasju k Statutu Zbornice Republike Slovenije za zasebno varovanje v delu, ki se nanaša na izvajanje javnih pooblastil

Vlada Republike Slovenije je dala soglasje k 9., 15. in 17. do 21. členu Statuta Zbornice Republike Slovenije za zasebno varovanje (Uradni list RS, št. 90/04).

Mirko Bandelj l. r.
Generalni sekretar

MINISTRSTVA

4411. Pravilnik o nagrajevanju in povračilu stroškov svetovalcem za begunce

Na podlagi četrtega odstavka 16. člena Zakona o azilu (Uradni list RS, št. 134/03 – uradno prečiščeno besedilo) izdaja ministrica za pravosodje

PRAVILNIK
o nagrajevanju in povračilu stroškov svetovalcem za begunce

1. člen

Svetovalcem za begunce (v nadaljnjem besedilu: svetovalci) gre nagrada za potrebna dejanja, ki jih le-ti opravljajo v okviru pomoči pri uveljavljanju pravic tujcev do azila, kot določa drugi odstavek 16. člena zakona o azilu, in povračilo dejanskih in nujno potrebnih stroškov, ki so jih imeli pri svojem delu.

2. člen

Vsa dejanja in stroški morajo biti posebej izkazani in utemeljeni z dokazili.

Kot dokazilo o opravljenem posvetu svetovalca s prosilcem za azil se šteje pisno potrjeno z navedbo prisotnih oseb, datumom in časom trajanja posveta ter lastnoročnim podpisom prisotnih oseb.

Kot pooblastilo za zastopanje pred upravnim organom na prvi stopnji se šteje originalno pooblastilo z lastnoročnim podpisom prosilca za azil in pooblaščenega svetovalca ter datumom (z besedo).

Kot pooblastilo za zastopanje v postopku s pritožbo proti odločbi prve stopnje v postopku pred upravnim ali vrhovnim sodiščem in v postopku z izrednimi pravnimi sredstvi se šteje originalno pooblastilo z lastnoročnim podpisom prosilca za azil in pooblaščenega svetovalca, datumom (z besedo) in izrecno navedbo obsega pooblastila (za postopek s pritožbo proti odločbi prve stopnje, za postopek pred upravnim ali vrhovnim sodiščem ali za postopek z izrednimi pravnimi sredstvi).

3. člen

Za opravljeno delo so svetovalci upravičeni do nagrade v polovični višini, določeni po veljavni Odvetniški tarifi, in do povračila stroškov v skladu z Odvetniško tarifo.

Ne glede na določilo prejšnjega odstavka se svetovalcu zvišanje vrednosti storitve po 5. členu Odvetniške tarife (Uradni list RS, št. 67/03, 70/03 – popravek), ne priznava.

Če se postopek ustavi v skladu s prvim odstavkom 42. člena zakona o azilu, je svetovalec upravičen do nagrade in povračila stroškov za dejanja, ki jih opravi do nastopa razlogov, zaradi katerih se postopek ustavi, in do nagrade in povračila stroškov za morebitna dejanja, ki jih opravi po drugem odstavku 42. člena zakona o azilu.

4. člen

Svetovalec je po pravnomočno končanem postopku za pridobitev azila dolžan Ministrstvu za notranje zadeve (v nadaljevanju: ministrstvo) predložiti obrazložen stroškovnik po posameznih postavkah, vključno z originalnim pooblastilom za zastopanje in dokumentacijo, ki izkazuje upravičenost do nagrade ter povračila stroškov.

Ministrstvo izda sklep o odmeri nagrade in povračilu stroškov v skladu s kriteriji tega pravilnika. Zoper sklep je dovoljeno sprožiti upravni spor.

Sklep o odmeri nagrade in stroškov se vroči svetovalcu, ki na podlagi odmerjenih stroškov izstavi račun oziroma če ne gre za zavezanca po zakonu, ki ureja davek na dodano vrednost, pisno izjavo, da se strinja s sklepom. Na podlagi računa oziroma izjave, ministrstvo opravi plačilo v roku 30 dni po pravnomočnosti sklepa.

5. člen

Z uveljavitvijo tega pravilnika preneha veljati Pravilnik o nagrajevanju in povračilu stroškov svetovalcem za begunce (Uradni list RS, št. 100/99), uporablja pa se za obravnavo dejanj svetovalcev, opravljenih pred uveljavitvijo tega pravilnika.

6. člen

Ta pravilnik začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Ljubljana, dne 15. junija 2004.
EVA 2004-2011-0020

Zdenka Cerar l. r.
Ministrica
za pravosodje

4412. Pravilnik o spremembi pravilnika o ES-homologaciji kmetijskih in gozdarskih traktorjev

Na podlagi 2. člena Zakona o tehničnih zahtevah za proizvode in o ugotavljanju skladnosti (Uradni list RS, št. 59/99, 31/00 – popr., in 54/00 – ZKme in 37/04) izdaja minister za promet

PRAVILNIK
o spremembi pravilnika o ES-homologaciji kmetijskih in gozdarskih traktorjev

1. člen

V Pravilniku o ES-homologaciji kmetijskih in gozdarskih traktorjev (Uradni list RS, št. 125/03 in 80/04) se v naslovu črta znak »*« in besedilo opombe.

»16 FISKALNA MOČ OZIROMA RAZRED(*)

– Italija:
– Belgija:
– Danska:
– Združeno kraljestvo:
– Avstrija:
– Češka:
– Latvija:
– Malta:
– Francija:

– Nemčija:
– Nizozemska:
– Irska:
– Finska:
– Estonija:
– Litva:
– Poljska:
– Španija:
– Luksemburg:

2. člen

V 1. členu se besedilo prvega odstavka spremeni tako, da se glasi:

»(1) Ta pravilnik v skladu z Direktivo Sveta 74/150/EGS z dne 4. marca 1974 o približevanju zakonodaje držav članic o homologaciji kolesnih kmetijskih ali gozdarskih traktorjev (UL L št. 84 z dne 28. 3. 1974, str. 16, z vsemi njenimi spremembami), Direktivo Parlamenta in Sveta 2003/37/ES z dne 26. maja 2003 o homologaciji kmetijskih ali gozdarskih traktorjev, njihovih priklopnikov in zamenljivih vlečenih strojev, skupaj z njihovimi sistemi, sestavnimi deli in samostojnimi enotami ter o razveljavitvi Direktive Sveta EGS 74/150/EGS (UL L št. 171 z dne 9. 7. 2003, str. 1.) in Direktivo Sveta 2004/66/ES z dne 26. aprila 2004 o prilagoditvi Direktiv 1999/45/ES, 2002/83/ES, 2003/37/ES in 2003/59/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter Direktiv 77/388/EGS, 91/414/EGS, 96/26/ES, 2003/48/ES in 2003/49/ES Sveta na področjih prostega pretoka blaga, svobode opravljanja storitev, kmetijstva, prometne politike in obdavčitve zaradi pristopa Češke, Estonije, Cipra, Latvije, Litve, Madžarske, Malte, Poljske, Slovenije in Slovaške (UL L str. 168 z dne 1. 5. 2004, str. 35) ureja ES-homologacijo kmetijskih in gozdarskih traktorjev, katerih največja konstrukcijsko določena hitrost ni manjša od 6 km/h, njihovih priklopnih vozil in zamenljivih vlečenih strojev (v nadaljnjem besedilu: vozilo), izdelanih v eni ali več stopnjah, kakor tudi homologacijo sistemov, sestavnih delov in samostojnih tehničnih enot, namenjenih za uporabo na teh vozilih ter določa pogoje za podelitev ES-homologacije in izdajo potrdila o skladnosti vozila pri proizvajalcu.«

V drugem odstavku se črta besedilo prvega stavka.

3. člen

Točka 16 v vzorcih potrdil o skladnosti v točkah A, B, in C Dela I ter v točkah A in B Dela II Priloge III se spremeni tako, da se glasi:

– Grčija:
– Portugalska:
– Švedska:
– Ciper:
– Madžarska:
– Slovenija:
– Slovaška:«

4. člen

Ta pravilnik začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 26400-15/2004/12
Ljubljana, dne 1. septembra 2004.
EVA 2004-2411-0096

dr. Marko Pavliha l. r.
Minister
za promet

4413. Navodilo o načinu nakazovanja nadomestil za opravo vpisa v register neposestnih zastavnih pravic in zarubljenih premoženj

Na podlagi drugega odstavka 51. člena Uredbe o registru neposestnih zastavnih pravic in zarubljenih premoženj

(Uradni list RS, št. 23/04) izdaja ministrica za pravosodje na predlog Agencije Republike Slovenije za javnopravne evidence in storitve

NAVODILO

o načinu nakazovanja nadomestil za opravo vpisa v register neposestnih zastavnih pravic in zarubljenih premoženj

1. člen

To navodilo določa način in roke za nakazilo nadomestila za opravo vpisa v register neposestnih zastavnih pravic in zarubljenih premoženj (v nadaljnjem besedilu: register) notarjev Agenciji Republike Slovenije za javnopravne evidence in storitve (v nadaljnjem besedilu: AJPEŠ).

2. člen

Če predlagatelj zahteve za vpis podatkov v register plača nadomestilo za opravo vpisa v register pri notarju, mora

nadomestilo plačati pred ali najkasneje hkrati z vložitvijo zahteve za vpis, na podlagi računa, ki ga izstavi notar.

3. člen

AJPES izstavi račun notarju enkrat mesečno, v petih delovnih dneh po koncu meseca, za plačilo nadomestila za vse vpise v register v preteklem mesecu, ki so bili opravljeni na njegovo zahtevo.

Notar plača račun negotovinsko v osmih dneh po izstavitvi računa.

4. člen

To navodilo začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 713-3/2002

Ljubljana, dne 7. septembra 2004.

EVA 2004-2011-0048

Zdenka Cerar l. r.
Ministrica
za pravosodje

USTAVNO SODIŠČE

4414. Odločba o razveljavitvi sodbe Višjega sodišča v Ljubljani ter vrnitvi temu sodišču v novo sojenje

Ustavno sodišče je v postopku odločanja o ustavni pritožbi družbe A., časopisno in založniško podjetje, d.d., Ž., ki jo zastopa mag. B. B., odvetnik v Z., na seji dne 9. septembra 2004

odločilo:

Sodba Višjega sodišča v Ljubljani št. I Cp 1249/2001 z dne 12. 6. 2002 se razveljavi in se zadeva vrne temu sodišču v novo sojenje.

Obrazložitev

A)

1. Pritožnica je časopisno in založniško podjetje, ki je bilo v pravnem postopku obsojeno na plačilo odškodnine za duševne bolečine v višini 650.000 SIT s pripadki. Sodišči prve in druge stopnje sta ugotovili, da je novinarka, zaposlena pri pritožnici, v članku objavila neresnične informacije na senzacionalističen način, v nasprotju s pravili novinarske etike, in s tem nedopustno posegla v oškodovančevo čast in dobro ime. V ustavni pritožbi pritožnica navaja, da sta sodišči nepravilno opravili tehtanje med svobodo izražanja po 39. členu Ustave na eni strani in pravicami osebnosti po 35. členu Ustave na drugi strani. Nezakonit poseg v svobodo izražanja v tisku naj bi omejeval javno razpravo, tako da naj ta ne bi mogla opraviti svoje funkcije v demokratični družbi. Zatrjuje tudi kršitev pravice do enakega varstva pravic po 22. členu Ustave, saj naj bi sodišče odločilo drugače, kot sicer odločajo sodišča v podobnih primerih, svoje drugačne odločitve pa naj ne bi z ničimer utemeljilo. Navaja, da sporni članek obravnava problematiko nagrajevanja dela režiserjev v primerih, ko direktorji, ravnatelj ali umetniški vodje gledališč tudi režirajo v ustanovi, ki jo vodijo, in da gre za problematiko javnega pomena. Pritožnica navaja, da ne gre za informacijo o ravnanju oškodovanca v zvezi z režiranjem konkretne igre »Nore babe«, pač pa za pred-

stavitev mnenja novinarka, da so tedanje okoliščine direktorjem gledališč, ki tudi sami režirajo, dopuščale možnost zlorabe glede določanja višine honorarjev. Novinarka naj bi to v članku predstavila kot teoretično možnost, ker ni bilo nobenega predpisa, ki bi urejal to vprašanje. Novinarka naj bi obstoječa varovala (potrditev sestave repertoarja s strani sveta hiše) ocenila kot nezadostno varovalo, dodala pa je, da gre za »špekulacijo« novinarka. Pritožnica meni, da je stališče novinarka ostro, mogoče ga je ocenjevati kot prestrogo, vendar še vedno le za kritično mnenje. Navaja, da je novinarka dovolj samokritično predstavila tudi nasprotna stališča. Nikjer naj ne bi bilo zapisano, da je oškodovanec dejansko zlorabljal položaj pri konkretni igri. Navaja, da je v postopku pred sodiščem izrecno navajala, da je po sodni praksi treba upoštevati razloge za izključitev protipravnosti po kriterijih Kazenskega zakonika (Uradni list RS, št. 63/94 in nasl. – v nadaljevanju: KZ) – torej, če gre za razžalitev, vprašanje namena zaničevanja, če gre za žaljivo obdolžitev, pa za vprašanje, ali je (čeprav je informacija morda neresnična) novinar imel utemeljene razloge verjeti v resničnost zapisanega. Meni, da te presoje sodišče v obravnavani zadevi ni opravilo in ni obrazložilo odstopa od sodne prakse. Sprašuje se, kako je mogoče, da je bila odločitev o ugoditvi zahtevka tudi proti novinarki na inštanci razveljavljena iz razloga, da ni bilo ugotovljeno, ali je škodo povzročila namenoma ali iz malomarnosti, odločitev o ugoditvi zahtevka proti pritožnici kot časopisnemu podjetju in delodajalcu pa potrjena – če sploh ni jasno, ali novinarka ni ravnala tako, kot je treba. Navaja, da tudi strah pred civilnimi sankcijami lahko povzroči nedopustno omejitev svobode izražanja. Kot dodaten argument še navaja, da sodišča niso v zadostni meri upoštevala, da je oškodovanec javna osebnost.

2. Senat Ustavnega sodišča je na seji 25. februarja 2004 sklenil, da sprejme ustavno pritožbo v obravnavo. Ustavno sodišče je ustavno pritožbo skladno s 56. členom Zakona o Ustavnem sodišču (Uradni list RS, št. 15/94 – v nadaljevanju: ZUstS) poslalo sodišču, ki je izdalo izpodbijano sodbo, ter skladno z 22. členom Ustave nasprotni stranki v pravnem postopku (C. C. iz V., ki ga zastopa Č. Č., odvetnica v U.) in jima omogočilo, da na ustavno pritožbo odgovorita.

3. Na ustavno pritožbo je po svoji pooblaščenki odgovorila nasprotna stranka. Meni, da izpodbijani sodbi ni mogoče očitati nesorazmernega poseganja v pravico do svobode izražanja po 39. členu Ustave. Meni, da v postopku ni bilo sporno, da je oškodovanec javna osebnost, ki mora imeti višji tolerančni prag. Vendar ni mogoče terjati, da prenaša takšne posege, kot so očitane zlorabe poklicnega položaja, samovoljno ravnanje in pridobivanje premoženjske koristi v nasprotju z moralo, kar glede na njegov položaj tako v službeni kot tudi v strokovni javnosti ne more predstavljati hujše diskvalifikacije. Meni, da imata izpodbijani sodbi glede uporabe materialnega prava zadostne razloge in da ju je mogoče preizkusiti in tudi od uveljavljene sodne prakse naj ne bi odstopali. Opozarja na dejansko ugotovitev, ki naj ne bi smela biti predmet ustavnosodne presoje, da novinarka informacij ni preverila niti pri oškodovancu niti pri gledališču, na katerega se informacija nanaša. Meni, da je novinarka ravnala v nasprotju z novinarskim kodeksom, po katerem je novinar informacije, namenjene objavi, dolžan skrbno preveriti, nepreverjene vesti pa označiti kot take. Meni, da odločitev v ničemer ne odstopa od sodne prakse. Meni, da razlogi zagotavljanja demokratične družbene ureditve in razlogi preprečevanja omejevanja javne razprave ne presegajo novinarjeve dolžnosti zagotoviti dostop do informacij na tak način, ki pomeni pošteno in odkrito poročanje. Poudarja tudi, da gre pri spornem pisanju za informacijo in ne za mnenje. Meni tudi, da najhujše oblike krivde v civilnem pravu ne gre enačiti z naklepom v kazenskem pravu. Če bi novinarju vedno morali izkazati naklep, bi varstvo pravice do zasebnosti praktično nikoli ne prišlo v poštev. Navaja še, da dejstvo, da poseg v čast in dobro ime vsebinsko sloni na

kazenskem pravu, še ne pomeni, da mora za odškodninsko odgovornost stranka izvršiti zakonske znake nekega konkretnega kaznivega dejanja.

B)

4. Iz pravice do enakega varstva pravic po 22. členu Ustave med drugim izhaja, da sodišče ne sme samovoljno oziroma arbitrarno odstopiti od enotne in uveljavljene sodne prakse. Tako kot glede drugih ustavnih pravic tudi v zvezi s prepovedjo arbitrarnega odstopa od sodne prakse velja, da je za učinkovitost njihovega uresničevanja in varstva bistveno, da stranke in sodišča že v rednem sodnem postopku upoštevajo ustavnopravne vidike varstva človekovih pravic. To najprej velja za stranko postopka – ta naj se že v sodnem postopku sklicuje na obstoj uveljavljene in enotne sodne prakse oziroma naj uveljavlja argument precedensa (če bi že npr. sodba sodišča prve stopnje odstopala od uveljavljene sodne prakse, sodišči druge in tretje stopnje pa bi naziranje sodišča prve stopnje povzeli, stranka pa bi nato argument odstopa od sodne prakse prvič uveljavljala šele v ustavni pritožbi, Ustavno sodišče tega očitka ne bi smelo presojeti, saj pritožnik s tem v zvezi ne bi bil izčrpal pravnih sredstev). Če je strankin očitek o odstopu od uveljavljene in enotne sodne prakse konkreten oziroma substanciran in podprt s predložitvijo sodnih odločb, ki naj bi izkazovala obstoj enotne sodne prakse (in torej ne gre za zgolj pavšalno zatrjevanje odstopa od sodne prakse), temu ustreza obveznost sodišča, da na ta očitek tudi odgovori.

5. V obravnavani zadevi Višje sodišče zahteve po odgovoru na očitek o odstopu od sodne prakse, ki izhaja iz 22. člena Ustave, ni spoštovalo. Očitek o odstopu od sodne prakse se v obravnavani zadevi nanaša na posebno vprašanje izključitve protipravnosti za besede, izrečene pri opravljanju novinarskega poklica (vprašanje, ali je morebiti protipravnost, podobno, kot velja po KZ, izključena, če je izrečena trditve sicer neresnična, vendar pa storilec izkaže, da je imel utemeljene razloge verjeti v resničnost zapisanega). Ta očitek je dovolj konkretiziran ter podprt s sklicevanjem na več odločb Vrhovnega sodišča, ki vsaj na prvi pogled izkazujejo utemeljenost pritožnične navedbe.¹ Višje sodišče bi na ta očitek moralo odgovoriti. Višje sodišče je glede tega izreklo le naslednje: »V zvezi z nadaljnjimi pritožbenimi trditvami je treba povedati, da je bilo doslej v sodni praksi že sprejeto stališče, da poseg v čast in dobro ime ni nujno istoveten s katerim od kaznivih dejanj zoper čast in dobro ime. V vsakem konkretnem primeru je treba opraviti presojo o tem, ali določeno dejanje v določenih okoliščinah predstavlja civilni delikt kot podlaga, da se prisodi denarna odškodnina zaradi razžalitve dobrega imena in časti ali pravice osebnosti.« Vendar pa to ni odgovor na pritožničin očitek o odstopu od sodne prakse – pritožnične trditve se namreč niso nanašale na splošno vprašanje enačenja med civilnim deliktom in kaznivim dejanjem, pač pa na specifično vprašanje razlogov za izključitev protipravnosti glede (v konkretnem primeru) izjav novinarja pri svojem delu. Glede tega pa iz omenjene sodne prakse, na katero se sklicuje pritožnica, izhaja, da ravnanje (na primer) novinarko ni protipravno, čeprav je izjava sicer žaljiva in neresnična, če novinar izkaže, da je imel utemeljene razloge verjeti v resničnost izrečenega. Iz obrazložitve Višjega sodišča pa izhaja, kot da žaljivost in neresničnost izjave, ko gre za izjave o dejstvih – kakor naj bi bilo tudi v obravnavanem primeru – in ne za komentar ali mnenje, že sama po sebi zadošča za izkaz protipravnosti in da torej sploh ni pravno pomembno, ali je novinarka pri zbiranju in preverjanju pridobljene informacije ravnala

tako, kot bi bilo treba in je s tem imela »utemeljene razloge verjeti v resničnost zapisanega«. Višje sodišče je namreč nedvoumno zapisalo: »Kot je bilo že zgoraj zapisano, je sodišče prve stopnje ugotovilo, da so trditve v spornem članku, ki se nanašajo na tožnika, neresnične, v zvezi s tem pa žaljive.« Glede spornega vprašanja odločitev Višjega sodišča očitno odstopa od tistega, kar naj bi po mnenju pritožnice predstavljalo enotno in uveljavljeno sodno prakso in kar izhaja iz tistih sodnih odločb, s katerimi je pritožnica obstoj sodne prakse želela izkazati (drugače kot odločitev sodišča prve stopnje, ki se je – kot pravilno opozarja pooblaščenka oškodovanca – izčrpno ukvarjala z vprašanjem, ali je novinarka pri zbiranju in zapisu informacije ravnala z zadostno skrbnostjo in v skladu s pravili poklica). Višje sodišče torej na očitek o odstopu od sodne prakse glede okoliščin, ki izključujejo protipravnost neresničnih in objektivno žaljivih izjav, ni odgovorilo. S tem je prekršilo zahteve, ki izhajajo iz 22. člena Ustave.

6. Ustavno sodišče je obravnavano zadevo presojevalo z vidika prepovedi arbitrarnega odstopa od sodne prakse, kar je procesno jamstvo, ki izhaja iz 22. člena Ustave. Kršitev tega jamstva je izkazana že s tem, da se Višje sodišče do izrecnega in substanciranega očitka o odstopu od sodne prakse ni opredelilo; nadaljnja presoja, ali dejansko gre za odstop od enotne in uveljavljene sodne prakse in ali je ta morebiten odstop samovoljen, zato ni potrebna. Ker je kršitev ustavnih pravic ugotovilo že v zvezi s pomanjkanjem odgovora na očitek o odstopu od sodne prakse, ni bilo treba istih okoliščin presojeti še z vidika drugih ustavnih pravic, katerih kršitev zatrjuje pritožnica.

7. Obravnavane kršitve je povzročilo Višje sodišče in zaenkrat ni mogoče sklepati, da je do kršitev ustavnih pravic pritožnice prišlo tudi s sodbo sodišča prve stopnje. Zato zadošča, da Ustavno sodišče razveljavi sodbo sodišča druge stopnje in zadevo vrne v novo sojenje temu sodišču. Višje sodišče bo v ponovljenem postopku, če bo vztrajalo pri pravnem stališču, da za obstoj protipravnosti zadošča, da »so izjave neresnične in objektivno žaljive«, moralo presoditi, ali sodne odločbe Vrhovnega sodišča, na katere se sklicuje pritožnik, predstavljajo enotno in uveljavljeno sodno prakso in ali gre za istovrsten primer. Če bo odgovor na ti vprašanji pozitiven, bo moralo Višje sodišče, če bo želelo od uveljavljene in enotne sodne prakse odstopiti, posebej in izčrpno obrazložiti razloge za takšno ravnanje.

C)

8. Ustavno sodišče je sprejelo to odločbo na podlagi prvega odstavka 59. člena ZUstS v sestavi: predsednica dr. Dragica Wedam Lukić ter sodnici in sodniki dr. Janez Čebulj, dr. Zvonko Fišer, Lojze Janko, Milojka Modričan, dr. Mirjam Škrk in Jože Tratnik. Odločbo je sprejelo soglasno. Sodnik dr. Ciril Ribičič je bil pri obravnavanju v tej zadevi izločen.

Št. Up-452/02-12

Ljubljana, dne 9. septembra 2004.

Predsednica
dr. Dragica Wedam Lukić l. r.

4415. Odločba o razveljavitvi sodbe Vrhovnega sodišča in sodbe Upravnega sodišča Oddelka v Novi Gorici ter vrnitvi zadeve Upravnemu sodišču, Oddelku v Novi Gorici, v novo sojenje

¹ Pritožnica se sklicuje na pet sodb Vrhovnega sodišča, med drugim na sodbi št. II lps 272/2000 z dne 7. 12. 2000 in št. II lps 229/01 z dne 18. 4. 2002.

Ustavno sodišče je v postopku odločanja o ustavni pritožbi družbe OGP A. A., d.o.o., Z., ki jo zastopa B. B., odvetnik v Z., na seji dne 9. septembra 2004

odločilo:

1. Sodba Vrhovnega sodišča št. I Up 943/2001 z dne 16. 4. 2003 in sodba Upravnega sodišča, Oddelka v Novi Gorici, št. U 82/99 z dne 5. 7. 2001 se razveljavita.

2. Zadeva se vrne Upravnemu sodišču, Oddelku v Novi Gorici, v novo sojenje.

Obrazložitev**A)**

1. Z izpodbijano sodbo je Vrhovno sodišče zavrnilo pritožbo zoper sodbo Upravnega sodišča, Oddelka v Novi Gorici. Z njo je to sodišče zavrnilo tožbo zoper odločitev upravnih organov o zavrženju pritožničinega predloga za obnovo denacionalizacijskega postopka, končanega s pravnomočno odločbo Sekretariata za komunalno, cestno in stanovanjsko gospodarstvo Občine Nova Gorica št. 351-31-8/92-de-4 z dne 13. 7. 1993. Vrhovno sodišče je pritrnilo presoji Upravnega sodišča, da pritožnica ni izkazala, da bi v navedeni denacionalizacijski zadevi varovala kakšne svoje pravice ali pravne koristi, ker je bila nepremičnina parc. št. 180/6 k.o. Ž. v stečajnem postopku še pred končanjem denacionalizacijskega postopka s sklepom št. St. 2/90 z dne 2. 6. 1993 izročena Občini Nova Gorica, ki je tako postala zavezanica za vrnitev te nepremičnine denacionalizacijskemu upravičencu.

2. Pritožnica izpodbijanima sodbama očita kršitev 2., 22. in 23. člena Ustave. Sodba Upravnega sodišča naj bi bila pomanjkljivo obrazložena, sodba Vrhovnega sodišča pa naj sploh ne bi imela razlogov o odločilnih dejstvih. Sodišči naj ne bi odgovorili na navedbe, s katerimi je pritožnica utemeljevala tožbo in pritožbo v upravnem sporu. V zvezi s tem se pritožnica sklicuje na odločbo Ustavnega sodišča št. Up-373/97 z dne 22. 2. 2001 (Uradni list RS, št. 16. 3. 2001 in OdlUS X, 108). Navaja, da bi zaradi zaščite svojih pravic in pravnih koristi morala imeti možnost sodelovati v denacionalizacijskem postopku, v katerem je sicer sodelovala njena pravna prednica (dolžnica v stečajnem postopku, zastopana po stečajnem upravitelju), ki pa je položaj stranke še pred koncem denacionalizacijskega postopka izgubila in to brez formalnega sklepa. Ker pritožnici ni bila dana možnost udeleževati se denacionalizacijskega postopka, naj bi v tem postopku prišlo do številnih procesnih in materialnih kršitev. Sporna naj bi bila lastninska pravica nepremičnine, ki je bila vrnjena v denacionalizacijskem postopku, saj naj bi se sklep stečajnega senata, na katerega se sklicujeta sodišči, ne nanašal na celotno nepremičnino s parc. št. 180/6. Sodišču očita tudi, da ni ugotavljalo dejanskega stanja z ogledom nepremičnine in s postavitvijo izvedenca geodetske stroke. V pravnem postopku, v katerem naj bi pritožnica tudi uveljavljala lastninsko pravico na spornih nepremičninah (po navedbah pritožnice do vložitve ustavne pritožbe sodba v tej pravi še ni bila izdana), naj bi se prav s pomočjo izvedenca geodetske stroke ugotovilo, da gre za del nepremičnine, ki je bila vključena v obseg prodaje pravne osebe na javni dražbi v okviru stečajnega postopka.

3. Senat Ustavnega sodišča je dne 6. 7. 2004 ustavno pritožbo sprejel v obravnavo. Ustavna pritožba je bila v skladu z določbo 56. člena Zakona o Ustavnem sodišču (Uradni list RS, št. 15/94 – v nadaljevanju: ZUstS) poslana Vrhovnemu sodišču, na podlagi 22. člena Ustave pa C. C. iz Ž. (v upravnem sporu prizadeti stranki). Vrhovno sodišče na ustavno pritožbo ni odgovorilo. C. C. pa v odgovoru na ustavno pritožbo oporeka trditvam ustavne pritožnice in meni, da je ustavna pritožba neutemeljena. Navaja, da je pravna prednica za zahtevo za denacionalizacijo vedela že pred uvedbo stečajnega postopka, da je pritožnico v denacionalizacijskem postopku zastopal stečajni upravitelj in da je stečajni senat s sklepom št. St 2/90 z dne 11. 2. 1992 prekinil

stečajni postopek in iz premoženja stečajnega dolžnika izločil nepremičnino parc. št. 180/6 zaradi denacionalizacijskega postopka. Kupec naj bi s pogodbo z dne 17. 7. 1992 kupil pravno osebo in preostalo premoženje stečajnega dolžnika, zmanjšano za navedeno nepremičnino. Zato naj bi bil z veljavnostjo te pogodbe stečajni postopek zoper pravno osebo zaključen, nadaljeval naj bi se le zoper preostalo stečajno maso, v katero naj bi spadala tudi izločena nepremičnina parc. št. 180/6. To nepremičnino pa je stečajni senat izločil iz stečajne mase in izročil Občini Nova Gorica s sklepom št. St 2/90 z dne 2. 6. 1993. C. C. se sklicuje tudi na druge spore, v katerih pritožnica in kupec podjetja v stečaju nista uspela uveljaviti lastninske pravice na omenjeni nepremičnini oziroma kupec ni uspel s predlogom za obnovo denacionalizacijskega postopka. Pomembno naj bi bilo tudi dejstvo, da pravna prednica pritožnice ne pred uvedbo stečaja ne med stečajnim postopkom v zemljiški knjigi ni bila vpisana kot imetnica pravice uporabe.

B)

4. Glede na trditve pritožnice o spornosti denacionalizacijske odločbe in o nemožnosti sodelovanja v denacionalizacijskem postopku ter glede na navedbe C. C. v odgovoru na ustavno pritožbo, Ustavno sodišče pojasnjuje, da Ustavna pritožba ni pravno sredstvo v sistemu rednih in izrednih pravnih sredstev, temveč poseben institut za presojo posamičnih aktov zaradi varstva človekovih pravic in temeljnih svoboščin. V skladu s 50. členom ZUstS Ustavno sodišče izpodbijano sodbo preizkusi le glede vprašanja, ali so bile z njo kršene človekove pravice in temeljne svoboščine. Zato materialno-pravna presoja sodišča o tem, ali v konkretnem primeru obstaja zatrjevani obnovitveni razlog, sama po sebi ne more biti predmet presoje Ustavnega sodišča.

5. Ker 2. člen Ustave ni določba, ki bi urejala kakšne človekove pravice ali temeljne svoboščine, temveč ureja temeljna ustavna načela (načela pravne države), za odločitev o ustavni pritožbi ne more biti relevantna trditev pritožnice glede domnevnih kršitev načel pravne države iz 2. člena Ustave.

6. Ustavno-pravno relevanten pa je očitok pritožnice, da izpodbijani sodbi nista zadostno obrazloženi oziroma da sodišči nista odgovorili na pritožnične navedbe. Obrazložena sodna odločba je namreč bistveni del poštenega sodnega postopka, ki ga zagotavlja 22. člen Ustave. Iz te ustavne določbe izhaja tudi dolžnost sodišča, da se seznanji z navedbami strank, prouči njihovo dopustnost in pravno relevantnost ter se do njih, če so za odločitev bistvene in niso očitno neutemeljene, v obrazložitvi svoje odločbe opredeli. Ni sicer nujno, da je odgovor na navedbe stranke vedno izrecen, saj je v določenih primerih tudi iz drugih navedb v obrazložitvi razvidno, da se je sodišče seznanilo z argumenti stranke in da jih je obravnavalo. Vendar pa je za zagotovitev ustavne pravice do poštenega sojenja kot tudi za zagotovitev zaupanja v sodstvo velikega pomena, da stranka, tudi če njenemu zahtevku ali pravnemu sredstvu ni ugodeno, lahko spozna, da se je sodišče z njenimi argumenti seznanilo in jih obravnavalo, in da ne ostane v dvomu, ali jih sodišče morda ni enostavno prezrlo (kar navaja tudi pritožnica in se pri tem sklicuje na odločbo Ustavnega sodišča št. Up-373/97). Sodišče se ni dolžno opredeliti le do očitno neutemeljenih ali nerelevantnih navedb stranke.

7. Za presojo v tej zadevi je torej bistveno vprašanje, ali sta sodišči odgovorili na navedbe pritožnice, s katerimi je ta utemeljevala, da je bilo z odločbo o denacionalizaciji, izdani v postopku, katerega obnovo predlaga, poseženo v njeno premoženje.

8. Pritožnica je ves čas postopka tako v upravnem postopku kot v upravnem sporu navajala, da je bila med drugimi tudi nepremičnina s parc. št. 180/6 med sredstvi stečajnega dolžnika, ki ga je kupila družba Č. s prodajno pogodbo z dne 17. 7. 1992, da je bilo s sklepom stečajnega senata št. St

2/90 z dne 2. 6. 1993 Občini Nova Gorica izročeno le 240 m² površine navedene nepremičnine in da cela parc. št. 180/6 meri 1329 m².

9. Upravno sodišče je sklepanje upravnih organov, da nepremičnina parc. št. 180/6 nikoli ni bila med sredstvi tožeče stranke, oprlo na ugotovitev, da »iz podatkov spisa ne izhaja, da je premoženje stečajnega dolžnika ob nakupu podjetja predstavljala tudi navedena parcela«. Upravno sodišče se je sicer sklicevalo na sklep stečajnega senata z dne 11. 2. 1992, s katerim naj bi stečajni senat prekinil stečajni postopek »v delu, ki se nanaša na navedeno nepremičnino, glede katere je bila podana zahteva za denacionalizacijo«, vendar ni odgovorilo na tožbeno trditvev, da je stečajni senat iz stečajne mase izvzel le del parc. št. 180/6, tj. tisti del, ki je bil prej sestavni del parc. št. 180/1, pri čemer naj bi bila med obema parcelama »ogromna razlika v površini«. V nadaljevanju obrazložitve je Upravno sodišče navedlo, da je stečajni senat »predmetno nepremičnino s sklepom št. St 2/90 z dne 2. 6. 1993 izročil Občini Nova Gorica«. Na trditve pritožnice, da se tudi izrek omenjenega sklepa iz leta 1993 nanaša na manjšo površino od celotne površine parc. št. 180/6, pa Upravno sodišče ni odgovorilo.

10. Ugovor, da v sodbi Upravnega sodišča ni razlogov o odločilnih dejstvih in da se sodišče ni opredelilo do navedb pritožnice, s katerimi je utemeljevala, da je bilo z odločbo o denacionalizaciji poseženo v njeno premoženje, ker je bilo to premoženje del premoženja pravne osebe, ki je bila prodana v stečajnem postopku, je pritožnica nato uveljavljala tudi v pritožbi. Presoji Upravnega sodišča, da pritožnica ni izkazala, da bi v denacionalizacijskem postopku (katerega obnovo je pritožnica uveljavljala) lahko varovala kakšne svoje pravice ali pravne koristi, je pritrnilo tudi Vrhovno sodišče z utemeljitvijo, da naj bi bila parcela št. 180/6 po končanem stečajnem postopku in pred končanjem denacionalizacijskega postopka s sklepom št. St 2/90 z dne 2. 6. 1993 izročena Občini Nova Gorica. Zakaj naj pritožnica s predlogom za obnovo denacionalizacijskega postopka, s katerim je bila vrnjena cela nepremičnina parc. št. 180/6, ne bi mogla uspeti kljub temu, da se je sklep stečajnega senata po trditvah pritožnice nanašal le na del te nepremičnine, pa Vrhovno sodišče ni pojasnilo.

11. Če je sklep stečajnega sodišča o izročitvi nepremičnine Občini iz leta 1993 podlaga za ugotovitev, da nepremičnina parc. št. 180/6 ni bila med sredstvi stečajnega dolžnika ob zaključku stečajnega postopka zoper stečajnega dolžnika (od te ugotovitve pa je odvisno priznanje položaja stranke pritožnici), bi sodišče moralo odgovoriti na tožbene in pritožbene navedbe pritožnice, s katerimi je ta zatrjevala, da se je ta sklep nanašal le na del nepremičnine s to parc. št. Če je podlaga za navedeno ugotovitev sklep stečajnega senata o prekinitvi stečajnega postopka iz leta 1992, pa bi sodišče moralo odgovoriti na navedbe pritožnice, s katerimi je ta prav tako utemeljevala, da se je ta sklep nanašal le na tisti del parc. št. 180/6, ki je nastal iz prejšnje parc. št. 180/1.

12. Po navedenem je utemeljen očitek pritožnice, da sodišči nista odgovorili na trditve pritožnice glede obsega premoženja, na katerega sta se nanašala oba navedena sklepa stečajnega senata, na katera sta se sklicevali Upravno in Vrhovno sodišče. Če namreč držijo trditve pritožnice, da se omenjena sklepa nista nanašala na celo parc. št. 180/6, potem pritožnici zgoj s sklicevanjem na prekinitvev stečajnega postopka glede dela nepremičnine in na izročitev dela nepremičnine Občini ni mogoče odreči položaja stranke v denacionalizacijskem postopku, v katerem je bila vrnjena cela površina nepremičnine z navedeno parc. št. Zato tudi navedbe, s katerimi je pritožnica utemeljevala te svoje trditve, za odločitev niso nerelevantne. Sodišči bi se zato do njih morali opredeliti. Ker tega nista storili, sta kršili pritožnično pravico do enakega varstva pravic iz 22. člena Ustave. Ustavno sodišče je zato sodbi Vrhovnega in Upravnega sodišča razveljavilo in zadevo vrnilo v novo sojenje Upravnemu sodišču, oddelku v Novi Gorici.

13. Ker je ustavni pritožbi ugodilo že iz tega razloga, Ustavnemu sodišču ni bilo treba presojeti utemeljenosti drugih zatrjevanih kršitev človekovih pravic.

C)

14. Ustavno sodišče je sprejelo to odločbo na podlagi prvega odstavka 59. člena ZUstS v sestavi: predsednica dr. Dragica Wedam Lukić ter sodnici in sodniki dr. Janez Čebulj, dr. Zvonko Fišer, Lojze Janko, Milojka Modrijan, dr. Ciril Ribičič, dr. Mirjam Škrk in Jože Tratnik. Odločbo je sprejelo soglasno.

Št. Up-476/03-11

Ljubljana, dne 9. septembra 2004.

Predsednica
dr. Dragica Wedam Lukić l. r.

BANKA SLOVENIJE

4416. Sklep o spremembi Sklepa o najmanjšem obsegu ter vsebini revizijskega pregleda in revizorjevega poročila

Na podlagi 121. in 122. člena Zakona o bančništvu (Uradni list RS, št. 7/99, 59/01, 55/03 in 42/04) ter prvega odstavka 31. člena Zakona o Banki Slovenije (Uradni list RS, št. 58/02 in 85/02) izdaja Svet Banke Slovenije

S K L E P

o spremembi Sklepa o najmanjšem obsegu ter vsebini revizijskega pregleda in revizorjevega poročila

1

V Sklepu o najmanjšem obsegu ter vsebini revizijskega pregleda in revizorjevega poročila (Uradni list RS, št. 24/02) se v 4. točki črta zadnji stavek.

2

Ta sklep začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Ljubljana, dne 15. septembra 2004.

Predsednik
Sveta Banke Slovenije
Guverner
Mitja Gaspari l. r.

4417. Sklep o spremembah in dopolnitvah Sklepa o kapitalski ustreznosti bank in hranilnic

Na podlagi 67. in 92. člena Zakona o bančništvu (Uradni list RS, št. 7/99, 59/01, 55/03 in 42/04) ter prvega odstavka 31. člena Zakona o Banki Slovenije (Uradni list RS, št. 58/02 in 85/02) izdaja Svet Banke Slovenije

S K L E P

o spremembah in dopolnitvah Sklepa o kapitalski ustreznosti bank in hranilnic

1

V Sklepu o kapitalski ustreznosti bank in hranilnic (Uradni list RS, št. 24/02, 85/02, 22/03, 36/04 in 68/04) se

zadnji odstavek pri podtočki 1. v točki 3.2. spremeni tako, da se glasi:

»Lastne delnice, ki jih banka sama pridobi ali z lastnimi delnicami izenačene delnice v skladu z določili ZGD, se za namen tega sklepa upoštevajo po knjigovodski vrednosti odkupljenih lastnih delnic izkazanih med sredstvi aktive, razen lastne delnice, pridobljene v zastavo, ki se od kapitala odštevajo po neto vrednosti terjatve, za katero so zastavljene.«

2

Prvi odstavek v točki 6.3.2. se dopolni tako, da se:

– v prvi alineji za besedilom »po stanju na dan, ki je« doda besedilo »5 let ali«,

– v drugi alineji za besedilom »po stanju na dan, ki je« doda besedilo »4 leta ali«,

– v tretji alineji za besedilom »po stanju na dan, ki je« doda besedilo »3 leta ali«,

– v četrti alineji za besedilom »pri izračunu kapitala po stanju na dan, ki je« doda besedilo »2 leti ali« in

– v zadnji peti alineji za besedilom »pri izračunu kapitala po stanju na dan, ki je« doda besedilo »1 leto ali«.

3

Podtočka 6) v sekciji: »**Stopnja kreditnega tveganja 0%**« v 12. točki se spremeni tako, da se glasi: »6) terjatve do Evropskih skupnosti ali terjatve zavarovane s poroštvi ali vrednostnimi papirji, katerih izdajatelj so Evropske skupnosti;«

4

V točki 17.2. se črta zadnji odstavek tretje alineje.

5

V točki 18. Sklepa se za prvim odstavkom doda nov drugi odstavek, ki se glasi:

»Ne glede na določilo prejšnjega odstavka se v skupni neto poziciji za namen izračuna kapitalne zahteve terminski del začasnega odkupa/prodaje deviz z obvezno povratno prodajo/odkupom z Banko Slovenije ne upošteva.«

Sedanji drugi odstavek v 18. točki Sklepa postane tretji odstavek.

6

V obrazcu KAP-4 se v prvi alineji točke 3.a. črta besedilo »jamstvom RS na prvi poziv«.

7

V obrazcu KAP-5 se v opombi pod obrazcem besedilo »kreditne nadomestitvene vrednosti« nadomesti z besedilom »tveganju prilagojeno zunajbilančno aktivno z uporabo različnih stopenj kreditnega tveganja«.

8

Obrazec KAP-8 se nadomesti z novim obrazcem, ki je sestavni del tega sklepa.

9

Prva poročila po tem sklepu banke predložijo po stanju na dan 30. 9. 2004.

10

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Ljubljana, dne 15. septembra 2004.

Predsednik
Sveta Banke Slovenije
Guverner
Mitja Gaspari l. r.

Obrazec KAP-8

VALUTNIM TVEGANJEM PRILAGOJENE POSTAVKE
na dan _____

Šifra valute	Oznaka valute	PROMPTNA POZICIJA				TERMINSKA POZICIJA				Srednji tečaj BS ali tržni tečaj	
		Bilane postavke		Zunajbilančne postavke	Skupaj	Terjatve	Obveznosti	Neto	Opcije		Skupaj pozicija
		Aktiva	Pasiva								
1	2	3=(1-2)	4	5=(3+4)	6	7	8=(6-7)	9	10=(5+8+9)	11	
978	EUR EUR - klavzula										
840	USD USD - klavzula										
756	CHF CHF - klavzula										
...											
...											
...											
...											
...											
SKUPAJ VSOTA DOLGIH POZICIJ		Izračun - točka 17:				Izračun za kapitalsko zahtevo - točka 18:					
SKUPAJ VSOTA KRATKIH POZICIJ		_____				_____					
SEŠTEVEK VSOT		_____				_____					

* += dolga pozicija, -= kratka pozicija
V stolpcu 5 (Skupaj) se zneski iz stolpca 4 (Zunajbilančne postavke) upoštevajo z negativnim predznakom, saj gre za potencialne obveznosti banke.

SODNI SVET**4418. Sklep o imenovanju sodnice na položaj svetnice višjega sodišča**

Na podlagi 28. člena Zakona o sodiščih (Uradni list RS, št. 19/94, 45/95, 38/99, 28/00 in 73/04) je Republika Slovenija, Sodni svet, na 4. seji dne 9. 9. 2004 sprejel

SKLEP**o imenovanju sodnice na položaj svetnice višjega sodišča**

Na položaj svetnice višjega sodišča se z 9. 9. 2004 imenuje Katja Peče, višja sodnica na Višjem sodišču v Ljubljani.

Predsednik
Peter Hauptman l. r.

4419. Sklep o imenovanju sodnice na položaj svetnice okrajnega sodišča

Na podlagi 28. člena Zakona o sodiščih (Uradni list RS, št. 19/94, 45/95, 38/99, 28/00 in 73/04) je Republika Slovenija, Sodni svet, na 4. seji dne 9. 9. 2004 sprejel

SKLEP**o imenovanju sodnice na položaj svetnice okrajnega sodišča**

Na položaj svetnice okrajnega sodišča se z 9. 9. 2004 imenuje Janja Kovač, okrajna sodnica na Okrajnem sodišču v Litiji.

Predsednik
Peter Hauptman l. r.

DRUGI DRŽAVNI ORGANI IN ORGANIZACIJE**4420. Aneks št. 1 h kolektivni pogodbi med delavci in družbami drobnega gospodarstva**

Na podlagi Dogovora o politiki plač v zasebnem sektorju v obdobju 2004–2005, in Kolektivne pogodbe med delavci in družbami drobnega gospodarstva (Uradni list RS, št. 06/00) sklepata pogodbeni stranki

kot predstavnik delavcev:
– Sindikat obrtnih delavcev Slovenije
in
kot predstavnik delodajalcev:
– Gospodarska zbornica Slovenije-Združenje drobnega gospodarstva

**ANEKS št. 1
H KOLEKTIVNI POGODBI
med delavci in družbami drobnega gospodarstva**

1. člen

Podpisnika Kolektivne pogodbe med delavci in družbami drobnega gospodarstva (v nadaljevanju: kolektivna pogodba) s tem aneksom v skladu z Dogovorom o politiki plač v zasebnem sektorju v obdobju 2004–2005 določata višino posebnega dodatka k bruto plači zaposlenim pri delodajalcih, za katere velja ta kolektivna pogodba.

2. člen

Plače zaposlenih, za katere velja ta kolektivna pogodba, se povečajo:

– pri obračunu in izplačilu plač za mesec avgust 2004 in naprej za 7.400 SIT (bruto),
– pri obračunu in izplačilu plač za mesec avgust 2005 in naprej za 6.800 SIT (bruto).

Povečanje iz prvega odstavka tega člena se izplačuje kot dodatek k plači in je sestavni del plače za polni delovni čas.

3. člen

Dodatek k plači iz prejšnjega člena tega aneksa se delavcem obračunava in izplačuje, dokler se ne vključi v znesek oziroma zneske plač, določenih s kolektivno pogodbo.

4. člen

Ta aneks začne veljati, ko ga podpišeta pooblaščen predstavnik obeh podpisnikov in začne veljati z dnem objave.

5. člen

Ta aneks se objavi v Uradnem listu RS in vpiše v razvid kolektivnih pogodb pri Ministrstvu za delo, družino in socialne zadeve.

Ljubljana, dne 1. septembra 2004.

Gospodarska
zbornica Slovenije –
Združenje
drobnega gospodarstva
Andrej Kadunc l. r.

Sindikat obrtnih
delavcev Slovenije
Peter Jančar l. r.

Ta aneks h kolektivni pogodbi je bil s sklepom o registraciji aneksa h kolektivni pogodbi, ki ga je izdalo Ministrstvo za delo, družino in socialne zadeve vpisan v register kolektivnih pogodb z datumom 6. 9. 2004 pod zap. št. 60/1 in št. spisa 104-02-001/99-004.

4421. Tarifna priloga h kolektivni pogodbi grafične dejavnosti**TARIFNA PRILOGA
H KOLEKTIVNI POGODBI
grafične dejavnosti
(Uradni list RS, št. 51/98)**

1. IZHODIŠČNE IN OSNOVNE PLAČE
(1) Izhodiščne plače, povečane za 3,5% po posameznih tarifnih razredih so naslednje:

I. enostavna dela	1,00	83.589
II. manj zahtevna dela	1,10	91.948
III. srednje zahtevna dela	1,23	102.814
IV. zahtevna dela	1,39	116.189
V. bolj zahtevna dela	1,60	133.742
VI. zelo zahtevna dela	1,85	154.640
VII. visoko zahtevna dela	2,10	175.537
VIII. najbolj zahtevna dela	2,90	242.408
IX. izjemno pomembna, najbolj zahtevna dela	3,50	292.561

in veljajo od meseca avgusta 2004 do julija 2005.

(2) Osnovne plače delavcev, tudi tiste ki so višje od izhodiščnih plač v posameznem tarifnem razredu, se z mesecem avgustom 2004 prav tako povečajo za 3,5% in veljajo do julija 2005.

2. USKLAJEVANJE PLAČ Z DOGOVOROM O POLITIKI PLAČ V ZASEBNEM SEKTORJU V OBDOBJU 2004–2005

(1) Kolikor se ob povečanju osnovnih plač po 1. točki te tarifne priloge delavčeva bruto plača za redno delo ne poveča najmanj za znesek, določen skladno z določili 3. in 4. člena Dogovora o politiki plač v zasebnem sektorju v obdobju 2004-2005, to je za 7.100 SIT, delavcu vsak mesec pripada k plači še razlika do navedenega zneska.

(2) Stranki te tarifne priloge do konca junija 2005 skladno z določili Dogovora o politiki plač v zasebnem sektorju v obdobju 2004-2005 določita povečanje izhodiščnih in osnovnih plač iz 1. točke te tarifne priloge od meseca avgusta 2005 dalje in najnižji znesek povečanja plač od meseca avgusta 2005 dalje.

(3) Kolikor se ob povečanju osnovnih plač po drugem odstavku te točke delavčeva plača za redno delo ne poveča najmanj za znesek, ugotovljen skladno z drugim odstavkom te točke, delavcu vsak mesec pripada k plači še razlika do ugotovljenega zneska.

(4) Znesek povečanja plače delavca po tej tarifni prilogi mora biti razviden iz obračuna plače.

(5) Zgolj zaradi povečanja izhodiščnih in osnovnih plač iz 1. točke te tarifne priloge ni mogoče znižati tistega dela plače, ki temelji na delovni uspešnosti.

(6) Stranki te tarifne priloge sta dolžni vsako leto, v roku enega meseca po sprejemu zaključnih računov, izhajajoč iz položaja dejavnosti, oceniti možnost za odpravo neskladij med izhodiščnimi plačami in minimalno plačo.

3. SOCIALNI MIR

Stranki te tarifne priloge soglašata, da v obdobju od avgusta 2004 do julija 2005 ne bosta odpirali vprašanj panožne kolektivne pogodbe, ki bi bili vezani na dodatno spremembo stroškov dela.

4. REŠITEV ZA POSEBNE PRIMERE

V primeru, da bi izplačilo plač ogrozilo obstoj delodajalca in povzročilo večje število presežnih delavcev, se lahko zaradi ohranitve delovnih mest delodajalec in sindikat pisno dogovorita o drugačni plačni politiki, vendar le začasno do 6 mesecev.

5. REGRES ZA LETNI DOPUST

Delavcu pripada regres za letni dopust v višini 70% zadnjega znanega podatka povprečne plače na zaposlenega v Republiki Sloveniji.

6. POVRAČILO STROŠKOV V ZVEZI Z DELOM

(1) Povračila stroškov v zvezi z delom (prevoz na delo in z dela, službena potovanja, terenski dodatek) se izplačujejo in usklajujejo v višini zgornjega zneska, določenega z uredbo o višini povračil stroškov v zvezi z delom in drugih prejemkov, ki se pri ugotavljanju davčne osnove priznavajo kot odhodek (Uradni list RS, št. 72/93 in 7/95).

(2) Znesek povračila stroškov prehrane med delom znaša 738 SIT na dan za dneve prisotnosti na delu in se usklajuje vsakih šest mesecev z rastjo cen prehrembnih izdelkov. Usklajuje se januarja in julija v tekočem letu.

7. VELJAVNOST

(1) Tarifna priloga Kolektivne pogodbe grafične dejavnosti začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu RS, uporablja pa se od 1. 8. 2004 dalje.

(2) Tarifna priloga velja do sklenitve nove.

Ljubljana, dne 17. avgusta 2004.

Podpisniki

Gospodarska zbornica Slovenije
Združenje za tisk in medije
predsednica UO
mag. Rina Klinar l. r.

KSS PERGAM
predsednik
Dušan Rebolj, univ. dipl. ek. l. r.

Združenje delodajalcev Slovenije Sindikat grafične dejavnosti Slovenije
Sekcija za les in papir
predsednik
Zdravko Malnar l. r.
Metod Jerman l. r.

Ta tarifna priloga h kolektivni pogodbi je bila s sklepom o registraciji tarifne priloge h kolektivni pogodbi, ki ga je izdalo Ministrstvo za delo, družino in socialne zadeve vpisana v register kolektivnih pogodb z datumom 6. 9. 2004 pod zap. št. 56/8 in št. spisa 121-03-0043/94-017.

4422. Poročilo o gibanju plač za julij 2004

Statistični urad Republike Slovenije objavlja na podlagi Zakona o državni statistiki (Uradni list RS, št. 45/95 in 9/01)

POROČILO o gibanju plač za julij 2004

Povprečna mesečna bruto plača na zaposleno osebo v Sloveniji za julij 2004 je znašala 264.317 SIT in je bila za 0,6 odstotka višja kot junija 2004.

Povprečna mesečna neto plača na zaposleno osebo v Sloveniji za julij 2004 je znašala 165.666 SIT in je bila za 0,4 odstotka višja kot junija 2004.

Povprečna mesečna bruto plača za obdobje maj 2004 – julij 2004 je znašala 262.192 SIT.

Št. 9611-35/2004

Ljubljana, dne 16. septembra 2004.

Genovefa Ružič l. r.
namestnica generalne direktorice

OBČINE

BRASLOVČE

4423. Program priprave za izdelavo sprememb in dopolnitev zazidalnega načrta weekend naselja ob Savinji v Malih Braslovčah

Na podlagi 27. člena Zakona o urejanju prostora (Uradni list RS, št. 110/02 in 8/03) in 30. člena Statuta Občine Braslovče (Uradni list RS, št. 37/99, 55/00, 16/03) je župan Občine Braslovče dne 27. 8. 2004 sprejel

PROGRAM PRIPRAVE

za izdelavo sprememb in dopolnitev zazidalnega načrta weekend naselja ob Savinji v Malih Braslovčah

1. Ocena stanja, razlogi in pravna podlaga za pripravo sprememb in dopolnitev zazidalnega načrta

Skupščina občine Žalec je sprejela odlok o zazidalnem načrtu weekend naselja ob Savinji v Malih Braslovčah (Uradni list SRS, št. 13/71) (v nadaljevanju: zazidalni načrt). Zazidalni načrt je bil izdelan s strani podjetja Stanovanjsko komunalno podjetje Žalec v novembru 1970.

Zaradi spremenjenih razmer razvoja naselja Male Braslovče kot tudi obravnavanega naselja počitniških hišic, se je Občina Braslovče odločila za spremembe in dopolnitve obstoječega zazidalnega načrta.

Pravna podlaga za pripravo sprememb in dopolnitev zazidalnega načrta je:

– Zakon o urejanju prostora (Uradni list RS, št. 110/02 in 8/03 – popr.)

– Prostorske sestavine dolgoročnega plana Občine Žalec za obdobje 1986-2000 in srednjeročnega družbenega plana Občine Žalec za obdobje 1986-1990, z dopolnitvami

– Odlok o zazidalnem načrtu za weekend naselje ob Savinji v Malih Braslovčah (Uradni list SRS, št. 13/71).

2. Predmet in programska izhodišča za pripravo sprememb in dopolnitev zazidalnega načrta ter okvirno ureditveno območje

Spremembe in dopolnitve zazidalnega načrta se nanašajo na zemljišče, ki je v obstoječem zazidalnem načrtu predvideno za taborjenje. Na tem območju se načrtuje izgradnja otroškega igrišča in enodružinskih stanovanjskih hiš s potrebno komunalno infrastrukturo.

3. Nosilci urejanja prostora in drugi udeleženci, ki bodo sodelovali pri pripravi sprememb in dopolnitev zazidalnega načrta

Nosilci urejanja prostora, ki morajo pred pričetkom izdelave sprememb in dopolnitev zazidalnega načrta podati smernice za njegovo pripravo, k dopolnjenemu predlogu zazidalnega načrta pa mnenje, so:

1. Ministrstvo za zdravje, Zdravstveni inšpektorat RS, območna enota Celje

2. Ministrstvo za obrambo, Inšpektorat RS za varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami, Izpostava Celje

3. Telekom Slovenije, PE Celje

4. Zavod RS za varstvo narave, Območna enota Celje

5. Elektro Celje d.d., Javno podjetje za distribucijo električne energije

6. Zavod za varstvo kulturne dediščine Slovenije, Območna enota Celje

7. Javno komunalno podjetje Žalec d.o.o.

8. RS Ministrstvo za okolje, prostor in energijo, Agencija RS za okolje, območna pisarna Celje

9. ELES, Elektro Slovenija d.o.o.

Če se v postopku priprave strokovnih podlag za spremembe in dopolnitve ZN ugotovi, da je potrebno pridobiti smernice in mnenja tudi drugih nosilcev urejanja prostora, ki niso zgoraj navedeni, se le-ta pridobe v postopku.

Nosilci urejanja prostora morajo v skladu s 29. členom Zakona o urejanju prostora podati svoje smernice in mnenja v tridesetih dneh od zahteve. Če v predpisanem roku ne podajo smernic, se šteje, da jih nimajo oziroma, da z rešitvami sprememb in dopolnitev ZN soglašajo.

4. Način pridobitve strokovnih rešitev

Strokovne podlage se izdelajo na podlagi analize prostora, pridobljenih smernic in analize le-teh, priporočil s prostorske konference ter ob upoštevanju programskih izhodišč, določenih v 2. poglavju tega programa priprave. Načrtovalec sprememb in dopolnitev zazidalnega načrta predlaga možne variante ali optimizacije predlagane variante.

5. Seznam potrebnih strokovnih podlag in način njihove pridobitve

Pri izdelavi sprememb in dopolnitev ZN je treba upoštevati naslednja gradiva:

– idejno zasnovano načrtovane prostorske ureditve, izdelano na način, ki vključuje vse funkcionalne, urbanistične, krajinske, arhitekturne in okoljevarstvene rešitve in ureditev,

– idejno zasnovano nove prometne ureditve, tudi v odnosu do obstoječe (ukinitve, preureditve obstoječih cest, poti ipd.),

– idejno zasnovano novih energetskih, vodovodnih, komunalnih in drugih infrastrukturnih priključkov in ureditev,

– idejno zasnovano zaščite, prestavitve in ukinitve obstoječih energetskih, vodovodnih in drugih komunalnih priključkov in ureditev,

– idejno zasnovano rešitev in ukrepov za obrambo ter varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami,

– geodetski načrt izdelan v skladu s pravilnikom o geodetskem načrtu (Uradni list RS, št. 40/04),

– podatke o lastnikih in imetnikih drugih stvarnih pravic,

– morebitne druge strokovne podlage, ki bodo izhajale iz smernic nosilcev urejanja prostora, po potrebi tudi strokovne podlage v zvezi z ukrepi v času gradnje.

6. Roki za pripravo sprememb in dopolnitev zazidalnega načrta

Prva prostorska konferenca

Prva prostorska konferenca je bila s svojimi priporočili podlaga za dokončno oblikovanje in sprejem tega programa priprave.

Pripravljenec lokacijskega načrta v 14 dneh po sprejetju programa priprave pozove pristojne nosilce urejanja prostora kot so navedeni v 3. točki tega programa, da v roku 30 dni podajo svoje smernice za načrtovanje predvidene prostorske ureditve.

Izdelava predloga sprememb in dopolnitev zazidalnega načrta

Načrtovalec bo izdelal predlog sprememb in dopolnitev zazidalnega načrta v roku 20 delovnih dni po prejemu zadnjih smernic s strani nosilcev urejanja prostora.

Druga prostorska konferenca

Najmanj 14 dni pred javno razgrnitvijo predloga sprememb in dopolnitev zazidalnega načrta, pripravljavec skliče in vodi zbor druge prostorske konference, na kateri se ugotovi, ali so priporočila s prve prostorske konference upoštevana v pripravljenem osnutku.

Župan sprejme sklep o javni razgrnitvi predloga sprememb in dopolnitev zazidalnega načrta.

Javna razgrnitev in javna obravnava

Po sprejetju sklepa o javni razgrnitvi, ki ga sprejme župan Občine Braslovče, se predlog sprememb in dopolnitev zazidalnega načrta javno razgrne za 30 dni.

V času javne razgrnitve se izvede javna obravnava predloga sprememb in dopolnitev zazidalnega načrta. Občani, organi in organizacije, krajevne skupnosti ter drugi zainteresirani oziroma prizadeti, lahko podajo v času javne razgrnitve svoje pisne pripombe. Rok za dajanje pripomb poteče s potekom javne razgrnitve.

Sprejem stališč do pripomb

Občinski svet na pobudo župana sprejme stališča in odgovore na pripombe in predloge, podane v času javne razgrnitve.

Izdelava dopolnjenega predloga sprememb in dopolnitev zazidalnega načrta in pridobitev mnenj

Na podlagi sprejetih stališč do pripomb načrtovalec izdelava dopolnjen predlog lokacijskega načrta v 14 dneh, pripravljalec pa pozove nosilce urejanja prostora, določene v 3. točki tega programa priprave, da podajo mnenja k dopolnjenemu predlogu sprememb in dopolnitev zazidalnega načrta. Mnenja morajo podati najkasneje 30 dni od dneva poziva.

Obravnava in sprejetje odloka

S sprejetimi stališči do pripomb in pridobljenimi mnenji pristojnih nosilcev planiranja, Občinski svet občine Braslovče na predlog župana obravnava in sprejme usklajen predlog sprememb in dopolnitev zazidalnega načrta z odlokom.

7. Obveznosti financiranja priprave sprememb in dopolnitev zazidalnega načrta

Občina Braslovče zagotovi vsa sredstva za izdelavo geodetskih podlog, idejnih zasnov, strokovnih podlag ter izdelavo sprememb in dopolnitev zazidalnega načrta.

Ta program priprave se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 350-05/02/04

Braslovče, dne 27. avgusta 2004.

Župan
Občine Braslovče
Marko Balant l. r.

BREŽICE**4424. Sklep o ukinitvi javnega dobra**

Na podlagi 16. člena Statuta Občine Brežice (Uradni list RS, št. 49/99, 86/99 in 79/02) in v skladu s četrtrim odstavkom 51. člena Zakona o lokalni samoupravi, je Občinski svet občine Brežice na 12. seji dne 5. 7. 2004 sprejel

**S K L E P
o ukinitvi javnega dobra**

1

Ukine se javno dobro na parceli številka 574/2 k.o. Brežice.

2

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 462-88/04

Brežice, dne 5. julija 2004.

Župan
Občine Brežice
mag. Andrej Vizjak l. r.

CELJE**4425. Sklep o javni razgrnitvi Lokacijskega načrta Zagrad II**

Na podlagi 31. člena zakona o urejanju prostora (Uradni list RS, št. 110/02 in 8/03) in 27. člena statuta je župan Mestne občine Celje sprejel

S K L E P**o javni razgrnitvi Lokacijskega načrta Zagrad II**

I

Župan Mestne občine Celje odreja javno razgrnitev osnutka Lokacijskega načrta Zagrad II, ki ga je pod št. 04/04 izdelal Razvojni center Planiranje d.o.o. Celje in je v skladu z odlokom o spremembah in dopolnitvah prostorskih sestavin dolgoročnega plana Občine Celje za obdobje od leta 1986 do leta 2000 ter prostorskih sestavin srednjeročnega družbenega plana Občine Celje za obdobje od leta 1986 do leta 1990 za območje Mestne občine Celje-Celjski prostorski plan (Uradni list SRS, št. 40/86, 4/88 in Uradni list RS, št. 18/91, 54/94, 25/98, 86/01).

II

Predmet lokacijskega načrta je gradnja desetih enodružinskih stanovanjskih hiš na parcelah 728/41, 730/5, 730/3, 728/50, 730/8, 730/4, 730/6, 728/51, 728/1, 728/49, 728/47, 730/7, 728/28 in 728/38 k.o. Zagrad.

III

Javna razgrnitev osnutka Lokacijskega načrta se začne osem dni po objavi v Uradnem listu RS, na sedežu Krajevne skupnosti Pod gradom in v prostorih Mestne občine Celje na Oddelku za okolje in prostor ter komunalno, Sektorju za prostorsko načrtovanje in evropske zadeve ter traja 30 dni.

Pripombe in predloge na javno razgrnjeni osnutek lahko podajo vsi zainteresirani. V času javne razgrnitve osnutka bo organizirana javna obravnava, ki jo organizira Mestna občina Celje-Oddelek za okolje in prostor ter komunalno, Sektor za prostorsko načrtovanje in evropske zadeve. Datum in kraj javne obravnave bosta objavljena naknadno. O pričetku in trajanju javne razgrnitve osnutka in o času ter kraju javne obravnave mora organ krajevne skupnosti na primeren način obvestiti krajanje.

IV

V tridesetih dneh po preteku javne razgrnitve mora pristojni organ krajevne skupnosti posredovati pripombe in svoja stališča županu Mestne občine Celje. Če v tem roku pripomb ni, se šteje, da se krajevna skupnost strinja z osnutkom lokacijskega načrta.

Pripombe in stališča iz prejšnjega odstavka ter druge pripombe in predloge, ki so jih podale fizične in pravne osebe, se pošljejo županu Mestne občine Celje. Le-ta zavzame do njih stališča, ki jih posreduje v potrditev Mestnemu svetu mestne občine Celje.

V

Ta sklep začne veljati osmi dan od dneva objave v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 35005-00008/2003-0008
Celje, dne 3. septembra 2004.

Župan
Mestne občine Celje
Bojan Šrot l. r.

DOBRNA

4426. Sklep o razveljavitvi Odloka o taksi na onesnaževanje vode

Na podlagi 15. člena Statuta Občine Dobrna (Uradni list RS, št. 47/99, 13/01 in 112/02) je Občinski svet občine Dobrna na 6. korespondenčni seji sklicani dne 1. 9. 2004 soglasno sprejel

S K L E P

o razveljavitvi Odloka o taksi na onesnaževanje vode

I

S tem sklepom se razveljavi Odlok o taksi na onesnaževanje vode (Uradni list RS, št. 74/04).

II

Ta sklep se objavi v Uradnem listu RS in začne veljati naslednji dan po objavi.

Št. 015-02-0024-4/2004-1
Dobrna, dne 1. septembra 2004.

Župan
Občine Dobrna
Martin Brecl l. r.

4427. Sklep o izvzemu nepremičnine, v k.o. Brdce nad Dobrno, iz javnega dobra

Občinski svet občine Dobrna je na podlagi 51. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93, 6/94 – odl. US, 45/94 – odl. US, 57/94, 14/95, 20/95 – odl. US, 63/95 – obvezna razlaga, 73/95 – odl. US, 9/96 – odl. US, 44/96 – odl. US, 26/97, 70/97, 10/98, 68/98 – odl. US, 74/98, 12/99 – odl. US, 59/99 – odl. US, 70/00, 100/00 – sklep US, 87/01, 16/02 – sklep US, 51/02, odl. US – 108/03) in 15. člena Statuta Občine Dobrna (Uradni list RS, št. 47/99, 15/01, 112/02) na 17. redni seji, dne 15. 9. 2004, sprejel

S K L E P

o izvzemu nepremičnine, v k.o. Brdce nad Dobrno, iz javnega dobra

1

Občinski svet občine Dobrna dovoljuje izvzem nepremičnine parc. št. 1621/1, cesta, v izmeri 1210 m², parc. št. 1621/3, cesta, v izmeri 270 m² in parc. št. 1621/4, cesta, v izmeri 35 m², vse vpisane v zk. vl. št. 226 k.o. Brdce nad Dobrno, iz javnega dobra.

2

Nepremičnine iz 1. točke tega sklepa prenehajo imeti značaj javnega dobra in se odpišejo od zk. vl. št. 226 k.o. Brdce nad Dobrno in pripišejo v novo odprti zk. vl. k.o. Brdce nad Dobrno, kjer se v novo odprtem zk. vl. te iste k.o. pri nepremičninah parc. št. 1621/1, cesta, v izmeri 1210 m², parc. št. 1621/3, cesta, v izmeri 270 m² in parc. št. 1621/4, cesta, v izmeri 35 m² vknjiži lastninska pravica do celote v korist Občine Dobrna, Dobrna 19, 3204 Dobrna, matična številka: 1358570.

3

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu RS.

Št. 015-02-0027-1/2004-1
Dobrna, dne 15. septembra 2004.

Župan
Občine Dobrna
Martin Brecl l. r.

4428. Sklep o pomoči za novorojence v Občini Dobrna

Na podlagi 21. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93, 57/94, 14/95, 26/97, 70/97, 10/98, 74/98, 70/00 in 51/02) in na podlagi 15. člena statuta Občine Dobrna (Uradni list RS, št. 47/99, 15/01 in 112/02) je Občinski svet občine Dobrna na 17. redni seji, dne 15. 9. 2004, sprejel

S K L E P

o pomoči za novorojence v Občini Dobrna

1. člen

Ta sklep ureja dodeljevanje enkratne pomoči za novorojence družinam z območja Občine Dobrna, določa upravičenec, višino pomoči, pogoje in postopek za uveljavitev pravice.

2. člen

Upravičenec do pomoči je eden od staršev novorojenca, če sta on in otrok državljana Republike Slovenije in imata stalno prebivališče v Občini Dobrna.

3. člen

Pravica do pomoči za novorojenca se uveljavi s predložitvijo izpiska iz rojstne matične knjige za novorojenca pri Občinski upravi občine Dobrna, Dobrna 19, 3204 Dobrna, oziroma ko Občinska uprava pridobi podatke o rojstvu otroka od pristojnega matičnega organa.

4. člen

Upravičenec prejme ob rojstvu prvega otroka vrednostni bon v višini 20.000 SIT, enoletno naročnino na revijo Otrok in družina, ki jo izdaja Prešernova družba d.d. Ljubljana in knjigo. Ob rojstvu drugega in vsakega naslednjega otroka pa prejme upravičenec vrednostni bon v višini 25.000 SIT in enoletno naročnino na revijo Otrok in družina, ki jo izdaja Prešernova družba d.d. Ljubljana.

5. člen

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu RS, uporablja pa se od 1. 8. 2004 dalje.

Št. 015-02-0026-1/2004-1
Dobrna, dne 15. septembra 2004.

Župan
Občine Dobrna
Martin Brecl l. r.

DRAVOGRAD**4429. Odredba o poslovnem času, uradnih urah in razporejanju delovnega časa v Občinski upravi občine Dravograd**

Na podlagi 30. člena Statuta Občine Dravograd (MUV, št. 22/03) izdajam

O D R E D B O**o poslovnem času, uradnih urah in razporejanju delovnega časa v Občinski upravi občine Dravograd****I. SPLOŠNA DOLOČBA****Uporaba****1. člen**

Ta odredba ureja poslovni čas, uradne ure in razporejanje delovnega časa v Občinski upravi občine Dravograd.

V odredbi uporabljeni izrazi župan, javni uslužbenec in drugi izrazi, zapisani v moški slovnični obliki, so uporabljeni kot nevtralni za moške in ženske.

II. POSLOVNI ČAS IN URADNE URE**1. Poslovni čas****Delovni in poslovni dnevi****2. člen**

Poslovni čas je čas poslovanja z drugimi organi: ministrstva, upravni organi, organi in upravne organizacije v sestavi ministrstva, upravne enote, službe Vlade Republike Slovenije in upravni organi lokalnih skupnosti.

Občinska uprava posluje pet dni v tednu in sicer v ponedeljek, torek, sredo, četrtek in petek (v nadaljevanju: poslovni dnevi).

Župan ali po njegovem pisnem pooblastilu tajnik občinske uprave (ali druga oseba), lahko v izjemnih okoliščinah ali v primeru, da je to nujno potrebno za izvajanje uradnih ur s strankami ali za opravljanje dela, ki mora biti opravljeno brez prekinitve oziroma določenega dne ali v določenem roku, odredi, da občinska uprava, njena notranja organizacijska enota ali določen delavec občinske uprave začasno posluje tudi v soboto, nedeljo, na državni praznik ali na drug z zakonom določen dela prost dan.

Izjemne okoliščine so primeri višje sile, ki je že nastopila (epidemija, potres, požar, poplava in druge naravne nesreče) ali se neposredno pričakuje, in drugi primeri, ko so ogrožena človeška življenja in zdravje ljudi ali če je treba preprečiti materialno škodo, ki grozi upravnemu organu.

Nadomeščanje poslovnega dneva**3. člen**

Za zagotovitev večje učinkovitosti dela in zmanjšanje materialnih stroškov v posameznem koledarskem letu, lahko župan določi do začetka koledarskega leta, da občinska uprava nadomesti:

– poslovni dan med državnim praznikom ali drugim z zakonom določenim dela prostim dnevom in soboto oziroma nedeljo,

– poslovni dan med nedeljo in državnim praznikom ali drugim z zakonom določenim dela prostim dnevom.

Poslovni dan iz prejšnjega odstavka se nadomesti z delom v soboto v istem mesecu.

Obvestilo o nadomestitvi poslovnega dne se objavi v sredstvih javnega obveščanja najmanj štirinajst dni pred nadomeščanjem.

Poslovni čas**4. člen**

Poslovni čas se začne v ponedeljek, torek in četrtek ob 8. uri in konča ob 15. uri, v sredo začne ob 8. uri in konča ob 17. uri in v petek začne ob 8. uri in konča ob 13. uri.

V poslovnem času mora biti zagotovljeno poslovanje organov z državnimi organi.

2. Uradne ure**Namen uradnih ur****5. člen**

Uradne ure so namenjene poslovanju s strankami.

Uradne ure se določijo v okviru poslovnega časa občinske uprave.

Uradne ure občinske uprave**6. člen**

Uradne ure za neposredno poslovanje občinske uprave s strankami na sedežu Občine Dravograd, Trg 4. julija 7, 2370 Dravograd, so:

- v ponedeljek od 8. do 14. ure
- v torek ni uradnih ur
- v sredo od 8. do 12. ure in od 14. do 16. ure
- v četrtek ni uradnih ur
- v petek od 8. do 12. ure.

Glede na naravo nalog delovnega področja posameznega organa ali njegove notranje organizacijske enote ali glede na posebnosti posameznega obdobja v koledarskem letu, lahko župan ali po njegovem pisnem pooblastilu tajnik občinske uprave (ali druga oseba) s sklepom določi dneve uradnih ur ter njihov začetek in konec.

Uradne ure organa po telefonu in elektronskih medijih**7. člen**

Uradne ure po telefonu in elektronskih medijih se zagotavljajo vsak poslovni dan v času uradnih ur.

Objava uradnih ur**8. člen**

Razpored uradnih ur in uradnih ur po telefonu in po elektronskih medijih mora biti objavljen in na viden način označen v poslovnih prostorih in v elektronski obliki.

Vsaka sprememba razporeda uradnih ur mora biti objavljena in na viden način označena v poslovnih prostorih najmanj štirinajst dni pred začetkom njene uveljavitve.

Nadomestitev uradnih ur**9. člen**

Če zaradi državnega praznika ali drugega z zakonom določenega dela prostega dneva ni mogoče opraviti uradnih ur v skladu z objavljenim razporedom uradnih ur, se uradne ure zagotovijo naslednji poslovni dan v obsegu štirih ur od 8. do 12. ure.

Poslovni čas in uradne ure pred državnimi prazniki in dela prostimi dnevi

10. člen

Na delovni dan pred državnimi prazniki in dela prostimi dnevi, se poslovni čas in uradne ure začnejo ob 8. uri in končajo ob 13. uri.

Dajanje splošnih informacij strankam

11. člen

Dajanje splošnih informacij strankam in sprejem pisnih vlog strank se zagotavlja v okviru poslovnega časa vsak poslovni dan v tajništvu župana.

3. Osnove za razporeditev delovnega časa javnih uslužbencev

Obseg polnega delovnega časa

12. člen

Polni delovni čas v občinski upravi ne sme biti daljši od 40 ur v tednu.

Razporeditev polnega delovnega časa

13. člen

Župan ali po njegovem pooblastilu tajnik občinske uprave (ali druga oseba) lahko razporedi delovni čas:

- z določitvijo premakljivega začetka in konca delovnega časa javnega uslužbenca
- z določitvijo ure začetka in konca delovnega časa za javnega uslužbenca, ki opravlja delo, katerega narava ne omogoča izbire časa prihoda in odhoda.

III. SPLOŠNI AKTI

Pristojnost za izdajo splošnega akta

14. člen

Podrobneje se razporejanje polnega delovnega časa, evidentiranje prisotnosti in odsotnosti z dela ter druge zadeve glede delovnega časa uredijo z navodilom, ki ga izda župan.

IV. KONČNA DOLOČBA

Začetek veljavnosti

15. člen

Ta odredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporablja pa se od 1. oktobra 2004.

Št. 015-04-1/2004-15

Dravograd, dne 13. septembra 2004.

Županja

Občine Dravograd

Marijana Cigala, dr. vet. med. l. r.

IDRIJA

4430. Program priprave sprememb in dopolnitev PUP za Sp. Idrijo in Sp. Kanomljo

Na podlagi 27. člena Zakona o urejanju prostora (Uradni list RS, št. 110/2002) in 16. in 23. člena Statuta Občine Idrija (Uradne objave št. 1/01 in 33/01) je župan Občine Idrija sprejel

**PROGRAM PRIPRAVE
SPREMEMB IN DOPOLNITEV
PUP za Sp. Idrijo in Sp. Kanomljo**

(Uradni list RS, št. 34/93 in 49/01)

1. Ocena stanja, razlogi in pravna podlaga za pripravo sprememb in dopolnitev ureditvenega načrta

S tem programom se podrobneje določi postopek za sprejem sprememb in dopolnitev PUP za Sp. Idrijo in Sp. Kanomljo (Uradni list št. RS, št. 34/93 in 49/01).

PUP se spreminja na pobudo investitorja, Krajevne skupnosti Spodnja Idrija, Slovenska c. 15, 5281 Sp. Idrija. Pobudnik predlaga spremembe in dopolnitve na območju vaškega jedra v conah C11 in C12 na levobrežnem »polotoku« Idrijce in v coni S2, ki do sedaj ni bila podrobno obdelana v prostorsko izvedbenih aktih.

Območja urejanja so razvrščena v naslednje tipe namembnosti:

- centralne dejavnosti in stanovanja (C11 in C12)
- mešana stanovanjska gradnja (S2).

V skladu s 23. členom zakona o urejanju prostora (Uradni list RS, št. 110/02 in 8/03 – popravek, v nadaljevanju: ZureP-1) se spremembe in dopolnitve ZN pripravljajo in sprejemajo po postopku, ki je predpisan za njegovo pripravo in sprejem.

2. Predmet in programska izhodišča sprememb in dopolnitev ZN

Namen sprememb in dopolnitev PUP je:

- sistemska obdelava območja
- sanacija obstoječega stanovanjskega fonda z možnostjo zapolnitve praznega prostora
- sanacija in dograditev komunalne in energetske infrastrukture
- prometna ureditev peščevih površin, mirujočega in mobilnega prometa
- določitev namembnosti prostora in objektov
- ureditev brežin Idrijce
- varstvo naravne dediščine
- varstvo kulturne dediščine.

3. Okvirno ureditveno območje

Predlagana lokacija sprememb in dopolnitev PUP obsega ureditvena območja:

- C11 – Na vasi (stari del)
- C12 – Na vasi (novi del)
- S2 – Za strelom.

4. Nosilci urejanja prostora, ki dajejo smernice in mnenja

Nosilci urejanja prostora, ki so v skladu z 29. in 33. členom zgoraj navedenega zakona o urejanju prostora podajo smernice in mnenja k prostorskemu aktu, so:

- Ministrstvo za zdravje, Zdravstveni inšpektorat RS, območna enota Nova Gorica, izpostava Idrija
- Ministrstvo za obrambo, Inšpektorat RS za varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami, izpostava Nova Gorica
- MOPE, Uprava za varstvo narave, izpostava N.Gorica
- MOPE, Agencija RS za okolje
- Ministrstvo za promet, Direkcija RS za ceste
- Zavod za varstvo kulturne dediščine Slovenije
- Zavod RS za varstvo narave
- Elektro-Primorska, poslovna enota Tolmin
- Telekom Slovenije, PE Nova Gorica
- Občina Idrija, oddelek za stavbna zemljišča
- Komunala Idrija
- KS Spodnja Idrija

V postopek se vključi tudi druge nosilce urejanja prostora, če se v okviru priprave dokumenta ugotovi, da upravljajo ali so odgovorni za posamezno področje.

5. Način pridobitve strokovnih rešitev, navedba in način pridobitve strokovnih podlag

Posebne strokovne podlage se izdelajo s smiselnim upoštevanjem Navodil o vsebini posebnih strokovnih podlag in o vsebini prostorskih izvedbenih aktov (Uradni list RS, št. 14/85). Strokovne rešitve izdelata načrtovalec, ki ga izbere pobudnik sprememb in dopolnitev PUP. Oceno stanja kot izhodišče za izdelavo projektne naloge »Sprememba in dopolnitev PUP za območje naselja Spodnja Idrija« je izdelalo projektantsko podjetje Božič d.o.o. Inženiring Idrija.

Pobudnik sprememb in dopolnitev PUP zagotovi tudi ustrezne geodetske podlage za izdelavo akta.

6. Postopek in organizacija priprave sprememb in dopolnitev PUP

Strokovne rešitve izdelata načrtovalec, ki ga izbere pobudnik sprememb in dopolnitev PUP.

Pripravljalec sprememb in dopolnitev PUP je Občina Idrija. Pobudo za spremembo in dopolnitev PUP je podal investitor, Krajevna skupnost Spodnja Idrija, Slovenska c. 15, 5281 Sp. Idrija. Postopek priprave dokumenta vodi služba za urejanje prostora in varstvo okolja Občine Idrija.

7. Rok za pripravo prostorskega akta

Nosilci urejanja prostora v skladu z 29. in 33. členom ZureP-1 podajo smernice in mnenje k prostorskemu aktu v 30. dneh od prejema vloge.

8. Obveznosti v zvezi s financiranjem prostorskega akta

Stroški izdelave osnutka in soglasij se krijejo iz proračuna Občine Idrija – postavka 644 ureditev stanja vaškega jedra v Spodnji Idriji.

9. Ta program priprave sprememb in dopolnitev se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 19-4/2-2004

Idrija, dne 15. septembra 2004.

Župan
Občine Idrija
Damjan Krapš l. r.

KOMEN

4431. Odlok o spremembah in dopolnitvah prostorskih sestavin dolgoročnega plana Občine Sežana za obdobje 1986–2000 in srednjeročnega družbenega plana Občine Sežana za obdobje 1986–1990, za območje Občine Komen, dopolnitev 2004

Na podlagi 23. člena in drugega odstavka 171. člena Zakona o urejanju prostora (Uradni list RS, št. 110/02 in 8/03 – popr., 58/03 – ZZK-1) in na podlagi 7. in 16. člena Statuta Občine Komen (Uradni list RS, št. 46/01) je Občinski svet občine Komen na redni seji dne 15. 7. 2004 sprejel

ODLOK

o spremembah in dopolnitvah prostorskih sestavin dolgoročnega plana Občine Sežana za obdobje 1986–2000 in srednjeročnega družbenega plana Občine Sežana za obdobje 1986–1990, za območje Občine Komen, dopolnitev 2004

1. člen

(uvodne določbe)

Ta odlok določa spremembe in dopolnitve prostorskih sestavin dolgoročnega plana Občine Komen za obdobje

1986–2000 (Uradni list SRS, št. 14/88 in Uradne objave, št. 1/89, 37/89, 5/92 in 18/93, ter Uradni list RS, št. 28/95, 50/97, 79/97) in prostorskih sestavin srednjeročnega družbenega plana Občine Komen za obdobje 1986–1990 (Uradni list SRS, št. 14/88 in Uradne objave, št. 4/89, 37/89, 5/92 in 18/93, ter Uradni list RS, št. 28/95, 50/97, 79/97), ki se nanašajo na:

- spremembe namenske rabe prostora,
- spremembe ureditvenih območij naselij,
- uskladitve s pravilnikom o pripravi prostorskih sestavin dolgoročnih in srednjeročnih družbenih planov občin v digitalni obliki (Uradni list RS, št. 20/03).

2. člen

(spremembe in dopolnitve dolgoročnega plana)

Poglavje št. 6. »Varstvo narave in kulturne dediščine« se v celoti nadomesti z naslednjim poglavjem:

»Varstvo kulturne dediščine in varstvo narave«

»Kulturna dediščina je opredeljena na podlagi Strokovnih zasnov za varstvo kulturne dediščine za spremembe in dopolnitve prostorskih sestavin dolgoročnega in srednjeročnega plana za Občino Komen, ki ji je izdelal ZVKDS OE Nova Gorica, julija 01, ter so sestavni del planskih dokumentov občine.

Zasnova varstva narave je opredeljena na podlagi Naravovarstvenih smernic, za spremembe in dopolnitve prostorskih sestavin dolgoročnega in srednjeročnega plana za občino Komen, ki ji je izdelal Zavod RS za varstvo narave OE Nova Gorica, januar 2004, ter so sestavni del planskih dokumentov občine.

Režimi za varstvo narave in kulturno dediščino so določeni v odlokih o zavarovanju ter v Strokovnih zasnovah za varstvo kulturne dediščine Občine Komen in Naravovarstvenih smernicah Občine Komen.«

V poglavju št. 5.3. »Varstvo okolja in dobrin splošnega pomena« se doda novi odstavek z naslednjim tekstom:

»Na celotnem območju občine je pri vseh posegih v prostor potrebno upoštevati veljavno zakonodajo glede varovanja okolja ter preprečiti vse negativne emisije v okolje.«

3. člen

(spremembe in dopolnitve dolgoročnega plana – grafične priloge)

V poglavju št. 9. »Grafične priloge« se nadomesti celotna vsebina poglavja z naslednjim tekstom:

Kartografski del dolgoročnega plana predstavljajo naslednje grafične priloge, izdelane na topografskih kartah merila 1:25000:

1. Zasnova območij kmetijstva in gozdarstva.
2. Zasnova območij agrarnih operacij.
3. Zasnova oskrbe z vodo in vodnogospodarskih ureditev.
4. Zasnova mineralnih surovin.
5. Zasnova varstva kulturne dediščine in zasnova varstva narave.
6. Zasnova območij rekreacije, zelenih površin in drugo.
7. Zasnova ohranjanja in izboljšanja kakovosti naravnih virov.
8. Zasnova usmerjanja poselitve.
9. Zasnova prometnega omrežja.
10. Zasnova energetskega omrežja in telekomunikacij.
11. Zasnova namenske rabe prostora.
12. Zasnova funkcij naselij v omrežju naselij.

4. člen

(spremembe in dopolnitve družbenega plana – razvojne naloge)

V poglavju 3.3 »Gradbeništvo« se doda novi odstavek, ki se glasi:

»Za območja pridobivanja mineralnih surovin se izdelajo za celotno pridobivalno območje lokacijski načrti, ki predvidijo tudi sanacijo in morajo biti izdelani v skladu z prostorsko zakonodajo.«

V poglavju 3.9 »Stanovanjsko komunalna dejavnost« se celoten odstavek ki se glasi: »Vsestransko bo podpiral razvoj in opremljanje s komunalno infrastrukturo (nove TP, izboljšanje PTT naprav in zvez, izgradnjo sekundarnih in krajevnih vodovodov in izboljšanje lokalnih in vaških cest).« nadomesti z novim odstavkom:

»Vsestransko bomo podpirali razvoj ter izboljševanje in opremljanje območij s komunalno infrastrukturo, kot so izboljšanje elektro omrežja in gradnja trafo postaj, izboljšanje telekomunikacijskih naprav in zvez, izboljšanje opremljenosti z vodovodnim omrežjem ter kanalizacijsko infrastrukturo in izgradnjo čistilnih naprav za smiselna zaključena območja. Predvidena je prenova celotnega prenosnega elektroenergetskega omrežja.

Obstoječi visokonapetostni elektroenergetski objekti, ki so prikazani tudi v grafičnem delu plana in so obvezno republiško izhodišče, so:

- DV 400 kV Divača – Redipuglia (šifra: D-416),
- DV 110 kV Vrtojba – Divača (šifra: D-1006), ki se v celotni trasi rekonstruira v DV 2x110 kV Gorica – Divača.

Poleg obstoječih je planirana tudi novogradnja objektov za razdeljevanje električne energije, in sicer:

- DV 2x400 kV Divača – Italija (šifra: D-434).

Varovalni pas prenosnega elektroenergetskega voda znaša merjeno od osi skrajnih vodov na vsako stran:

- za napetostni nivo 400 kV – 25 m,
- za napetostni nivo 220 kV – 20 m,
- za napetostni nivo 110 kV 15 m,
- za napetostni nivo 10/20 kV – 10 m.

Pri pripravi izvedbenih aktov je potrebno upoštevati veljavno zakonodajo glede varovalnih pasov komunalne in energetske infrastrukture.

Za vsako graditev objekta v koridorjih obstoječih in predvidenih prenosnih daljnovodov pridobiti pisno soglasje upravljalca v skladu z veljavnimi predpisi s področja graditve objektov in urejanja prostora, ter predložiti dokazilo pooblaščenice organizacije, da niso prekoračene mejne vrednosti elektromagnetnega sevanja po veljavni Uredbi o elektromagnetnem sevanju v naravnem in življenjskem okolju.«

5. člen

(spremembe in dopolnitve družbenega plana – kartografska dokumentacija)

V podpoglavju št. 4.1 »Kartografska dokumentacija (1:5000 PKN)« se naslov podpoglavja nadomesti z novim naslovom, ki se glasi: »4.1 Kartografska dokumentacija (1:5000 DKN). Vsebina podpoglavja se nadomesti z naslednjim tekstom:

Kartografska dokumentacija srednjeročnega družbenega plana se izdela na digitalnih katastrskih načrtih v merilu 1:5000. Spremeni in dopolni se vsebina navedenih kart:

Komen

B2216, B2217, B2218, B2225, B2226, B2227, B2228, B2229, B2230, B2232, B2233, B2234, B2235, B2236, B2237, B2238, B2239, B2240, B2245, B2246, B2247, B2248, B2249, B2250.

Ajdovščina

C2221, C2222, C2223, C2231, C2232, C2233.

Poglavje št. 4.2 »Tematske karte (1:25000)« se v celoti črta, ostala poglavja pa ustrezno preštevilčijo.

6. člen

(veljavnost odloka)

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu RS.

Št. 35005-01/99-164

Komen, dne 15. julija 2004.

Župan
Občine Komen
Uroš Slamič l. r.

4432. Odlok o spremembah in dopolnitvah prostorskih sestavin dolgoročnega plana Občine Sežana za obdobje 1986–2000 (urbanistična zasnova za naselji Štanjel in Kobjilj)

Na podlagi 23. člena in drugega odstavka 171. člena Zakona o urejanju prostora (Uradni list RS, št. 110/02 in 8/03 – popr., 58/03 – ZZK-1) in na podlagi 7. in 16. člena Statuta Občine Komen (Uradni list RS, št. 46/01) je Občinski svet občine Komen na redni seji dne 15. 7. 2004 sprejel

ODLOK

o spremembah in dopolnitvah prostorskih sestavin dolgoročnega plana Občine Sežana za obdobje 1986–2000 (urbanistična zasnova za naselji Štanjel in Kobjilj)

1. člen

(predmet urbanistične zasnove)

Ta odlok določa spremembe in dopolnitve prostorskih sestavin dolgoročnega plana Občine Komen za obdobje 1986–2000 (Uradni list SRS, št. 14/88 in Uradne objave, št. 1/89, 37/89, 5/92 in 18/93, ter Uradni list RS, št. 28/95, 50/97, 79/97) in prostorskih sestavin srednjeročnega družbenega plana Občine Komen za obdobje 1986–1990 (Uradni list SRS, št. 14/88 in Uradne objave, št. 4/89, 37/89, 5/92 in 18/93, ter Uradni list RS, št. 28/95, 50/97, 79/97), ki se nanašajo na pripravo urbanistične zasnove naselij Štanjel in Kobjilj.

2. člen

(besedilo urbanistične zasnove)

Urbanistična zasnova ima sledečo vsebino:

I. Splošna izhodišča urbanističnega razvoja naselij Štanjel in Kobjilj

Vloga Štanjela v regionalnem razvoju

Vloga Štanjela v omrežju naselij

II. Ureditveno območje urbanistične zasnove

Območje funkcionalno povezanih naselij Štanjela in Kobjilja.

Poselitvena območja

Območja primarne namenske rabe, ki so podrejena potrebam poselitve

III. Zasnova razporeditve dejavnosti Štanjela in Kobjilja.

Vizija razvoja naselij (stanje in razvojni problemi, ciljne projekcije, razvojni cilji).

Koncept opredelitve razvoja naselij (možni scenariji razvoja naselij Štanjel in Kobjilj, zeleni razvoj, prostorske usmeritve).

Funkcionalne povezave med naselji

Zasnova razporeditve dejavnosti (razporeditev stanovanj s spremljajočimi oskrbnimi in storitvenimi dejavnostmi,

razporeditev proizvodnih in drugih gospodarskih dejavnosti, družbene javne infrastrukture gospodarske javne infrastrukture, javnih površin, športa in rekreacije in razporeditev zelenih površin.

IV. Območja prenove in koncept prenove

V. Območja širitve naselij in koncept širitve

VI. Členitev območja urbanistične zasnove na posamezne funkcionalne enote

Funkcionalne enote poselitvenega območja

Funkcionalne enote odprtega prostora, ki se jim ne spreminja osnovna namenska raba.

VII. Zasnova namenske rabe površin s prikazom površin namenjenih javnemu dobru.

Območja stanovanj

Območja proizvodnih dejavnosti

Mešana območja

Območja družbene javne infrastrukture

Območja za objekte gospodarske javne infrastrukture

Območja športnorekreacijskih in zelenih površin

Območja rekreacijskih in zelenih površin v odprtem prostoru

Okvirna območja namenjena javnemu dobru

VIII. Zasnova infrastrukturnih sistemov

Zasnova prometne infrastrukture

Zasnova komunalne in okoljske infrastrukture.

Zasnova energetske in telekomunikacijske infrastrukture

Priključevanje na objekte in naprave javne infrastrukture

IX. Zasnova ureditve javnih odprtih, zelenih in športnorekreativnih površin v naseljih

Zasnova parkov in trgov

Zasnova povezav zelenega sistema

Zasnova členitvenih in varovalnih zelenih površin

Zelene površine, ki so del zaledja zelenega sistema

X. Zasnova prostorskih ureditev v zvezi z varstvom pred naravnimi in drugimi nesrečami

Požarna ogroženost

Potresna varnost

XI. Usmeritve za urbanistično, arhitekturno in krajinsko oblikovanje naselij in ohranjanje arhitekturne identitete v naseljih

Usmeritve za urbanistično oblikovanje (stopnja izkoriščenosti zemljišč za stavbe, postavitve objektov v naselju, velikost gradbene parcele)

Usmeritve za arhitekturno oblikovanje (oblikovanje stavb, ohranjanje arhitekturne identitete v naseljih)

Usmeritve za krajinsko oblikovanje (oblikovanje zelenih površin znotraj poselitvenih območij, oblikovanje okolice objektov, oblikovanje v odprtem prostoru urbanistične zasnove)

XII. Zasnova prostorskih ureditev pomembnih za urejanje prostora v naseljih

Prostorske ureditve na nivoju naselij

Prostorske ureditve po funkcionalnih enotah poselitve

Prostorske ureditve po funkcionalnih enotah odprtega prostora (zelene površine med poselitvenimi območji, pretežno gozdne, odprte površine, pretežno kmetijske, odprte površine)

Usmeritve za postopno uresničevanje načrtovanih ureditev

XIII. Usmeritve za varstvo okolja, ohranjanja narave in varstvo kulturne dediščine

Usmeritve za varstvo okolja (hrup, zrak, tla, voda, ravnanje z odpadki, vplivi elektromagnetnih sevanj na bivalno okolje)

Usmeritve za ohranjanje narave

Usmeritve za varstvo kulturne dediščine

3. člen

(grafične priloge urbanistične zasnove)

- list št. 1.1 - Območje občine z gravitacijskim območjem Štanjela, M 1: 25.000,
 list št. 1.2 - Regionalne povezave, M 1:50.000,
 list št. 2.1 - Ureditveno območje, M 1:5000,
 list št. 2.2 - Funkcionalne enote in razporeditev dejavnosti, M 1:5000,
 list št. 3.1 - Zasnova namenske rabe, M 1:5000,
 list št. 3.2 - Zasnova širitve naselij in območja prenove, M 1:5000,
 list št. 3.3 - Zasnova prometnega, telekomunikacijskega in energetskega omrežja, M 1:5000,
 list št. 3.4 - Zasnova varstva okolja, M 1:5000,
 list št. 3.5 - Zasnova zelenega sistema, M 1:5000,
 list št. 3.6 - Zasnova javnih površin, rekreacije in turizma, M 1:5000,
 list št. 3.7 - Zasnova površin javnega dobra in prostorskih ureditev pomembnih za urejanje prostora v naselju, M 1:5000,
 list št. 3.8 - Zasnova varovanj in omejitev, M 1:5000.

4. člen

(priloge urbanistične zasnove)

1. Povzetek za javnost.
2. Izvlečki iz občinskega prostorskega plana, ki se nanaša na urbanistično zasnovo.
3. Obrazložitev in utemeljitev urbanistične zasnove.
4. Strokovne podlage na katerih temeljijo rešitve urbanistične zasnove in seznam sprejetih aktov o zavarovanju in predpisov, ki se nanašajo na vsebino urbanistične zasnove.
5. Smernice in mnenja nosilcev urejanja prostora.
6. Spis postopka priprave in sprejemanja urbanistične zasnove.

5. člen

(hramba urbanistične zasnove)

Urbanistično zasnovo za naselji Štanjel in Kobdilj hrani Občina Komen in je javno dostopna.

6. člen

(prehodne in končne določbe)

Ta odlok začne veljati dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 41413-04/03-25

Komen, dne 15. julija 2004.

Župan
 Občine Komen
Uroš Slamič l. r.

MOZIRJE

4433. Odlok o spremembi Odloka o prostorsko ureditvenih pogojih za dele naselij Mozirje, Nazarje, Rečica ob Savinji, Ljubno, Luče in Gornji Grad

Občinski svet občine Mozirje je na podlagi Zakona o urejanju prostora (Uradni list RS, št. 110/02 in 8/03) in 18. člena Statuta občine Mozirje (Uradno glasilo Zgornjesavinjskih občin, št. 4/99, 1/00, 1/01 in Uradni list RS, št. 61/02, 64/03 in 29/04) na 14. redni seji dne 15. 9. 2004 sprejel

O D L O K**o spremembi Odloka o prostorsko ureditvenih pogojih za dele naselij Mozirje, Nazarje, Rečica ob Savinji, Ljubno, Luče in Gornji Grad**

1. člen

V Odloku o prostorsko ureditvenih pogojih za dele naselij Mozirje, Nazarje, Rečica ob Savinji, Ljubno, Luče in Gornji Grad (Uradni list RS, št. 66/93 in 109/01 ter Uradno glasilo Zgornjesavinjskih občin, št. 3/01) se v 13. členu besedi spominskih in sakralnih obeležij v predzadnjem odstavku in besedi spominski in sakralni objekti v zadnjem odstavku nadomesti z besedami obeležja in urbana oprema v pravilnem sklonu.

2. člen

V 15. členu se v prvi alineji točka c) Ostali objekti: črta zadnji del alinee »na osnovi katerega se izdelava lokacijska dokumentacija« in nadomesti z besedilom »ki je podlaga za opis in grafični prikaz vplivov nameravane gradnje na okolico tako, da se prva alineja glasi:

– njihovo oblikovanje se določa na osnovi funkcije, skupnih meril in posebnosti prostora v posebnem projektu, ki je podlaga za opis in grafični prikaz vplivov nameravane gradnje na okolico.

3. člen

Ta odlok začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu RS.

Št. 062-02/04-07

Mozirje, dne 15. septembra 2004.

Župan
Občine Mozirje
Ivan Suhoveršnik l. r.

4434. Odlok o dopolnitvah odloka o razglasitvi naravnih znamenitosti ter kulturnih in zgodovinskih spomenikov na območju Občine Mozirje

Na podlagi zakona o ohranjanju narave (Uradni list RS, št. 56/99) in 18. člena statuta Občine Mozirje (Uradno glasilo Zgornjesavinjskih občin, št. 4/99, 1/00, 1/01 in Uradni list RS, št. 61/02, 64/03 in 29/04) je Občinski svet občine Mozirje na 14. redni seji dne 15. 9. 2004 sprejel

O D L O K**o dopolnitvah odloka o razglasitvi naravnih znamenitosti ter kulturnih in zgodovinskih spomenikov na območju Občine Mozirje**

1. člen

V Odloku o razglasitvi naravnih znamenitosti ter kulturnih in zgodovinskih spomenikov na območju Občine Mozirje (Uradni list SRS, št. 27/87 in Uradno glasilo Zgornjesavinjskih občin, št. 5/00) se v 3. členu drugega odstavka na koncu doda vrstica:

3.4.15 Vaška lipa v Varpolju, parc. št. 585/50 k.o. Spodnja Rečica

2. člen

V 9. členu Odloka o razglasitvi naravnih znamenitosti ter kulturnih in zgodovinskih spomenikov na območju Občine Mozirje se na koncu doda vrstica:

12. Hiša s kovačijo v Brezju št. 55, parc. št. 366/8 k.o. Brezje

3. člen

Te dopolnitve odloka začnejo veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu RS.

Št. 062-02/04-07

Mozirje, dne 15. septembra 2004.

Župan
Občine Mozirje
Ivan Suhoveršnik l. r.

PIVKA**4435. Odlok o zaključnem računu proračuna Občine Pivka za leto 2003**

Na podlagi 98. člena zakona o javnih financah (Uradni list RS, št. 79/99, 124/00, 79/01 in 30/02), 13. člena zakona o financiranju občin (Uradni list RS, št. 80/94, 56/98) in 29. člena zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93, 57/94, 14/95, 26/97, 70/97, 10/98, 74/98, 70/00, 51/02) in 16. člena Statuta Občine Pivka (Uradni list RS, št. 58/99, 77/00 in 24/01) je Občinski svet občine Pivka na 16. seji, dne 16. 9. 2004 sprejel

O D L O K**o zaključnem računu proračuna Občine Pivka za leto 2003**

1. SPLOŠNA DOLOČBA

1. člen

S tem odlokom se potrdi zaključni račun proračuna Občine Pivka za leto 2003 (v nadaljnjem besedilu: zaključni račun).

2. VIŠINA PRORAČUNA

2. člen

Splošni del zaključnega računa na ravni podskupin kontov se določa v naslednjih zneskih:

A) Bilanca prihodkov in odhodkov		v 000
Skupina/Podskupina kontov		
I.	Skupaj prihodki (70+71+72+73+74)	838.666
	Tekoči prihodki (70+71)	514.821
70	Davčni prihodki	450.376
	700 Davki na dohodek in dobiček	309.276
	703 Davki na premoženje	73.058
	704 Davki na blago in storitve	68.041
	706 Drugi davki	
71	Nedavčni prihodki	64.445
	710 Udelež. na dobičku in dohod. od premož.	30.473
	711 Takse in pristojbine	2.493
	712 Denarne kazni	24
	713 Prihodki od prodaje blaga in storitev	2.121
	714 Drugi nedavčni prihodki	29.334
72	Kapitalski prihodki	52.425
	720 Prihodki od prodaje osnovnih sredstev	10.505
	721 Prihodki od prodaje zalog	
	722 Prihodki od prodaje zemljišč in nematerialnega premoženja	41.920
73	Prejete donacije	–
	730 Prejete donacije iz domačih virov	
	731 Prejete donacije iz tujine	

74	Transforni prihodki	271.420
	740 Transforni prihodki	
	iz drugih javnofinančnih institucij	271.420
II.	Skupaj odhodki (40+41+42+43)	841.169
40	Tekoči odhodki	224.276
	400 Plače in drugi izdatki zaposlenim	50.189
	401 Prispevki delodajalcev	
	za socialno varnost	7.178
	402 Izdatki za blago in storitve	155.464
	403 Plačila domačih obresti	
	409 Rezerve	11.445
41	Tekoči transferi	275.565
	410 Subvencije	17.987
	411 Transferi posameznikom	
	in gospodinjstvom	51.557
	412 Transferi neprofitnim organizacijam	
	in ustanovam	34.295
	413 Drugi tekoči domači transferi	171.726
	414 Tekoči transferi v tujino	
42	Investicijski odhodki	286.858
	420 Nakup in gradnja osnovnih sredstev	286.858
43	Investicijski transferi	54.470
	430 Investicijski transferi	54.470
III.	Proračunski presežek (I.-II.)	
	Proračunski primanjkljaj (I.-II.)	- 2.503
B)	Račun finančnih terjatev in naložb	
IV.	Prejeta vračila danih posojil in	
	prodaja kapitalskih deležev (750+751+752)	–
75	Prejeta vračila danih posojil	–
	750 Prejeta vračila danih posojil	
	751 Prodaja kapitalskih deležev	
	752 Kupnine iz naslova privatizacije	
V.	Dana posojila in povečanje kapitalskih	
	deležev (440+441+442)	250
44	Dana posojila in povečanje kapitalskih deležev	250
	440 Dana posojila	
	441 Povečanje kapitalskih deležev in naložb	250
	442 Poraba sredstev kupnin iz naslova privatizacije	
VI.	Prejeta minus dana posojila in spremembe	
	kapitalskih deležev (IV.-V.)	– 250
C)	Račun financiranja	
VII.	Zadolževanje (500)	–
50	Zadolževanje	
	500 Domače zadolževanje	
VIII.	Odplačila dolga (550)	–
55	Odplačila dolga	
	550 Odplačila domačega dolga	
IX.	Sprememba stanja sredstev na računu	
	(I.+IV.+VII.-II.-V.-VIII.)	- 2.753
X.	Stanje sredstev na računu ob koncu	
	preteklega leta (VI.+X.)	12.095
XI.	Stanje sredstev na računu 31. 12. 2003	9.341

3. člen

Bilanca prihodkov in odhodkov, izkaz računa finančnih terjatev in naložb, izkaz računa financiranja, posebni del proračuna- odhodki po funkcionalnih dejavnostih ter bilanca stanja so sestavni del zaključnega računa proračuna.

4. člen

Postavke v bilanci prihodkov in odhodkov, ki se niso realizirale v letu 2003 se prenesejo v proračun za leto 2004.

5. člen

Ta odlok začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 0321-16/2004

Pivka, dne 16. septembra 2004.

Župan
Občine Pivka
Robert Smrdelj, inž. I. r.

4436. Odlok o spremembah in dopolnitvah odloka o komunalnem prispevku v Občini Pivka

Na podlagi Odloka o komunalnem prispevku v Občini Pivka (Uradni list RS, št. 75/04) in 16. člena Statuta Občine Pivka (Uradni list RS, št. 58/99, 77/00, 24/01) je Občinski svet občine Pivka na 16. seji dne 16. 9. 2004 sprejel

O D L O K

o spremembah in dopolnitvah odloka o komunalnem prispevku v Občini Pivka

1. člen

V odloku o komunalnem prispevku v Občini Pivka (Uradni list RS, št. 75/04) se v 5. členu v prvem stavku za besedo »znašajo« doda besedilo »brez DDV«.

2. člen

V petem odstavku 6. člena se v zadnji alineji za besedilom »– urejeno igrišče« doda »(v oddaljenosti do 1000 m zračne linije)«.

3. člen

V besedilu šestega odstavka 6. člena, v tabeli namembnosti objektov, se v tretjem kvadrantu spremeni besedilo v celoti tako, da glasi: »obratno-industrijska dejavnost, ki nadpovprečno obremenjuje komunalno infrastrukturo in bencinske črpalke s spremljajočimi dejavnostmi, ipd. faktor 3.«

4. člen

V zadnjem odstavku 6. člena se za besedilom »infrastrukturo« črta piko in nadaljuje stavek z besedilom: »s tem, da se pri obračunu komunalnega prispevka upošteva velikost gradbene parcele 400 m².«

5. člen

V 7. členu se doda za tabelo nov odstavek, ki glasi: »Znižanje komunalnega prispevka po tem členu, se ne nanaša na objekte z namembnostjo določeno v tretjem kvadrantu šestega odstavka 6. člena.«

6. člen

V 11. členu se za besedo »priključkov« črta vse besedilo ter se ga nadomesti z:

», zajema pa plačilo priključne takse za vodovodni in kanalizacijski priključek po odloku o tarifnem sistemu oskrbe z vodo iz javnih vodovodov, odvajanja in čiščenja komunalnih odpadnih in padavinskih voda (Uradni list RS, št. 107/00).«

7. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 0321-16/2004

Pivka, dne 16. septembra 2004.

Župan
Občine Pivka
Robert Smrdelj, inž. I. r.

SLOVENJ GRADEC

4437. Program priprave o spremembah in dopolnitvah Odloka o prostorskih ureditvenih pogojih Ct2 – »Vzhodni vstop 1«

Na podlagi 27. člena zakona o urejanju prostora (Uradni list RS, št. 110/02; 8/03; v nadaljnjem besedilu: ZUreP-1) in 16. člena statuta Mestne občine Slovenj Gradec (Uradni

list RS, št. 29/99 in 24/03) je župan Mestne občine Slovenj Gradec dne 28. avgusta 2004 sprejel

**PROGRAM PRIPRAVE
o spremembah in dopolnitvah Odloka
o prostorskih ureditvenih pogojih
Ct2 – »Vzhodni vstop 1«**

1. člen

Ta program določa postopek priprave sprememb in dopolnitev odloka o prostorskih ureditvenih pogojih Ct2 – »Vzhodni vstop 1«.

2. člen

Spremembe in dopolnitve odloka o prostorskih ureditvenih pogojih Ct2 – »Vzhodni vstop 1« se bodo pripravljale in sprejemale po skrajšanem postopku, saj se spremembe in dopolnitve odloka nanašajo na funkcionalne enote F1, F2, F4, F5 in F6. V funkcionalni enoti 4 in 6 se spremenijo gabariti in namenska raba objektov na osnovi zahtev lastnika teh zemljišč. V preostalih enotah se znotraj enot določi večja fleksibilnost pogojev tako, da bo možno izvajati prenovo ne da bi predhodno bila potrebna ponovna sprememba odloka. Za tovrstne spremembe in dopolnitve ni predpisana obveznost presoje vplivov na okolje in predlagane spremembe bistveno ne vplivajo na kulturno dediščino in na rabo sosednjih zemljišč ali objektov.

3. člen

1. Ocena stanja, razlogi in pravna podlaga za pripravo sprememb in dopolnitev odloka o prostorskih ureditvenih pogojih Ct2 – »Vzhodni vstop 1«.

Območje, ki ga ureja odlok o prostorskih ureditvenih pogojih Ct2 – »Vzhodni vstop 1« predvideva prenovo nekdanjega industrijskega kompleksa z novimi objekti namenjenim centralnim dejavnostim (poslovne, storitvene, trgovske in stanovanjske dejavnosti višje gostote s podzemnimi garažami). Ker je odlok zelo določen – ima obliko lokacijskega načrta predvidena gradnja objekta kot si jo je zamislil lastnik zemljišč (investitor) v funkcionalni enoti F4 in 6 ni skladna z veljavnim PUP. Spremembe so izven dopustnih toleranc, ki jih predvideva omenjeni PUP, zato se v skladu s 27. členom zakona o urejanju prostora želi sprejeti spremembe in dopolnitve odloka, da bo na ta način pridobljena pravna podlaga za izdajo gradbenega dovoljenja za gradnjo trgovskega objekta. Hkrati se bodo v preostalih funkcionalnih enotah na novo določili pogoji, ki bodo omogočali večjo prilagodljivost akta glede na potrebe potencialnih investorjev.

4. člen

2. Predmet in programska izhodišča sprememb in dopolnitev odloka o PUP Ct2 – »Vzhodni vstop 1«

Predmet sprememb in dopolnitev je sprememba odloka o PUP Ct2 – »Vzhodni vstop 1« in sicer v območju funkcionalnih enot F1, F2, F4, F5 in F6. Ob pripravi sprememb in dopolnitev odloka o PUP Ct2 – »Vzhodni vstop 1« bo treba posebno pozornost posvetiti dejstvu, da bo zagotovljena varnost, da s spremembami ne bo prišlo do poslabšanja pogojev na sosednjih parcelah in da bo vpliv na sosednja zemljišča zanemarljiv.

5. člen

3. Območje sprememb in dopolnitev odloka o PUP Ct2 – »Vzhodni vstop 1«

Območje sprememb in dopolnitev zajema naslednje funkcionalne enote F1, F2, F4, F5 in F6.

Spremembe in dopolnitve PUP se pripravijo v vsebini, kot je predpisana z ZUreP-1 in Pravilnik o vsebini, obliki in načinu priprave državnih in občinskih lokacijskih načrtov ter vrstah njihovih strokovnih podlag (Uradni list RS, št. 86/04).

6. člen

4. Nosilci urejanja prostora ter drugi udeleženci, ki dajejo smernice in mnenja za pripravo predloga sprememb in dopolnitev odloka o PUP Ct2 – »Vzhodni vstop 1«

– Republika Slovenija, Ministrstvo za zdravje, Zdravstveni inšpektorat RS, Območna enota Dravograd, Meža 10, 2370 Dravograd;

– Zavod za varstvo kulturne dediščine Maribor, Območna enota Maribor, Slomškov trg 6, 2000 Maribor;

– Zavod za varstvo naravne dediščine Maribor, Območna enota Maribor, Slomškov trg 6, 2000 Maribor;

– RS za ceste, Sektor za upravljanje in vzdrževanje cest, Izpostava Maribor, Pesnica pri Mariboru 33, 2000 Maribor;

– Javno komunalno podjetje Slovenj Gradec, Partizanska pot 12, 2380 Slovenj Gradec;

– Ministrstvo za okolje, prostor in energijo, Agencija RS za okolje, območna pisarna Maribor, Krekova 17 /II, Maribor;

– Ministrstvo za obrambo, Inšpektorat RS za varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami, Izpostava Slovenj Gradec, Meškova 21, 2380 Slovenj Gradec;

– Elektro Celje, PE Slovenj Gradec, Francetova 12, 2380 Slovenj Gradec.

Pred pričetkom priprave sprememb in dopolnitev odloka o PUP Ct2 – »Vzhodni vstop 1« morajo organi in organizacije iz te točke na zahtevo pripravljavca podati smernice za načrtovanje predvidene prostorske ureditve, ki jih izdelovalec upošteva pri pripravi sprememb in dopolnitev odloka o PUP Ct2 – »Vzhodni vstop 1«.

Organi in organizacije morajo v skladu z 2. točko tretjega odstavka 34. člena ZUreP-1 podati svoje pogoje in usmeritve v zvezi s pripravo sprememb in dopolnitev odloka o PUP Ct2 – »Vzhodni vstop 1« v petnajstih dneh od zahteve, kakor tudi morajo v roku 15 dni po predložitvi dopolnjenega prostorskega akta z mnenjem ugotoviti upoštevanje danih pogojev za pripravo sprememb in dopolnitev prostorskega akta, sicer se šteje, da se z njimi strinjajo.

7. člen

5. Seznam potrebnih strokovnih podlag
Idejna zasnova predvidenega objekta v funkcionalnih F4 in F6 in idejno zasnovo krožišča. Upoštevati je potrebno vso dokumentacijo in dejansko stanje komunalnih vodov na tem območju. S podatki razpolaga upravljavec komunalne infrastrukture – Javno komunalno podjetje Slovenj Gradec.

8. člen

6. Geodetske podlage
Uporabijo se geodetske podlage iz veljavnega PUP-a, ki jih je potrebno dopolniti glede na nastale spremembe v prostoru.

9. člen

7. Financiranje sprememb in dopolnitev odloka o PUP Ct2 – »Vzhodni vstop 1«

Stroške izdelave sprememb in dopolnitev odloka o PUP Ct2 – »Vzhodni vstop 1« v celoti nosi podjetje Consulting projekt d.o.o. iz Maribora.

10. člen

8. Začetek veljavnosti
Ta program priprave se objavi v Uradnem listu RS in začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu RS.

Št. 350-03-8/2004

Slovenj Gradec, dne 28. avgusta 2004.

Župan
Mestne občine Slovenj Gradec
Matjaž Zanoškar l. r.

ŠKOFJA LOKA**4438. Odlok o spremembah in dopolnitvah prostorskih sestavin dolgoročnega plana občine Škofja Loka za obdobje od leta 1986 do leta 2000 in srednjeročnega plana občine Škofja Loka za obdobje od leta 1986 do leta 1990**

Na podlagi 23. člena in 175. člena zakona o urejanju prostora (Uradni list RS, št. 110/02 in 8/03) in v skladu z 18. in 98. členom Statuta Občine Škofja Loka (Uradni list RS, št. 37/95, 47/98) je Občinski svet občine Škofja Loka na 2. izredni seji dne 19. 7. 2004 sprejel

O D L O K**o spremembah in dopolnitvah prostorskih sestavin dolgoročnega plana občine Škofja Loka za obdobje od leta 1986 do leta 2000 in srednjeročnega plana občine Škofja Loka za obdobje od leta 1986 do leta 1990****1. UVODNE DOLOČBE****člen**

(1) S tem odlokom se sprejmejo spremembe in dopolnitve prostorskih sestavin dolgoročnega plana občine Škofja Loka od leta 1986 do leta 2000 (UVG 14/86, 3/89, Uradni list RS, št. 47/93, 13/99, 43/99, 115/00, 28/01, 116/02) in srednjeročnega plana občine Škofja Loka za obdobje od leta 1986 do leta 1990 (UVG 14/86, 11/87, 3/89, Uradni list RS, št. 47/93, 8/94, 13/99, 43/99, 115/00 28/01, 116/02), v nadaljevanju: prostorski plan, katerih strokovna gradiva sta izdelala URBI d.o.o., Oblikovanje prostora, Ljubljana in Urbanistični inštitut RS, Ljubljana, v letu 2003.

(2) Sestavni del prostorskih sestavin plana je tudi urbanistična zasnova mesta Škofja Loka.

2. člen

Prostorske sestavine dolgoročnega in srednjeročnega plana občine Škofja Loka so prostorski akt, s katerim občina določa osnovne usmeritve za urejanje prostora in varstvo okolja.

3. člen

(1) Prostorski plan vsebuje:

- besedilo odloka,
- grafične prikaze v merilu 1:25.000,
 - zasnova primarne rabe,
 - zasnova vodnega gospodarstva,
 - zasnova mineralnih surovin,
 - zasnova varstva okolja,
 - zasnova varstva pred hrupom,
 - zasnova poselitve,
 - zasnova prometnega omrežja,
 - zasnova vodooskrbe,
 - zasnova odvajanja in čiščenja odpadnih vod,
 - zasnova oskrbe z električno energijo,
 - zasnova oskrbe s plinom,
 - zasnova ohranjanja narave,
 - zasnova varstva kulturne dediščine,
 - načini urejanja s PIA,
- grafične prikaze v merilu 1:5.000,
 - namenska raba površin,
- za urbanistično zasnovo še v merilu 1:7.500:
 - namenska raba površin,
 - prometno urejanje,
 - zeleni sistem,
 - varstvo pred hrupom,

- načini urejanja,
- ohranjanje narave,
- varstvo kulturne dediščine,
- splošne podatke o aktu in postopkih,
- obrazložitev usmeritev iz odloka o prostorskem planu,
- mnenja ministrstev, organov in organizacij,
- sklep vlade.

(2) Grafični prikazi so sestavni del odloka in so izdelani v analogni in digitalni obliki. Digitalna vsebina plana obsega: namensko rabo površin s podatki o načinih urejanja s PIA, območja naravnih vrednot, območja kulturne dediščine, območja varstva vodnih virov. Digitalni grafični prikazi so izdelani na geodetski podlogi digitalnega katastrskega načrta (DKN) v natančnosti merila 1:5000 in se lahko uporabljajo samo z navedeno geodetsko podlogo.

4. člen

Prostorski plan določa:

1. UVODNE DOLOČBE
2. OBMOČJE PROSTORSKEGA PLANA
3. SKUPNI INTERESI IN CILJI
4. USMERITVE ZA RAZVOJ DEJAVNOSTI V PROSTORU
 - 4.1 Usmeritve za funkcije naselij
 - 4.2 Usmeritve za poselitve
 - 4.3 Usmeritve za razporejanje dejavnosti in rabo prostora
 - 4.4 Območja urejanja
5. RAZVOJ NASELIJ
 - 5.1 Osnovne smeri prostorskega razvoja
 - 5.2 Škofja Loka
 - 5.3 Naselja na severnem delu Sorškega polja
 - 5.4 Naselja južnega dela Sorškega polja
 - 5.5 Naselja na južnem obrobju Sorškega polja
 - 5.6 Naselja V Poljanski in Selški dolini
 - 5.7 Poselitve hribovitih območij
6. USMERITVE ZA UREJANJE VODOTOKOV IN ODTOČNEGA REŽIMA
7. USMERITVE ZA VARSTVO NARAVNIH VREDNOT IN KULTURNE DEDIŠČINE
8. USMERITVE ZA VARSTVO OKOLJA
 - 8.1 Skupne usmeritve
 - 8.2 Usmeritve za varstvo pred hrupom
9. USMERITVE ZA INFRASTRUKTURNO OPREMLJANJE IN DRUGE UREDITVE
 - 9.1 Skupne usmeritve za infrastrukturno urejanje
 - 9.2 Usmeritve za ureditve primarne prometne infrastrukture
 - 9.3 Javni potniški promet
 - 9.4 Usmeritve za vodne vire in omrežje za oskrbo s pitno vodo
 - 9.5 Usmeritve za odvajanje in čiščenje odpadnih vod
 - 9.6 Usmeritve za energetske vire, omrežje in naprave
 - 9.7 Usmeritve za omrežje zvez
 - 9.8 Usmeritve za ravnanje z odpadki
 - 9.9 Usmeritve za mineralne surovine
 - 9.10 Usmeritve za zaščito in reševanje
 - 9.11 Usmeritve za obrambo
10. ZASNOVA NAMENSKE RABE PROSTORA
 - 10.1 Zasnova kmetijskih in gozdnih površin
 - 10.2 Zasnova poselitve
 - 10.3 Zasnova rekreacije in javnih zelenih površin
 - 10.4 Zasnova prometa
 - 10.5 Zasnova komunalne ureditve
11. OPREDELITVE ZA URESNIČEVANJE PROSTORSKEGA PLANA
 - 11.1 Usmeritve za načine urejanja prostora s prostorskimi izvedbenimi akti
 - 11.2 Geoinformacijska podpora za odločanje
 - 11.3 Merila za odstopanje od prostorskega plana

- 11.4 Kriteriji za dopolnjevanje prostorskega plana občine
 11.5 Naloge, ki jih mora občina opraviti skupaj z drugimi občinami
 11.6 Upravljanje z novimi stavbnimi zemljišči in prenova območij
 12. URBANISTIČNA ZASNOVA MESTA ŠKOFJA LOKA
 13. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

4. komunalna sanacija obstoječih območij in celovita infrastrukturna ureditev novih območij poselitve,
 5. izboljšanje bivalnih in delovnih razmer,
 6. izboljšanje urejenosti javnih površin naselij in njihove opreme,
 7. izboljšanje razmer za šport in rekreacijo,
 8. zagotavljanje ustreznih javnih površin za različno javno rabo.

2. OBMOČJE PROSTORSKEGA PLANA

5. člen

- (1) S prostorskim planom Občine Škofja Loka se določajo usmeritve za celotno območje Občine Škofja Loka.
 (2) Urbanistična zasnova obravnava strnjeno poselitveno območje Škofje Loke in planirana območja za dolgoročni prostorski razvoj mesta.

3. SKUPNI INTERESI IN CILJI

6. člen

- (1) Pomembnejši skupni interesi in cilji prostorskega razvoja Občine Škofja Loka so:
1. spodbujanje nadaljnega razvoja Škofje Loke v smeri subregionalnega centra z zagotavljanjem prostorskih pogojev za razvoj ustreznih dejavnosti, tako da se centralne dejavnosti prednostno umeščajo v mestno jedro ali v njegovo neposredno bližino, s čimer se zagotovi njegov nadaljnji kakovostnejši razvoj,
 2. zagotavljanje površin za skladen in trajnosten dolgoročen prostorski razvoj naselij, za potrebe zaposlitve in bivanja,
 3. zagotavljanje površin in drugih pogojev za gospodarski razvoj v smeri diverzifikacije gospodarske strukture in ustvarjanja novih delovnih mest, predvsem tehnološko zahtevnejših programov in ekološko sprejemljivih programov,
 4. spodbujanje stanovanjske gradnje (socialnih, ne-profitnih in profitnih stanovanj) z zagotavljanjem ustreznih površin in javne infrastrukture za zadovoljevanje lokalnih stanovanjskih potreb,
 5. spodbujanje regeneracije, reurbanizacije in prenove opuščanih ali neustrezno izkoriščenih stavbnih zemljišč v naseljih,
 6. spodbujanje prenove mestnega jedra in drugih območij skladno z vrednotami ohranjanja kulturne dediščine,
 7. zagotavljanje površin za dolgoročni razvoj visokega in višjega šolstva,
 8. razvijanje ustreznih sistemov mešane rabe prostora v vaških naseljih s ciljem ohranjanja poselitve na podeželju in spodbujanja razvoja dopolnilnih dejavnosti,
 9. razvijanje lokalnih oskrbnih in storitvenih dejavnosti v razvijajočih se območjih poselitve,
 10. razvijanje kolesarskih in peš povezav med posameznimi območji aktivnosti (kulturnih, športno-rekreacijskih, izobraževalnih, upravnih, stanovanjskih itd.),
 11. zagotovitev ustreznih prostorov za razvijanje sistema parkiraj in pelji v naseljih ob železniški progi Jesenice – Ljubljana.

(2) Drugi cilji so še:

1. spodbujanje trajnostnega razvoja v turizmu, predvsem izboljšanje kakovosti in dopolnjevanje obstoječe turistične infrastrukture,
2. omejevanje velikih nakupovalnih središč na obrobju mesta, ki bi škodila razvoju mesta,
3. izboljšanje prometnih razmer in razvoj javnega prometa, na območju Škofje Loke z zagotovitvijo prostorov za postajališča in obračališča avtobusov,

4. USMERITVE ZA RAZVOJ DEJAVNOSTI V PROSTORU

7. člen

- 4.1 Usmeritve za funkcije naselj
- (1) Sub-regionalno središče: Škofja Loka se razvija kot sub-regionalno središče, občinsko središče in mestno središče. Dejavnosti regionalne ravni so: oskrbne funkcije na ožji regionalni (medobčinski) ravni, upravne funkcije upravne enote, srednješolsko in višješolsko izobraževanje, vseživljenjsko izobraževanje (Ljudska univerza), Center slepih in slabovidnih, dom starejših občanov, zdravstveni dom, kino, gledališče, knjižnica, muzej, športna dvorana. Dejavnosti občinske ravni so: oskrbne funkcije na občinski ravni, upravne funkcije lokalne skupnosti, predšolsko varstvo, osnovno izobraževanje, knjižnica, glasbena šola. Mestno središče sestavljata mestno jedro in novo središče.
- (2) Krepitev lokalnih oskrbnih središč: obstoječe dejavnosti so v naseljih deloma že razvite, planirana je dopolnitev dejavnosti in krepitev obstoječih dejavnosti. Lokalno oskrbno središče obsega dejavnosti za osnovno oskrbo, vrtec in pošto. Pri razporeditvi dejavnosti se upošteva možnost peš dostopa čim večjemu številu prebivalcev. Naselja z značajem lokalnega oskrbnega središča so Gabrk, Bukovica, Sv. Duh in Reteče.
- (3) Oskrbna središča: Oskrbna središča v mestnem območju so Podlubnik in Frankovo naselje. V planiranih poselitvenih območjih in v naseljih s planiranim intenzivnejšim razvojem se zagotovijo oskrbna središča, ki bodo omogočala dnevno oskrbo in nudila osnovne storitve.
8. člen
- 4.2 Usmeritve za poselitve
- Občina bo pri nadaljnjem razvoju in urejanju v prostoru:
1. podpirala strnjeno poselitve, tako da bo:
 - poselitev usmerjala v obstoječa naselja ter spodbujala prenavljanje in dopolnjevanje stavb v okviru obstoječih poselitvenih površin,
 - širitev naselij izvajala z dopolnjevanjem in zaokroževanjem na njihovem robu,
 - preprečevala nadaljevanje razpršene gradnje, razen v primerih, ko se več manjših skupin razpršene gradnje lahko zaokroži v večjo gručo in se s tem dosega racionalnejšo infrastrukturno ureditev,
 - preprečevala zlivanje naselij in vzdolžno razpotegnjeno gradnjo ob komunikacijah,
 - omogočala prostorsko širitev hribovskih in perspektivnih kmetij izven ureditvenih območij naselij, v skladu z usmeritvami za ohranjanje kvalitet kulturne krajine,
 2. podpirala ohranjanje kvalitet kulturne krajine, tako da bo:
 - s prostorskimi izvedbenimi akti določila merila in pogoje za skladnost v urbanističnem in arhitekturnem vidiku oblikovanja posegov v prostor,
 - varovala obvodni prostor pred neskladnimi posegi in ga namenjala javni rabi,
 - varovala krajinsko zaključena in s posegi še nenačeta območja pred novimi posegi,
 - ohranjala kvalitetna kmetijska zemljišča za primarno rabo,
 3. zagotavljala skladno namensko rabo prostora, tako da se bodo:

– s prostorskimi izvedbenimi akti določila takšna merila in pogoji glede dopustnih vrst dejavnosti za posamezno rabo površin, da bi zagotovili preplet bivanja, dela ter turističnega razvoja,

– dejavnosti na primeren in nekonflikten način usmerjale v prostor,

– dejavnosti, ki imajo prekomerne vplive na sosednja območja, usmerjala v območja, kjer ti vplivi ne bodo negativno vplivali na bivanje in razvoj drugih dejavnosti,

4. izboljševala infrastrukturno opremljenost naselij, tako da bo:

– opremljala planirana stavbna zemljišča in izboljševala obstoječo infrastrukturno opremljenost naselij,

– zagotovila varovanje prometnih koridorjev za izboljšava notranjih prometnih povezav,

– spodbujala ureditev javnih izven nivojskih parkirišč na obrobju mestnega jedra in v območju mestnega središča,

5. omejevala posege, ki bi predstavljali povečevanje obremenitev okolja:

– nadaljevanje razpršene poselitve,

– povečevanja obremenitev sedanje problematične prometne in druge infrastrukture,

– spreminjanja pomožnih objektov v sekundarna bivališča,

– spreminjanja sekundarnih bivališč v stalna bivališča (stanovanja) v hribovskih in od infrastrukture odmaknjenih območjih.

9. člen

4.3 Usmeritve za razporejanje dejavnosti in rabo prostora

Usmeritve za razporejanje dejavnosti so določene glede na planirano pretežno namembnost območij in površin. Usmeritve za dejavnosti so določene za:

1. območja in površine za poselitve,

2. območja in površine, ki so namenjene gospodarski infrastrukturi,

3. površine, ki niso namenjene poselitvi.

10. člen

Območja in površine za poselitve

(1) Območja, ki so namenjena za poselitve so:

1. območja za stanovanja (S)

2. območja za stanovanja z eno ali dvostanovanjskimi stavbami (SE)

3. območja za stanovanja z večstanovanjskimi stavbami (SV)

4. območja za stanovanja posebnega namena (SS)

5. območja počitniških hiš (SP)

6. območja za stanovanja in kmetije (SK)

7. območja za stanovanja in kmetije izključno za kmetije (SKk)

8. območja proizvodnih dejavnosti (P)

9. območja za industrijo (PI)

10. območja za druge proizvodne dejavnosti (PD)

11. območja javne infrastrukture (D)

12. območja za vzgojo in izobraževanje (DI)

13. območja za dejavnosti kulture (DK)

14. območja za šport (DS)

15. območja za zdravstvo (DZ)

16. območja za verske dejavnosti (DC)

17. območja mešane rabe (M)

18. območja urbanih središč (MS)

19. območja storitvenih, proizvodnih in trgovskih dejavnosti (MP)

20. posebna območja (MB)

21. turistična območja z nastanitvijo (MT)

22. območja za šport, rekreacijo in zelene površine (Z)

23. območja za šport in rekreacijo (ZS)

24. območja za druge zelene površine (ZD)

25. parki (ZP)

26. pokopališča (ZK).

(2) Območja in površine, ki so namenjena gospodarski infrastrukturi so:

27. območja prometne infrastrukture (I)

28. območja telekomunikacijske infrastrukture (T)

29. območja energetske infrastrukture (E)

30. območja za oskrbo z električno energijo (EE)

31. območja za oskrbo s plinom (EP)

32. območja komunalne in okoljske infrastrukture (O)

33. območja za oskrbo z vodo (OV)

34. območja čiščenje odpadnih vod (OC)

11. člen

V območja in površine za poselitve se bodo usmerjale dejavnosti:

1. območja za stanovanja (S) so namenjena bivanju s spremljajočimi dejavnostmi javne infrastrukture, storitvenih dejavnosti in trgovine

2. območja za stanovanja z eno- ali dvostanovanjskimi stavbami (SE) so namenjena bivanju v eno-, dvo ali večstanovanjskimi (enodružinskimi) stavbami nižje gostote in dopolnilnimi oblikami dela na domu

3. območja za stanovanja z večstanovanjskimi stavbami (SV) so namenjena bivanju v večstanovanjskih stavbah srednje in višje gostote in dopolnilnimi oblikami dela na domu

4. območja za stanovanja posebnega namena (SS) so namenjena bivanju posebnih skupin prebivalcev (npr. samski domovi, domovi za stare...)

5. območja počitniških hiš (SP) so namenjena občasnemu bivanju, počitku in oddihu

6. območja za stanovanja in kmetije (SK) so namenjena bivanju, kmetijam in spremljajočim dejavnostim javne infrastrukture, storitvenim dejavnostim in trgovini

7. območja za kmetije (SKk) so namenjena kmetijam (bivanju in kmetijskim gospodarskim objektom) ter dopolnilnim dejavnostim na kmetiji

8. območja proizvodnih dejavnosti (P) so namenjena proizvodnim in servisnim dejavnostim

9. območja za industrijo (PI) so namenjena industriji, proizvodnim dejavnostim

10. območja za druge proizvodne dejavnosti (PD) so namenjena skladiščenju, proizvodnim in servisnim dejavnostim,

11. območja javne infrastrukture (D) so namenjena za potrebe izvajanja vzgoje in izobraževanja, športa, zdravstva, socialnega varstva, kulture, javne uprave in opravljanja verskih dejavnosti

12. območja za vzgojo in izobraževanje (DI) so namenjena izobraževanju, znanstvenemu in raziskovalnemu delu

13. območja za dejavnosti kulture (DK) so namenjena kulturnim dejavnostim, razvedrilu, knjižnicam, muzejem in spremljajočim dejavnostim

14. območja za šport (DS) so namenjena za športnim dejavnostim in rekreaciji (pretežno v objektih)

15. območja za zdravstvo (DZ) so namenjena zdravstvu, bolnišnični in zavodski oskrbi

16. območja za verske dejavnosti (DC) so namenjena opravljanju verskih dejavnosti

17. območja mešane rabe (M) so namenjena bivanju, trgovskim, proizvodnim in storitvenim dejavnostim

18. območja urbanih središč (MS) – centralno območje, so pretežno namenjena za trgovino, gostinstvo, storitve, kulturo, javno upravo in stanovanja

19. območja storitvenih, proizvodnih in trgovskih dejavnosti (MP) so namenjena za proizvodnjo, trgovino, storitve in za stanovanja

20. posebna območja (MB) so namenjena za trgovino in storitve

21. turistična območja z nastanitvijo (MT) so namenjena pretežno gostinskimi nastanitvenimi dejavnostim s spremljajočimi dejavnostmi gostinske storitve prehrane, trgovine in storitev

22. območja za šport, rekreacijo in zelene površine (Z) so namenjena za šport in rekreacijo na prostem in za urejene javne zelene površine

23. območja za šport in rekreacijo (ZS) so namenjena za šport in rekreacijo na prostem (pretežno brez objektov)

24. območja za druge zelene površine (ZD) so namenjena pasivni rekreaciji, oddihu, pretežno so to proste javne zelene površine

25. parki (ZP) so območja urejenih javnih zelenih površin

26. pokopališča (ZK) so namenjena pokopavanju.

(opomba: namenska raba je smiselno privzeta po Pravilniku o pripravi prostorskih sestavin dolgoročnih in srednjeročnih družbenih planov občin v digitalni obliki, Uradni list RS, 20/03, oznake z eno črko pomenijo osnovno namensko rabo prostora, oznake z dvema črkama pa podrobnejšo namensko rabo).

12. člen

Površine, ki niso namenjene poselitvi

(1) Površine, ki niso namenjene poselitvi, so:

1. površine kmetijskih zemljišč (K)

2. površine gozdov (G)

3. površine površinskih voda (V)

4. površine mineralnih surovin (LN)

5. površine mineralnih surovin – sanacija v kmetijske površine (LNk)

6. površine mineralnih surovin – sanacija v gozdne površine (LNg)

7. površine za potrebe obrambe (OB)

8. površine za potrebe varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami (N)

(2) Na posameznih površinah ali njihovih delih, ki niso namenjene poselitvi, so kot prekrivajoča raba določena še območja za rekreacijo (R). V območjih prekrivajoče rabe se osnovna raba ne spreminja. Območja prekrivajoče rabe so grafično določena v namenski rabi površin.

13. člen

4.4 Območja urejanja

(1) V Občini Škofja Loka se bodo dejavnosti usmerjale v prostor, skladno z grafično določeno namensko rabo površin. Območja urejanja so razvidna v tabeli 1 (priloga 1).

(2) Raba površin je grafično določena na digitalnem katastrskem načrtu v merilu 1:5000 v analogni in digitalni obliki. Osnova za prikaz razmejitev in za uporabo prostorskega plana v merilu 1:5000 je izključno usklajen in geolociran digitalni katastrski načrt (DKN).

5. RAZVOJ NASELIJ

14. člen

5.1 Osnovne smeri prostorskega razvoja

Prostorski razvoj naselij bo usmerjen:

1. v večji meri v mesto Škofja Loka, s prenovno in prestrukturiranjem obstoječih površin in na nove površine,

2. intenzivneje se razvijajo lokalna oskrbna središča,

3. naselja na severnem delu Sorškega polja se razvijajo (širijo) za lastne potrebe (površine za bivanje in delo – obrti...),

4. naselja na južnem obrobju Sorškega polja se razvijajo (širijo) za lastne potrebe (površine za bivanje in delo – obrti...),

5. gručasta naselja v obeh dolinah se razvijajo (širijo) za lastne potrebe (površine za bivanje in delo – obrti...),

6. v hribovitih območjih s pretežno razpršeno poselitvijo in značilnim vzorcem razloženih naselij, se omogoča bivanje in delo (zagotavljanje zadostnih stavbnih zemljišč za krajevne potrebe),

7. obstoječa območja za proizvodnjo se bodo prestrukturirala in nadalje urejala za potrebe proizvodnih dejavnosti,

8. v zagotavljanje novih površin za proizvodne dejavnosti v Škofji Loki od Trate proti Godešiču, v drugih naseljih pa glede na prostorske možnosti,

9. v izboljšavo, prenovno in novo opremljanje s komunalno infrastrukturo.

15. člen

5.2 Škofja Loka

Osnovne smeri bodočega razvoja Škofje Loke so:

1. prenova mestnega jedra,

2. reurbanizacija novega središča, opuščenih zemljišč vojašnice in drugih neustrezno izkoriščenih zemljišč,

3. nova poselitvena območja na severnem obrobju Kamnitnika in deloma na Žolščah.

Navedene smeri mestnega razvoja bo spremljalo prometno urejanje obvoznih cest in izboljšave notranjega – mestnega omrežja.

16. člen

5.3 Naselja na zahodnem robu Sorškega polja

Naselja na severnem delu Sorškega polja se razvijajo/širijo za lastne potrebe. Pri tem se zagotovijo tudi površine za delo (obrti, storitve...). Naselja se širijo z dopolnjevanjem vrzeli in zaokrožitvami na obrobju. Nova poselitve se planira in ureja tako, da se sočasno rešuje tudi neustrezne prometne razmere.

17. člen

5.4 Naselja južnega dela Sorškega polja

Naselja Godešič, Reteče in Gorenja vas – Reteče se v povezavi z razvojem javnega potniškega prometa na železnici intenzivneje razvijajo v funkcionalno zaokrožena lokalna oskrbna središča. Po uvedbi sposobnejšega javnega prometa po železnici (mestna železnica do Ljubljane) se razvoj lahko še intenzivira. Pas ob železnici se varuje za dolgoročno ureditev postajališča s spremljajočimi dejavnostmi. V Retečah se obstoječa industrijska cona še vedno namenja za proizvodne in storitvene dejavnosti s sočasnim urejanjem cestnega omrežja.

18. člen

5.5 Naselja na južnem obrobju Sorškega polja

Naselja na južnem obrobju Sorškega polja (Hosta, Pungert, Gosteče, Draga) se razvijajo/širijo za lastne potrebe. Pri tem se zagotovijo tudi površine za delo (obrti, storitve...). Naselja se širijo z dopolnjevanjem vrzeli in zaokrožitvami na obrobju, tako da se vzdržuje značilen gručasti vzorec poselitve. Nova poselitve se planira in ureja tako, da se sočasno rešuje tudi neustrezne prometne razmere.

19. člen

5.6 Naselja v Poljanski in Selški dolini

Naselja v obeh dolinah se razvijajo/širijo za lastne potrebe. Pri tem se zagotovijo tudi površine za delo (obrti, storitve...). Naselja se širijo z dopolnjevanjem vrzeli in zaokrožitvami na obrobju, tako da se vzdržuje značilen gručasti vzorec poselitve. Nova poselitve se planira in ureja tako, da se sočasno rešuje tudi neustrezne prometne razmere.

20. člen

5.7 Poselitve hribovitih območij

V hribovitem delu občine se ohranja poselitve in dejavnosti – zaposlitev (kmetijstvo, turizem). Za razvoj kmetijstva se omogoča stavbna zemljišča oziroma takšen način širitve, ki bo spodbujevalno deloval na ohranjanje in razvoj poselitve in dela v teh območjih.

6. USMERITVE ZA UREJANJE VODOTOKOV IN ODTOČNEGA REŽIMA

21. člen

(1) Pri urejanju prostora in izvajanju posegov v obvodnem prostoru je treba upoštevati varstvene pasove vodotokov, ki znašajo:

- za Soro (od sotočja dolvodno) v širini 10 m od zgornjega roba brežine,
- za druge vodotoke pa 5 m od zgornjega roba brežine.

V tem pasu mora biti omogočen dostop in vzdrževanje vodotoka, gradnja objektov in trajnih ovir ni dopustna.

(2) Graditev v varstvenem pasu vodotokov, na poplavnih in ogroženih območjih ni dopustna. Graditev objektov prav tako ni dopustna na zemljiščih, ki so bila nasuta nad koto poplavne vode brez upravnih dovoljenj.

(3) Dosedanje retenzijske in poplavne površine se ne smejo zmanjševati in se vzdržujejo v naravnih razmerah. Za uravnavanje odtočnega režima so planirani suhi zadrževalniki, ki se podrobneje opredelijo v fazi izvedbe posameznega zadrževalnika. Posegi v območjih planiranih zadrževalnikov so omejeni, niso dopustni posegi, ki bi ovirali ali onemogočili njihovo kasnejšo izvedbo.

(4) Vegetacijske pasove ob vodotokih se ohranja in vzdržuje, v teh območjih so dopustne ureditve rekreacijskih poti in drugih ureditev za potrebe rekreacije v naravnem okolju.

7. USMERITVE ZA OHRANJANJE NARAVE IN KULTURNE DEDIŠČINE

22. člen

(1) Občina se bo v bodoče še naprej zavzemala za ohranjanje narave in kulturne dediščine. Poleg varstva naravnih vrednot, spomenikov in dediščine, se bo občina zavzemala za ohranjanje dediščine, kvalitet kulturne krajine, krajinske podobe obvodnega prostora in kvalitetnih značilnosti urbanističnega in arhitekturnega oblikovanja.

(2) V Občini Škofja Loka se območja ohranjanja narave varujejo na podlagi veljavnih predpisov za ohranjanje narave. Evidenca območij ohranjanja narave je priloga prostorskega plana, navedena je v seznamu v prilogi 3 k temu odloku in prikazana v grafičnih prikazih v merilu 1:25.000 in 1:5.000.

(3) Na območju Občine Škofja Loka se kulturna dediščina varuje na podlagi veljavnih predpisov za varstvo kulturne dediščine. Evidenca kulturne dediščine je priloga prostorskega plana, navedena v seznamu v prilogi 4 k temu odloku in prikazana v grafičnih prikazih v merilu 1:25.000 in 1:5.000.

8. USMERITVE ZA VARSTVO OKOLJA

23. člen

8.1 Skupne usmeritve

Občina bo aktivno izvajala državne usmeritve in predpise za varstvo tal, vode, zraka in izvajala varstvo pred hrupom in elektromagnetnim sevanjem. Usmeritve bo izvajala s prostorskimi izvedbenimi akti, neposrednim urejanjem infrastrukture in drugim ukrepi.

24. člen

8.2 Usmeritve za varstvo pred hrupom

(1) V čistih stanovanjskih območjih, v območjih sekundarnih bivališč, za domove za stare, za varstvo otrok in izobraževanje, rekreacijskih območjih in pokopališčih so dopustni posegi in dejavnosti, če hrup, ki ga povzročajo, ne preseže ravnih hrupa, kot jih za II. območje dopuščajo predpisi o hrupu v naravnem in življenjskem okolju.

(2) V območjih mešane rabe, mestnih središčih, na območjih kmetijskih in gozdnih zemljišč so dopustni posegi in dejavnosti, če hrup, ki ga povzročajo, ne preseže ravnih hrupa, kot jih za III. območje dopuščajo predpisi o hrupu v naravnem in življenjskem okolju.

(3) V območjih za proizvodne dejavnosti, storitve in servise, trgovino na debelo, gospodarsko infrastrukturo so dopustni posegi in dejavnosti, če hrup, ki ga povzročajo,

ne preseže ravnih hrupa, kot jih za IV. območje dopuščajo o hrupu v naravnem in življenjskem okolju.

(4) V IV. območju varstva pred hrupom se vsi ostoječi stanovanjski objekti v teh območjih varujejo oziroma urejajo pod pogoji za III. območje varstva pred hrupom.

(5) V II. območjih varstva pred hrupom se pas ob državnih in lokalnih cestah ureja pod pogoji za III. stopnjo varstva, pas ob državnih cestah znaša 25 m na vsako stran od osi državne ceste, pas ob lokalnih zbirnih cestah znaša 15 m na vsako stran od roba ceste.

9. USMERITVE ZA INFRASTRUKTURNO OPREMLJANJE IN DRUGE UREDITVE

25. člen

9.1 Skupne usmeritve za infrastrukturalno urejanje

(1) Infrastrukturalna omrežja se razvijajo v skladu s potrebami prostorskega in gospodarskega razvoja naselij. Dosedanja dobra infrastrukturalna opremljenost se v bodoče dopolnjuje na območjih z neustrezno in zastarelo komunalno in energetska opremo, prednostno pa se izboljšuje v smeri preprečevanja onesnaženja in zmanjševanja obremenitev okolja ter drugih naravnih vrednot.

(2) Na stavbnih zemljiščih, ki so planirana za bodoče – novo opremljanje ali preurejanje, je potrebna predhodna celovita ureditev prometne, komunalne, energetske infrastrukture in zvez.

(3) Obnova infrastrukturalne opreme se izvaja po načelu celovitosti opreme posameznih območij. Na območjih, kjer se ureja prometne površine ali druga infrastrukturalna (novogradnje ali obnovitve), se na posameznem urejanem odseku istočasno obnovijo vsi obstoječi ali na novo zgradijo potrebni vodi in naprave infrastrukture.

(4) Za obstoječe in planirane infrastrukturalne vode in naprave je pri poseganju v prostor treba upoštevati v tem planu določene varstvene pasove in pogoje upravljalcev naprav.

26. člen

9.2 Usmeritve za ureditve primarne prometne infrastrukture

Urejanje primarne prometne infrastrukture bo potekalo v več korakih:

1. izgradnja obvoznic:

– Poljanska – južna obvoznica,

– Selška – severna obvoznica,

2. izgradnja drugega tira železniške proge Ljubljana – Jesenice z rekonstrukcijo železniške postaje v Škofji Loki,

3. javni potniški promet bo potekal tudi po železnici, zato se uredijo oziroma izboljšajo postajališča na železnici za potrebe primestnega prometa s P&R sistemom (park & ride = parkiraj in pelji), izboljša se povezava z mestom; s prostorskim planom in namensko rabo se varujejo območja za ureditev postajališč s spremljajočimi parkirišči in dejavnostmi,

4. izboljšava povezave na avtocestni sistem Jeprca – Povodje in Jeprca – Šentvid.

27. člen

9.3 Javni potniški promet

(1) Za potrebe izboljšanja medkrajevne povezanosti si bo občina prizadevala vzpostaviti sodoben in učinkovit sistem javnega prometa.

Za učinkovito delovanje primestnega prometa se uredijo postajališča primestne železnice, ki morajo biti dobro dostopna, imeti parkirišča (P&R sistem – parkiraj in pelji) ter spremljajoče dejavnosti (oskrba), tako da te lokacije postanejo čim privlačnejše za uporabnike.

(2) Javni potniški promet z avtobusi se spodbuja (v prostorskem pogledu) z razporeditvijo postajališč v težišču povpraševanja, njihovo dobro dostopnostjo in s kakovostno ureditvijo postajališč.

28. člen

9.4 Usmeritve za vodne vire in omrežje za oskrbo s pitno vodo

Usmeritve za vodne vire in za oskrbo s pitno vodo so:

- varovanje zajetih in potencialnih vodnih virov,
- dograditev vodovodnega omrežja na območjih brez vodovodnega omrežja,
- izboljšanje (sanacija in obnova) obstoječega vodovodnega omrežja, tako da se zmanjšajo izgube vodnih količin v omrežju, da se zagotovi dobra razporeditev vodnih količin, povezanost omrežja in varnost v primeru nesreč.

29. člen

9.5 Usmeritve za odvajanje in čiščenje odpadnih vod

Usmeritve za odvajanje in čiščenje odpadnih vod so:

- zagotovitev čiščenja odpadnih voda, prednostno za večja in strnjena naselja,
- dograditev omrežja za odvajanje odpadnih vod, prednostno na območjih brez urejenega omrežja ter obnova obstoječega omrežja,
- ureditev čiščenja odpadnih vod z izgradnjo malih čistilnih naprav za razložena naselja in poselitvena območja, ki so oddaljena od zbiralnikov odpadnih vod,
- sanacija obstoječega in ureditev novega odvodnjavanja meteoritnih vod iz utrjenih površin.

30. člen

9.6 Usmeritve za energetske vire, omrežje in naprave

Usmeritve za energetske vire, omrežje in naprave so:

- občina v nadaljnjem razvoju ne bo podpirala energetske izrabe vodotokov,
- oskrbo z električno energijo je potrebno postopno urejati podzemno (v kabelski kanalizaciji),
- na območjih strnjenih in medsebojno povezanih poselitvenih območjih se uveljavljajo lokalni energetske sistemi, tudi z uporabo obnovljivih energetskih virov,
- na območjih redkejšje poselitve se uveljavljajo lokalni obnovljivi energetske viri,
- oskrba s plinom se dolgoročno zagotavlja na vseh poselitvenih območjih, prednostno pa na območju Škofje Loke in naselij v bližini.

31. člen

9.7 Usmeritve za omrežje zvez

S sistemi zvez se bo nadaljevalo opremljanje vseh naselij, da bi na ta način omogočili kakovostnejše in enakovrednejše pogoje za delo in bivanje.

32. člen

9.8 Usmeritve za ravnanje z odpadki

Usmeritve za ravnanje z odpadki so:

- občina bo spodbujala selektivno zbiranje trajnih odpadkov,
- občina bo zagotovila možnosti kompostiranja gospodinjskih in drugih razgradljivih odpadkov za skupne potrebe, istočasno pa bo občina spodbujala kompostiranje in dispozicijo razgradljivih odpadkov manjših količin na izvoru odpadkov (gospodinjstva individualno),
- deponiranje gradbenih odpadkov se zagotavlja povezano s sanacijo gramoznic in drugih kopov mineralnih surovin,
- občina bo skupaj s svojimi službami sproti odstranjevala nelegalna odlagališča odpadkov in izvajala ukrepe za preprečevanje novih nelegalnih odlagališč.

33. člen

9.9 Usmeritve za mineralne surovine

(1) Za potrebe pridobivanja mineralnih surovin so planirana območja za eksploatacijo (LN). Območja eksploatacije se po zaključku pridobivanja sanirajo v primarno rabo, ki obdaja posamezno območje eksploatacije (gozd, kmetijske površine).

(2) Za vzdrževanje lokalnih cest so dopustne ureditve krajevnih peskokopov.

34. člen

9.10 Usmeritve za zaščito in reševanje

Poleg usmeritev za urejanje vodotokov in za vodne vire je treba pri poseganju v prostor upoštevati tudi ogrožena območja zaradi poplav, erozije, zemeljskih plazov. Poseganje v prostor je v teh območjih omejeno.

35. člen

9.11 Usmeritve za obrambo

Za področje obrambe so perspektivna naslednja območja:

- Pasja ravan, območje izključne rabe
- Crngrob, območje izključne rabe.

10. ZASNOVA NAMENSKE RABE PROSTORA

36. člen

10.1 Zasnova kmetijskih in gozdnih površin

(1) S prostorskim planom so opredeljena najkvalitetnejša in druga kmetijska zemljišča, ki so prikazana grafično.

(2) Gozdne površine so v prostorskem planu opredeljene kot lesno proizvodni gozdovi, varovalni gozdovi, gozdni rezervati in gozdovi posebnega namena na podlagi razmejitev iz gozdno gospodarskih načrtov za posamezne gozdno gospodarske enote v območju Občine Škofja Loka. Gozdne površine v okolici mesta Škofja Loka so razvrščeni v gozdove posebnega namena in imajo rekreacijsko in estetsko funkcijo (zeleni obroč Škofje Loke).

37. člen

10.2 Zasnova poselitve

(1) Poselitev se usmerja v ureditvena območja naselij. Dejavnosti se usmerjajo v skladu s plansko opredeljeno namembnostjo površin in dopustnimi dejavnostmi v okviru posamezne pretežne namenske rabe. Vrste dejavnosti za posamezno namembnost so opredeljene tako, da se z namensko rabo ne ustvarja stroga delitev na posamezne ločene vrste rab, temveč se dopušča preplet dejavnosti. V posameznih rabah (območjih urejanja) se omejujejo tiste dejavnosti, ki prekomerno in negativno vplivajo na osnovno prevladujočo rabo in lahko predstavljajo omejitev ali razvrednotenje osnovne rabe.

(2) Zasnova poselitve za vsa naselja v občini je opredeljena z usmeritvami za razporejanje dejavnosti in rabo prostora v 7. do 18. členu tega odloka ter v grafičnih prikazih namenske rabe.

(3) S prostorskimi izvedbenimi akti se plansko določena namenska raba podrobneje določi za posamezna območja in površine, dopustne vrste dejavnosti lahko za posamezno območje urejanja odstopajo od plansko določene rabe glede na značaj območja ali usmeritev za bodoči razvoj, vendar tako, da se s tem prekomerno ne povečajo obremenitve okolja, da se ne spremeni pretežna namembnost posameznega območja urejanja. Odstopanja od pretežne rabe so dopustna, če ima nova raba značaj dopolnilne dejavnosti k osnovni rabi območja.

38. člen

10.3 Zasnova rekreacije in javnih zelenih površin

(1) Rekreacija je v prostorskem planu določena:

- v območjih za rekreacijo (izključne rabe),
- v območjih za rekreacijo kot prekrivajoča raba, kjer se osnovna raba (kmetijske površine, gozd, voda) ne spreminja.

(2) Za območje smučišč Starega vrha je planirano območje prekrivajoče rabe, v planiranem območju se dopuščajo ureditve smučišč in naprav za rekreacijo.

(3) Rekreativna se usmerja, poleg območij, določenih za rekreacijo, tudi v naravno okolje, kjer za te potrebe niso potrebne zahtevne prostorske ureditve. Za učinkovitejšo urejanje rekreacije v naravnem okolju je določen zeleni pas Škofje Loke in drugi gozdovi posebnega namena z rekreacijsko funkcijo. Rekreativna v naravnem okolju se usmerja tudi v obvodni pas vodotokov, kjer se urejajo predvsem rekreacijske poti.

39. člen

10.4 Zasnova prometa

Obstoječe prometno omrežje je dobro razvito in večinoma ustrezno, izboljšuje se z rekonstrukcijami posameznih odsekov. Promet v obe dolini, ki sedaj poteka skozi mesto, se rešuje z obvoznicama. Planirana je izboljšava cestne povezave proti Jeprci in navezava na avtocesto. V nekaterih območjih Škofje Loke, Grenca in Reteč se izboljšuje notranje prometno omrežje.

40. člen

Obvozne ceste

(1) V Škofji Loki sta planirani južna in severna obvozna cesta. Obe cesti potekata po obodu strnjenegega naselja, trasi pa sta določeni grafično s stavbnimi zemljišči, severna obodna cesta pa tudi z območjem omejene rabe v namenski rabi površin v merilu 1:5000. Za obe cesti je planirano urejanje z lokacijskim načrtom.

41. člen

Izboljšanje prometnega omrežja v Škofji Loki in drugih naseljih

(1) Prometno omrežje v mestu Škofja Loka se dograjuje z nekaterimi novimi povezavami, za katere so v grafičnih prikazih določene trase in varstveni pasovi.

(2) V drugih naseljih se prometno omrežje dopolnjuje z novimi povezavami za potrebe razvojnih območij, v Retečah pa tudi za izboljšavo dostopnosti obstoječega naselja južno od železnice.

42. člen

Kolesarske poti, steze in povezave

(1) V skladu z usmeritvami iz prostorskega plana RS se varujejo površine za ureditev kolesarskih poti regionalnega pomena iz Kranja in iz Ljubljane preko Medvod v Poljansko in Selško dolino.

(2) Kolesarske steze se uredijo tudi med posameznimi naselji, zlasti v smereh šolskih poti, v ta namen se varujejo potrebni odmiki od obstoječih prometnih površin za dolgoročne ureditve kolesarskih stez.

(3) Glede na prostorske možnosti in razpoložljivost zemljišč se kolesarske poti in steze izvajajo v čim večji meri na samostojnem vozišču, ločeno od drugih vrst prometa.

Tabela 1: Veljavni prostorski izvedbeni akti

Naziv akta	Uradna objava
1. Odlok o zazidalnem načrtu prenove starega mestnega jedra Škofje Loke	UVG 10/84, Uradni list RS, št. 92/03
2. Odlok o ureditvenem načrtu za ureditveno območje P1/7 LTH – OL – Vincarje	Uradni list RS 4/99, 48/00 – popravek, 67/01
3. Odlok o zazidalnem načrtu pod Plevno	UVG 32/81, 21/86
4. Odlok o zazidalnem načrtu za ureditveno območje SO Hrastnica	Uradni list RS, št. 71/01
5. Odlok o lokacijskem načrtu za mestni primarni plinovod	Uradni list RS, št. 7/91
6. Odlok o lokacijskem načrtu za izgradnjo Poljanske obvoznice Škofje Loke (R1-210, odsek 1078, R1-210, odsek 1110)	Uradni list RS, št. 48/02
7. Odlok o ureditvenem načrtu za širitev gramoznice Reteče	Uradni list RS, št. 92/02
8. Odlok o ureditvenem načrtu za širitev centralnega pokopališča Lipica v Škofji Loki	Uradni list RS, št. 83/02
9. Odlok o zazidalnem načrtu za obrtno cono Trata kot del ureditvenega območja P1/2, Gorenjska predilnica, Lokateks, EGP	Uradni list RS, št. 44/98, 43/03
10. Odlok o prostorskih ureditvenih pogojih za sanacijo degradiranega prostora	Uradni list RS, št. 61/94

(4) Prostorski izvedbeni akti, ki se jih nadomesti z novimi oziroma dopolnjenimi PUP: Na območju občine Škofja Loka se prostorski izvedbeni akti, navedeni v tabeli 2, ukinejo in nadomestijo s PUP.

43. člen

10.5 Zasnova komunalne ureditve

(1) S prostorskim planom so določene lokacije za čistilne naprave pod Suho, pod Lipico in pod Retečami.

(2) Osnovno omrežje za odvod fekalnih vod se dograjuje v celovit sistem.

(3) Vsa nova poselitvena območja je treba predhodno celovito komunalno urediti, komunalna oprema se lahko izvaja za posamezne zaključene urejevalne faze.

11. OPREDELITVE ZA URESNIČEVANJE PROSTORSKEGA PLANA

44. člen

11.1 Usmeritve za načine urejanja prostora s prostorskimi izvedbenimi akti

(1) Območja, ki se urejajo s prostorskimi ureditvenimi pogoji (PUP) oziroma prostorskim redom (po novem ZUREP): S PUP se ureja celoten prostor občine, razen območij veljavnih prostorskih izvedbenih načrtov. S PUP se začasno urejajo tudi območja planiranih prostorskih izvedbenih načrtov, do njihovega sprejetja. Prostor občine se ureja s:

– PUP za mesto Škofja Loka,

– PUP za zunajmestni (podeželski) prostor občine.

Veljavni PUP se dopolnijo oziroma nadomestijo z novimi PUP, na podlagi sprejetih sprememb in dopolnitev plana. Do sprejetja sprememb in dopolnitev PUP ostaneta v veljavi Odlok o spremembah in dopolnitvah prostorskih ureditvenih pogojev v Občini Škofja Loka, za območje Občine Škofja Loka, Uradni list RS 67/99, 68/99, 115/00 in Odlok o spremembah in dopolnitvah prostorskih ureditvenih pogojev za območje mikrocelot Dorfarje, Forme, Sv. Duh, Virmaše in Grenč M 1:2500, Uradni list RS, št. 24/92, 115/00 in 28/01.

(2) Območja planiranih prostorskih izvedbenih načrtov (PIN): Prostorski plan določa izdelavo PIN za tista območja urejanja, kjer je planirano/pričakovano zahtevnejše urejanje, potrebna nova delitev zemljišč (parcelacija) in je za določitev vrste posegov in njihovega oblikovanja potreben načrtovalski proces ter participacija javnosti. Seznam območij, za katera so planirani prostorski izvedbeni načrti, je v prilogi 2 k temu odloku.

Z lokacijskimi načrti se bo urejala prometna in druga infrastruktura ter vodnogospodarske ureditve. Območja lokacijskih načrtov v prostorskem planu grafično niso prikazana. Območja urejanja z LN se določijo na podlagi idejnih projektov posamezne infrastrukture in vseh spremljajočih ureditev.

(3) Območja veljavnih prostorskih izvedbenih aktov: Na območju občine Škofja Loka ostajajo v veljavi prostorski izvedbeni akti, navedeni v tabeli 1.

Tabela 2: Prostorski izvedbeni akti, ki se nadomestijo s PUP

Naziv akta	Uradna objava
11. Odlok o zazidalnem načrtu stanovanjsko obrtne cone SO2 – Stari Dvor	Uradni list RS, št. 34/90
12. Odlok o zazidalnem načrtu Trata – farma pitancev	UVG 11/84
13. Odlok o lokacijskem načrtu za cesti R 314 in R 319 na odseku Lipica – Stari Dvor – Grenc, razveljavljen, razen v delu funkcionalne celote G6	UVG 23/88, Uradni list RS, št. 67/99
14. Odlok o lokacijskem načrtu za rekonstrukcijo Kidričeve ceste v Škofji Loki R314	Uradni list RS, št. 70/96

45. člen

Usmeritve za urejanje območij planiranih zazidalnih načrtov: Pri zazidalnih načrtih nove poselitve je treba zagotoviti prometno povezavo novega območja z obstoječim prometnim omrežjem in obstoječimi poselitvenimi območji na tak način, da se zagotovi dobra in varna povezanost obstoječega z novim, da se sanirajo obstoječe neustrezne prometne razmere; potrebe za mirujoči promet nove poselitve morajo biti zagotovljene v okviru območja urejanja. Za večja zaokrožena območja sprememb je treba predhodno izdelati in potrditi podrobne strokovne podlage urbanističnega, krajinskega in arhitekturnega urejanja celotnega območja.

46. člen

11.2 Geoinformacijska podpora za odločanje

(1) Občina bo:

- zagotavljalala informacijske osnove o stanju in razmerah v prostoru,
- zagotavljalala informacijske osnove o razvojnih težnjah – interesih, ki bodo omogočale ocenjevanje učinkovitosti usmeritev in določil iz prostorskih planskih in izvedbenih dokumentov,
- zagotovila spremljanje uresničevanja v prostorskem planu določenih usmeritev,
- ugotavljalala uresničevanje potreb in usmeritev ter objavljala rezultate spremljanja.

(2) Na osnovi spremljenih okoliščin in potreb, ki jih bo občina ugotovila s spremljanjem uresničevanja prostorskega plana, bo občina sprožila dopolnitve prostorskega plana.

47. člen

11.3 Merila za odstopanje od prostorskega plana

Zaradi nepopolnih, ne dovolj natančnih in neskladnih podatkov o dejanskem stanju v prostoru (neskladnost katastrskih načrtov in dejanskega stanja v prostoru ter zaradi pomanjkljivih evidenc), občina ne more z zadostno mero natančnosti dokončno opredeliti razmejitve nekaterih površin in na takšne prikaze predpisati določbe v izvedbenih aktih. S temi določbami o dopustnih odstopanjih, občina dopušča odstopanja od grafičnih prikazov prostorskega plana in določa način presojanja posegov v prostor v takih območjih.

S prostorskimi sestavinami dolgoročnega plana občina določa tolerance glede posameznih grafičnih prikazov (razmejitve...) prostorskega plana:

– vodotoki (razen vseh treh Sor) so v prostorskem planu prikazani linearno; v območjih (parcelah), ki mejijo na vodotoke je pri poseganju v prostor potrebno vključevanje pristojnih inštitucij za upravljanje z vodami, ki na podlagi dejanskega stanja v prostoru presoajo o sprejemljivosti posameznih posegov v prostor,

– ceste (razen državnih cest in železnice) so v prostorskem planu prikazane linearno; v območjih, ki mejijo na ceste je pri poseganju v prostor potrebno vključevanje pristojnih inštitucij za upravljanje s cestami, ki na podlagi dejanskega stanja v prostoru presoajo o sprejemljivosti posameznih posegov v prostor,

– glede velikosti stavbnih zemljišč so dopustna manjša odstopanja od grafično določenih meja:

- za določitev funkcionalnega zemljišča k obstoječemu objektu,
- za dozidavo k obstoječemu objektu, če ta ne presega 30% obstoječe zazidane površine objekta, pri čemer se upošteva tudi razširitev funkcionalnega zemljišča,
- v območjih razpršene gradnje s tradicionalnim poselitvenim vzorcem razloženih naselij in samostojnih kmetij, je dopust-

na širitev kmetij za kmetijsko dejavnost ne glede na velikost ali obliko stavbnega zemljišča, določenega v prostorskem planu, širitev kmetije za kmetijsko dejavnost mora biti utemeljena z razvojnim programom, mnenjem kmetijske svetovalne službe in prikazom funkcionalne zasnove kmetije; širitev kmetije je možna, če ne posega na varovana območja, določena s prostorskim planom,

– za objekte, ki so bili zgrajeni pred letom 1967 se lahko določi funkcionalno zemljišče, čeprav v prostorskem planu ni prikazano stavbno zemljišče, to pa ne velja za pomožne objekte za kmetijstvo,

S prostorskimi izvedbenimi akti (pia) se usmeritve iz prostorskega plana podrobneje določijo v smislu meril in pogojev za urejanje. Pri podrobnejšem določanju razmejitve, meril in pogojev v PIA so dopustna odstopanja (tolerance):

– glede namembnosti površin v območjih, ki niso namenjena poselitvi so dopustna večja odstopanja za posege, ki ne predstavljajo trajno spremembo prostora in njegove rabe, saj je z namensko rabo v prostorskem planu določena pretežna namembnost površin, odstopanje naj na prostorsko zaključenem območju ne presega 2 ha,

– glede meja PIN so dopustna manjša odstopanja, kadar je potrebno v okviru PIN urediti tudi prometno ali drugo infrastrukturo in je ureditev tega najprimernejša z istim PIN v istem postopku, sprememba območja urejanja sme biti izključno povezana s predmetom urejanja PIN, povečave območja za potrebe zazidave ali drugih ureditev niso dopustne.

48. člen

11.4 Kriteriji za dopolnjevanje prostorskega plana občine

Pri spreminjanju in dopolnjevanju tega prostorskega plana občina:

– ne bo odobrvala predlogov za dopolnitev plana, ki bodo v nasprotju z osnovnimi cilji in usmeritvami tega prostorskega plana,

– ki bodo negativno in prekomerno vplivali na okolje, bivalne in delovne razmere,

– ki bodo prekomerno povečevali prometne obremenitve v območjih s slabim prometnim omrežjem, s turistično razvojno usmeritvijo, s poudarjenim varstvom naravnih vrednot in kulturne dediščine,

– ki bodo s svojo dejavnostjo, lego in oblikovanjem (velikostjo) predstavljal potencialno razvrednotenje obstoječih kvalitet prostora in okolja.

49. člen

11.5 Naloge, ki jih mora občina opraviti skupaj z drugimi občinami

Občina Škofja Loka bo v sodelovanju s sosednjimi občinami urejala zadeve skupnega pomena in si prizadevala za njihovo povezano urejanje. Naloge prostorskega urejanja, ki imajo medobčinski značaj so:

1. varstvo vodnih virov skupaj z Občino Gorenja vas – Poljane,
2. vodni zadrževalnik na Suhi v dogovoru z Občino Kranj,
3. sistem zadrževanja visokih vod na Selški Sori v dogovoru z Občino Železniki,
4. CERO sežigalnica odpadkov – dogovor z gorenjskimi občinami (pojasnilo: po letu 2008 bo odpadke prevzel Gorenjski CERO, vendar lokacija še ni določena – prvotno predvidena lokacija v Kranju).
5. primestni javni promet na železnici (mestna železnica), dogovor z občinami Ljubljana, Medvode, Kranj.

6. regionalne kolesarske povezave, dogovor z občinami Medvode, Kranj, Gorenja vas – Poljane, Železniki.

7. smučišča na Starem vrhu, dogovor z Občino Gorenja vas – Poljane,

8. varstvo naravnih vrednot in kulturne dediščine.

50. člen

11.6 Upravljanje s stavbnimi zemljišči in prenova območij Sanacija neustreznih razmer v središču mesta, zagotavljanje parkirišč za obstoječo poselitve ter urejanje novih poselitvenih območij morajo imeti enovit urejevalski ključ. Stroški urejanja se morajo razporediti za celoto in na daljše časovno obdobje. Stroškov sanacije neustreznih razmer ne more v celoti prevzeti občina, prav tako ne samo stanovalci oziroma drugi uporabniki, zato bo občina planirala tako zaokrožena območja, da bodo omogočala novogradnje in sanacijo razmer.

12. URBANISTIČNA ZASNOVA MESTA ŠKOFJA LOKA

51. člen

12.1 Splošne določbe

(1) Urbanistična zasnova mesta Škofja Loka je sestavina dolgoročnega plana občine in določa podrobnejše usmeritve za dolgoročni prostorski razvoj mesta.

(2) Urbanistična zasnova določa planske usmeritve za razvoj dejavnosti v prostoru in za njihovo prostorsko organizacijo. Določa tudi podrobnejšo zasnovano namenske rabe prostora.

52. člen

Urbanistična zasnova vsebuje:

– besedilo odloka o urbanistični zasnovi mesta (kot sestavni del odloka o prostorskem planu),

– grafične prikaze v merilu 1:5.000 v sklopu grafičnih prikazov prostorskega plana, ki so sestavni del odloka.

53. člen

(1) Urbanistična zasnova določa usmeritve po naslednjih sestavinah:

12.1 Splošne določbe

12.2 Območje urbanistične zasnove

12.3 Skupni interesi in cilji mesta

12.4 Usmeritve za razvoj dejavnosti v prostoru

12.5 Zasnova dolgoročnega razvoja

12.6 Zasnova infrastrukturnega opremljanja

12.7 Opredelitve za uresničevanje urbanistične zasnove

(2) Urbanistična zasnova določa le tiste usmeritve, ki so podrobnejše od skupnih za občino Škofja Loka in se nanašajo samo na mestno območje.

54. člen

12.2 Območje urbanistične zasnove

Urbanistična zasnova mesta Škofja Loka podrobneje obravnava ureditveno območje mesta Škofja Loka. Ureditveno območje mesta obsega strijeno poselitveno območje s planiranimi površinami za dolgoročni razvoj in je določeno grafično. Ureditveno območje mesta obsega poleg stavbnih zemljišč tudi manjše dele kmetijskih in gozdnih zemljišč, ki so funkcionalno povezani z mestnim območjem.

55. člen

12.3 Skupni interesi in cilji mesta

Ob skupnih interesih in ciljih razvoja občine (6. člen odloka), ima mesto Škofja Loka še dodatne podrobnejše interese in cilje. Ti so:

– zagotavljanje pogojev za kakovosten razvoj in prenovu mestnega jedra,

– reurbanizacija neustrezno izrabljenih zemljišč za razvojne potrebe mesta s sočasnim odpravljanjem neustreznih razmer (predvsem mirujoči promet),

– rekonstrukcije in novogradnje cest za izboljšavo dostopnosti obstoječih in novih poselitvenih območij,

– načrtno opremljanje novih stavbnih zemljišč za dolgoročni prostorski razvoj mesta,

– zagotavljanje rekreacijskih povezav in zelenih sistemov mesta.

56. člen

12.4 Usmeritve za razvoj dejavnosti v prostoru

(1) V mestnem območju se dejavnosti usmerjajo v prostor v skladu s podrobnejšo namensko rabo prostora, določeno v 9. do 12. členu tega odloka.

(2) Območja urejanja so navedena v tabeli 1 v prilogi 1 k odloku. Območja so grafično določena v namenski rabi površin v merilu 1:5000.

57. člen

12.5 Zasnova dolgoročnega razvoja

(1) Prostorski razvoj mesta Škofja Loka bo obsegal nadaljnje urejanje in izboljševanje razmer obstoječih poselitvenih območij in razvoj na novih stavbnih zemljiščih.

(2) Dosedanja razporeditev dejavnosti, središče mesta vezano na mestno jedro, dve lokalni oskrbni središči z stanovanjskimi soseskami (Podlubnik in Frankovo naselje) ter območja intenzivnejše zaposlitve (proizvodnja, storitve, servisi, poslovni prostori) na območju Trate, se bo z bodočim razvojem dopolnjevala in kakovostno izboljševala.

(3) Razvoj obstoječih poselitvenih območij bo usmerjen v prenovu mestnega jedra, Stare Loke in reurbanizacijo »sivih con«. S povezavo razvojnih območij se dosega kakovostno izboljšavo ureditve mestnih območij in nove urbane povezave v mestnem prostoru. S povezavo mestnega jedra in območja nekdanje vojašnice se ustvari kakovostno mestno območje s prepletom oskrbnih, storitvenih, kulturnih dejavnosti in zaposlitve (poslovni prostori raznih dejavnosti). Razvojna os se od vojašnice še podaljša v zeleno rekreacijsko območje Kamnitnika in v novo poselitveno območje severno od Kamnitnika.

(4) Razvojna območja v osrednjem delu Škofje Loke so: območje med Partizansko in Kidričevo, območje vojašnice, območje Tehnik na levem bregu Selške Sore, območje klavnice na desnem bregu Selške Sore. Manjša območja, ki se jih preuredi, intenzivira in vključi v mesni razvoj so: Kapucinski samostan z bližnjim vogalom Novega sveta, otok in obvodni prostor pri Krevsovem jezcu.

(5) Na Trati predstavlja razvojno območje prostor okrog obstoječe železniške postaje, kjer se poleg novih dejavnosti zagotavljajo tudi parkirišča za potrebe primestnega prometa (P&R sistem).

(6) Dolgoročna širitev mesta (za bivanje) bo usmerjena na severno obrobje Kamnitnika, za širitev gospodarskih območij pa bo razvoj usmerjen na Trato na severno stran železnice.

58. člen

Prenova

(1) Prenova se bo uveljavljala predvsem v mestnem jedru, na njegovem obrobju in v Stari Loki.

(2) Mestno jedro se prenavlja na podlagi programov obnove zgodovinskega spomenika. V mestno jedro se usmerjajo dejavnosti za potrebe lokalnega prebivalstva, za širše gravitacijsko zaledje in za potrebe turizma, v skladu s programom prenove. Potrebno je zagotoviti programsko pestrost. Upravne in druge mestotvorne dejavnosti ostanejo v jedru oziroma se krepijo. V mestnem jedru bo prisotna tudi prenova stanovanjskih objektov za neprofitna in kadrovska stanovanja (mlade družine), s čimer se ohranja vitalnost mestnega jedra.

(3) Jedro je potrebno z ureditvijo obstoječih in novih pešpoti čim tesneje povezati s sosednjimi območji.

(4) Sočasno s prenovo se izboljšuje mirujoči promet na obrobju mestnega jedra, tako da se omogoči njegova boljša dostopnost. Parkirišča za potrebe mestnega jedra se zagotavlja sočasno z urejanjem območja na obrobju mestnega jedra.

59. člen

Reurbanizacija neustrezno izrabljenih mestnih območij

(1) Opuščena zemljišča vojašnice in neustrezno izrabljene površine med Kidričevo in Partizansko cesto so primerne za nadaljnji razvoj mestotvornih dejavnosti.

(2) Območje med Kidričevo, Partizansko in Šolsko ulico je primerno tudi za večje trgovske programe, saj bi na ta način dopolnjevali in razširili pestrost ponudbe središča mesta.

(3) Pomembna je sočasnost in kakovost prometnega urejanja, z novim urejanjem se deloma uredi tudi primanjkljaj parkirišč obstoječe poselitve (stolpnice in bloki ob Partizanski ulici, centralne dejavnosti ob Kidričevi ulici).

(4) Sprememba namembnosti in reurbanizacija je planirana tudi za območje klavnice na desnem bregu Selške Sore, območje Tehnik na levem bregu Selške Sore, območje beto-name na Grencu.

60. člen

Proizvodne dejavnosti, obrti

(1) Proizvodne dejavnosti se usmerjajo na obstoječa območja, namenjena proizvodnji in na nova planirana območja na Trati severno od železnice v smeri Godešiča. Pri razvoju proizvodnih dejavnosti se izvaja tudi prestrukturiranje obstoječih območij.

(2) Pri urejanju območij za proizvodnjo se zagotavlja večje odmike proizvodnih dejavnosti od obstoječe poselitve, tako da se negativni vplivi zmanjšajo na nižjo raven.

(3) Spreminjanje obstoječih območij za proizvodne dejavnosti v druge ne-proizvodne namene in delitev površin na male enote ni sprejemljiva. Na območjih za proizvodnjo razvoj trgovskih dejavnosti ni dopusten razen trgovine proizvodnje (tovarniške trgovine).

61. člen

Nova poselitvena območja

(1) Dolgoročni razvoj mesta Škofja Loka se usmerja na območja severno od Kamnitnika. Obrobje Kamnitnika se navezuje na središče mesta, na predvideno smer razvoja središča Škofje Loke (centralne dejavnosti od mestnega jedra proti vojašnici) in na osrednje zelene površine Kamnitnika. Območje severno od Kamnitnika je namenjeno za stanovanja s spremljajočimi dejavnostmi. Območje se bo urejalo načrtno.

(2) Dolgoročna zasnova širitve mesta terja načrtno opremljanje zemljišč s prometno, komunalno in energetsko infrastrukturo.

(3) Severna obvoznica zagotavlja boljše pretočnost za tranzitni promet proti Selški dolini, napaja nova poselitvena območja okrog Kamnitnika in izboljšuje dostopnost severnih razvojnih območij (vojašnica, območje ob Partizanski cesti).

(4) Območja za poslovne dejavnosti, trgovino in storitve so planirana na Grencu, ob križišču severne obvoznice in ceste v Kranj. V območje se usmerjajo dejavnosti, ki so vezane na avtomobilski promet in jih ni možno razvijati v mestnem središču.

62. člen

Zelene površine in rekreacija

(1) Zelene površine in rekreacijska območja mesta Škofja Loka se medsebojno povežejo z obvodnimi pasovi v celovit sistem mestnih zelenih in javnih površin. Za razvoj zelenega sistema in rekreacije so vodotoki s svojim obvodnim zelenim pasom nosilci pešaških, kolesarskih in rekreacijskih povezav. Zeleni pas ob vodotokih se ureja tako, da so v obvodnem pasu možne ureditve peš poti, kolesarskih stez in mestoma razširjena območja za rekreacijo. Z ureditvami se zagotavlja javna dostopnost vodotoka. V območja ob vodi se usmerjajo dejavnosti, ki imajo značaj skupne oziroma javne rabe. Omejujejo se vsi posegi, ki bi lahko razvrednotili sedanje kvalitete tega prostora.

(2) Zelene površine in poti so določene v namenski rabi površin. Zagotavlja se jih tudi na območjih drugih namenskih rab, predvsem:

- na levem bregu Selške Sore na območju šolskega centra, Novega sveta, območja Tehnik ter ob sotočju obeh Sor,
- na levem bregu Poljanske Sore na območju Studenca,
- v pasu med hotelom Transturist in stanovanjskim naseljem ob Partizanski ulici, od Kidričeve ceste proti Selški Sori do območja Tehnik,
- ob Prifarškem potoku od Stare Loke do Selške Sore,
- od Kamnitnika do rekreacijskega območja ob Suhi.

63. člen

12.6 Zasnova infrastrukturnega opremljanja
Prometno urejanje

(1) Za dolgoročni razvoj mesta je ob Poljanski obvoznici pomembna še severna obvoznica z značajem mestne ceste.

S severno obvoznico se prometno razbremenijo središče mesta, omogoči dostop v nova razvojna območja severnega dela mesta in v posamezne mestne predele iz severa. Ulični profil vključuje poleg vozišča in pločnika tudi kolesarsko stezo.

(2) Prednostnega pomena so tudi izboljšave notranjega mestnega prometnega omrežja, predvsem pa:

- izboljšava povezanosti Partizanske ceste na vzhodu in zahodu na obstoječe prometno omrežje,
- povezava med Kidričevo cesto in Vincarjami preko Poljanske Sore,
- povezava med cesto Škofja Loka – Kranj in cesto ob železnici.

– povezava med Poljansko cesto in Poljansko obvoznico zahodno od Jegorovega predmestja in Puštala za napajanje novega poselitvenega območja Žolšče.

(3) Za povezavo mestnega in primestnega prometa je pomembna izgradnja železniške postaje z dopolnilno infrastrukturo (parkirišča, tovorni terminal, oskrba in storitve).

(4) V planiranem območju poselitve severovzhodno od Kamnitnika je treba zagotoviti prometne povezave v smeri SJ (obvoznica – Kidričeva cesta) in v prečni smeri V-Z (Grenc – Kamnitnik).

64. člen

Mirujoči promet (parkiranje)

(1) Primanjkljaj parkirišč se v obstoječih pozidanih območjih se ureja z dodatnimi nivojskimi parkirišči, parkirnimi hišami in tudi s podzemnimi parkirišči.

(2) Za boljše dostopnost mestnega jedra se uredijo parkirišča na njegovem obrobju (v sklopu reurbanizacije območja). Parkirišča se zagotavlja sočasno z urejanjem teh območij.

(3) Pri urejanju razvojnih (novih) območij je treba sočasno z novimi potrebami zagotoviti tudi primanjkljaj parkirišč za obstoječa sosednja območja. Razvojna območja, kjer bo treba reševati primanjkljaj parkirišč obstoječe poselitve so: območje Šolske ulice, območje vojašnice.

65. člen

Peš povezave

Primarne smeri peš prometa (nove in planirane) so:

- mestno jedro – novo središče ob Kidričevi – Šolska ulica mimo mestnega pokopališča do območja vojašnice – Kamnitnik – stanovanjsko naselje severno od Kamnitnika – nadaljevanje v rekreacijsko območje ob Suhi,
- Stara Loka – Šolska ulica – park vzhodno od hotela Transturist – park pod Kidričevo ulico – območje Tehnik – nov most preko Sore – klavnica – mestno jedro, oziroma navezava od območja Tehnik dolvodno ob Sori do zelenih obvodnih površin,
- Podlubnik – Stara Loka – ob Prifarškem potoku do Selške Sore in Novega sveta – brv preko Sore – vstop v mestno jedro z zahodne smeri – mestni (grajski) park – Loški grad – rekreacijsko območje na Kranceljnu.

66. člen

Izboljšanje prometne dostopnosti območij za proizvodnjo na severni strani železnice

(1) Dostopnost območij za proizvodnjo na severni strani železnice se izboljša s podvozom v območju železniške postaje ali vzhodno od Traškega grabna.

(2) Izboljšave prometne dostopnosti so pogoj za urejanje novih območij.

67. člen

12.7 Opredelitve za uresničevanje urbanistične zasnove

(1) Za uresničevanje urbanistične zasnove veljajo določbe 42. do 45. člena v prostorskem planu.

(2) Za uresničitev urbanistične zasnove in pogojev skladnega dolgoročnega razvoja mesta je pomembna zagotovitev celovite prometne in komunalne ureditve v obstoječih poselitvenih območjih in planiranih novih površinah za poselitev. Razvoj novih območij je možen ob sočasni celoviti ureditvi prometnih in komunalnih ureditev.

(3) Prednostne naloge za uresničevanje urbanistične zasnove mesta so:

– prenova mestnega jedra, razvojnih območij na njegovem obrobju in z njim povezane prometne ureditve,
 – reurbanizacija območja vojašnice in z njim povezanih prometnih ureditev,
 – dopolnjevanje novega mestnega središča in z njim povezanih prometnih ureditev,
 – izboljšava prometnih razmer na Trati in sosednjih območjih za proizvodnjo ter nadaljnji razvoj proizvodnih in storitvenih dejavnosti na tem območju,
 – izboljšava prometnega omrežja, izgradnja severne obvoznice ter urejanje železniških postaj.

13. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

68. člen

S sprejetjem tega prostorskega plana prenehajo veljati:
 – vsi dosedanjji prostorski planski akti Občine Škofja Loka na območju občine Občine Škofja Loka,
 – prostorski izvedbeni akti, določeni v 4. točki 44. člena tega odloka.

69. člen

Prostorski plan Občine Škofja Loka je na vpogled občanom, organizacijam in skupnostim na Občini Škofja Loka, Mestni trg 15, Škofja Loka.

70. člen

Ta odlok začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 300-7/2000

Škofja Loka, dne 15. septembra 2003.

Župan
 Občine Škofja Loka
Igor Draksler l. r.

ZAVRČ**4439. Odlok o spremembah odloka o proračunu Občine Zavrč za leto 2004**

Na podlagi določil zakona o financiranju občin (Uradni list RS, št. 80/94, 45/97 – odl. US, 67/97 – odl. US, 56/98 in 61/99 – odl. US), zakona o javnih financah (Uradni list RS, št. 79/99, 124/00, 79/01 in 30/02) in 15. člena Statuta Občine Zavrč (Uradni list RS, št. 64/99) je Občinski svet občine Zavrč na 1. izredni seji dne 10. 9. 2004 sprejel

ODLOK**o spremembah odloka o proračunu Občine Zavrč za leto 2004**

1. člen

Odlok o proračunu Občine Zavrč za leto 2004 (Uradni list RS, št. 131/03) se v 2. členu spremeni tako, da se glasi:
 Proračun Občine Zavrč za leto 2004 obsega:

A) Bilanca prihodkov in odhodkov	v tisoč SIT
Skupina/Podskupina kontov	Proračun leta 2004
I. Skupaj prihodki (70+71+72+73+74)	274,231.000
70 Tekoči prihodki (70+71)	165,412.000
70 Davčni prihodki	123,239.000
700 Davki na dohodek in dobiček	32,108.000
703 Davki na premoženje	7,985.000
704 Domači davki na blago in storitve	96,967.000
706 Drugi davki	–
71 Nedavčni prihodki	28,352.000
710 Udeležba na dobičku in dohodki od premoženja	4,698.000
711 Takse in pristojbine	990.000
712 Denarne kazni	–

713 Prihodki od prodaje blaga in storitev	–
714 Drugi nedavčni prihodki	22,664.000
72 Kapitalni prihodki	–
720 Prihodki od prodaje osnovnih sredstev	–
721 Prihodki od prodaje zalog	–
722 Prihodki od prodaje zemljišč in nematerialnega premoženja	–
73 Prejete donacije	–
730 Prejete donacije iz domačih virov	–
731 Prejete donacije iz tujine	–
74 Transferni prihodki	108,819.000
740 Transferni prihodki iz drugih javno finančnih institucij	118,819.000
II. Skupaj odhodki (40+41+42+43)	288,631.000
40 Tekoči odhodki	93,974.000
400 Plače in drugi izdatki zaposlenim	18,521.000
401 Prispevki delodajalcev za socialno varnost	2,278.000
402 Izdatki za blago in storitve	72,175.000
403 Plačila domačih obresti	–
409 Rezerve	1,000.000
41 Tekoči transferi	62,870.000
410 Subvencije	1,417.000
411 Transferi posameznikom in gospodinjstvom	28,350.000
412 Transferi neprofitnim organizacijam in ustanovam	10,614.000
413 Drugi tekoči domači transferi	22,489.000
414 Tekoči transferi v tujino	–
42 Investicijski odhodki	116,409.000
420 Nakup in gradnja osnovnih sredstev	116,409.000
43 Investicijski transferi	15,378.000
430 Investicijski transferi	15,378.000
III. Proračunski presežek (I.-II.) (proračunski primanjkljaj)	–14,400.000

B) Račun finančnih terjatev in naložb
 Skupina/Podskupina kontov Proračun leta 2004

IV. Prejeta vračila danih posojil in prodaja kapitalnih deležev (750+751+752)	–
V. Dana posojila in povečanje kapitalnih deležev (440+441+442+443)	–
VI. Prejeta minus dana posojila in spremembe kapitalnih deležev (IV.-V.)	–

C) Račun financiranja
 Skupina/Podskupina kontov Proračun leta 2004

VII. Zadolževanje (500)	14,400.000
50 Zadolževanje	14,400.000
500 Domače zadolževanje	14,400.000
5003 Najeti krediti pri drugih domačih kreditodajalcih	14,400.000
VIII. Odplačila dolga (550)	720.000
55 Odplačila dolga	720.000
550 Odplačila domačega dolga	720.000
5503 Odplačilo kreditov drugim domačim kreditodaj.	720.000
IX. Povečanje (zmanjšanje) sredstev na računih (I.+IV.+VII.-II.-V.-VIII.)	–720.000
X. Neto zadolževanje (VII.-VIII.)	13,680.000
XI. Neto financiranje (VI.+VII.- VIII.- IX.= – III)	14,400.000
Stanje sredstev na računih dne 31. 12. 2003	9,656.000

2. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 403-02-1/04

Zavrč, dne 10. septembra 2004.

Župan
 Občine Zavrč
Miran Vuk l. r.

VSEBINA

DRŽAVNI ZBOR		OBČINE		
4404.	Zakon o carinski službi (ZCS-1-UPB1) (uradno prečiščeno besedilo)	12465	BRASLOVČE	
4405.	Zakon o obrambi (ZObr-UPB1) (uradno prečiščeno besedilo)	12478	4423. Program priprave za izdelavo sprememb in dopolnitev zazidalnega načrta weekend naselja ob Savinji v Malih Braslovčah	12538
4406.	Zakon o trošarinah (ZTro-UPB2) (uradno prečiščeno besedilo)	12504	BREŽICE	
VLADA			4424. Sklep o ukinitvi javnega dobra	12539
4407.	Uredba o kriterijih za upoštevanje načela uravnotežene zastopanosti spolov	12526	CELJE	
4408.	Uredba o spremembah in dopolnitvah Uredbe o uvedbi kvot za mleko in mlečne proizvode za kvotno leto 2004/2005	12527	4425. Sklep o javni razgrnitvi Lokacijskega načrta Zagrad II	12539
4409.	Uredba o spremembi Uredbe o organizacijah za ugotavljanje skladnosti za potrebe ureditev kmetijskih trgov	12528	DOBRNA	
4410.	Sklep o soglasju k Statutu Zbornice Republike Slovenije za zasebno varovanje v delu, ki se nanaša na izvajanje javnih pooblastil	12528	4426. Sklep o razveljavitvi Odloka o taksi na onesnaževanje vode	12540
MINISTRSTVA			4427. Sklep o izvzemu nepremičnine, v k.o. Brdce nad Dobrno, iz javnega dobra	12540
4411.	Pravilnik o nagrajevanju in povračilu stroškov svetovalcem za begunce	12528	4428. Sklep o pomoči za novorojence v Občini Dobrna	12540
4412.	Pravilnik o spremembi pravilnika o ES-homologaciji kmetijskih in gozdarskih traktorjev	12529	DRAVOGRAD	
4413.	Navodilo o načinu nakazovanja nadomestil za opravo vpisa v register neposestnih zastavnih pravic in zarubljenih premičnin	12529	4429. Odredba o poslovnem času, uradnih urah in razporejanju delovnega časa v Občinski upravi občine Dravograd	12541
USTAVNO SODIŠČE			IDRIJA	
4414.	Odločba o razveljavitvi sodbe Višjega sodišča v Ljubljani ter vrnitvi temu sodišču v novo sojenje	12530	4430. Program priprave sprememb in dopolnitev PUP za Sp. Idrijo in Sp. Kanomljo	12542
4415.	Odločba o razveljavitvi sodbe Vrhovnega sodišča in sodbe Upravnega sodišča Oddelka v Novi Gorici ter vrnitvi zadeve Upravnemu sodišču, Oddelku v Novi Gorici, v novo sojenje	12531	KOMEN	
BANKA SLOVENIJE			4431. Odlok o spremembah in dopolnitvah prostorskih sestavin dolgoročnega plana Občine Sežana za obdobje 1986–2000 in srednjeročnega družbenega plana Občine Sežana za obdobje 1986–1990, za območje Občine Komen, dopolnitev 2004	12543
4416.	Sklep o spremembi Sklepa o najmanjšem obsegu ter vsebini revizijskega pregleda in revizorjevega poročila	12533	4432. Odlok o spremembah in dopolnitvah prostorskih sestavin dolgoročnega plana Občine Sežana za obdobje 1986–2000 (urbanistična zasnova za naselji Štanjel in Kobdilj)	12544
4417.	Sklep o spremembah in dopolnitvah Sklepa o kapitalski ustreznosti bank in hranilnic	12533	MOZIRJE	
SODNI SVET			4433. Odlok o spremembi Odloka o prostorsko ureditvenih pogojih za dele naselij Mozirje, Nazarje, Rečica ob Savinji, Ljubno, Luče in Gornji Grad	12545
4418.	Sklep o imenovanju sodnice na položaj svetnice višjega sodišča	12536	4434. Odlok o dopolnitvah odloka o razglasitvi naravnih znamenitosti ter kulturnih in zgodovinskih spomenikov na območju Občine Mozirje	12546
4419.	Sklep o imenovanju sodnice na položaj svetnice okrajnega sodišča	12536	PIVKA	
DRUGI DRŽAVNI ORGANI IN ORGANIZACIJE			4435. Odlok o zaključnem računu proračuna Občine Pivka za leto 2003	12546
4420.	Aneks št. 1 h kolektivni pogodbi med delavci in družbami drobnega gospodarstva	12536	4436. Odlok o spremembah in dopolnitvah odloka o komunalnem prispevku v Občini Pivka	12547
4421.	Tarifna priloga h kolektivni pogodbi grafične dejavnosti	12536	SLOVENJ GRADEC	
4422.	Poročilo o gibanju plač za julij 2004	12537	4437. Program priprave o spremembah in dopolnitvah Odloka o prostorskih ureditvenih pogojih Ct2 – »Vzhodni vstop 1«	12547
			ŠKOFJA LOKA	
			4438. Odlok o spremembah in dopolnitvah prostorskih sestavin dolgoročnega plana občine Škofja Loka za obdobje od leta 1986 do leta 2000 in srednjeročnega plana občine Škofja Loka za obdobje od leta 1986 do leta 1990	12549
			ZAVRČ	
			4439. Odlok o spremembah odloka o proračunu Občine Zavrč za leto 2004	12559

ISSN 1318-0576

Izdajatelj Služba Vlade Republike Slovenije za zakonodajo – Direktorica Ksenija Mihovar Globokar – Založnik Uradni list Republike Slovenije d.o.o. – Direktorica in odgovorna urednica Erika Trojer – Priprava Uradni list Republike Slovenije d.o.o. – Tisk Tiskarna SET, d.d., Vevče – Akontacija naročnine za leto 2004 je 26.400 SIT (brez davka), pri ceni posameznega Uradnega lista Republike Slovenije je vračunan 8,5% DDV – Naročnina za tujino je 72.600 SIT – Reklamacije se upoštevajo le mesec dni po izidu vsake številke – Uredništvo in uprava Ljubljana, Slovenska 9 – Poštni predal 379 – Telefon tajništvo 425 14 19, računovodstvo 200 18 60, naročnine 425 23 57, telefaks 200 18 25, prodaja 200 18 38, preklici 425 02 94, telefaks 425 14 18, uredništvo 425 73 08, uredništvo (javni razpisi ...) 200 18 66, uredništvo – telefaks 425 01 99 – Internet: <http://www.uradni-list.si> – uredništvo e-pošta: objave@uradni-list.si – Transakcijski račun 02922-0011569767